

Radu Lucian Alexandru

Manifestul Mişcării Trans-Religioase

COLECȚIA “NOUA VIAȚĂ”
CARTEA ÎNTÂIA

Colecţia
Noua Viaţă
cuprinde următoarele cărţi:

1. Manifestul Mişcării Trans-Religioase

2. Etica Armoniei
3. Mitul credinţei
4. Noua Ordine Religioasă
5. Practicile Spirituale ale Omului Universal
6. Iluminarea Fiinţei
7. Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite
8. Semne şi Revelaţii

Denumiri alternative ale colecţiei formate din aceste 8 cărţi: Infineter Lex; Principiile Prime; Temelia Sanctuarului; Religia Oamenilor Liberi; Semnele Noilor Ere; Cartea Izvoarelor; Fundamentele TransReligiei.

Grafică: Radu Lucian Alexandru

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Id Messenger: radu_lucian_alexandru@yahoo.com
YouTube page: www.youtube.com/radulucianalexandru

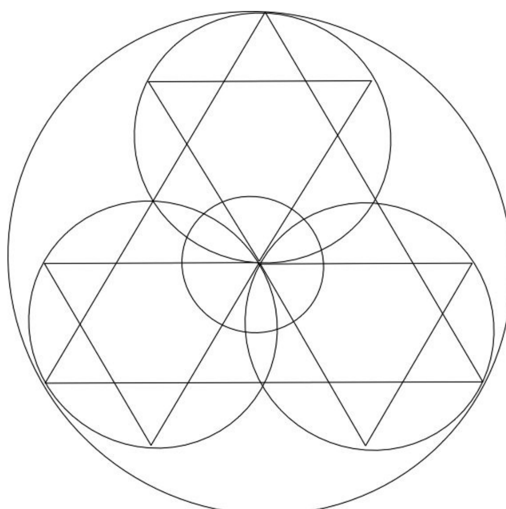
web1: http://radu-lucian-alexandru.blogspot.com
web2: http://manifestul-miscarii-trans-religioase.blogspot.com

Puteţi descărca pentru lectură alte cărţi de acelaşi autor de aici:
http://www.scribd.com/Radu%20Lucian%20Alexandru

Editura G LINE
Cluj Napoca, 2009
tel. 0729-670.575

ISBN 978-973-88344-3-9

Manifestul Mişcării Trans-Religioase

Radu Lucian Alexandru

Colecţia „Noua Viaţă” - cartea întâia

Cuprins

1. Percepţia Trans-Sistemică

1. Percepţia Trans-Sistemică este percepţia simultană a mai multor Sisteme, este ieşirea din dogmatism şi fanatism, este recunoaşterea existenţei unor infinităţi de Sisteme şi astfel implicit a relativităţii unei percepţii sistemice oarecare.

2. Percepţia Trans-Sistemică dă astfel naştere la Trans-Religios – prin percepţia simultană a mai multor sisteme religioase şi a mai multor sisteme de raportare (filozofice, psihologice, ştiinţifice, artistice, religioase, politice, economice, etc.) la diferitele realităţi ale existenţei.

3. Percepţia Trans-Religioasă este conştientă de faptul că fiecare astfel de percepţie sistemică este doar o percepţie limitată a Ceea Ce Este şi nu uită că fiecare fenomen poate fi privit prin intermediul mai multor tipuri de percepţii sistemice - poate fi privit şi înţeles din mai multe unghiuri de vedere.

4. Ea ştie că alegerea unghiului de privit este definitorie pentru ceea ce va vedea şi de aceea pentru a avea o viziune cât mai completă asupra unui fenomen ea caută să-l perceapă din cât mai multe puncte de vedere posibile - prin intermediul cât mai multor percepţii sistemice.

5. Ea ştie că orice percepţie (chiar şi percepţia trans-sistemică) nu este decât o percepţie sistemică – deoarece orice percepţie presupune din start multiplicitatea, care presupune legături între părţile ei, care presupun Sistemul (oriunde este o legătură este un Sistem – orice este un sistem este o multiplicitate) – deci orice percepţie nu poate fi decât o percepţie sistemică.

6. Dar pe când cei care se asociază doar unei percepţii sistemice oarecare îşi limitează inevitabil sfera de cuprindere a conştiinţei (asumându-şi astfel inevitabil un iz de absolutism, fanatism şi dogmatism) cei care rămân mereu deschişi mai multor percepţii sistemice oarecare (lăsând astfel să se manifeste în ei percepţia trans-sistemică) se deschid infinitului şi extinderii fără limite a conştiinţei proprii.

7. Această deschidere infinită îşi asumă ca şi corolar al ei acceptarea senină a relativităţii oricărei percepţii şi lucrul constant cu probabilităţile (şi nu cu nişte false certitudini pe care nici o percepţie sistemică nu le poate oferi).

8. Asumarea absolutistă a unei percepţii sistemice oarecare nu poate fi decât rodul ignoranţei - a susţinerii în psihic a unui câmp perceptiv destul de restrâns – pe când percepţia trans-sistemică este rodul lărgirii câmpului perceptiv spre infinit.

9. Percepţiile sistemice oarecare trăiesc cu false certitudini şi îşi ascund ignoranţa după ele – percepţia trans-sistemică vieţuieşte în relativ şi în deschiderea continuă spre Nou, de o manieră matură, prevăzătoare şi critic constructivă întru Armonie şi întru Ideal.

10. Percepţia sistemică oarecare se încrustează în finit - percepţia trans-sistemică se regăseşte în infinit.

11. Angoasa celui care are „certitudini” este că nu e sigur de ele – este simţirea (intuirea) profundă subconştientă a faptului că universul chiar s-ar putea să fie infinit.

12. Certitudinea celui care nu mai are certitudini se bazează în mod relativ pe constatarea unor probabilităţi mai mari sau mai mici şi constă în conştientizarea faptului că chiar dacă realitatea nu e infinită atunci cel puţin finitul pe care el îl percepe în fiecare moment este infinit.

13. Percepţia trans-sistemică este deschiderea spre Schimbare şi constă negreşit în adaptarea rapidă şi eficientă la ea cât şi în provocarea ei – percepţia sistemică oarecare este frica de schimbare şi gândirea imposibilului – ca fenomenele realităţii să rămână neschimbate pentru totdeauna.

14. Astfel există două tipuri de oameni:

- cei care plutesc în derivă – care dintr-o lene greu explicabilă îşi mărginesc percepţia unor fenomene la o singură percepţie sistemică oarecare;
- şi cei care conduc deriva celor dintâi de la un sistem spre altul.

15. Cei de al doilea tip cunosc cel puţin două sisteme, două percepţii sistemice oarecare – cel dinspre care îi conduc pe ceilalţi care se lasă în derivă şi cel înspre care îi conduc.

16. Dar mai mult ca sigur că există cel puţin şi un al treilea tip de oameni – cei care călătoresc dintr-un sistem în altul (creat de alţii şi/sau de ei înşişi) în mod conştient, bucurându-se de existenţa mirifică a fiecăruia dintre ele (la urma urmei toate sunt viaţă şi sunt creaţie).

17. Aceştia sunt destinaţi unei călătorii infinite prin conştiinţă – ca de altfel şi celelalte două tipuri.

18. Singura diferenţă între ei şi ceilalţi este însă una vitală: ei sunt conştienţi de perpetua călătorie inter-sistemică, intra-sistemică şi trans-sistemică.

19. Pentru ei astfel viaţa este o continuă mirare, un beatific joc: o perpetuă sărbătoare.

***

20. Percepţia trans-sistemică nu cunoaşte decât o singură moarte: moartea sistemică sau sistematică.

21. Sistemul Sistemelor nu este un sistem doar în spaţiu, ci şi în timp – în fiecare clipă se manifestă un alt Sistem al Sistemelor.

22. Totalitatea sistemelor din fiecare clipă formează Sistemul Sistemelor şi în interiorul lui nu este decât un singur destin: infinita călătorie (intra, inter şi trans) sistemică.

23. Percepţia trans-sistemică nu este deci decât conştientizarea intimă, extrem de intimă, a Prezenţei Infinitului.

24. În prezenţa acestei conştientizări orice fanatisme, absolutisme sau dogmatisme cad rănite

mortal în faţa unei existenţe regăsite spontan în Trăirea Nemărginită a Întregului.

25. Percepţia sistemică este şi ea într-un fel trans-sistemică (o percepţie trans-sistemică restrânsă şi îngustă) deoarece fiecare sistem nu este altceva decât un sistem de sisteme.

26. De aceea dacă cineva vrea să ajungă la percepţia trans-sistemică lărgită mai întâi trebuie să încerce să dobândească o percepţie sistemică închegată şi coerentă asupra lumii restrânse în care el/ea se manifestă.

27. Problema este că majoritatea oamenilor nu au ajuns încă să dobândească nici măcar o astfel de percepţie sistemică – ei aflându-se astfel trăitori într-un spaţiu aparent ciudat – cel al privirii superficiale (sărace, lipsite de profunzime), al privirii inconstante (fugitive, grăbite, stresate), al privirii incoerente…

28. Ei se află în spaţiul acestei priviri confuze şi incoerente deoarece au fost învinşi de frică şi lene, de orgoliu şi auto-compătimire, de mânie şi lăcomie.

29. Au pierdut în lupta pe care au dat-o cu aceste raţionamente greşite deoarece s-au lăsat înşelaţi de societăţile tradiţionale în care au crescut şi mai ales deoarece încă nu au învăţat să fie cu adevărat sinceri cu ei înşişi (se mint întruna cu o neruşinare şi cu o inconştienţă incredibilă)…

30. Percepţia sistemică (percepţia trans-sistemică îngustă) este o percepţie limitată la un sistem anume – la a privi realitatea şi diferitele ei fenomene dintr-un singur punct de vedere.

31. Când cineva iasă însă din imobilitate şi îşi permite în mod necondiţionat bucuria privirii fenomenelor realităţii din cel puţin trei puncte de vedere diferite (dobândind astfel cel puţin trei percepţii sistemice diferite a lor) el se regăseşte imediat în acţiunea pacifică a privirii liniştite…

***

32. Percepţia sistemică este deseori o percepţie absolutistă, dogmatică, fanatică care refuză să-şi recunoască limitele fie ele cât de evidente - percepţia trans-sistemică este una relativistă care îşi afirmă şi îşi recunoaşte limitele însă doar pentru a purcede apoi cu forţă înspre continua lor depăşire.

33. Deschiderea necondiţionată în faţa Infinitului şi a Eternităţii – aceasta este percepţia trans-sistemică.

34. Ea este conştientizarea abisal de profundă a evidenţei incontestabile – anume că orice fenomen poate fi privit dintr-o infinitate de puncte de vedere, că orice percepţie este de fapt o percepţie trans-sistemică (este percepţia mai mult sau mai puţin conştientizată a unei infinităţi de sisteme).

***

35.- Este percepţia o ştiinţă?

- Mai mult decât orice altceva!

„Ştiinţa” e printre altele realitatea care desemnează formele, legile, regulile şi mijloacele de existenţă temporară şi locală a unui sistem sau a altuia.

36. Percepţia Trans-sistemică se poate regăsi deci doar prin ştiinţa de a privi Infinitul şi Eternitatea – sunt curios ce cuvinte se vor mai inventa în viitor pentru a desemna percepţia care conştientizează Întregul…

37. Dar până atunci să constatăm evidenţa: există o Filosofie a Sistemului şi o Filosofie a Sistemelor (a Trans-Sistemului) - există o filosofie a unui sistem anume şi o filosofie a ceea ce este dincolo de un sistem anume (o infinitate de alte sisteme).

38. Filosofia Sistemului are de multe ori un mare păcat – acela de a considera că în afară de sistemul pe care ea îl are în vedere nu mai există nici un alt sistem – de aici provin dogmatismele şi absolutismele (într-un cuvânt absurdităţile) ce o caracterizează de cele mai multe ori.

39. Filosofia Sistemelor (a Trans-Sistemului) consideră ca temelie de nestrămutat a ei recunoaşterea existenţei evidente a unei infinităţi de sisteme, dar poate avea şi ea un păcat – anume să uite că aceste sisteme, chiar infinite, sunt totuşi sisteme care fiecare în parte funcţionează şi se manifestă după legi specifice care trebuie cunoscute şi stăpânite (dacă vrem să ne menţinem şi să ne mărim armonia pe care o deţinem).

40. Păcatul filosofiei sistemului poate fi unidirecţionalitatea perceptivă, blocarea ei într-o singură direcţie – păcatul filosofiei sistemelor (a trans-sistemului) poate fi ne-focalizarea ei în nici o direcţie, suspendarea ei în vid, în gol.

41. Filosofia sistemului ajunge câteodată să nu mai vadă pădurea din cauza unui copac care i-a furat privirea – filosofia sistemelor poate ajunge uneori să nu mai vadă copacii din cauza pădurii.

42. Se cere deci o filosofie a sistemului încadrată într-o filosofie a sistemelor.

Se cere să fie văzută deopotrivă şi pădurea şi copacii, şi Ideile şi Formele pe care ele le îmbracă, şi Esenţele şi Aparenţele lor de manifestare, şi Absolutul şi Relativul, şi Infinitul şi Finitul, şi Unul şi Multiplul – se cere deci o Filosofie Integratoare a Întregului, care este deopotrivă şi o filosofie a sistemului şi o filosofie a sistemelor (a trans-sistemului).

43. În această Filosofie a Întregului, prefixul „Trans” vrea să spună în primul rând mai mulţi (mai multe) apoi vrea să spună că aceşti mai mulţi sunt legaţi unii cu alţii.

44. Când zicem de exemplu Trans-Religie conştientizăm de fapt că există mai multe religii şi că acestea au puternice elemente de legătură nu doar între ele, nu doar unele cu altele ci şi cu oricare dintre celelalte fenomene sociale: politică, economie, psihologie, filozofie, artă, ştiinţă şi tehnică, etc.

45. Conştientizăm deci că atunci când zicem Trans-Religie zicem de fapt trans-cultură, trans-naţionalitate, trans-personal, etc. – zicem de fapt Trans-X.

46. De ce? Deoarece dincolo de X e şi Y şi Z şi a şi b şi m şi Δ şi Ω şi Π şi Σ şi λ şi ψ şi ω şi س şi ض şi ঙ şi ܒ şi orice altceva.

Dincolo de orice e orice altceva.

Orice parte a Întregului e legată cu orice altă parte !

47. Percepţia Întregului este o percepţie trans-partinică – şi să ne înţelegem: percepţia trans-

partinică nu este o percepţie ne-partinică, aşa cum la fel percepţia trans-sistemică nu este o percepţie ne-sistemică.

48. Percepţia trans-partinică ca şi cea trans-sistemică este o percepţie integratoare a unei infinităţi de părţi (sisteme) – este o percepţie a Întregului, fără însă a pierde din vedere părţile lui (fiind evident faptul că Întregul fără Părţi este un non-sens la fel de evident ca şi Partea fără Întreg).

49. Ce să înţelegem deci prin atitudinea trans-sistemică, sau trans-religioasă, sau trans-culturală, etc.?

Nimic mai mult decât o sete abisală de cunoaştere nelimitată, deschisă perpetuu spre Infinit, o sete adâncă de experimentare perceptivă a noi şi noi orizonturi – a unui orizont infinit – efectiv infinit – o călătorie fără început şi fără sfârşit, fără un scop anume şi totuşi cu infinite începuturi şi sfârşituri şi cu infinite scopuri oarecare.

50. Orice cercetare sistemică efectuată fără înţelegerea faptului evident că orice sistem este alcătuit dintr-o infinitate de alte sisteme şi e legat de o infinitate de alte sisteme e deci doar o blasfemie şi nu poate fi altceva.

51. Totuşi să nu fiu înţeles greşit: cel care poate crede că va atinge vreodată cunoaşterea tuturor sistemelor infinite, doar prin simplul fapt că şi-ar propune acest lucru şi nu ar face nimic altceva decât aceasta, e tot un bufon.

52. Cunoaşterea Întregului ne va scăpa întotdeauna printre degete – totuşi cunoaşterea utilitară care ne ajută să modificăm şi să stăpânim unele fenomene ale realităţii (pe care ne-o putem mării continuu) nu este de lepădat.

Avantajele deţinerii şi măririi ei sunt multiple pentru cei care ştiu să o preţuiască.

***

53. Se cere deci un echilibru între Absolut şi Relativ.

În acest sens de abia când pe de o parte Mistica (recunoaşterea Infinitului şi astfel implicit a Misterului esenţial al Existenţei) se va studia la „grădiniţă”, iar pe de altă parte fiecare om va căuta să-şi mărească necontenit cunoaşterea utilitară cu privire la diferitele fenomene ale realităţii (religioase, psihologice, filosofice, politice, economice, tehnico-ştiinţifice, artistice, etc.), de abia atunci se va ajunge a se conştientiza de către fiecare individ că recunoaşterea Infinitului nu este o negare a Finitului, că experimentarea Părţilor nu este o negare a Întregului, că asumarea Relativului nu înseamnă neapărat o neconştientizare a Absolutului.

54. La fel de evident cum conştientizăm Infinitul (Întregul, Absolutul) ca şi stare de esenţă a realităţii, la fel de evident ne apare şi Finitul (Părţile, Relativul) cu existenţa-i mereu aducătoare de surprize şi daruri nemărginite.

55. Percepţia trans-sistemică caută deci să depăşească contrariile prin înţelegerea interdependenţei lor, pentru a se regăsi astfel în Armonia nepreţuită a Întregului.

56. În ea îşi găseşte rădăcinile şi percepţia trans-religioasă a lumii şi astfel să nu ne fie cu mirare dacă Trans-Religia nu este doar o religie, ci şi o trans-religie (un fenomen care nu doar că depăşeşte şi integrează cât mai multe din manifestările religioase şi ezoterice locale, din trecut, prezent sau din viitor, ci şi cât mai multe din manifestările şi cunoştinţele filozofice, psihologice, economice, politice, artistice şi tehnico-ştiinţifice experimentate de Umanitate de-a lungul timpului şi în întinderea spaţiului.

57. Trans-Religia şi Mişcarea Trans-Religioasă invită deci fiecare om să se deschidă cu sinceritate maximă şi în mod necondiţionat către aspectele cele mai profunde ale sineităţii sale şi ale existenţei Întregului şi astfel să se alăture cu bucurie efortului pe care Frăţia Creatorilor îl face dintotdeauna pentru armonizarea superioară a fiecărui individ şi a societăţilor de pretutindeni.

2. Spiritul unei epoci

1. Spiritul unei epoci este adesea evident doar pentru generaţiile care urmează acelei epoci, dar cu siguranţă dintotdeauna el se regăseşte cu intensitate şi în piepturile aprinse ale Creatorilor acelei epoci, deoarece ei sunt cei care participă cel mai mult la naşterea lui devenind astfel primii conştienţi de el.

2. Aceşti Creatori nu sunt mai speciali decât ceilalţi semeni ai lor - ei sunt doar poate puţin mai atenţi decât ei, surprinzând astfel mai devreme direcţia în care se îndreaptă valul social din care fac parte, direcţie pe care apoi doar o cizelează şi o aduc mai pregnant şi în conştiinţa celorlalţi semeni ai lor.

3. Direcţia acestui val social este rezultatul interacţiunii unei infinităţi de factori de naturi diferite, care cu toţii la un moment dat generează un anumit ansamblu de efecte spaţio-temporale locale (anumite forme specifice de exprimare).

4. Aceste Forme sunt viaţa acelui val, sunt spiritul acelei epoci.

5. Susţinute de o forţă imensă invizibilă (de Forţa Întregului) aceste forme se manifestă cu putere în toate laturile vieţii: în economie, politică, religie, filosofie, psihologie, artă, ştiinţă, etc.

6. Acest spirit al unei epoci nu poate fi oprit de nici o forţă individuală sau locală deoarece el este expresia voinţei colective (mai mult sau mai puţin conştientizate) a întregii umanităţi din acel timp.

7. Acum, la începutul Erei Cosmice, pentru un ochi ager spiritul epocii este mai mult decât evident – este ceea ce cu siguranţă am putea numi „Spiritul Trans”, spiritul care încearcă să depăşească limitele de până atunci, de orice natură ar fi ele (ştiinţifice, artistice, politice, religioase, etc.), este spiritul „Dincolo de...”, este Spiritul Revoluţionar.

***

8. Acest spirit al epocii noastre este avântat năvalnic spre:

8.1 - depăşirea graniţelor naţionale întru realizarea unei comunităţi globale, a unui sat planetar, în care Fraternitatea Universală şi calitatea de Cetăţean al Terrei sunt realităţi ale zilei (acesta este spiritul transnaţional);

8.2 - depăşirea graniţelor culturale tradiţionale prin deschiderea necondiţionată spre cunoaşterea altor culturi şi prin recunoaşterea unor valori culturale comune tuturor societăţilor, statuate în declaraţii publice recunoscute de majoritatea statelor lumii (culturilor locale) cum este Declaraţia Universală a Drepturilor Omului (acesta este spiritul transcultural);

8.3 - depăşirea graniţelor stricte ale diferitelor discipline ştiinţifice pentru înţelegerea mai profundă a obiectului de studiu al fiecăreia dintre ele prin avântul studiilor inter-disciplinare, pluri-disciplinare şi trans-disciplinare;

8.4 - depăşirea unei viziuni strict ptolemeice a personalităţii umane (în care tot universul se învârte în jurul unui „ego” foarte bine definit) şi apropierea de o viziune psihologică transpersonală a individului în care egoul uman se diseminează (ascunde jucăuş) în Infinitul Întregului;

8.5 - depăşirea închistării unilaterale a libertăţii de conştiinţă, gândire şi credinţă (închisă până acum de culturi, religii şi mentalităţi tradiţionale locale) şi atingerea unei libertăţi de conştiinţă, gândire şi exprimare concretizată în spiritul trans-religios;

8.6 - depăşirea viziunilor sistematice absolutiste (a construcţiilor filozofice sistematic-închise ale realităţii) şi regăsirea unei viziuni postmoderne a lumii concretizată în spiritul trans-sistemic care este pătruns în simţirea lui într-atât de Conştiinţa Relativului şi a Infinităţii Existenţei, încât poate să perceapă direct în inima lui cea mai intimă caracterul de sens relativ al tuturor acţiunilor umane, asumate astfel întru manifestare în virtutea unui joc beatific, perpetuu pornit din eternitate între Fiinţă şi ea însăşi, între Fiinţă şi Fiinţe, între Fiinţă şi Întregul ei Fiinţial.

3. Civilizaţia Cosmico - Informaţională, Individual - Globală

1. Acest Spirit „Dincolo de…” („Spiritul Trans”), trecând de pragul adolescenţei, a născut şi a crescut în unire de suflet cu Societatea Umană patru „Ere (epoci/ timpuri/ vremuri/ perioade, etc.) Noi”, patru vlăstare infinite ale sale, pe care am putea să le numim metaforic:

Era Globalizării,
Era Individualizării,
Era Cosmică şi
Era Informaţională.

2. Naşterea şi vieţuirea în noi a „Erei Globalizării” ne arată că Spiritul TransNaţional, TransRasial şi TransCultural a cuprins deja hotarele minţilor noastre, deşi a avut şi încă mai are mult de luptat cu mentalităţi locale unilateral dezvoltate.

3. Aceste mentalităţi au fost din păcate formate în spiritul izolării, al urii, al suspiciunii, al ignoranţei şi al fricii, de către culturi şi tradiţii locale care încă nu s-au deschis suficient Iubirii necondiţionate, Cunoaşterii nelimitate şi măririi continue a Forţei lor de adaptare perpetuă la realitatea aflată dintotdeauna în continuă schimbare.

4. Era Globalizării îi va asigura însă în curând Spiritului Trans-Naţional/ TransRasial/ TransCultural... atingerea victoriei finale - concretizată în instaurarea Fraternităţii Universale pretutindeni pe Pământ.

5. Era Globalizării proclamă deci o eră în care în relaţiile inter-umane este importantă înainte de toate calitatea de Om şi de Individ (unic, distinct, cu o mentalitate şi o gândire proprie), pe care o are orice fiinţă umană - şi nu vreo altă calitate artificială cum ar fi apartenenţa la o naţiune, la o limbă, la o rasă, la o religie, la o cultură, etc.

6. Această Eră a Globalizării este rezultatul faptului că umanitatea pe ansamblul ei conştientizează acum din ce în ce mai mult că omul este OM înainte de a aparţine unei naţiuni, unei rase, unei religii, unei culturi, etc.

7. Cu alte cuvinte calitatea primară de OM (de fiinţă purtătoare a unei conştiinţe, a unei raţiuni individuale şi a unor capacităţi proprii de discriminare) este mult mai importantă decât alte calităţi secundare (naţiunea, rasa, religia, etc.)

8. Pe această calitate bazală se întemeiază posibilitatea comunicării trans-culturale şi trans-religioase.

***

9. „Omule aminteşte-ţi că înainte ca tu să îţi asumi, mai mult sau mai puţin conştient, o anumită identitate culturală sau religioasă tu ai fost OM – un om pur şi simplu la fel ca orice alt om înainte să facă şi el acest pas (de cele mai multe ori regretabil) al identificării absolutiste şi arbitrare (conjuncturale) cu o anumită cultură sau religie.

10. Omule aminteşte-ţi deci că ai fost OM şi că chiar şi în ciuda identificărilor tale unilaterale, fanatice şi absolutiste ai continuat în sinea ta să rămâi OM!

11. Adu-ţi deci aminte de Tine!

Adu-ţi aminte de calitatea ta primară de OM!

Depăşeşte-ţi condiţionările culturale şi religioase pe care ţi le-ai asumat până acum (de obicei doar în virtutea inerţiei şi obişnuinţei inconştiente) şi descoperă-ţi dincolo de calitatea de „membru al unei mulţimi” calitatea ta primară de Individ Unic cu gândire proprie, cu discernământ propriu, cu destin propriu!

12. Descoperă-te pe Tine şi asumă-ţi destinul creator ce îţi este rânduit de Întreg şi astfel îndreaptă-ţi degrabă paşii spre Iubire, Cunoaştere şi Forţă - spre crearea necondiţionată a Armoniei Întregului!...”

***

13. Depăşirea graniţelor naţionale şi celor create de culturile tradiţionale a dus deci la apariţia spre

fiinţare a „Erei Globalizării”, a generat punerea bazelor efective pentru crearea de facto a unui mai vechi vis al omenirii – Fraternitatea Universală.

14. Această Fraternitate Universală are la bază respectul diversităţii şi unicităţii fiecărui individ dar şi recunoaşterea şi apărarea în comun a unor drepturi fundamentale pe care fiecare fiinţă umană (indiferent de rasă, vârstă, sex, naţionalitate, religie, etc.) le are: dreptul la viaţă, la fericire, la libertate de gândire şi de conştiinţă, la educaţie, etc.

15. Fiind ferm stabilit în recunoaşterea Drepturilor Fundamentale ale Omului şi în urmarea Idealurilor universal valabile (Iubirea, Cunoaşterea, Puterea, Binele, Adevărul, Frumosul, Libertatea, Dreptatea, Unitatea şi tendinţa spre Absolut – spre perfecţionare şi desăvârşire continuă) - Spiritul Fraternităţii Globale găseşte în diversitate şi în unicitate prilej de bucurie şi împărtăşire, de comunicare şi comuniune, de activitate creatoare şi de joacă armonioasă fraternă.

16. Astfel Omul Universal refuză să mai cadă în păcatele vechi ale absolutismului, unilateralităţii şi fanatismului, care ne ţinând cont de diferenţe caută să impună în mod forţat viziunea unora asupra lumii (cultura, religia, tradiţia, obiceiul lor) asupra tuturor celorlalţi.

17. Fraternitatea Universală e răsărită din afirmarea Spiritului TransNaţional, TransRasial şi TransCultural în fiecare Individ uman şi de aceea dacă vorbim de o Eră a Globalizării trebuie imediat să vorbim şi de o Eră a Individualizării.

18. Globalizarea nu e posibilă fără Individualizare, fără Maturizarea Psihică a membrilor diferitelor comunităţi locale prin Educaţie continuă de-a lungul vieţii, prin deschiderea necondiţionată spre Cunoaştere şi Cercetare individuală a diferitelor aspecte ale existenţei.

19. Aici a intervenit miracolul educaţiei moderne (scoasă de sub influenţa unilaterală a religiilor şi culturilor locale) care a contribuit în mod decisiv şi fără şansă de întoarcere la întărirea individualităţii oamenilor care au experimenta-o.

Fără acest proces de educaţie Era Globalizării nu ar fi fost posibilă.

20. Individualizarea este un proces complex care se sprijină deci pe trei piloni:

- *educaţie continuă,*
- *cercetare continuă,*
- *creaţie continuă.*

Aceşti trei piloni asumaţi de majoritatea oamenilor sunt şi adevăratele rădăcini ale Erei Cosmice constituind „porţile” acesteia, condiţiile care trebuie să fie îndeplinite de oricine doreşte să trăiască în armonie în această Eră a transformării civilizaţiei terestre într-o Civilizaţie Cosmică.

21. Aceste trei aspecte fundamentale au făcut şi fac dintotdeauna posibil procesul de Individualizare, procesul de conştientizare de către fiecare individ a unicităţii sale, a potenţialului său creativ, de asumare a responsabilităţii individuale pentru propriul său destin şi de creare conştientă a acestuia.

22. Prin procesul de Individualizare membrul unei comunităţi se Maturizează, trece prin intermediul unui proces de Dezvoltare Psihică, de la ceea ce am putea numi copilărie informaţională şi cognitivă în legătură cu diferitele aspecte ale realităţii la maturitatea informaţională şi cognitivă în legătură cu aceste aspecte[1].

***

23. Putem afirma cu certitudine că acest proces de Individualizare şi Maturizare Psihică la care asistăm în prezent, manifestat pe o scară mult mai largă decât în trecut, este unul din factorii declanşatori cei mai importanţi ai tuturor transformărilor planetare actuale.

24. Cauza majoră care a potenţat în zilele noastre procesul de Individualizare este generalizarea educaţiei moderne (seculare) obligatorii şi creşterea pe diferite căi (îndeosebi prin extinderea fără precedent a tuturor mijloacelor de comunicare în masă) a gradului de cultură şi instruire a diferitelor societăţi naţionale.

25. Procesul de Individualizare şi Maturizare Psihică a făcut prin urmare posibilă plasmarea în creaţie a „Erei Individualizării” şi a „Erei Globalizării”, dar acest proces de maturizare psihică politică, economică, religioasă şi mai ales ştiinţifică şi tehnică a făcut de asemenea posibilă apariţia începutului manifestării a două mari Ere de o importanţă covârşitoare în ceea ce priveşte evoluţia viitoare a civilizaţiei terestre:

- „Era Cosmică” – începutul perioadei de transformare a civilizaţiei terestre într-o civilizaţie cosmică;
- şi „Era Informaţională” – începutul unei civilizaţii umane pe care o putem numi civilizaţie informaţională, dar ale cărei dezvoltări depline le putem momentan doar intui.

26. Putem considera ca început al Erei Cosmice data de 12 aprilie 1961, dată la care primul om a ieşit în spaţiul cosmic.

27. Din acest moment destinul civilizaţiei terestre este unul clar: colonizarea şi explorarea spaţiului cosmic infinit, cu toate minunăţiile şi surprizele pe care un astfel de demers le va avea pentru evoluţia viitoare a umanităţii.

28. Era Informaţională este intim legată de apariţia şi răspândirea pe scară largă a mijloacelor informaţionale de comunicare (televiziune, radio, telefonie mobilă, internet, etc.) fapt care negreşit a stimulat şi stimulează cu putere în continuare procesul de globalizare, de individualizare şi de cosmicizare a fiinţei umane.

***

29. Iată deci: trăim vremurile unei revoluţii majore – suntem în plin „Spirit Trans” – vechiul e depăşit fulgerător în fiecare clipă şi lasă loc noului (viteza schimbărilor ce ne asaltează din toate părţile ne uluieşte pe fiecare dintre noi - pe mulţi lăsându-i chiar temporar în urmă).

30. Însă cu puţin efort şi cu puţină dorinţă de schimbare cu toţii ne putem bucura pe deplin de acest „Spirit Trans”, al valului existenţial în care ne manifestăm în prezent.

---

1 Vezi pentru detalii cartea „Etica Armoniei”, cap. „5. Adeizarea Psihică”.

4. Porţile Noilor Ere

1. Pentru a putea ţine pasul cu Schimbarea Întregului şi a ne bucura în armonie de infinitele Daruri aduse de aceasta, e necesar ca fiecare dintre noi să căutăm „a trece" individual şi în mod cât mai conştient prin ceea ce metaforic am putea numi „Porţile celor 4 Noi Ere" - şi astfel să ne recunoaştem şi să ne afirmăm cu putere ca Oameni ai Noilor Ere.

2. Aceste **Porţi** (Deschideri/ Cărări/ Uşi/ Intrări, etc.) care ne aşteaptă cu bucurie să le trecem pragurile pline de daruri minunate, incredibile şi nemaipomenite sunt:

3. Porţile Erei Individualizării:

- Maturizarea Psihică;
- Responsabilitatea - asumarea Individuală a Responsabilităţii pentru bunul mers al societăţii din care facem parte şi pentru propria noastră dezvoltare armonioasă;
- Individualizarea;

4. Porţile Erei Globalizării:

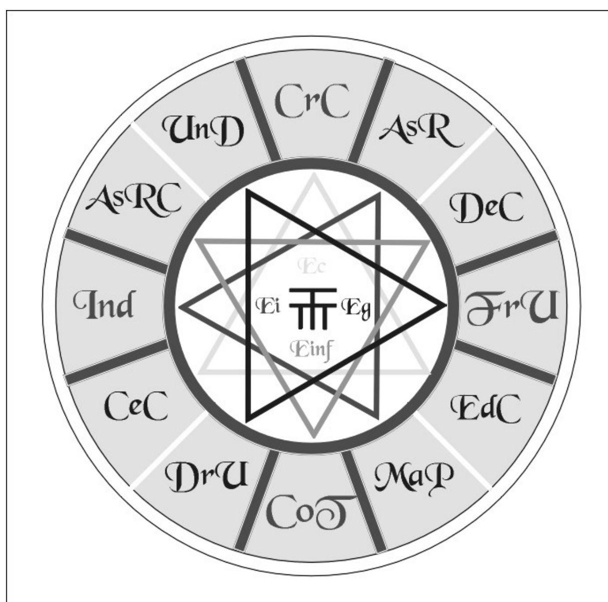
- Fraternitatea - susţinerea activă a spiritului Fraternităţii Universale;
- Drepturile Omului şi Fiinţei - susţinerea individuală şi colectivă a respectării Drepturilor Fundamentale ale Oamenilor şi Fiinţelor de pretutindeni;
- Unitatea în Diversitate – promovarea întru Bine a unităţii în diversitate, recunoaşterea şi acceptarea cu bucurie a Unicităţii şi Diversităţii întru Ideal a Fiinţelor Umane de pretutindeni;

5. Porţile Erei Cosmice:

- Educaţie continuă pe tot parcursul vieţii;
- Cercetare continuă a diferitelor fenomene ale existenţei;
- Creaţia continuă de noi Forme necesare adaptării la acţiunea singurei constante a universului: schimbarea;

6. Porţile Erei Informaţionale:

- Comunicare şi comuniune - trans-culturală, trans-religioasă, sistemică şi trans-sistemică;
- Relativitatea - asumarea senină a caracterului relativ al cunoaşterii umane şi a limitării capacităţilor perceptive ale oricărei fiinţe;
- Deschiderea nelimitată spre Cunoaştere (întru Ideal, prin Întreg).

7. Aceste 4 Ere sunt 4 metafore care fac referire la una şi aceeaşi realitate, punând însă fiecare accentul pe diferite aspecte ale ei – vorbim evident de Realitatea specifică Timpului Actual pe care îl trăim cu toţii.

8. De aceea „trecerea" noastră, a tuturor prin „Porţile celor 4 Ere" nu poate decât să ne apropie de realizarea cât mai armonioasă şi mai grabnică a ceea ce am putea numi Civilizaţia Cosmico-Informaţională, Individual-Globală (ale cărei coordonate sunt trasate de fiecare dintre noi în timpul prezent).

9. Mersul spre această Civilizaţie este inevitabil: în aceste momente umanitatea a depăşit deja punctul de la care încă mai putea să se întoarcă la vechile civilizaţii izolaţioniste „pământeano – tradiţionale, masificat – locale".

10. Cu cât vom conştientiza acest lucru mai devreme, cu atât va fi mai bine pentru fiecare dintre noi şi pentru Armonia Întregului (altfel, prin prisma unei inerţii nocive, a unei ignoranţe şi a unei rele-voinţe copilăreşti, nu vom crea decât distrugere inutilă, încercând să evităm (din ignoranţă) inevitabilul).

5. Trans-Religia şi Mişcarea Trans-Religioasă

1. Pentru a ajuta fiecare fiinţă umană să treacă prin cele „12 Porţi ale Erelor” în decursul procesului inevitabil de trecere spre Civilizaţia Cosmico-Informaţională, Global-Individuală menţionată şi pentru întărirea şi armonizarea superioară a existenţei Societăţii Globale (pe baza principiului – „unitate în diversitate!” – bazat pe recunoaşterea şi crearea valorilor globale comune şi a respectării reciproce - pe baza cunoaşterii lor - a celor diferite) s-a constituit şi se manifestă uneori[1] sub numele de **“Trans-Religie”** şi/ sau **“Mişcare Trans-Religioasă”** mişcarea/ legea/ calea/ ordinul, etc. a cărei prim Manifest este lucrarea de faţă.

2. Trans-Religia este o mişcare spirituală specifică timpului ei şi Spiritului Epocii în care se afirmă.

3. Ea apare pe fondul necesităţilor existenţiale ale lumii actuale şi oferă acesteia un cadru instituţional adecvat realizării unui dialog interuman sincer, în cadrul unor spaţii de întâlnire echidistante, în care accentul cade atât pe cunoaşterea mai amănunţită a particularităţilor diferitelor culturi locale cât şi pe ceea ce este comun acestora.

4. Trans-Religia facilitează cunoaşterea de către fiecare Individ a diferitelor manifestări religioase şi spirituale ale lumii şi a diferitelor aspecte particulare ale fenomenului religios privit în ansamblul său manifestându-se astfel ca o Religie Universală constituită pe baza Reperelor Valorice Fundamentale ale Omului Universal.

5. În această epocă a comunicării generalizate, a încercărilor şi eforturilor de depăşire a contradicţiile culturale dintre diferitele culturi locale, Mişcarea Trans-Religioasă vine cu îndemnul realizării de către fiecare Individ în parte a unui proces de studiu comparat practic a Valorilor şi Cunoaşterii cu care fiecare tradiţie spirituală şi culturală a contribuit la realizarea a ceea ce putem numi cultura şi spiritualitatea universală (globală).

6. Cultura Globală nu este nimic altceva decât Trans-Cultura – acea cultură care cuprinde în braţele sale toate culturile locale, promovând însă în plus faţă de fiecare dintre ele, Valori Comune Globale actuale pentru fiecare om de pe Terra indiferent de cultura sau culturile locale în care s-a născut şi şi-a format trăsăturile de personalitate.

7. A identifica şi a promova valorile comune nu înseamnă neapărat a nega diferenţele – ele trebuie recunoscute ca atare, dar numai pentru a putea astfel a fi depăşite prin miracolul Comunicării Trans-Personale.

8. Această comunicare este una de la Om la Om şi nu de la un produs condiţionat cultural până la fanatism spre un altul la fel de condiţionat.

9. Dar pentru a cunoaşte şi recunoaşte valorile comune şi diferenţele formale pe baza căreia se poate realiza Comunicarea, fiecare Om în calitatea lui primară de Om Planetar (şi nu de produs automat al unei societăţi locale oarecare), trebuie să caute să aibă acces la acea Cunoaştere care să-i permită să înţeleagă în profunzime diferitele manifestări ale diferitelor sisteme culturale locale ale Terrei (şi celelalte sisteme culturale în afară de cel în care a crescut).

10. Trans-Religia şi Mişcarea Trans-Religioasă îşi manifestă astfel prezenţa în Lume pentru a facilita oricărui Om accesul la manifestările infinite ale Cunoaşterii Universale.

11. Faţă de produsele culturale locale ea adoptă o Atitudine Trans-Culturală care constă în a trece dincolo (trans) de o cultură sau alta (dincolo de formele culturale locale) şi a identifica astfel Valorile Comune (esenţele diferitelor culturi) pentru ca pe baza lor să se poată construi Cultura Globală şi Societatea Globală.

12. Această Atitudine Trans-Culturală este baza Atitudinii Trans-Religioase şi amândouă împreună formează cele două puncte de reper fundamentale care trebuie avute mereu în vedere de toţi cei care sunt sau vor fi Forţe Vii în cadrul Mişcării al cărei Manifest vă pătrunde Mintea în aceste Clipe.

13. Mişcarea Meta-Perceptivă (Mişcarea Percepţiei Care Se Extinde Spre Infinit) promovează o cunoaştere deschisă, fără certitudini absolute!

14. În aceste condiţii ea nu are pretenţia deţinerii vreo unui adevăr unic şi absolut.

***

15. Pentru a se putea realiza miraculosul joc al fiinţării, al regăsirii unităţii în diversitate şi al regăsirii diversităţii în unitate şi ca un îndemn şi un exemplu care să-l facă pe om să lupte pentru om şi nu pentru credinţe oarbe, absolutiste şi exclusiviste - mai mult sau mai puţin fanatice, Mişcarea Meta-Perceptivă se manifestă deci ca un demers hotărât de prevenire şi înlăturare a erorilor de gândire şi acţiune care pot veni din privirea unilaterală a realităţii – din înţelegerea îngustă, fanatică, absolutistă a diferitelor mesaje religioase, filosofice, psihologice, politice, economice sau de altă natură specifice diferitelor areale culturale.

16. Această eroare fundamentală ce constă din a judeca totul dintr-un singur punct de vedere (în a considera unghiul nostru de vedere spaţio-temporal asupra lumii ca singurul unghi posibil din care aceasta se poate percepe), are ca rezultat evident negativ incapacitatea de a înţelege şi aprecia punctele de vedere ale celorlalţi fraţi ai noştri şi astfel nu poate fi decât generatoare de conflict.

17. Pentru a depăşi această eroare e necesar să căutăm să ne ridicăm privirea la nivelul Întregului, să ne înălţăm inima la nivelul la care să simtă în ea ca pe o realitate naturală a stării ei de a fi recunoaşterea Fraternităţii sale cu toate fiinţele umane şi cu toate Fiinţele din Univers.

***

[1] Pentru alte nume ataşate acestei Mişcări a se vedea cap. „InfiniNomus” al prezentei cărţi.

18. Trans-Religia nu este altceva decât o Religie Umanistă Universală.

19. Fiind o Religie Universală ea cuprinde în sine, spre studiu şi analiză, spre meditaţie şi reflecţie, spre contemplare şi trăire atentă cât mai multe din manifestările religioase sau pseudo-religioase ale omului actual, ale celui din vechime şi ale celui din viitor şi în plus orice manifestare culturală şi ştiinţifică a lor.

20. Ea le recunoaşte pe toate acestea ca izvoare de înţelepciune pentru omul care ştie să se apropie de ele cu atenţie şi discernământ sporit şi să le descopere astfel Esenţele ascunse din spatele diferitelor Forme pe care ele le-au luat.

21. Ea se construieşte pe valorile comune tuturor religiilor umaniste (pe Valorile Etice, pe Idealuri, pe valorile de implicare socială, de raportare la Absolut şi la Întreg, etc.) şi se manifestă prin forme de manifestare comune tuturor religiilor (lăcaşuri de cult, ierarhie religioasă, ritualuri, cărţi sacre, etc.) de o manieră care caută să nu excludă pe nici una din celelalte religii libere şi umaniste locale sau globale care se îndreaptă şi ele spre armonizarea superioară a societăţii umane.

22. Trans-Religia nu este o religie locală – ea este o Religie Globală (o trans-religie) şi de aceea unul din scopurile ei este armonizarea religiilor umaniste locale pe baza valorilor comune pe care le împărtăşesc - pentru ca unite mai mult decât sunt în prezent acestea să trezească în omul de pretutindeni sentimentul autentic religios: acela de Unitate cu Absolutul şi cu toate Fiinţele.

***

23. Mişcarea Meta-Perceptivă are încredere în capacitatea de discernământ a Omului şi de aceea nu încearcă „să-i îndese pe gât” în mod forţat o viziune sau alta asupra lumii.

24. Ea îl îndeamnă în schimb pe fiecare om să-şi extindă Sfera de Cuprindere a Conştiinţei, prin analiza detaşată şi cât mai obiectivă a cât mai multor tipuri viziuni (religioase, ezoterice, filozofice, psihologice, economice, politice, ştiinţifice, artistice, etc.) ale Realităţii - pentru a conştientiza Infinitatea Întregului (şi relativismul oricărei viziuni particulare a lui) şi a putea astfel elimina din el, prin înţelegere senină, toate fanatismele, dogmatismele şi absolutismele care au produs până acum atâta suferinţă umanităţii.

***

25. Atitudinea Trans-religioasă este specifică omului care atinge Maturitatea Psihică Religioasă, omului care are încredere în capacităţile discriminatorii proprii şi nu mai acceptă să-şi însuşească răspunsuri prefabricate de alţii care să-l lămurească în legătură cu diferitele aspecte ale realităţii.

26. El nu mai acceptă să fie doar un simplu copist, un ingurgitator fără capacitate de analiză şi discriminare proprie a unor viziuni sau a altora asupra Existenţei.

27. Această manifestare este specifică doar copilăriei psihice religioase pe care el prin studiu şi analiză proprie a depăşit-o de mult.

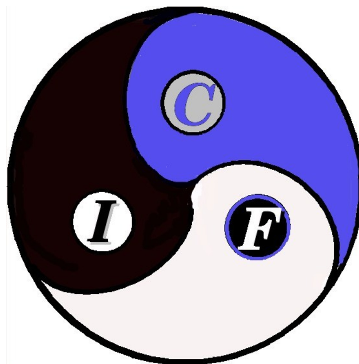
28. Lui nu mai trebuie să i se spună ce să creadă şi ce nu: el nu mai este un copil!

29. Omul Trans-Religios este un Individ cu o individualitate puternic conturată şi nu un simplu membru al unei mulţimi omogene care acţionează şi gândeşte doar din „instinct de turmă” (exact la fel cum fac şi celelalte „oi”).

30. Omul Matur Psihic-Religios nu aşteaptă deci să fie mânat împreună cu vreo turmă sau alta în vreo direcţie sau alta de vreun „păstor binevoitor” - el este un om care îşi ia destinul creator în propriile mâini şi îl îndreaptă spre încarnarea în sine a Idealurilor Omului Universal şi spre atingerea practică imediată a cât mai multora din Aspiraţiile Milenare ale Umanităţii.

31. Omul Universal cunoaşte în amănunţime cât mai multe din manifestările religioase şi ezoterice experimentate de umanitate de-a lungul timpurilor şi trăieşte (nu doar discută) acele Valori Etice şi Idealuri profund umane pe care acestea i le propun.

32. În acelaşi timp însă el respinge cu hotărâre toate acele manifestări religioase şi ezoterice care se pretind a sluji intereselor unor presupuse fiinţe neumane („spirite”, „zei”, „semizei”, „fiare”, extratereştrii, etc.) şi urmăresc să sacrifice în numele lor şi pentru „ei” armonia şi bunăstarea umanităţii.

6. Cele 4 Puncte Cardinale ale Omului TransReligios

1. Pentru orientarea sa în viaţă, pentru ghidarea gândurilor, emoţiilor şi faptelor sale Omul TransReligios are întotdeauna în vedere, pentru prezenţă sublimă în conştiinţa sa, următoarele 4 Puncte Cardinale de orientare:

(N) - *Valorile TransReligiei* (TR): Idealurile Omului Universal, Legile Idealurilor, Porţile celor Patru Ere, Cheile Porţilor, Sursele Majore ale Fericirii, Etica Armoniei[1], Razele Cunoaşterii Universale, Ţelurile Mişcării TransReligioase şi Faptele Omului Liber;

(S) - *Spaţiile Sacre*: Locuinţele Frateriene, Altarele personale, Sanctuarele TransReligioase, C.E.R-urile Lisaniene, Oraşele Cunoaşterii, Paradisurile Infinetiene;

(E) - *Acţiunile Sacralizante:*

(SE) *Practicile Spirituale ale Omului Universal*[2]: consfătuirea frăţească, ritualurile libere, meta-rugăciunea, cântecul, meta-meditaţia, tehno-magia (păşirea concretă, faptică spre cosmicizare, trăire paradisiacă şi nemurire beatifică), interpretarea simbolic-realistă a viitorului (profetizarea atemporală), studiul detaşat şi matur al psitruvisului („sufletului"), înţelegerea cauzalităţii integratoare, studiul zetrianic[3], cercetarea transreligioasă şi creaţia frateriană.

(NE) *Practicile social religioase ale oamenilor maturi* (promovarea Noii Ordini Religioase[4]): Testul de Acreditare a activităţii sociale a „zeilor", „oamenilor zei" şi a „reprezentanţilor lor oficiali"; manifestarea independentă, liberă şi demnă faţă de „profeţi" şi „zei"; respingerea credinţei dogmatice (denunţarea mitului credinţei[5]), promovarea socială a religiologiei (a Ştiinţei Religiei), promovarea activităţii APCR („Agenţiilor de protecţie a consumatorului religios"), promovarea şi asumarea alegerii transreligioase, ş.a.m.d.;

(V) - *Portalurile Forţei TransReligioase:* Întregul, Identitatea integratoare, Cartea Sacră a TransReligiei (BDU), Baza de Date Fraterianã (BDF), Ghidul BDF, Cercetătorii TransReligioşi şi Cercetătorii Înaintaţi, Simbolurile Forţă ale Umanităţii (Omul Atemporal, Familia Eternă, Evenimentele Majore, Faptele de Viaţă), Simbolurile TR, Obiectele şi Fiinţările de Orientare Majoră (naturale şi cosmice), Îndrumarul Ritual Lisanian, Ghidul Călătoriei prin Conştiinţă, Semnele Omului TransReligios, Calendarele Lisaniene, Sărbătorile, Alfabetele şi Limbile TransReligioase, Cuvintele şi Frazele cu Putere (Incantele), ş.a.m.d.

***

2. Aceste Puncte Cardinale de orientare/ ghidare, sunt numite metaforic şi „**Nestematele TransReligiei**", „Stâlpii/Pilonii Sanctuarului", „Luminile Noii Vieţi"...

3. Aspectele enumerate mai sus sunt tratate în detaliu în cadrul celor opt cărţi care formează colecţia intitulată „Noua Viaţă" (pentru a le identifica pe fiecare în parte vă rugăm să folosiţi cuprinsul existent la începutul fiecăreia din aceste cărţi).

4. Cele 8 Cărţi sunt:
(1) Manifestul Mişcării Trans-Religioase;
(2) Etica Armoniei;
(3) Mitul credinţei;
(4) Noua Ordine Religioasă;
(5) Practicile Spirituale ale Omului Universal;
(6) Iluminarea Fiinţei;
(7) Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite;
(8) Semne şi Revelaţii.

5. Valorile TransReligiei, Spaţiile Sacre şi câteva din Portalurile Forţei Trans-Religioase sunt prezentate detaliat în cartea de faţă („Manifestul Mişcării TransReligioase").

6. Majoritatea Acţiunilor Sacralizante şi a Portalurilor Forţei sunt detaliate în cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal".

7. Cartea „Etica Armoniei" detaliază diferite aspecte etice promovate de Mişcarea TransReligioasă şi fundamentele pe care ele se bazează.

8. În cartea „Mitul credinţei" se devoalează mecanismele perfide ale credinţei şi se arată necesitatea înlăturării „virusului credinţei dogmatice" din trupul şi mintea umanităţii.

9. Cartea „Noua Ordine Religioasă" detaliază abordarea trans-religioasă a diferite realităţi specifice ştiinţei religiei: Întregul, identitatea „ultimă", „sufletul" (psitruvisul), nemurirea, existenţa „zeilor", raportarea faţă de ei, etc.

10. Educaţia Zetrianică (ciclului educativ-formativ-creator promovat şi susţinut de Mişcarea Fraterianã) este detaliată în cartea „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite".

11. Cărţile „Iluminarea Fiinţei" şi „Semne şi Revelaţii" exprimă de o manieră lirică, respectiv narativă, metaforică şi simbolică multe din Aspectele Fundamentale ale Mişcării Trans-Religioase (expuse de o manieră direct - explicativă în celelalte Cărţi).

1 Descrisă în detaliu în cartea „Etica Armoniei".
2 A se vedea pentru o prezentare detaliată a lor cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal".
3 A se vedea pentru detalii cartea/ volumul „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite".
4 A se vedea pentru o prezentare detaliată a acesteia cartea „Noua Ordine Religioasă".
5 A se vedea cartea „Mitul credinţei".

Principiile arhetipale simbolice „Soa”, „Lun” şi „Int”

12. Nestematele Mişcării Frateriene enumerate mai sus pot fi grupate şi sub auspiciile simbolice ale cifrei trei, regăsită sub forma manifestării existenţiale a următoarelor trei principii arhetipale simbolice:

12.1 - principiul *„Soa”* – principiul simbolic solar, masculin, activ, „pozitiv” (creator, constructiv, idealist), afirmativ/ expansiv, legat de nord (punctul cardinal principal de orientare), de est (răsărit), de sus, de cer, de viitor, de tare (dur), uscat, de înalt, greu, colorat, de sărat şi acru, de repede, puternic, de mare, de infinitul mare, de macrocosmos, de intelect, de raţiune, de înţelegere, de concentrare, de transformare şi creaţie - manifestat prin idealism, umanism, iluminism, pozitivism, realism, etc. - Ra (ra-ze solare), So/Soa (so-a-re), Ma (ma-sculin), Po (pozitiv), Su (sun)...

12.2 - principiul *„Lun”* - principiul arhetipal simbolic lunar, feminin, pasiv, „negativ” (atent, critic, sceptic), retractiv, legat de sud, de vest (de apus), de jos, de pământ, de trecut, de moale, umed, uşor, de dulce şi amar, de încet, plăpând, parfumat, de mic, de infinitul mic, de microcosmos, de emoţie şi simţire, de trăire, atenţie, memorie, de adaptare, refacere şi reconstrucţie - manifestat prin stoicism, scepticism, existenţialism, postmodernism – Lu (lu-nă), Fe (fe-minin), Ne (negaţie), Mo (mo-on).

12.3 - principiul *„Int”* – principiul simbolic cosmic, atoatecuprinzător, integral, neutru, conciliator, legat de spaţiu în totalitatea lui (cu toate punctele lui cardinale), de mijloc (ca legătură între sus şi jos), de câmpul cuantic (ca legătură între cer şi pământ), de prezent, de ceea ce este plăcut, temperat, potrivit, specific elementelor de legătură, de fundal, realităţilor nediferenţiate, curgătoare, cuprinzătoare, pastelate, de ceea ce uneşte extremele (marele şi micul, greul şi uşorul, microcosmosul şi macrocosmosul, vechiul şi noul, îndepărtatul şi apropiatul, cunoscutul şi necunoscutul, etc.), legat de intuiţie şi inspiraţie, de voinţă şi viziune, de contemplare şi iluminare, de menţinere şi integrare armonioasă; manifestat prin naturalism, misticism, renascentism, integralism (holism) – Al (eng. al-l), Co (co-smos), Neu (neu-tru), Int (înt-reg), Un (un-ivers).

	Manifestări ale celor trei principii simbolice generale la nivel TransReligios		
	Soa	**Lun**	**Int**
	Valorile TransReligioase	Acţiunile Sacralizante	Spaţiile Sacre şi Portalurile Forţei
	Valorile TransReligioase:		
V	Idealurile (I)	Porţile (P) Erelor (E)	Razele (R)
	Legile Idealurilor	Cheile Porţilor	Sursele (S)
	Etica Armoniei (EA)	Ţelurile Mişcării TransReligioase	Faptele Omului Liber
I	Cunoaşterea Adevărul Libertatea	Iubirea Binele Dreptatea	Forţa Frumuseţea Unitatea
	Perfecţionarea	Desăvârşirea	Dezvoltarea/ Evoluţia
E	Era Informaţională	Era Globalizării şi Era Individualizării	Era Cosmică
P	Relativizarea Drepturile omului Maturizarea Cercetarea	Comunicarea Fraternitatea Individualizarea Educaţia	Deschiderea Unicitatea Responsabilizarea Creaţia
	Independenţa	Autonomia	Suveranitatea
	Trans-Politica	Trans-Economia	Trans-Religia
R	Politica Filosofia	Economia Psihologia	Arta Ştiinţa Religia
	Raţiunea	Emoţia	Percepţia
S	Non-înşelarea	Non-furtul	Non-violenţa şi non-uciderea
EA	Armonizare Individuală (AI)	Armonizare Socială	Armonizare Naturală
	Armonizare fizico - energetică	Armonizare informaţională (emoţional – comunicaţional - perceptivă)	Armonizare cognitivă (mental – cauzal – volitivă)
	Arezare	Amenare	Adeizare

AI	Calm şi Relaxare	Smerenie şi Compasiune	Bucurie şi Beatitudine
	Prevedere şi Curaj	Hărnicie	Cumpătare
	Responsabilitate socială	Sinceritate	Detaşare
	non-prejudecată	non-fanatism	non-dogmatism
AS	*Acţiunile Sacralizante:*		
	1. Practicile Spirituale ale Omului Universal:		
	Ritualul Liber	MetaRugăciunea	MetaMeditaţia
	Interpretarea simbolică	Cântecul	Incantarea/ Siprenarea
	TehnoMagia (TM)	Consfătuirea	Misterele Zetrianice
TM	Nemurirea Beatifică	Învierea	Trăirea Paradisiacă şi Cosmicizarea
	Zetrianizarea (Z)	Pelerinajul	Iluminarea
Z	Dimensiunea cultural - biografică	Dimensiunea conceptual - ideatică	Dimensiunea constructiv creatoare
	Profetizarea Atemporală	Conştientizarea Psitruvisului	Viziunea Întregului
	Înţelegerea cauzalităţii integratoare	Cercetarea TransReligioasă	Creaţia Frateriană
	Dezvoltarea	Transformarea	Transcenderea
	2. Practicile social-religioase ale oamenilor maturi:		
	Agenţiile de Protecţie... (APCR)	Alegerea TransReligioasă	Religiologia
	Testul de Acreditare	Denunţarea mitului credinţei	Comportamentul demn
	Spaţiile Sacre:		
SSa	Altarul	Locuinţa	Sanctuarul
	Oraşul Cunoaşterii	CER-ul	Paradisul
PFo	*Portalurile Forţei:*		
	Cercetătorul Înaintat	Cercetătorul TransReligios	Fratele Creator
	BDF	Ghidul BDF	BDU
	Îndrumarul Ritual Lisanian	Rugăciunile şi Cântecele TR	Ghidul Călătoriei prin Conştiinţă
	Sinele Sineitatea	Celălalt Alteritatea	Întregul Integralitatea
	Evenimentele Majore	Faptele de Viaţă	Fiinţările de Orientare Majoră
	Omul Atemporal	Familia Eternă (FE)	Natura şi Cosmosul
FE	Bărbatul Etern	Femeia Eternă	Copilul Etern
	Cuvântul	Gestul	Simbolul
	Alfabetele şi Limbile TR	Cuvintele şi Frazele cu Putere (Incantele)	Talismanele simbolice
	Calendarele Lisaniene	Semnele Omului TR	Sărbătorile TR

7. Cheile Porţilor

0.1. Cel care vrea să treacă prin fiecare din Porţile Noilor Ere şi astfel să se bucure de darurile infinite care îl aşteaptă dincolo de pragul lor, trebuie să folosească „Chei” potrivite pentru a le deschide, trebuie să cunoască, să înţeleagă şi să practice acţiuni specifice deschiderii naturale a fiecăreia din cele 12 Porţi.

0.2. În context trans-religios fiecare astfel de Poartă are 12 Chei mai importante care introduse în făgaşurile destinate lor (specifice pentru fiecare Poartă) deschid celui care şi le însuşeşte şi le manifestă plenar prin fiinţa sa, drumul transformării existenţiale specific Noii Vieţi.

0.3. Cheile Porţilor Noilor Ere			
	Cheile Porţilor Erei Individualizării		
	1. Cheile Porţii Maturizării Psihice:	**2. Cheile Porţii Responsabilităţii:**	**3. Cheile Porţii Individualizării:**
1	Conştientizarea efectelor imaturităţii	Respingerea comportamentului infantil	Deturmizarea
2	Dezvoltarea psihică	Armonizarea Psihică	Discernerea
3	Dezvoltarea informaţională	Dezvoltarea Idealistă	Sineizarea
4	Dezvoltarea cognitivă	Comportamentul matur	Întregirea
5	Reducerea dependenţei	Faptele creatoare întru armonie	Educaţia Paideică
6	Luciditatea, profunzimea şi veridicitatea	Faptele sacralizante	Transformarea interioară
7	Claritatea	Armonizarea Socială	Promovarea talentelor proprii
8	Coerenţa	Practicarea Surselor	Promovarea unicităţii proprii
9	Integralitatea	Atitudinea promptă în faţa răului	Manifestarea originală armonioasă
10	Stăpânirea de sine	Denunţarea şi alungarea imposturii sociale	Creşterea independenţei
11	Manifestarea de lider	Democraţia calificativă	Afirmarea demnităţii umane
12	Manifestarea creativă	Practicarea Faptelor Omului Liber	Manifestarea liberă
	Cheile Porţilor Erei Globalizării		
	4. Cheile Porţii Fraternităţii Universale:	**5. Cheile Porţii Drepturilor Oamenilor şi Fiinţelor:**	**6. Cheile Porţii Unităţii în Diversitate:**
1	Conştientizarea Fiinţei	Respectarea vieţii	Înţelegerea Cauzalităţii Integratoare
2	Viziunea Întregului	Preţuirea non-violenţei, a iubirii şi compasiunii	Înţelegerea Unităţii Cunoaşterii
3	Cunoaşterea profundă de sine	Egalitatea dintre femeie şi bărbat	Percepţia Unităţii Destinului
4	Iubirea nelimitată	Dăruirea Fericirii	Înţelegerea Forţei Unităţii
5	Preţuirea şi respectarea vieţii	Dăruirea Bunăstării	Asumarea Identităţii Integratoare
6	Manifestarea sacră	Respectarea Legii	Promovarea Unităţii Familiei
7	Faptele fraterne	Respectarea Libertăţii şi Demnităţii	Iubirea Unităţii Umanităţii
8	Ajutorarea fraternă	Asigurarea proprietăţii şi democraţiei	Înţelegerea şi promovarea Unităţii Fiinţelor cu Viaţă
9	Cetăţenia planetară	Respectarea intimităţii şi a spaţiului personal	Manifestarea Unicităţii în Diversitate
10	Comportamentul trans-economic şi trans-politic	Întărirea securităţii (fizice şi psihice) a persoanei şi societăţii	Instituţionalizarea Globalizării
11	Promovarea Culturii Universale	Manifestarea libertăţii de mişcare (fizică şi mentală)	Înţelegerea unităţii practicilor religioase
12	Promovarea Religiologiei şi TransReligiei	“Declaraţia Universală a Drepturilor Omului” - ONU, 10 sep. 1948	Respectarea diversităţii întru armonie universală (globală)
	Cheile Porţilor Erei Cosmice		
	7. Cheile Porţii Educaţiei continue:	**8. Cheile Porţii Cercetării:**	**9. Cheile Porţii Creaţiei:**
1	Percepţia proprie	Lărgirea câmpului perceptiv	Dorinţa de mai bine
2	Jocul	Contemplarea	Dorinţa de armonizare

3	Trezirea Conştientului	Concentrarea	Dorinţa de creaţie, invenţie şi inovaţie
4	Atenţia concentrată	Observarea şi auto-observarea	Conştientizarea priorităţilor
5	Gândirea raţională, ştiinţifică	Ordonarea şi clasificarea	Urmarea darului/harului personal
6	Ascultarea atentă a mărturiei altora	Analiza şi autoanaliza	Pregătirea pentru creaţie
7	Repetiţia	Intuiţia	Inspiraţia
8	Educaţia sistematizată şi instituţionalizată	Raţiunea şi logica	Imaginaţia creativă
9	Dorinţa de adaptare continuă la schimbare	Sinteza	Activitatea creativă
10	Dorinţa de perfecţionare	Experimentul şi Testul	Împlinirea creatoare
11	Dragostea de cunoaştere	Iluminarea	Răsplătirea actului creator
12	Zetrianul	Aplicaţia	Păşirea spre infinit
	Cheile Porţilor Erei Informaţionale		
	10. Cheile Porţii Comunicării şi Comuniunii:	**11. Cheile Porţii Relativităţii**	**12. Cheile Porţii Deschiderii Nelimitate spre Cunoaştere**
1	Sinceritatea întru Ideal	Extinderea conştiinţei	Chemarea noului
2	Sacralizarea conştientă a vieţii	Conştientizarea relativităţii manifestării	Gândirea critică, discriminativ – constructivă
3	Consfătuirea fraternă	Înţelegerea probabilităţii	Demitologizarea fenomenului religios
4	MetaRugăciunea	Înţelegerea posibilităţii şi a imposibilităţii	Demitologizarea credinţei dogmatice
5	Ritualul liber	Înţelegerea legilor de funcţionare a Sistemelor	Trăirea simbolică a lumii
6	Cântecul şi dansul	Înţelegerea clară a Întregului şi a părţii	Iubirea întrebărilor şi a răspunsurilor
7	MetaMeditaţia	Înţelegerea identităţii dintre suflet şi psitruvis	Dorinţa sinceră a Paradisului
8	Înţelegerea mijlocitorilor comunicării	Asumarea caracterului relativ al alegerii	Dorinţa Nemuririi Beatifice
9	Limba universală	Testarea vorbelor şi pretenţiilor „divine”	Baza de Date Fraterianǎ (BDF)
10	Dezvoltarea reţelei informatice	Conştientizarea evoluţiei religioase	Ghidul BDF
11	Comunicarea	InfiniNomus	Cartea Cunoaşterii Universale
12	Comuniunea	Conştientizarea a ceea ce este „Fără de Nume”	Chemarea Nemărginirii

1. Cheile Porţii Maturizării Psihice:

1.1 *Conştientizarea efectelor imaturităţii.* Imaturitatea şi infantilitatea psihică a celor maturizaţi fizic care refuză să se maturizeze şi psihic se plăteşte – această imaturitate nu este inocentă şi nici nevinovată – ea se plăteşte cu suferinţă şi angoasă.

Libertatea, Cunoaşterea şi Puterea sunt câştigul imediat al celui care atinge în timpul vieţii sale stadiul Maturităţii Psihice.

Înlănţuirea, ignoranţa şi slăbiciunea sunt nenorocirile care coboară pe capul celui care se complace în infantilitate psihică şi în comportament infantil, refuzând intrarea pe calea procesului de maturizare psihică.

1.2 *Dezvoltarea psihică*[1] – Susţinerea procesului de dezvoltare psihică – prin participarea zilnică de-a lungul întregii vieţi la manifestări educaţionale, de cercetare şi creaţie specifice fiecăreia dintre Raze. Doar prin asimilarea acestor manifestări se poate intra în procesul de dezvoltare psihică prin care se face trecerea de la stadiul copilăriei psihice la adolescenţă şi apoi la maturitate psihică, pe fiecare din cele 7 Raze.

1.3 *Dezvoltarea informaţională* – Omul aflat pe drumul maturizării caută să se maturizeze psihic din punct de vedere religios, filosofic, psihologic, economic, politic, artistic şi ştiinţific.

El poate face aceasta doar prin parcurgerea procesului de Dezvoltare Informaţională, respectiv Cognitivă specific fiecăreia din aceste Raze ale Cunoaşterii Universale.

Dezvoltarea psihică cantitativă (informaţională) urmăreşte realizarea unei creşteri psihice prin mărirea echilibrată, discriminatorie a cantităţii de cunoaştere pe care o deţinem pe fiecare din cele 7 manifestări majore ale existenţei umane (Religie, Filosofie, Psihologie, Economie, Politică, Artă şi Ştiinţă).

E nevoie deci să ne hrănim psihic, să căutăm mereu să creştem psihic, să ne dezvoltăm şi să ne armonizăm la maxim psihicul propriu.

La fel cum pentru a atinge maturitatea fizică trebuie să-ţi hrăneşti zilnic trupul cu hrană

1 Vezi cartea „Etica Armoniei”, cap. „Adeizarea Psihică”.

sănătoasă şi să-l menţii sănătos prin mişcare, muncă fizică şi exerciţiu – la fel e şi în cazul maturităţii psihice!

Ea nu este un dat natural, nu este un lucru care vine de la sine odată cu maturizarea fizică a trupului.

Şi pentru atingerea maturizării psihice trebuie să faci acţiuni specifice: să-ţi hrăneşti zilnic mintea cu informaţie şi cunoaştere de calitate (corectă, coerentă, integrală) şi să o întăreşti şi să o menţii sănătoasă prin gândire critică, realistă, raţională, ştiinţifică, etică şi idealistă.

1.4 *Dezvoltarea cognitivă* - dezvoltarea psihică calitativă.

Prin această dezvoltare căutăm să creştem psihic din punct de vedere calitativ, să ne şlefuim mereu cunoaşterea adunată, să-i verificăm corespondenţa cu realitatea, veridicitatea, coerenţa şi utilitatea, să o aprofundăm şi astfel să ajungem să o înţelegem cu claritate şi limpezime maximă .

E nevoie în acest sens de exerciţiu psihic, de antrenare psihică, de observare şi analiză atentă a realităţii, de autoobservare şi de autoanaliză a psihicului propriu, de meditaţie şi reflecţie profundă asupra mecanismelor de manifestare specifice fenomenelor cu care intrăm în contact direct sau indirect.

1.5 *Reducerea dependenţei* – creşterea gradului de autonomie şi independenţă economică, politică, religioasă, psihologică, filosofică, etc.

Cu cât un om este mai idependent în desfăşurarea unor acţiuni specifice cu atât el este mai stăpân asupra lor.

A fi cât mai independent cu putinţă este un semn al apropierii de maturitate.

Cel dependent este foarte expus suferinţei pentru că refacerea, menţinerea şi întărirea armoniei sale nu depinde atât de acţiunile sale, cât de acţiunile altora.

Permiţând dezvoltarea unei astfel de dependenţe (religioase, economice, filosofice, etc.) cel dependent se expune mofturilor şi condiţionărilor (de foarte multe ori răuvoitoare şi exploatatoare a) celor de care este dependent care astfel profitând de slăbiciunile pe care i le cultivă celui dependent îl transformă în nimic mai mult decât într-un simplu sclav (religios, economic, etc.) al lor.

De aceea nu poate exista libertate fără independenţa dată doar de atingerea stadiului de maturitate psihică.

De aceea cel dependent dacă vrea să fie pe viitor cât mai liber cu putinţă şi cât mai aproape de fericirea şi împlinirea de sine (de actualizarea de sine) trebuie să caute să-şi reducă în timp, cât mai mult cu putinţă dependenţa de factori exteriori puterii lui de înţelegere, acţiune şi de manifestare volitivă.

1.6 *Luciditatea, profunzimea şi veridicitatea* - dezvoltarea percepţiei profunde, a gândirii critice şi a raţionamentului corect – a acelei percepţii şi a acelui raţionament care observă, analizează şi înţelege în profunzime un fenomen, atât în detaliile lui cele mai intime cât şi în ansamblul existenţei sale (atât la nivel analitic cât şi sintetic).

Omul matur nu are o privire superficială şi un raţionament de suprafaţă.

Cel care priveşte fenomenele doar în aspectul lor aparent, de suprafaţă nu le poate înţelege adevăratele resorturi după care ele se desfăşoară şi prin urmare nu le poate controla manifestarea.

El devine astfel uşor de controlat şi de manipulat de aceste fenomene sau de către cei care le înţeleg mecanismele de manifestare.

Lipsa de gândire critică semnalează prezenţa unei clone psihice, a unui copil psihic, care imită prosteşte nişte comportamente şi nişte raţionamente preluate prin simplă xeroxare „spirituală” (prin procese specifice unor repetări în stare de transă a unor fraze şi şabloane mentale specifice) - indiferent dacă ele sunt sau nu veridice, coerente, sau utile.

Lipsa de gândire critică este semnul cel mai clar după care poate fi identificat nefericitul care se află într-o stare de sclaviei mentală.

Cel care în schimb analizează cu atenţie mărită şi discernământ sporit, cu o doză sănătoasă de scepticism şi realism, cu o atitudine critică constructivă realitatea - este cel în care se naşte şi se manifestă Omul Liber, omul care poate să înţeleagă şi să-şi însuşească pentru sine acele raţionamente corecte care cu adevărat îi sunt utile şi folositoare pentru armonizarea sa superioară, pentru dobândirea fericirii şi evitarea suferinţei, pentru dobândirea bunăstării şi alungarea neajunsurilor.

1.7 *Claritatea.* Iubit frate al vieţii, caută întotdeauna claritatea cunoaşterii, fereşte-te de confuzie şi ameţire psihică, de drogare numenală şi gestuală, de absurditate şi comportamente infantilizante.

Dacă o cunoaştere sau un sistem doctrinar oarecare se prezintă în faţa ta de o manieră confuză şi difuză, de o manieră haotică şi înceţoşată atunci să ştii că acea doctrină are o problemă serioasă de claritate cel mai probabil deoarece se foloseşte de minciună şi înşelare, de prejudecată şi de reavoinţă.

Întotdeauna să şti că dacă o cunoaştere nu e clară şi evidentă nu e problema ta că cică „nu o înţelegi că e prea profundă” (cum vor să te convingă şarlatanii care o promovează).

Acea cunoaştere nu e profundă deloc ea e doar o capcană psihică aruncată în faţa ta pentru a-ţi duce mintea în confuzie şi ameţire psihică şi apoi a profita de această stare nefericită a ei, pentru a o programa la nivel subconştient cu tot felul de raţionamente perfide şi aberante specifice unui sclav psihic devotat celui care a răspândit confuzia aceia „profundă” plină de paradoxuri de doi lei şi de pilde cu şi pentru handicapaţi psihici rupţi de realitate şi plutind în delir „spiritual”.

Fereşte-te de asemenea de extrema simplitate, fereşte-te de cei care îţi explică absolut tot prin referinţă la o singură propoziţie, concept sau fiinţă – viaţă este de o complexitate extraordinară - cei

care o reduc în mod absurd de maniera mai sus amintită sunt doar nişte şarlatani şi impostori.

Simplitatea pe care ei o promovează nu o promovează pentru a-ţi aduce ţie înţelegerea asupra vieţii, ci pentru a te programa fără măcar ca tu să-ţi dai seama cu comanda aceea „simplă" (explicită sau implicită) pentru ca să le slujeşti lor pe post de sclav psihic, pe post de supus necondiţionat.

În viziunea acestor nefericite minţi simple, programate cu comanda „simplă" „divină" nu mai este nici o distincţie între lucruri şi între cauzele lor, între ei şi cei care au preluat controlul minţii lor.

Pentru ei orice întrebare are un singur răspuns – răspunsul lor „simplu"- atât de „simplu" încât de cele mai multe ori apare în mod evident pentru cineva neprogramat că este stupid de-a dreptul.

Răspunsurile acestea „simple" sunt demne doar de copiii de grădiniţă, doar de indivizii „credincioşi" care prin naivitate şi inconştienţă infantilă au devenit ţintele perfecte pentru tot felul de şarlatani „divini" sau „spirituali" care i-au drogat cu „simple" cuvinte şi i-au făcut dependenţi de repetarea şi pronunţarea lor continua.

Această repetare credincioasă „simplă" este demnă doar de un patefon stricat, blocat doar pe repetarea unui cuvânt „divin" sau a unei propoziţii „divine" care anunţă lumea în mod aparent că ia venit salvarea, dar în fapt că purtătorul mesajului este doar o minte stricată prinsă într-o buclă „divină" din care se pare că nu mai poate ieşii singur.

Simplitatea cred-oilor şi a stăpânilor lor psihici „divini" nu caută cunoaşterea ta ci urmăresc doar însclavizarea ta psihică.

Fereşte-te deci ca de foc de confuzie şi absurditate, de „secrete divine" şi de discreţii „spirituale" pline de „înţelepciuni" simple de grădiniţă şi de simplisme „divine" revelatorii specifice stării de idioţenie şi tâmpire mentală credincioasă.

1.8 *Coerenţa* - caută coerenţa cunoaşterii, fereşte-te de contradicţie, de minciună, de lipsă de corespondenţă cu realitatea evidentă.

Un sistem util de idei şi concepte nu trebuie să fie coerent doar în interiorul lui - el trebuie să fie coerent şi cu celelalte sisteme care sunt dovedite că reflectă realitatea evidentă.

Şi în plus el nu e chemat să fie doar un simplu basm coerent „divin" (sau de altă natură) ci să aibă o corespondenţă evidentă cu ceea ce este.

Vai de cei care i-au basmele drept realitate, vai de cei care aleg să ignore contradicţiile interne ale sistemelor lor de valori, ale viziunii lor asupra lumii.

Vai de ei căci viaţa lor este viaţa unora condamnaţi să sufere mereu pentru că au ales să ignore realitatea, să se facă că nu o văd, să pretindă că ea este altfel decât ea este în mod evident.

Dacă vrei să schimbi realitatea în direcţia pe care tu ţi-o doreşti mai întâi trebuie să şti exact de unde porneşti, trebuie să cunoşti cât mai exact şi mai corect starea ei exactă.

Dacă nu şti că porneşti de la o realitate relativ dură şi indiferentă faţă de dorinţele tale de împlinire, şi pretinzi, ignorând realitatea evidentă, că totul e „ok", atunci bineînţeles că nu vei fi capabil să faci nici un pas real spre direcţia fericirii şi împlinirii dorinţelor tale întru armonie.

Coerenţa în acţiune poate să vină doar din coerenţă în percepţie şi în gândire.

1.9 *Integralitatea* – preabun semen întru fiinţă caută mereu integralitatea cunoaşterii: nu te mulţumi cu cunoştinţe şi cunoaşteri parţiale, incomplete, inexacte, superficiale care mai mult ascund decât relevă.

Evită superficialitatea şi dezvoltarea psihică parţială (unilaterală) – dezvoltă-ţi mintea în întregul ei – pe fiecare din cele 7 Raze şi pe fiecare din cele 5 Nivele ale ei[1] (emoţional-perceptiv-comunicativ, mental concret, mental abstract, intuitiv şi volitiv).

Cei care se raportează de o manieră unilaterală la realitate (care de exemplu reduc toată acţiunea de formare cognitivă a unei persoane la citirea şi învăţarea pe de rost a unei cărţi de basme „sfinte" scrise prin cine ştie ce epocă de barbarism şi ignoranţă crasă) sunt condamnaţi unei vieţi de animal blocat în trecut, de clonă psihică a unor comenzi de acţiune date în urmă cu mii de ani, de către personaje a căror cunoaştere ar fi considerată submediocră după toate standardele actuale ale ştiinţei şi culturii!

Şi ne mai mirăm de rezultatele stupide şi absurde reieşite din astfel de comportamente neintegrate în timpul prezent, neintegrate în întinderea actuală a spaţiului, în desfăşurarea prezentă a ştiinţei şi culturii, a moralei şi eticii.

1.10 *Stăpânirea de sine* – cel matur psihic este stăpân pe sine şi pe destinul său, cel imatur psihic în schimb nu poate să ajungă decât în lanţurile sclaviei psihice şi ale înlănţuirii mentale.

Este stăpân pe manifestările sale emoţional-sentimentale pe care le poate controla la voinţă dacă doreşte aceasta precum şi pe manifestările sale cognitive – el alungând din sine majoritatea raţionamentelor greşite[2] (aşteptărilor false) care l-ar fi împiedecat să îşi ia în stăpânire deplină psihicul propriu – în el se naşte astfel posibilitatea unei vieţi psihice autentice, originale, unice - a unei manifestări psihice cu adevărat individualizate şi responsabile.

Nu există manifestare matură fără de stăpânire de sine, fără înţelegerea exactă a mecanismelor psihice care sunt responsabile de manifestările noastre emoţionale şi cognitive[3].

Apoi stăpânirea de sine înseamnă că nici un altul din afara noastră nu este stăpân pe ceea ce noi facem şi gândim.

Trebuie evitată deci stăpânirea psihicului propriu

1 Vezi cartea „Etica Armoniei", cap. „Cele şapte sisteme de bază ale fiinţei umane".
2 Vezi cartea „Etica Armoniei", cap. „Armonizarea Psihică – aspecte de bază".
3 Pentru detalii a se vedea cartea „Etica Armoniei" în întregimea ei.

de un altul - nefericitul ajuns astfel să fie stăpânit de un altul (prin capcanele specifice virusului credinţei dogmatice[1]) nu se poate pretinde a fi o fiinţă matură, ci doar un infantil psihic (maturizat însă fizic) care se lasă „ghidat" (controlat, dirijat) de stăpânii „spirituali" exteriori lui - nu se poate pretinde a fi o fiinţă independentă şi liberă ci doar un amărât de sclav psihic „spiritual".

1.11 *Manifestare de lider* - stăpânirea situaţiei/fenomenului în legătură cu care atingem stadiul maturităţii psihice - se ia iniţiativa şi se îndreaptă evoluţia acelui fenomen în direcţia dorită de omul matur.

Un om matur este un om stăpân pe situaţie, un individ chemat să se implice activ, conştient şi responsabil în rezolvarea propriilor probleme şi ale societăţilor în care se manifestă.

Omul matur devine automat un conducător, în primul rând al propriei fiinţe şi apoi al propriului destin.

Calea spre maturizare psihică este calea spre libertate, spre independenţă, spre stăpânire de sine şi mai ales spre conducere de sine.

1.12 *Manifestarea creativă* – un rezultat al maturizării psihice este şi mărirea capacităţii de manifestare creativă, a capacităţii de a da naştere la creaţii psihice (ideatice şi conceptuale) şi fizice (materiale).

Cel maturizat stăpâneşte fenomenele în legătură cu care s-a maturizat psihic şi înţelegându-le în mod profund mecanismele de manifestare el le poate îndrepta după propria dorinţă[2].

Astfel creaţia de noi forme de manifestare pentru aceste fenomene este un lucru natural pentru el, este un aspect la fel de natural pentru el precum este actul de a respira şi de a se mişca.

Omul matur psihic este un creator şi nu poate fi altfel – măsura creaţiei sale este măsura gradului său de maturizare.

Ceea ce putem crea este cea ce putem stăpânii, ceea ce vrem să creem este ceea ce vrem să fim.

2. Cheile Porţii Responsabilităţii individuale şi sociale:

2.1 Respingerea comporta*mentului infantil* – înţelege, iubit frate întru viaţă, că dacă tu nu te comporţi responsabil în direcţia armonizării şi maturizării tale psihice, nimeni nu o va putea face cu adevărat în locul tău.

Fereşte-te deci de înşelătorii care pretind că ar putea să facă aşa ceva datorită unor presupuse calităţi „divine" ale lor[3] – cu siguranţă ei nu pot să trăiască psihic în locul tău şi pentru tine!

De fapt aceşti şarlatani „spirituali" trăiesc doar pentru ei iar pe tine doar te parazitează psihic prin capcana credinţei dogmatice, pentru a te putea exploata şi abuza în cele mai felurite feluri (material, financiar, emoţional, sexual, criminal, mafiot, etc.).

2.2 *Armonizarea Psihică* – tu, fiinţă trăindă întru Întreg, eşti responsabil (/ă) direct pentru armonizarea ta psihică. Dacă în psihicul tău este suferinţă psihică (emoţii şi sentimente negative: vanitate, reavoinţă, mânie, ură, frică, fobie, tristeţe, autocompătimire, lene, lăcomie, închistare, însingurare, etc.) atunci să şti că tot acolo exact în acel moment[4] sunt raţionamente greşite caracterizate de tot felul de aşteptări false[5] (de regrete absurde şi speranţe deşarte, de ataşamente neîntemeiate şi iluzii perceptive, prejudecăţi infantile, dogmatisme şi fanatisme distructive, etc.).

Păşeşte deci pe calea Eticii Armoniei şi alungă din tine toate raţionamentele greşite căci astfel vei alunga din tine suferinţa psihică şi angoasa.

Cu adevărat să şti că nimeni nu poate face această muncă psihică în locul tău (sau pentru tine).

Responsabilitatea pentru vindecarea ta psihică şi pentru atingerea sănătăţii tale mentale îţi revine direct ţie[6] – nimeni nu ştie (şi nici nu va putea şti vreodată) mai bine decât tine ce probleme ai şi cum le poţi rezolva mai bine.

În acest sens ceilalţi fraţi întru fiinţă pot doar să-şi dea cu presupusul, să facă sugestii şi să-ţi dea sfaturi binevoitoare – însă doar tu poţi şti exact care e problema şi poţi descoperi cu puţin efort care e rezolvarea ei (cea mai bună pentru tine).

Responsabilitatea pentru parcurgerea zilnică a procesului de armonizare psihică este a ta în întregime – la fel cum nimeni nu poate mânca în locul tău, cum nimeni nu poate mesteca şi digera hrana fizică în locul tău tot la fel nimeni nu poate asimila informativ şi cognitiv cunoaşterea şi experienţa necesară armonizării tale psihice.

2.3 *Dezvoltarea Idealistă* – o tu fiinţă iubitoare de armonie, asumă-ţi direct responsabilitatea pentru dezvoltarea ta idealistă deplină.

Libertatea ta este responsabilitatea ta!

La fel Iubirea, Cunoaşterea şi Puterea, la fel Binele, Adevărul şi Frumosul; la fel Dreptatea, Unitatea şi Perfecţionarea proprie (Absolutul).

Manifestarea idealistă nu este un imperativ metafizic fără explicaţie şi suport în experienţa noastră imediată – dimpotrivă, ea este axată cu toate rădăcinile ei în concret, în acţiunea specifică de armonizare superioară a oricărui sistem fiinţial.

Ea este înscrisă în codul ei intim de manifestare, pentru că în existenţa de sistem, Idealurile sunt codurile de bază care coordonează manifestarea oricărei vieţi[7].

1 Vezi cartea „Mitul credinţei", cap. „Cum se realizează o înşelătorie religioasă bazată pe credinţă dogmatică?".
2 Pentru alte caracteristici ale omului matur psihic a se vedea cartea „Etica Armoniei", cap. „Adeizarea Psihică".
3 Vezi cartea „Semne şi Revelaţii", cap. „Mitul Omului Divin".
4 Vezi „Etica Armonie", cap. „Emoţiile ca semnale".
5 Idem, cap. „Aşteptările false".
6 Vezi „Etica Armonie", cap. „Sistemul psihic şi doctorul psihicului".
7 Etica Armoniei, cap. „Gândirea liberă şi idealurile".

2.4 *Comportamentul matur* – de om care nu lasă pe alţii să-i dicteze ce să gândească, ce să vorbească şi cum să se comporte – comportamentul bazat pe discernământ propriu bine dezvoltat.

Un om imatur psihic nu poate fi un om responsabil - el acţionează în necunoştinţă de cauză, el trăieşte în ignoranţă şi slăbiciune, de aceia responsabilitatea va fugi mereu de el până nu se va maturiza psihic.

Responsabilitatea este darul nepreţuit al celui matur, iresponsabilitatea este blestemul celui care se complace în imaturitate, a celui care nu vrea să trăiască la întregul său potenţial fiinţial, al celui care trăieşte la marginea vieţii pe terenul arid al neîmplinirii de sine.

2.5 *Faptele creatoare întru armonie* – punerea în practică a Idealurilor Omului Universal, a dorinţelor lui milenare de trăire paradisiacă şi de nemurire beatifică.

Nu este responsabilitate fără faptă creatoare.

Cel responsabil este cel matur, este cel chemat să creeze şi să menţină Armonia într-un Sistem[1].

A fi responsabil înseamnă a acţiona responsabil, a acţiona având în vedere efecte care depăşesc următoarele 10 minute ale existenţei, a avea în considerare efectele reale ale faptelor tale.

Cel iresponsabil nu meditează profund la consecinţele reale ale propriilor fapte, sau a faptelor altora - el poartă astfel în sine nişte aşteptări false[2] – pe care punându-le în practică obţine de multe ori exact contrariul a ceea ce se aştepta să obţină.

2.6 *Faptele sacralizante* – comportamentul specific sacralizării întregii vieţi şi a întregii existenţe, specific dorinţei divine de perfecţionare şi desăvârşire continuă a Omului, Fiinţei, Naturii şi Universului.

Acesta este comportamentul care aduce în manifestare portaluri fizice specifice de manifestare a forţei Idealurilor: cum sunt Sanctuarele, CER-urile, Semnele Transformatoare, Simbolurile Iniţiatice ...

***

2.7 *Armonizarea socială* – participarea activă şi implicarea directă în procesul de armonizare socială, de organizare superioară mai eficientă şi de alungare din sine a elementelor perturbatoare ale armoniei sociale.

Omul liber este chemat să fie responsabil în primul rând faţă de propria armonizare (fizică şi psihică), dar el este chemat să se implice responsabil şi în armonizarea socială - pentru că şi aceasta este o parte intimă a fiinţei sale.

Omul liber are trei părţi intime profund legate între ele: Sinele său, Societatea şi Întregul – el se manifestă ontologic şi identitar prin fiecare din aceste trei părţi fundamentale ale existenţei: Sineitatea, Alteritatea şi Totalitatea.

Identitatea sa integrează toate aceste trei aspecte ale realităţii fiinţării.

2.8 *Practicarea Surselor* - practicarea individuală şi încurajarea practicării în societate a comportamentelor specifice Surselor Majore ale Fericirii: sinceritatea şi corectitudinea (non-înşelarea), cinstea şi dăruirea (non-furtul), pacea şi împăcarea (non-violenţa), compasiunea şi vindecarea (non-uciderea)[3].

2.9 *Atitudinea promptă în faţa răului* - Nu poţi fi un individ bine conturat, demn de numele de Om Autentic dacă te comporţi cu iresponsabilitate şi indiferenţă faţă de armonizarea ta interioară şi cea social - exterioară. Responsabilitatea pentru menţinerea armoniei sociale îţi revine şi ţie, ca fiecărui membru al societăţii.

Când vezi răul nu pasa acţiunile de alungare a sa doar pe umerii altora – ia şi tu imediat atitudine clară împotriva lui - altfel te va distruge el pe tine!

Iresponsabilul se face că nu vede atunci când răul (înşelăciunea, minciuna, violenţa, crima) e făcut semenilor săi şi astfel răul creşte în putere şi vine apoi şi dă şi cu el de pământ – iată astfel iresponsabilul îşi plăteşte faptele prin suferinţă şi durere.

Fi responsabil de propriul destin social, nu lăsa pe alţii să ţi-l dicteze – nu e treaba lor aceasta. Ascultă sfaturile tuturor dar nu lăsa pe nimeni să judece în locul tău şi pentru tine.

Responsabilitatea este bucuria celui matur psihic, este darul făcut lui de Întreg pentru a putea să ajungă la inima lui Creaţia Autentică şi Fiinţa Autentică.

2.10 *Denunţarea şi alungarea imposturii sociale* - curăţirea societăţii de şarlatani şi impostori (religioşi, „spirituali", economici, politici, etc.) - de indivizi care profitând de mecanismele perfide ale credinţei (dogmatice) menţin societatea în ignoranţă şi sclavie psihică, în slăbiciune şi manifestare animalică.

Societatea este chemată să-şi întărească organisme specifice care să înlăture minciuna şi impostura din ea (fie ea religioasă[4] sau de altă natură).

2.11 *Democraţia calificativă* – permiterea candidării pentru a fi aleşi în funcţii de conducere doar a acelora calificaţi în mod special pentru îndeplinirea funcţiilor sociale care le vor revenii dacă vor fi aleşi[5].

2.12 *Practicarea Faptelor Omului Liber*[6] - omul liber se cunoaşte după faptele sale: ele sunt mereu îndreptate spre protejarea şi mărirea libertăţii sale (de acţiune, gândire, exprimare creativă constructivă, etc.) şi a societăţii în care vieţuieşte.

1 Vezi şi cartea „Semne şi Revelaţii", cap. „Semnele venirii Paradisului şi ale apropierii Nemuririi Beatifice".
2 Vezi cartea „Etica Armoniei", cap. „Aşteptările false".
3 Pentru detalii a se vedea cap. „Sursele majore ale fericirii/ armoniei".
4 A se vedea pentru detalii cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „Agenţiile de protecţie ale consumatorului religios" şi cap. „Testul de acreditate a activităţii „zeilor"...".
5 A se vedea pentru detalii cap. „Organizarea ierarhică a unei Reţele Frateriene".
6 Vezi cap. „Faptele Omului Liber".

3. Cheile Porţii Individualizării Psihice:

3.1 *Deturmizarea* - respingerea comportamentului de turmă[1], respectiv haită – refuzul comportamentului de „oaie” respectiv de „lup”.

Doar un om imatur şi neindividualizat, nedesprins de gândirea turmei sale poate să se comporte ca o „oaie”, ca o „cred-oiţă” care aşteaptă cuminte să fie mânată de la spate de vreun păstor „divin” „binevoitor”.

Omul individualizat este un om liber: nu este o oaie, dar nici un „lup” credincios aflat în slujba „divină” a unor „zei/zmei animale de pradă” puse pe jaf „divin” şi subjugare „spirituală”.

Aceste comportamente sunt „demne” doar de un om aflat în stadiul animalic de dezvoltare, care este încă incapabil să se desprindă din conştiinţa grupului animalic din care face parte şi să stea pe propriile picioare sprijinit ontologic doar pe verticalitatea propriei conştiinţe[2].

3.2 *Discernerea* - creşterea discernământului propriu.

Cel individualizat este o persoană, o fiinţă dotată cu discernământ propriu, capabilă să gândească şi să acţioneze singură, din proprie iniţiativă, la propria comandă – nu la iniţiativa şi comanda altora.

Individul este cel care nu are nevoie de un alt cap (real, palpabil, sau mascat sub forma unor „cărţi sfinte”) decât cel propriu care să-i dicteze ce şi cum să gândească, ce şi cum să se comporte şi cum să acţioneze[3].

3.3 *Sineizarea* - centrarea în sine. A fi un individ înseamnă a fi matur psihic şi astfel un om responsabil de mersul propriei vieţi: a fi individ e a te regăsi pe tine în tine, nu într-un altul exterior ţie.

A te individualiza înseamnă a cristaliza în tine un centru fiinţial propriu, un scop major, parte a unui destin de o viaţă – destinul dorinţei tale celei mai intime.

3.4 *Întregirea* - centrarea în Întreg.

Totul este legat cu Totul[4], de aceea orice manifestare fiinţială care „exclude” Întregul din ecuaţie este doar o manifestare iluzorie, fictivă, fără suport în realitate.

Adevărata individualizare fiinţială nu se poate produce fără percepţia rolului Întregului în propria existenţă. A fi centraţi în Întreg, înseamnă a fi centraţi în Sine.

A fi centrat în Întreg înseamnă a ne recunoaşte pe noi dincolo de nişte limite mai mult sau mai puţin artificiale, impuse de limbaj, înseamnă a păşii în faptul conştientizării intime a individualizării integratoare – acelei individualizări, care ne permite să ne regăsim în acelaşi timp distincţi de Întreg dar şi intim legaţi cu fiecare fibră constitutivă a lui.

3.5 *Educaţia paideică* – individualizarea este procesul care generează indivizi: el constă în educaţie, cercetare şi creaţie continuă (pe parcursul întregii vieţi) şi nu poate fi parcurs decât individual, chiar dacă poate fi stimulat spre manifestare de către societate prin măsuri educaţionale specifice (cum este şi cea a Zetrianului[5]).

3.6 *Inter-transformarea* - munca interioară de transformare.

A fi individualizat înseamnă a fi rezultatul muncii tale proprii de transformare psihică, intenţionată şi conştientă, îndreptată în direcţia maturizării psihice întru Ideal, înseamnă a căpăta o identitate psihică unică şi originală.

A aştepta ca alţii să facă această muncă de transformare interioară în locul tău sau pentru tine este doar a aştepta să devii un sclav psihic, este doar a aştepta să devii victimă sigură primului şarlatan sau nebun „divin” care îţi iasă în cale şi te amăgeşte cu vorbe goale de conţinut să lenevești şi să te complaci în ignoranţă şi slăbiciune, în sălbăticie „spirituală” şi în spirit de turmă „divină” – pentru ca ţinut astfel în lagărul psihic „spiritual” pe care l-a creat pentru tine să poată apoi profita la maxim de trupul tău fizic aflat acum sub comanda lui imediată.

3.7 *Reprotadoinţa* - re_cunoaşterea şi pro_movarea ta_lentelor şi do_rinţelor in_dividuale proprii.

Nimeni nu trebuie să hotărască în locul nostru ce să facem în viaţă. Solicitaţi în acest sens, ceilalţi oameni pot să ne dea sfaturi şi noi e bine să le ascultăm cu atenţie şi discernământ sporit - dar decizia de a merge pe un drum sau pe altul în viaţă trebuie să fie exclusiv a fiecăruia dintre noi.

În luarea acestei decizii trebuie să ţinem cont de propriile talente şi de propriile dorinţe intime îndreptate întru armonie şi întru Ideal.

Universul este chemat să fie un drum al fericirii şi al plăcerii creatoare, un drum al manifestării trăite spre împlinire deplină de sine.

Dar el nu va putea să fie astfel dacă negăm darurile puse în noi de către Întreg, darurile pe care el ni le-a dat fiecăruia pentru a se manifesta prin noi spre bucuria întregii lumi.

Cel ce dăruieşte va primii înzecit, dar nimeni nu poate să dăruiască decât din ceea ce el are.

3.8 *Reprounicirea* - re_cunoaşterea şi pro_movarea unici_tăţii proprii.

A te individualiza înseamnă a descoperi în tine acele calităţi unice, caracteristice ţie – responsabile de crearea şi susţinerea în manifestare a destinului tău individual.

---

1 Vezi „Mitul credinţei”, capitolul „Bătălia pentru controlul minţii tale. Sclavia mentală”.

2 Vezi şi cartea „Iluminarea Fiinţei”, cap. „Depăşeşte instinctul de turmă!”.

3 Vezi şi cartea „Semne şi Revelaţii”, cap. „Înşelăciunea „divină” şi auto-amăgirea „spirituală””.

4 Vezi şi cartea „Semne şi Revelaţii”, cap. „Revelaţia Întregului”.

5 Pentru detalii vezi cartea „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite”.

Tu nu eşti chemat să îţi ignori darurile făcute în mod special ţie de către Întreg – ci eşti chemat să foloseşti aceste daruri unice primite de tine pentru ca să bucuri toată fiinţa Întregului, toată creaţia lui, tot ceea ce suflă în câmpul tău perceptiv.

Înţelege-ţi Propriul Dar şi eliberează-l de o manieră armonioasă spre bucuria întregii creaţii – cu adevărat, nu este o cale mai bună de a-ţi întâlni fericirea şi mulţumirea de sine, decât aceasta!

3.9 *Armoriginalizarea* - manifestarea impregnată de originalitate armonioasă.

Un individ este un original nu o copie, un om, nu un papagal, o sursă a vieţii, nu un parazit al ei.

A fi un individ este a te privi în oglindă şi a vedea în ea strălucirea propriului chip, nu reflexia palidă a unui chip clonat după un altul, nu conturul neclar şi confuz al unui robot biologic umanoid cu mintea prăjită de credinţă, luat în stăpânire psihică prin infectarea cu virusul credinţei dogmatice.

3.10 *Independentizarea* - declararea deschisă şi afirmarea faptică a independenţei omului şi a umanităţii.

Omul trebuie să-şi ia destinul existenţial în propriile mâini şi să-l îndrepte în direcţia în care el ca individ şi societatea ca umanitate hotărăşte să-l ducă.

Nu trebuie admise nici un fel de interferenţe arbitrare şi tiranice (umane sau „divine”[1]) în această direcţie.

Omul individualizat este un om liber, independent, autonom şi suveran: destinul său este voinţa sa, drumul său este fapta sa, realizarea sa îi vine prin regăsire conştientă de sine, în Întreg.

3.11 *Afirdemnizarea* - afir_marea demni_tăţii umane faţă de sine, faţă de ceilalţi, faţă de Întreg şi faţă de orice alte posibile instanţe („zei”, „extratereştrii”, etc.).

Individul este întruchiparea demnităţii umane, este culmea procesului de umanizare.

Masificatul (/credinciosul) este dimpotrivă doar întruchiparea decadenţei şi nimicniciei umane.

Nu poate fi demn cel înlănţuit, nu poate fi demn cel aplecat, nu poate fi demn cel care se închină sau cere închinare, nu poate fi demn cel care nu are verticalitate în sine[2].

Demnitatea este trăirea senină, trăirea împlinită, trăirea mulţumită de sine, angrenată într-un proces continuu de auto-transcendere.

3.12 *Manifestarea liberă* - Individualizarea crează indivizi, masificarea crează oi. Individualizarea crează oameni liberi, masificarea (prin capcana perfidă a credinţei dogmatice) crează sclavi psihici – individualizarea duce la libertate, credinţa la înlănţuire.

Cel neindividualizat are o minte amorfă, neînchegată, infantilă, nediferenţiată – este o simplă parte executantă a unei minţi exterioare lui – mintea celui care l-a luat în sclavie psihică (religioasă, politică, sau de altă natură).

Omul nu are decât două variante: să se individualizeze psihic prin parcurgerea procesului de maturizare psihică sau să rămână o simplă masă de manevră, o păpuşă fără cap, în mâinile stăpânilor săi psihici.

Fi deci un individ, nu o masă de manevră, fi un om nu o oaie într-o turmă oarecare!

4. Cheile Porţii Fraternităţii Universale:

4.1 *Conştientizarea Fiinţei*. Fiinţa este peste tot iar marginile ei sunt pretutindeni. Orice fiinţă este prin urmare un/o Frate/Soră întru Fiinţare – cu care împărtăşim aceeaşi sursă de origine: Întregul care a pus în noi sămânţa de viaţă, Existenţa care ne-a născut în fiinţare.

Iată frate: tu îmi eşti frate! Iată soră: tu îmi eşti soră! Iată Viaţă: tu ne eşti mamă! Iată Întregule: tu ne eşti tată!

Iată-ne pe toţi împreună jucând jocul vieţii întru sublimă Unitate familială, întru Fraternitate Universală!

4.2 *Viziunea Întregului* - Ziua e mereu luminoasă şi cerul veşnic senin dacă în Fraternitate Universală pe tine şi pe tine – pe voi toţi mereu vă cuprind!

E inima mea cea care scăldată acum în lumina Întregului, vede în tine şi în ea, în el şi în ele fraţi şi surori întru fiinţare – vieţuire beatifică întru continuă încântare.

4.3 *Cunoaşterea profundă de Sine* – Fraternitatea Universală e cununa celui care ştie să privească cu sinceritate în sine, prin sine, dincolo de sine în Întreg, spre toţi fraţii săi întru vieţuire fiinţială.

El singur primeşte nepreţuitul dar al veşnicei fiinţări fraterne nemărginite şi fără de sfârşit.

4.4 *Iubirea nelimitată* – iubeşte fraternitatea, dar nu o limita!

Fraternitatea de haită/turmă (familială, etnică, religioasă, sectară) nu e de ajuns – pentru inima chemată mereu spre absolut doar Fraternitatea Universală e suflul împlinirii existenţiale depline.

Strânge în braţe Fiinţa, cuprinde-o la pieptul tău şi regăseşte împreună cu ea Spiritul Fraternităţii Autentice.

Tot omul mi-e frate şi soră: cel bun spre preţuire şi îmbrăţişare, cel rău spre transformare în bine şi renaştere întru armonie.

Ajutorul transformării întru armonie este pentru toată suflarea, este pentru toţi fraţii întru fiinţare.

4.5 *Preţuirea şi respectarea vieţii*. Toate zburătoarele, patrupedele şi înotătoarele şi celelalte vieţuitoare ale naturii îmi sunt fraţi de sânge – prin noi toţi curge sângele naturii, prin noi toţi suflă duhul mirific al vieţii, în percepţia noastră a tuturor se regăseşte mereu spre alinare Întregul.

---

1 A se vedea pentru o tratare mai detaliată cartea/volumul „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Declaraţia de independenţă faţă de „zei””.

2 Vezi şi cartea „Semne şi Revelaţii”, cap. „Omul „zeu” faţă în faţă cu Omul Liber”.

Cum o să-mi ucid fratele animal, cum o să-l mănânc? Cum o să las pe alţii să-l ucidă şi să mi-l pună în farfurie?

Această mare grozăvie o fac doar fiinţele umane ce uită cine sunt – cele care îşi reneagă familia fiinţială naturală, cei care astfel se lasă cuprinşi în lanţul crimei şi al canibalismului animalic, al carnivorismului fiinţial.

E frate autentic doar cel ce preţuieşte viaţa întru armonie şi o respectă mereu sub orice formă s-ar manifesta, doar cel ce respectă viaţa sa şi a fraţilor săi umani şi animali – şi astfel respinge mereu de la sine violenţa, uciderea şi războiul.

Acestea sunt doar ultime instanţe de protecţie a vieţii în faţa răului de aceea ele nu trebuie folosite cu repeziciune şi lejeritate.

Viaţa lasă să-i curgă o lacrimă pentru fiecare fiu şi fiică a ei atinsă de moarte. Ea aprobă, cu tragere de inimă, lupta pe viaţă şi pe moarte doar când orice alt mijloc ne-letal, paşnic, nonviolent de convertire întru bine şi armonie a dat greş iar răul ameninţă viaţa şi libertatea fiilor vieţii întru armonie.

Aşa că frate şi soră înainte de a te grăbi la război şi ucidere – gândeşte-te dacă ai făcut tot ce se putea pentru a le evita, dacă ai luat toate măsurile necesare pentru a rezolva conflictul cu răul pe alte căi decât cele ale violenţei şi uciderii.

4.6 *Manifestarea sacră* - Fraternitatea Universală împlinită dincolo de rasă, etnie, limbă, sex, vârstă, religie, convingere politică este idealul sacru suprem spre care tinde din naştere Umanitatea.

Ea e stindardul pe care Omul Liber îl poartă mereu în inima şi mintea sa – e realitatea pe care el o trăieşte mereu în Sanctuarele TransReligioase şi în afara lor.

4.7 *Faptele fraterne* – Fraternitatea Universală se vede prin faptele concrete ale vieţii zilnice: în tonul vorbei, în mesajul ei, în liniştea inimii şi a minţii, în direcţia faptei, în conţinutul ei, în hrana consumată, în haina îmbrăcată.

Spiritul ei coboară deplin în idealiştii vegetarieni, în cei ce au alungat din ei răutatea şi rea-voinţa, mânia şi frica, lenea şi lăcomia.

Spiritul ei coboară deplin în cei pătrunşi de compasiune şi de iubire de semeni care dăruiesc astfel din ceea ce le-a fost dăruit de Întreg spre redistribuire pentru ajutorarea fraţilor şi surorilor aflate în nevoie: pentru ridicarea lor din sărăcie, din ignoranţă şi din slăbiciune[1].

4.8 *Ajutorarea fraternă* – spiritul fraternităţii se vede în vorbe de sprijin dar el se vede mai ales în fapte de ajutorare concretă şi imediată a fraţilor aflaţi în nevoie: a celor flămânzi să se îndestuleze, a celor înlăcrimaţi să se bucure, a celor bolnavi să se vindece, a celor săraci să iasă din sărăcie, a celor ignoranţi să se lumineze, a celor slabi să se întărească, a celor aflaţi în minciună să vadă adevărul şi să cunoască sinceritatea, a celor cufundaţi în urâciune să-şi regăsească inima în strălucirea veşnică a frumosului autentic, a celor cuprinşi de răutate să iubească, a celor nedreptăţiţi să li se facă dreptate, a celor înlănţuiţi în sclavie şi exploatare să se elibereze, a celor aflaţi în dezbinare să se regăsească în unitate, a celor aflaţi în derivă să păşească conştient spre Absolut şi Desăvârşire Fiinţială.

4.9 Asumarea individuală şi promovarea publică a *Cetăţeniei planetare, respectiv cosmice* – în cadrul unei Confederaţii Planetare (/cosmice), conduse de un Parlament Mondial (/Cosmic) ales în mod democratic şi de un Guvern Mondial (/Cosmic) desemnat şi aprobat de Parlament.

4.9.1 E vital să conştientizăm fiecare dintre noi că Fiinţa Umană în acest moment se află în pragul unui eveniment fără precedent în istoria cunoscută: conştientizarea unităţii ei de esenţă cu toate celelalte fiinţe umane, în ciuda diferenţierilor de suprafaţă care în trecut o dezbinau.

4.9.2 Acest eveniment a fost şi este făcut posibil de mai mulţi factori esenţiali:

- asumarea modelului politic al democraţiei şi social-liberalismului (cu promovarea drepturilor fundamentale ale omului, a echităţii sociale, a libertăţii de gândire şi acţiune, a separării puterilor în stat, a egalităţii între femei şi bărbaţi, a dreptului universal la vot, etc.) de către marea majoritate a naţiunilor comunităţii internaţionale;
- răspândirea globală a modelului economic specific economiei de piaţă (cu stimularea iniţiativei private, a creşterii atenţiei în ceea ce priveşte starea şi evoluţia diferitelor pieţe locale, a creşterii calităţii produselor şi diversificarea lor pentru a fi cât mai apropiate de dorinţele unor consumatori din ce în ce mai individualizaţi, etc.);
- extinderea fără precedent a capacităţilor de comunicare (prin internet, radio, televiziune, telefonie fixă şi mobilă, editarea şi publicarea de cărţi, etc.);
- dezvoltarea capacităţilor de transport intern şi internaţional (dezvoltarea căilor ferate, creşterea nr. autoturismelor proprietate personală, dezvoltarea transporturilor aeriene şi navale, etc.);
- ş.a.m.d.

4.9.3 Toţi aceşti factori au acţionat şi acţionează în direcţia creării unei Societăţi Globale în care cetăţenia planetară, limba planetară, economia şi politica mondială, cultura globală, ştiinţa globală şi religiile globale vor fi realităţi ale zilei.

4.9.4 Această Societate Globală are la baza ei principiul „Unităţii în Diversitate”, bazat pe recunoaşterea valorilor esenţiale comune (etice, idealiste, economice, politice, etc.) şi respectarea reciprocă a diferenţelor formale.

***

4.10 *Comportamentul transeconomic şi transpolitic*[2] - fraternitatea universală se vede în fapte şi se crează prin fapte: economia este deci chemată să reflecte în faptă interesul fratern pe care oamenii sunt chemaţi să-l aibă unii faţă de

1 Vezi şi cartea „Semne şi Revelaţii”, cap. „Bogat şi sărac”.

2 A se vedea capitolele „Economia Omului TransReligios: TransEconomia” , respectiv „Mişcarea Trans-Politică şi Omul Trans-Politic”.

alţii, iar politica să medieze şi să coordoneze aceste fapte.

4.11 *Promovarea Culturii Universale* şi a unei Limbi Universale (în prezent cea mai recomandată pentru această funcţie este limba engleză clasică, iar pe viitor limba engleză „planetară" cu scriere fonetică)

Nu poate exista Fraternitate Universală fără Cultură Universală promovată ca atare şi scoasă de sub influenţa unilaterală şi partizan „tribală" a unor culturi locale oarecare.

4.12 *Promovarea Religiologiei*[1], *a Ştiinţei Religiei* ca Religie Universală, promovarea *TransReligiei* ca mijloc de înfăptuire ideatică şi faptică imediată a Fraternităţii Universale - ca mijloc concret de depăşire a diferenţelor formale şi de asumare a aspectelor fundamentale care unesc în existenţă toată rasa umană şi toată fiinţarea.

5. Cheile Porţii Drepturilor Omenilor şi Fiinţelor:

5.1 *Respectarea Vieţii.* Toţi oamenii şi toate fiinţele (animale şi eventuale fiinţe extraterestre) au dreptul la viaţă, au dreptul să trăiască în armonie.

Comportamentele violente şi criminale îndreptate spre exploatarea şi distrugerea vieţii unor fraţi întru fiinţare nu sunt dintre acelea care vor putea aduce vreodată pacea, împăcarea, dreptatea şi armonia universală.

De aceea aceste comportamente trebuie împiedecate să se manifeste (în măsura maximă posibilă) prin luarea unor măsuri de armonizare adecvate fiecărei situaţii particulare în parte.

5.2 *Preţuirea non-violenţei, a iubirii şi compasiunii.* Pe cât posibil violenţa nu trebuie să fie folosită într-o societate decât ca ultimă măsură când toate celelalte măsuri au eşuat şi sunt în pericol viaţa şi sănătatea membrilor societăţii.

Chiar şi atunci când e aplicată, ea trebuie să evite la maxim posibil tortura şi tratamentele crude demne doar de minţi sociopate şi psihopate.

Ea trebuie aplicată cu maxim control, cu cât mai puţine urmări grave asupra sănătăţii şi integrităţii fizice şi psihice a celui supus ei.

Chiar supus violenţei, infractorul trebuie tratat cu bunăvoinţă şi iubire şi niciodată cu reavoinţă, ură, răutate sau cu inima plină de răzbunare.

5.3 *Egalitatea dintre femeie şi bărbat*. Femeia şi bărbatul sunt două părţi de nedespărţit ale unităţii care este omul.

De aceea egalitatea dintre ei trebuie să fie deplină iar conlucrarea dintre femeie şi bărbat să fie optimă pentru a putea astfel asigura funcţionarea armonioasă a familiei şi societăţii umane.

Femeia şi bărbatul sunt egali în drepturi şi obligaţii pe toate planurile de manifestare ale societăţii (politic, religios, economic, ştiinţific, artistic, etc.).

Ei trebuie să aibă acces egal la educaţie, cercetare şi creaţie, la ocuparea de funcţii de conducere şi administrare în societate, atât în sectorul public cât şi în cel privat.

O societate care exclude femeia din treburile publice ale societăţii (religioase, politice, economice, ştiinţifice, etc.) este o societate handicapată, condamnată suferinţei, nedreptăţii şi neliniştii.

Societatea este pe deplin echilibrată şi armonioasă doar atunci când se realizează un echilibru deplin între bărbaţi şi femei în ceea ce priveşte rolul şi implicarea lor activă în rezolvarea problemelor societăţii şi în administrarea ei optimă.

În cadrul TransReligiei femeia şi bărbatul sunt egali în drepturi şi obligaţii, pe toate nivelele ei de organizare şi funcţionare (administrativă, ceremonial-rituală, educaţională, materială, financiară, doctrinară, de cercetare, etc.).

Ceremoniile şi ritualurile religioase desfăşurate în Sanctuare vor fi conduse pe cât posibil concomitent de către o femeie şi de un bărbat (ambii deţinători ai calităţii de Cercetător Înaintat) în colaborare strânsă şi deplină.

***

Căsătoria trebuie să fie liber consimţită şi liber dorită, trebuie să se bazeze pe o perioadă de cunoaştere prealabilă a celor doi soţi, şi trebuie să fie ferită de imixtiunea arbitrară şi dictatorială a părinţilor sau a altor rude ale celor doi (aceştia pot da sfaturi, dar decizia ultimă şi definitivă este doar a celor doi care se unesc prin actul căsătoriei).

În cadrul ei soţii au drepturi egale, la fel şi la posibila ei desfacere (efectuată la cererea unilaterală a unuia dintre ei sau a amândurora).

Bărbatul şi femeia sunt două părţi intime ale entităţii care este fiinţa regăsită în dor de iubire[2].

În iubirea sinceră dintre ei nu este loc pentru superstiţii şi prejudecăţi stupide, nu este loc pentru tradiţionalisme misogine medievale, nu este loc de inegalitate şi nedreptate.

5.4 *Dăruirea Fericirii.* Fiinţele care îşi preţuiesc viaţa sunt datoare faţă de ele însele să îşi urmărească şi să-şi atingă fericirea, ele sunt datoare de asemenea să urmărească şi să ajute la atingerea fericirii tuturor semenilor lor şi tuturor fiinţelor.

Comunitatea trans-religioasă este obligată să asigure pe cât îi este maxim posibil toate condiţiile necesare atingerii fericirii de către toţi membrii ei şi de către toţi oamenii.

Fericirea este un semnal[3] care ne arată că ne realizăm vieţuirea armonioasă.

Dăruirea şi auto-dăruirea ei este semnalul unei fiinţe şi a unei societăţi regăsite în Întreg şi în Ideal, a unei fiinţe şi a unei societăţi sănătoase şi împlinite, a unei fiinţe şi a unei societăţi care

1 Vezi pentru detalii cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „ReligioLogia".

2 Vezi „Iluminarea Fiinţei" cap. „EM şi EW – Bărbatul Etern şi Femeia Eternă.

3 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armonie", cap. „Emoţiile ca semnale".

vibrează cosmic în energia infinită a fiorului existenţei divine beatifice.

Fericirea este motorul vieţii, este sensul ei imediat, este bucuria ei intimă, este împlinirea fiinţei răsărite din neant.

Ea este binecuvântarea celui care trăieşte în armonie, a celei care vieţuieşte în câmpul vederii deschise spre real.

Fericirea împreună cu suferinţa sunt cei doi paznici ai vieţii noastre, sunt cei care ne ajută să menţinem drumul îngust al vieţii de sistem şi să nu cădem de pe el în abisala moarte şi în amara distrugere.

Ei sunt prietenii noştri: ghizi ai căi pe care cu toţii am pornit.

Fericirea e prietenul care vine să ne salute de aproape atunci când acţionăm în direcţia păstrării şi dezvoltării vieţii armonioase, cea care ne ia în braţe şi ne limpezeşte inima şi mintea cu fructele cele mai bune ale vieţii.

Suferinţa e prietena care este menită să ne vegheze din depărtare, să ne supravegheze de la distanţă şi să ne atenţioneze mereu cu promptitudine atunci când începem să păşim pe calea greşită care duce spre moarte şi distrugere.

Suferinţa se apropie de noi doar dacă nu-i luăm în considerare semnalele ei specifice spre a ne proteja de factorii care ne ameninţă existenţa.

Apropierea ei de noi se face doar pentru că alegem uneori să-i ignorăm manifestarea ei prietenoasă.

Ea stă în noi şi pe lângă noi doar atâta timp cât ne menţinem în dizarmonie (individual şi social), atâta timp cât viaţa ne este în pericol – dacă ne depărtăm de aceste pericole şi suferinţa se depărtează de noi – lăsând locul fericirii.

Fericirea nu este menită să stea departe de noi, dar dacă nu acţionăm pentru refacerea şi menţinerea armonie vieţii ea este obligată să se depărteze spre a face loc suferinţei.

Drag prieten, întru a vieţii mirifică existenţă, ia deci mereu aminte la aceste două semnale pe care Întregul le-a pus în noi: înţelege-le mesajul şi foloseşte-l cu chibzuinţă pentru a trăi în acea lume pe care cu toţii ne-o dorim: în lumea paradisiacă a vieţii cosmice zburdând spre infinit şi nemărginire, în dansul ei miraculos, proiectat printre sori de lumină şi planete de azur şi actualizat printre stele de albastru lucitoare şi galaxii spiralate în infinit avânt.

5.5 *Dăruirea Bunăstării.* Toţi oamenii au dreptul la viaţă în bunăstare, la a-şi trăi viaţa în condiţii optime, demne de statutul lor de Om.

Omul este chemat de Întreg să fie un producător şi un purtător al bunăstării, el este chemat de Ideal să găsească maniera optimă de folosire a resurselor (materiale, financiare, naturale, intelectuale, etc.) de care dispune, astfel încât să se realizeze bunăstarea întregii umanităţi şi a întregii vieţi trăite întru armonie.

Bunăstarea este rezultatul muncii şi al acţiunii concrete şi imediate: ea nu cade din cer şi nu este plasmată din nimic de către fiinţe de basm „divin”. Ea este produsul concret al muncii concrete, mai întâi de educaţie, cercetare şi proiectare şi apoi de producţie, realizare, construcţie şi creaţie.

Cel care munceşte raţional atrage la sine bunăstarea, cel care munceşte fără raţiune se oboseşte inutil.

Bunăstarea sau sărăcia (emoţională, intelectuală, materială) sunt de multe ori măsura exactă a gradului de evoluţie a fiinţei noastre privită individual şi colectiv (aflată intim în legătură cu comunitatea din care facem parte).

Bunăstarea comunitară prost distribuită poate duce la sărăcie, de aceea este necesară dăruirea (redistribuirea) echilibrată a bunăstării spre toţi cei care participă activ la producerea ei (pe principiul contributivităţii dar şi al solidarităţii umane).

Trebuie ajutaţi toţi fraţii noştri umani, indiferent de rasă şi naţionalitate, să înţeleagă şi să pună în practică pentru ei, pentru familiile lor şi pentru comunităţile lor, pârghiile reale (emoţionale, intelectuale, materiale, financiare şi spirituale) ale bunăstării .

Ei trebuie ajutaţi să lepede de la sine toate acele raţionamente, tradiţii şi practici care îi împiedică să atingă bunăstarea (dispreţul faţă de viaţă, faţă de educaţie reală, faţă de statul de drept şi manifestarea democratică, faţă de munca cinstită, raţională şi responsabilă, etc.).

5.6 *Respectarea Legii.* Toţi oamenii sunt egali în faţa legii, ei sunt datori să o respecte pe aceasta dacă este o lege armonioasă şi să protesteze civilizat şi apoi să o schimbe prin mecanismele specifice democraţiei dacă ea se dovedeşte că nu este o lege armonioasă şi dreaptă.

Legea socială este făcută de oameni pentru oameni. Ea nu este deci absolută, ci este întotdeauna relativă la voinţa umană colectivă specifică unui anumit moment de timp şi spaţiu.

Garanţia respectării ei este dată de forţa colectivităţii în general şi de organele de ordine specializate în asigurarea respectării ei (desemnate de aceea societate).

5.7 *Respectarea libertăţii şi demnităţii.* Libertatea este un drept din naştere dar de multe ori ea nu este un dat ci un lucru pentru care trebuie să luptăm continuu să-l obţinem sau după caz să-l păstrăm şi să-l întărim.

Fiinţele umane sunt înzestrate cu raţiune şi conştiinţă, dar acest lucru nu le ajută la nimic dacă ele nu îşi folosesc raţiunea şi conştiinţa pentru a analiza în mod critic constructiv lumea şi pentru a-şi păstra şi mării libertatea de care dispun.

A respecta libertatea şi demnitatea celorlalţi oameni este garanţia cea mai bună a respectării propriei demnităţi şi libertăţi, de către aceştia.

5.8 *Asigurarea proprietăţii şi a democraţiei*. Dreptul la proprietate personală este garanţia funcţionării optime a unei societăţi civilizate bazată pe economie socială de piaţă şi pe democraţie.

Proprietatea personală şi proprietatea colectivă se completează şi se stimulează reciproc.

Conducerea unei comunităţi trebuie numită prin alegeri democratice desfăşurate prin vot secret în

mod periodic, prin sufragiu universal.

Cei care candidează spre a fi aleşi trebuie să fie calificaţi corespunzător pentru a putea îndeplini cu succes funcţiile pe care le vor ocupa dacă vor fi aleşi.

5.9 *Respectarea intimităţii şi a spaţiului personal.*

Spaţiul personal este spaţiul necesar fiinţei umane pentru regăsirea şi împlinirea de sine, pentru realizarea unei odihne şi relaxări optime şi pentru realizarea condiţiilor necesare transformării libere întru ideal (prin educaţie, cercetare şi creaţie). El este realizat în primul rând prin asigurarea pentru fiecare om a unei locuinţe (camere) individuale dotate cu cele necesare unui confort optim.

Intimitatea şi spaţiul personal se asigură apoi prin protejarea faţă de intruziunea abuzivă în această locuinţă (prin zgomote (sunete) sau lumini deranjante, sau prin folosirea violenţei, a forţei, etc.) şi faţă de spionarea (vizuală, auditivă, termică, etc.) abuzivă (contrară legii, efectuată fără a se afla sub controlul organelor abilitate de legile unei societăţi libere şi democratice, spre a o efectua ca excepţie, în condiţii speciale - de exemplu pentru strângerea unor probe pentru activităţi infracţionale grave (criminale, mafiote, teroriste, etc.) puse la cale sau desfăşurate în acea locuinţă) a locuitorilor ei.

Protejarea intimităţii implică şi non-violarea corespondenţei, a spaţiului personal, a vieţii personale, precum şi a libertăţii de gândire şi conştiinţă.

5.10 *Întărirea Securităţii (fizice şi psihice) a Persoanei şi Societăţii* prin măsuri specifice luate pe plan individual (prin creştere continuă în Cunoaştere, Forţă şi Iubire) şi pe plan social – prin implementarea acelor structuri sociale necesare pentru asigurarea acestei securităţii – poliţie, jandarmerie, armată, judecătorie, sistem sanitar, sistem educaţional, sistem legislativ, sistem executiv, etc. separate între ele (pe principiul separaţiei şi echilibrării puterilor în stat) dar colaborând cât mai eficient unele cu altele pentru funcţionarea optimă a sistemului social.

Sclavia fizică şi/sau psihică (recunoscută ca atare sau mascată sub diferite alte forme de exploatare) trebuie alungată din orice societate trans-religioasă.

La fel exploatarea minorilor, a femeilor sau a bătrânilor, a celor cu handicap psihic, sau cu alte dezabilităţi fizice şi psihice.

5.11 *Manifestarea Libertăţii de Mişcare* (fizică şi mentală).

Omul trans-religios este dedicat total trăirii personale şi promovării sociale a libertăţii de mişcare, de deplasare liberă (fizică şi informaţională) pe tot cuprinsul pământului şi al cosmosului.

Această libertate îi este îngrădită doar de limitările capacităţilor tehnice de deplasare şi comunicare existente la un moment dat (capacităţi pe care el munceşte să le mărească cât mai mult cu putinţă).

El luptă cu putere pentru înlăturarea din manifestare a oricăror obstacole artificiale (politice, religioase, etc.) care stau în calea actualizării acestei libertăţi de către oamenii de pretutindeni.

Această libertate implică calitatea de Cetăţean al Terrei şi respectiv al Cosmosului, calitate pe care orice om trans-religios este dator să şi-o asume şi să şi-o afirme faţă de sine şi în mod public (pe lângă calitatea de cetăţean al unei naţiuni oarecare şi/sau al unei federaţii de state).

Ele este dator de asemenea să-şi apere şi să-şi manifeste mereu libertatea de conştiinţă şi gândire, libertatea de exprimare armonioasă individuală, socială şi mediatică, de asociere şi întrunire socială paşnică, de manifestare creativă originală întru Bine, Adevăr şi Frumos, libertatea de manifestare a propriului discernământ şi libertatea de alegere (religioasă, politică, economică, etc.) - toate împlinite sub stindardul transformării armonioase continue în direcţia Idealurilor Omului Universal.

5.12 *Respectarea şi promovarea Drepturilor şi Libertăţilor Omului* menţionate în „Declaraţia Universală a Drepturilor Omului” adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la 10 septembrie 1948 en.

6. Cheile Porţii Unităţii în Diversitate:

6.1 *Înţelegerea Cauzalităţii Integratoare.* A înţelege că absolut tot ceea ce există este co-cauzat de către (şi co-dependent[1] cu) tot ceea ce există, înseamnă a vedea fundamentul cauzal al Realităţii.

Atingerea acestei înţelegeri şi viziuni înseamnă simţirea vie, imediată şi fulgerătoare a Unităţii ultime a Diversităţii, înseamnă percepţia directă a Întregului a toate cuprinzător.

Orice fenomen, fiinţă sau stare are o infinitate de cauze (apropiate sau mai îndepărtate, evidente sau mai puţin evidente) şi generează o infinitate de efecte: totul este legat cu totul, în miraculosul joc al vieţii infinite.

6.2 *Înţelegerea unităţii cunoaşterii.* Toate ramurile/razele cunoaşterii sunt legate între ele – pentru a înţelege cât mai în profunzime un aspect al unei raze (de exemplu al unei religii oarecare) trebuie să înţelegem cât mai multe din diferitele aspecte ale altor raze care au legătură cu acel aspect (de exemplu al economiei, politicii, artei şi ştiinţei vremii în care s-a întemeiat acea religie, etc.).

Pentru trăirea Unităţii în Diversitate trebuie mai întâi cunoscută de aproape şi cât mai detaliat Diversitatea (economică, religioasă, politică, artistică).

Cel care nu cunoaşte Diversitatea se teme de unitatea adevărată – de Unitatea Universală, se

1 Pentru o prezentare mai detaliată a acestor două concepte a se vede cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Cauzalitatea Integratoare. Co-Cauzalitatea şi Co-dependenţa fiinţării”.

teme să depăşească unitatea familială şi etnică, şi de multe ori se opune unităţii universale.

De aceea multe nenorociri se abat asupra sa: cel care nu este în Unitate Universală este în unitate de haită: ori aceasta cunoaşte o singură regulă: războiul perpetuu între diferitele haite umanoide şi înăuntrul lor.

Atâta timp cât omul nu trăieşte în Unitate Universală el nu actualizează pe deplin calitatea sa esenţială de Om, limitându-se la a experimenta doar calitatea de membru al unei turme, sau al unei haite umanoide, aflată în concurenţă animalică cu alte turme şi haite umanoide.

Omul nu este om decât atunci când trăieşte conştient în Unitate Umană Universală şi în Unitate Fiinţială Universală.

În afara acestor unităţi el este doar un nefericit animal umanoid urmărit perpetuu de suferinţa şi angoasa celui trăitor în dezbinare fiinţială.

6.3 *Percepţia Unităţii Destinului.* Tot universul acţionează (e drept că nu de o manieră voită şi nici conştientă) pentru realizarea acţiunilor pe care le vedem manifestate în Întreg.

Stă însă în puterea şi în datoria omului faptul de a îndrepta în mod conştient (pe cât îi stă în putinţă) Destinul Universal şi a-i da un sens idealist universal.

Forţa aceasta îi vine de la Întreg (acesta a pus-o în el), datoria vine din el însuşi şi se îndreaptă spre Absolut (spre continuă auto-transcendere de sine).

Toată viaţa concură spre acelaşi ţel: continuarea vieţii trăite în armonie, extinderea ei cât mai mult şi cât mai departe, peste tot în Univers, spre însufleţirea lui cu darul infinit mirific al faptului de a fi în suflare de fiinţă.

6.4 *Înţelegerea forţei unităţii.* Unitatea face puterea, slăbiciunea vine din dezbinare - cei care cunosc această lege a firii evită dezbinarea şi cultivă unitatea familială, comunitar locală şi general umană.

Forţa unităţii este precum nu e o alta: noi suntem datori să o folosim mereu pentru împlinire umană întru Ideal, pentru realizarea vieţuirii întru Armonie.

6.5 *Asumarea Identităţii Integratoare* şi promovarea unităţii fiinţei umane.

Nici o parte a omului nu este total reprezentativă pentru el. Doar toate părţile lui împreună sunt reprezentative pentru identitatea lui cea mai intimă.

Nu este o identitate simplă a fiinţei umane, nu este decât o identitate complexă a ei[1].

A căuta vreo identitate „simplă” a omului (de natura unor concepte goale de conţinut cum sunt cele de „spirit” sau „suflet”) nu este decât semnul orbirii în faţa evidenţei, semnul negării amare a propriei fiinţe şi a propriei identităţi, aşa cum este ea în realitate.

Este doar semnul dorinţei de sinucidere psihică[2] (indusă sau amplificată prin tehnicile de manipulare specifice credinţei dogmatice) şi astfel de „renaştere divină” în sclavie psihică şi în angoasă „spirituală”.

6.6 *Promovarea unităţii familiei.* Copiii sunt datori să-şi respecte părinţii şi părinţii sunt datori să-şi respecte copiii. În familia umană trebuie să domnească respectul reciproc, între toţi membrii ei.

O familie armonioasă este o familie unită, o familie aflată în unitate, o familie în care funcţionează optim celula bazală a fiinţei umanităţii.

Unitatea familiei se bazează deci pe înţelegere reciprocă, pe ascultare reciprocă şi pe ajutor reciproc – între soţ şi soţie, între părinţi şi copii, între fraţi şi surori.

Când există în familie respect, ascultare, înţelegere şi ajutorare reciprocă, acea familie în mod negreşit păşeşte pe calea Idealului Vieţii trăite întru Desăvârşire.

6.7 *Iubirea unităţii umanităţii*, înţelegerea şi simţirea intimă a unităţii speciei umane.

Cel care vede în fiecare om o manifestare deplină a Omul Atemporal, şi în fiecare familie pe Familia Eternă[3], acela cu adevărat vede unitatea de esenţă a întregii umanităţi.

Această unitate trece dincolo de orice deosebiri superficiale cum sunt cele legate de apartenenţa etnică, de culoarea pielii, de limba vorbită, etc. şi se regăseşte pe deplin doar în Fraternitatea Umană Universală.

Cel care iubeşte unitatea umanităţii este cel care iubeşte pacea şi facerea de bine, este cel care preţuieşte ascultarea şi compasiunea, este cel care preţuieşte şi promovează pretutindeni dreptatea, adevărul şi libertatea.

Doar în unitatea umană ne e destinul împlinit, doar în unitatea umanităţii ne este propria viaţa pe deplin regăsită.

6.8 *Înţelegerea şi promovarea unităţii fiinţelor cu viaţă*.

Înţelegerea unităţii vieţii vine din înţelegerea unităţii Universului, din percepţia Întregului, a Oceanului Fiinţial, a Fiinţării care uneşte tot ceea ce există într-o singură unitate identitară şi existenţială.

Unitatea întregii vieţi este floarea în care se regăseşte identitatea fiinţial animată a universului, este lumina din care purcede sensul său de a fi.

A fi în unitate cu întreaga viaţa înseamnă a fi în unitate cu acea parte din noi care simte viul, care înţelege suflarea, care percepe vibraţia...

1 Pentru o tratarea mai amplă a identităţii integratoare a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Identitatea umană „ultimă””.

2 A se vedea cartea „Mitul credinţei”, cap. „Credinţa religioasă – cal troian psihic!” şi cap „Credinţa dogmatică este vehicolul morţii şi al exploatării psihice”.

3 Pentru o prezentare detaliată a acestor concepte a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. II, „Familia Eternă şi Omul Atemporal”.

6.9 *Manifestarea Unicităţii în Diversitate.*

A vedea Individul în fiinţare înseamnă a percepe, a înţelege şi a trăi Unicitatea în Diversitate.

Unitatea în Diversitate e posibilă doar prin recunoaşterea şi preţuirea Unicităţii fiecărei fiinţe, prin percepţie înţelegătoare şi prin acceptarea diferenţelor întru Ideal precum şi prin îmbrăţişarea grabnică a asemănărilor întru Desăvârşire.

6.10 *Instituţionalizarea globalizării* - crearea şi menţinerea unor instituţii administrative, politice şi economice de coordonare globală a umanităţii.

În acest moment Comunitatea Globală este iată o realitate.

Părţi esenţiale ale ei deja s-au realizat:

- există o comunicare globală (prin intermediul mijloacelor moderne de comunicare);
- există o economie mondială în cadrul căreia funcţionează societăţi comerciale multinaţionale şi internaţionale şi societăţi de finanţare internaţională (Banca Mondială, Fondul Monetar Internaţional, etc.);
- există deja organisme şi instituţii internaţionale care să regleze interacţiunile dintre diferitele comunităţi locale (ONU, UNESCO, Organizaţia Drepturilor Omului, Organizaţia Mondială a Comerţului, Tribunalul Internaţional de la Haga, etc.);
- există o limbă mondială în devenire – engleza – impusă de imperiul comunicaţiilor care este Internetul;
- există de asemenea o civilizaţie globală (valori şi manifestări culturale globale – anumite tipuri de îmbrăcăminte, aceleaşi celulare, aceleaşi calculatoare, aceleaşi carduri, aceleaşi valori şi exigenţe ştiinţifice care au dat naştere deja unei comunităţi globale a oamenilor de ştiinţă, etc.);
- ş.a.m.d.

De aceea prin magia momentului prezent această Comunitate Umană Trans-Naţională şi Trans-Culturală mai trebuie doar să se întărească şi să-şi dezvolte şi alte Instituţii şi Organisme care să-i asigure o şi mai mare coerenţă şi coeziune.

6.11 *Înţelegerea unităţii practicilor religioase* (a structurilor arhetipale fundamentale comune din care izvorăşte diversitatea lor formală).

Cu o privire atentă putem vedea că diferitele ritualuri, rugăciuni, meditaţii, etc. se bazează pe nişte scheme, structuri şi practici organizatorice şi funcţionale comune.

Odată identificate aceste structuri fundamentale, pe baza lor se pot iniţia şi desfăşura în mod conştient şi controlat o infinitate de forme particulare specifice ritualice, meditative şi de interacţiune directă cu Sinele, cu Celălalt şi cu Întregul[1].

Înţelegerea lor duce la practicarea ritualurilor libere, a meta-rugăciunilor, a meta-meditaţiei, etc[2].

1 Pentru o prezentare detaliată a acestor structuri bazale ale practicilor religioase, a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, capitolele referitoare la ritualuri, rugăciune, meditaţie, şamd.

2 Idem.

6.12 *Respectul diversităţii întru armonie universală (globală).*

Viaţa este multiplicitate, multiplicitatea este diversitate – prieten drag întru fiinţă, respectă viaţa, respectă diversitatea întru armonie!

Diversitatea este în bine, dar este şi în rău – dezvolt-o pe cea a binelui, distruge-o pe cea a răului: uneşte-te cu binele, desparte-te de rău!

Diversitatea întru bine este drum divin spre fericire, diversitatea întru rău este calea nenorocită spre nimicnicie.

Dacă îţi preţuieşti cu adevărat Viaţa, fugi de nimicnicie; dacă inima ta îţi bate la unison cu Întregul Fiinţei înfruntă şi doboară diversitatea meschină a răului.

Scump co-părtaş al minunii vieţii, a te regăsi în bine, înseamnă a trăi în viaţă, a gândi în rău înseamnă a muri înainte de moarte.

Binele este mesagerul divin al vieţii întru armonie, răul este solul negru al morţii întru neant.

Sunt multe şi diverse căile care duc spre bine de fiinţă, alege-le dar şi păşeşte încrezător pe ele: răsplata ta va fi imediată şi încântător meritată!

În ce priveşte însă diversele căi care duc spre rău, dacă nu vrei să cunoşti suferinţa celui aflat în dorinţă de sinucidere, fereşte-ţi te rog paşii de umbra lor înşelătoare.

Cei Diverşi se pot regăsi împreună doar ca unitate de indivizi aflaţi pe deplin în comunicare fraternă şi comuniune directă de inimi, în întâmpinare idealistă autentică, deschisă şi sinceră.

Evită uniformizarea specifică turmei, evită să fi oaie!

Turma nu este decât masă de manevră, „oaia” este destinată doar mulgerii şi sacrificiului în interesul personal „divin” al „păstorului” ei auto-declarat.

Dacă vrei deci să fi mai mult decât o simplă oaie „credincioasă”, sacrificată simplu de păstorul ei „binevoitor” îmbrăţişează deci din toată inima ta Unitatea Diversităţii Individualizate a Oamenilor Liberi regăsiţi întru Armonie şi Ideal.

7. Cheile Porţii Educaţiei continue:

7.1 *Percepţia proprie* – este principala sursă de înţelegere şi educaţie de care dispunem.

Ea nu este o sursă absolută de adevăr dar este cea mai bună sursă a acestuia mai ales dacă este completată şi coordonată cu raţiunea corectă şi cu mărturia verificată (cu percepţia directă a altora).

Între acestea trei prioritatea cea mai mare având-o evident percepţia proprie, urmată de raţiunea întemeiată şi de mărturia altora.

Cine pune mai presus de propria percepţie (clară, evidentă, completă) raţionamente „metafizice” bazate pe tot felul de sofisme şi paralogisme „spirituale” şi/sau mărturii „divine” (scrise sau vorbite) date de tot felul de deliranţi „spirituali”, face o foarte mare greşeală de orientare în viaţă.

Raţiunea are rolul ei bine delimitat în furnizarea cunoaşterii, dar ea poate să îl joace numai dacă se fereşte de păcatul ruperii de realitatea evidentă şi de căderea în diferite erori posibile de raţionament.

La fel şi mărturia altora – şi ea poate să ajute decisiv în dezvoltarea cunoaşterii noastre dar numai atâta timp cât este primită de noi cu atenţie şi cu discernământ sporit, cu intenţia de a face paşi concreţi spre verificarea cât mai solidă a veridicităţii ei (prin percepţie proprie, prin raţiune corectă şi prin alte mărturii relevante) - mai ales atunci când intenţionăm să ne bazăm acţiunile concrete pe ea.

Din păcate lumea geme de înşelători şi şarlatani care speculează buna-credinţă şi naivitatea celor care nu se „deranjează" să verifice serios „mărturiile" lor „inspirate": vai de capul celor care „cred" fără „să vadă" – ei sunt doar nişte victime perfecte condamnate la exploatare „spirituală" (a se citi materială şi financiară) perpetuă.

7.2 *Jocul* - înseamnă viaţă spontană, deschidere sinceră spre trecut, prezent şi viitor. Joaca este trăirea spre mintea infinitului, deschiderea spre câmpul eternităţii, zborul prin fiinţa visării spre împlinirea ulterioară a faptei creatoare.

Faptul că jocul ia uneori forma fantazării „magice" şi „miraculoase" nu ne arată decât că el este parte din drumul spre transformare continuă în dorinţă de auto-transcendere - în dorinţă de palpare în faptă a imaginaţiei, de împlinire prin tehno-magie şi sciento-magie a dorinţelor celor mai intime ale omului şi umanităţii.

Joaca este deschiderea spre imaginaţie, deschiderea spre necunoscut.

În acest sens ea întotdeauna este poarta spre o nouă lume - o lume mai bună şi mai armonioasă care ne aşteaptă să o trăim direct atunci când ajunşi la stadiul maturizării psihice, vom înţelege pe deplin că dorinţele noastre devin realitate, nu prin vorbe (rugăciuni, invocaţii, cântece, mantralizări, etc.) ci doar prin fapte concrete irefutabile specifice efectelor date de punerea în mişcare a triadei educaţie – cercetare - creaţie.

Când omul se joacă se dezlănţuie în el forţa şi simţul infinitului, simţul fiinţei născute la o nouă viaţă – viaţa trăită simultan prin ochii inocenţei idealiste a copilului şi prin realismul pragmatic al minţii omului matur aflat în proces de împlinire creatoare.

Jocul capătă deci formă de întărire şi de transformare, de trăire directă sau simbolică a realităţilor materiale şi ideale.

Maturitatea nu trebuie să fie lipsită de joacă şi de jocuri (sportive, dansante, ale minţii, etc.) - ea este chemată ca prin darurile lor infinite să se armonizeze continu pe un plan superior al fiinţării.

7.3 *Trezirea Conştientului.* A ne trezi conştiinţa înseamnă a o aduce în „aici şi acum" spre a putea analiza astfel în mod conştient realitatea interioară (psihică) şi exterioară specifică acelui moment de spaţiu-timp.

Înseamnă a ne decupla de pe pilot automat, a ne desprinde de prejudecăţi şi de tradiţionalisme „antice". Înseamnă a ne detaşa de diferitele automatisme psihice şi fizice pe care le avem în noi spre a le privi cu atenţie şi discernământ sporit pentru a vedea dacă manifestarea lor ne este cu adevărat utilă[1].

7.4 *Atenţia concentrată.* Atenţia este binecuvântarea primită de la Întreg de a merge în profunzimea unui fenomen, de a cunoaşte diferite manifestări ale existenţei în aspectele lor cele mai detaliate.

Atenţia vine deci în faţa noastră cu darul de a trece dincolo de aparenţe şi a ajunge astfel la esenţă. Dacă vom folosi sau nu acest dar depinde doar de noi, de dorinţa noastră de trăire conştientă apropiată de infinit a eternităţii vieţii.

Cei care refuză să-şi canalizeze (concentreze) în mod voit atenţia pe un făgaş de cercetare bine delimitat nu sunt decât fiinţe care plutesc în derivă şi în superficial, fiinţe care nu ştiu pe ce lume trăiesc şi nici nu vor ştii vreodată.

Atenţia concentrată este calea de vedere conştientă a realităţii. Atenţia disipată, împrăştiată, veşnic fluctuantă este nenorocirea care aduce superficialitate, inconsecvenţă şi infantilitate.

7.5 *Gândirea raţională, ştiinţifică.* Raţiunea trebuie să se manifeste cu atenţie, la nivel de idee şi concept neuitând însă niciodată rădăcinile experimentale directe pe care fiecare din ideile şi conceptele cu care lucrăm le au şi neuitând niciodată să fim atenţi să nu cădem în capcana privirii limbii şi limbajului (suportului imediat al raţiunii) ca pe un sistem absolut de semne, care ar putea duce la o cunoaştere absolută.

Aceasta e doar o înşelare amarnică a celor care cad în absolutisme lingvistice şi nu înţeleg relativitatea semnului lingvistic: legătura lui relativă cu fiecare alt semn din acelaşi sistem lingvistic, legătura lui relativă cu semnele din alte sisteme lingvistice şi legătura lui relativă (directă sau indirectă, mai apropiată sau mai îndepărtată) cu anumite aspecte specifice ale percepţiei directe.

Gândirea raţională este gândirea bazată pe raţionamente corecte, pornite de la evidenţe perceptive imediate.

7.6 *Ascultarea atentă a mărturiei altora* (fără însă a ne lăsa fascinaţi de ea).

Mărturia trebuie să fie doar un ghid care să indice spre experienţa directă.

Ea trebuie primită întotdeauna cu prevedere şi scepticism ştiinţific, cu realism şi obiectivitate.

Iar la cele mai mici probe care apar împotriva ei ea trebuie analizată cu şi mai mare atenţie spre a vedea dacă nu este de fapt decât o formă de înşelătorie sau nebunie, sau doar o formă de manifestare specifică ignoranţei naive (credulităţii infantile).

7.7 *Repetiţia.* Pentru ca noi percepţii şi scheme cognitive să se înregistreze profund în noi ele trebuie repetate pentru o anumită perioadă de timp în mod conştient - până se întipăresc adânc în mintea noastră.

1 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armoniei", cap. „Activarea Conştientului", respectiv cap. „Cum se „trezeşte" conştiinţa?"

Prin repetiţie ne dezvoltăm memoria şi ne formăm acel bagaj existenţial de automatisme psihice pozitive care ne vor ajuta ulterior să ne adaptăm rapid şi optim la circumstanţele pentru care aceste automatisme au fost create[1].

7.8 *Educaţia sistematizată şi instituţionalizată.* Omul nu se naşte matur la nivel fizic - pentru a ajunge aici el trebuie să treacă printr-o dezvoltare fizică cantitativă şi calitativă bazată pe efort propriu şi pe ajutor social.

La fel, pentru dezvoltarea psihică, pentru atingerea maturităţii psihice trebuie să se treacă printr-un proces de educaţie susţinută individual şi social - care să dezvolte informaţional şi cognitiv psihicul său până la dobândirea maturităţii sale (pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale).

7.9 *Dorinţa de adaptare continuă la schimbare.*

Prin percepţia obiectivă şi prin înţelegerea exactă a mecanismelor după care se desfăşoară schimbarea, ajungem la acea cunoaştere care ne permite să ne putem folosi în mod conştient de avantajele pe care ea le aduce cu sine şi să evităm la maxim posibil aspectele negative care se manifestă odată cu ea.

În universul în care trăim este o măsură de bun simţ de a fi mereu în stare de alertă percepţie şi de prevedere crescută în legătură cu pericolele care ne pot ameninţa existenţa armonioasă.

A ne adapta continuu este de fapt a trăi - aceasta este viaţa: o mişcare perpetuă de autopropulsie şi autoprotecţie îndreptată conştient sau mai puţin conştient spre extindere cât mai largă de sine.

A fi în viaţă înseamnă a fi în mişcare de adaptare continuă - pentru satisfacerea nevoilor şi dorinţelor născute din întrepătrunderea existenţială dintre noi şi celelalte fiinţe, dintre noi şi Întreg/ Univers.

7.10 *Dorinţa de perfecţionare, de desăvârşire* – de *Iniţiere.*

Miracolul vieţii este infinitatea câmpului perceptiv, este fără de limita limitelor perceptive, pe care le putem percepe, faţă de care ne putem apropia şi pe care le putem transcende / depăşii pentru a întâlni şi experimenta direct noi şi noi limite perceptive, noi şi noi forme ale vieţii fără de sfârşit.

Cine crede că viaţa este plicticoasă o face doar fiindcă se încăpăţânează, din neghiobie, să-şi înlănţuiască dorinţa de viaţă în jurul vreunui pripon dogmatic, şi să se învârtă apoi la nesfârşit în jurul propriei cozi.

Infinitul este uneori cunoscut şi sub numele de Nou, de ceea ce apare în percepţie cu caracter de premieră, - el ne apare astfel sub forma a ceea ce este experimentat de neofit sub numele de Iniţiere.

Iniţierea îmbracă deci forma explicării/ înţelegerii/ percepţiei directe incipiente (primare) a unui fenomen/ obiect / subiect.

În acest sens „războiul interior” este războiul împotriva prejudecăţilor şi aşteptărilor false, a dogmatismelor, tradiţionalismelor şi fanatismelor care ne îndeamnă în mod perfid să ignorăm Noul, să nu ne adaptam lui, să refuzăm Schimbarea, să nu trăim în acord cu Prezentul – adică cu alte cuvinte care ne îndeamnă să refuzăm viaţa întru Iniţiere.

Războiul interior este îndreptat deci împotriva ignoranţei proprii şi a ignoranţei semenilor noştri, împotriva acelor raţionamente greşite şi emoţii negative care ne duc viaţa spre suferinţă, angoasă şi în cele din urmă spre pierzanie.

Prin el Noul găseşte loc în noi şi Iniţierea devine a doua noastră natură: natura care păşeşte continuu spre perfecţionare socială şi desăvârşire de sine.

7.11 *Dragostea de cunoaştere (filo-gnosa).*

Cunoaşterea este percepţia conştientă a realităţii, este înţelegerea şi controlul mecanismelor ei de manifestare şi puterea de a vedea în viitor.

Cine iubeşte vederea, iubeşte cunoaşterea – iubeşte formele infinite ale percepţiei vizuale (clare sau estompate).

Din această iubire se naşte jocul infinit cu ele, trăirea în aventură şi în explorare continuă a lor, călătoria infinită prin câmpul vizual al firii.

Cine iubeşte ascultarea, sunetul, contemplarea auditivă - iubeşte cunoaşterea. Percepţia auditivă (cu infinitele ei manifestări lingvistice (oratorice, poetice, literare), muzicale şi naturale) devine pentru omul iubitor de viaţă, izvor de nesfârşită încântare existenţială.

La fel e cu fiecare din celelalte capacităţi perceptive - cine iubeşte viaţa iubeşte percepţia, iar cine iubeşte percepţia iubeşte cunoaşterea.

Dragostea de cunoaştere este deci dragoste de viaţă, în sensul cel mai profund pe care ni-l putem revela prin trăirea ei.

Fiecare din cele cinci tipuri de percepţii specific umane se stimulează reciproc în existenţă - prin dorinţa de împărtăşire perceptivă diferenţiată (specifică fiecărui simţ în parte), a fenomenelor care ne vin în întâmpinare.

Dragostea de cunoaştere este o trăire conştientă în câmpul perceptiv, o manifestare spontană de atracţie armonioasă auto-sustenabilă spre noi şi noi limite - spre a ne bucura de comuniunea cu ele prin îmbrăţişare, comunicare şi transcendere perceptivă.

7.12 *Zetrianul* - este ciclul educativ – formativ – creator (bazat ca material didactic pe Baza de Date Frateriană şi pe Ghidul ei[2]) dezvoltat şi întreţinut de Mişcarea TransReligioasă în vederea intermedierii pentru toţi cei care o doresc a intrării iniţiatice în Universul Infinit al Cunoaşterii Universale.

Zetrianul îi dotează pe cei care îl parcurg cu cele necesare atingerii unei maturităţi minime (cognitive şi informaţionale) pe fiecare din manifestările majore ale celor 7 Raze (religie şi

1 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armoniei”, cap. „Automatismele psihice”.

2 Vezi pentru detalii cap. „Cartea Trans-Religiei: Baza de Date Universală”.

esoterism, economie şi politică, filosofie şi psihologie, artă şi ştiinţă)[1].

8. Cheile Porţii Cercetării:

8.1 *Lărgirea câmpului perceptiv* – A cerceta înseamnă în primul rând a veni în contact cu obiectul/subiectul cercetat din cât mai multe puncte de vedere, a-l analiza din cât mai multe unghiuri posibile pentru a ajunge a-l înţelege cât mai în profunzime. Cercetarea presupune deci nemijlocit o lărgire a câmpului perceptiv, o călătorie-pelerinaj prin cuprinsul lui.

Pelerinajul TransReligios, fie că este material, virtual (informaţional) sau conceptual, îl pune pe Cercetător în contact cu aspecte specifice de manifestare ale unui fenomen (politic, religios...) aşa cum ele se manifestă în mod particular în funcţie de anumite condiţii locale specifice.

Pe baza acestui pelerinaj de culegere a detaliilor ulterior se va putea face analiza şi sinteza, experimentul şi creaţia bazată pe stăpânirea profundă a fenomenului cercetat.

8.2 *Contemplarea* – constă în privirea atentă a realităţii, în trăirea în prezent, în existenţa perceptivă intimă imediată a fiecărei forme a manifestării, privirea fără de comentarii a Ceea Ce Este, aşa cum este, acolo unde este.

Contemplarea aduce în noi conştiinţa infinitului şi astfel trezeşte în fiinţa noastră dorinţa de cercetare, de înălţare, de perfecţionare şi desăvârşire.

8.3 *Concentrarea* - este cheia regală a cercetării. Fără de adunarea tuturor puterilor perceptive şi cognitive ale unei persoane şi fără de ghidarea lor concentrată şi focalizată pe un anumit aspect al realităţii (pentru o perioadă de timp specifică, necesară atingerii unor rezultate concrete), nu se poate face cercetare, nu se poate ajunge la înţelegerea profundă a realităţii.

Cei care îşi închipuie că o astfel de cunoaştere poate să provină de exemplu doar din simpla lectură a unor cărţi „sfinte" produse în perioada pre-ştiinţifică a umanităţii (în perioada copilăriei ei psihice), sau din privirea superficială a lumii, însoţită de repetarea stupidă a unor formule „magice" (rugăciuni „devoţionale") menite a o îmbuna sau a o stăpânii – mai au mult până să afle ce este realitatea.

Aceşti naivi trăiesc, din păcate, în lumi infantilizate, pline în imaginaţie de „făţi frumoşi", de „zmei-bourei" şi de „eroi-mântuitori" care „coboară din nori" în mod verbal garantat, ca să-i „salveze" pe „credincioşii-domnişoare aflate în primejdie".

Aceşti fraţi infantili ai noştri prinşi în mrejele credinţei dogmatice „nu sunt din lumea aceasta" cum ei singuri o recunosc - ei trăiesc psihic în lumea copiilor de grădiniţă şi se comportă ca atare.

***

După ce ne stabilim obiectivele concrete de cercetat (acele aspecte ale realităţii pe care vrem cu adevărat să le cunoaştem la un moment dat) putem apoi prin concentrare să ne menţinem pe drumul cercetării, pentru ca el să ne poată aduce în viaţă darurile cunoaşterii şi adevărurilor pe care noi vrem în mod sincer să le aflăm[2].

8.4 *Observarea şi auto-observarea* obiectivă, detaşată a realităţii şi respectiv a propriei fiinţe – privirea realităţii aşa cum este ea, nu cum am vrea noi să fie. Pe drumul Adevărului e mereu nevoie de eliminarea din noi a privirilor pesimiste (distructive, indolente, disperate, răuvoitoare) respectiv optimiste (auto-amăgitoare, nerealiste, iluzorii) şi înlocuirea lor cu o privire realistă (obiectivă, detaşată, clar orientată şi bine fundamentată şi detaliată).

Dacă observăm cu atenţie, fără de prejudecăţi şi cu spirit critic fiecare din fenomenele realităţii cu care intrăm în contact, acestea încep să-şi arate spre noi secretele lor – iar noi începem să vedem pârghiile reale (şi nu mitice, de „basm divin") după care ele funcţionează.

Cine cunoaşte realitatea aşa cum e ea poate să se adapteze optim ei şi să evite astfel suferinţa.

Cei care însă ignoră realitatea, cei care se fac că nu o văd exact aşa cum este ea, cei care proiectează asupra ei intenţii pe care ea nu le are, cei care proiectează asupra unor fenomene naturale intenţii antropomorfizate şi antropocentrice, sunt departe de a cunoaşte Realitatea şi Întregul, Omul şi Natura aşa cum sunt ei cu adevărat.

8.5 *Ordonarea şi clasificarea.* După ce adunăm o cunoaştere consistentă din cât mai multe surse şi bazată în principal pe percepţie proprie şi pe raţiune proprie, e nevoie să purcedem la un proces de sortare, de selecţionare, de clasificare şi de ordonare a acestei cunoaşteri pentru a ne putea astfel mişca cu uşurinţă în câmpul ei.

Fără un proces de ordonare şi de clasificare cât mai elaborată a componentelor unei Raze nu avem cum să ajungem să aprofundăm cum se cuvine cunoaşterea de pe acea Rază sau de pe diferite sub-raze ale ei.

Unde nu este ordine, nu este claritate, unde nu este claritate este confuzie, unde este confuzie este ignoranţă şi slăbiciune, unde este ignoranţă şi slăbiciune este suferinţă şi durere.

8.6 *Analiza şi autoanaliza* – este pasul natural care vine după observarea obiectivă şi ordonarea clară şi coerentă a aspectelor unei realităţi.

Ea este menită să ia fiecare aspect în parte şi să-l privească cât mai de aproape şi cât mai în detaliu, să-i analizeze cu maximă atenţie fiecare părticică componentă a lui pentru a identifica legăturile dintre ele, modul lor de funcţionare specific, compoziţia, funcţia, rolul lor în sistem, şamd.

1 Pentru mai multe detalii vezi cartea „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite".

2 Pentru o tratare mai detaliată a conceptelor de „contemplare" respectiv de „concentrare" a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal" capitolul „Meditaţia Integrală".

8.7 *Intuiţia.* După ce încorporăm în noi darurile infinite ale observaţiei, ordonării şi analizei o să avem mereu momente de intuiţie, de viziune fulgerătoare a esenţelor părţilor sau întregului cercetat.

Aceste intuiţii suntem datori să le urmăm prin analiză şi mai atentă şi prin sinteză şi experiment.

Astfel vom vedea că unele din ele se confirmă şi că altele nu se confirmă.

Intuiţia joacă deci rolul de inspiraţie, de creare de legături incipiente între informaţiile pe care le avem. Percepţia realităţii nu trebuie să ne rămână însă niciodată doar la nivelul intuiţiei – aceasta e menită să fie doar o etapă trecătoare, intermediară, de multe ori strict necesară, în drumul pe care îl parcurgem dinspre percepţie şi ordonare spre analiză şi sinteză.

8.8 *Raţiunea şi logica* – sunt chemate să ordoneze realitatea pornind de la fapte concrete evidente.

Raţiunea este chemată să facă previziuni asupra viitorului, care să se potrivească cu realitatea.

Ea are la bază rigorile logicii în cadrul căreia sunt stabilite nişte criterii destul de precise după care putem identifica raţionamentele greşite /eronate / invalide (sofismele şi paralogismele - „the fallacies”).

Raţionamentele greşite au la bază diferite aşteptări false, pe care le purtăm în psihic, în legătură cu diferitele modalităţi specifice de manifestare ale realităţii.

Cercetarea nu este cercetare dacă nu este raţională şi logică, coordonată după principiile clare ale ştiinţei – şi în plus cercetarea aceasta autentică nu are limite - nu sunt domenii pe care ea să nu le poată aborda şi aprofunda.

Şarlatanii „spirituali” care vor să pună limite cercetării ştiinţifice (pretinzând cu tupeu, de exemplu că ea nu trebuie să cerceteze fenomenul religios) o fac doar pentru a-şi apăra escrocheriile şi aberaţiile pe care ei le promovează în domeniul religios şi ezoteric - pentru a le ţine pe acestea departe de lumina adevărului şi a putea astfel să profite în continuare de confuzia şi absurditatea pe care ei o răspândesc în acest domeniu social.

8.9 *Sinteza* – vine în mod natural după analiză şi înglobează în sine o privire şi o înţelegere de ansamblu a fenomenului cercetat.

Ea identifică legile cele mai generale care îi coordonează acestuia manifestarea şi astfel face posibilă previziunea corectă a evoluţiei lui pe viitor.

Sinteza ne dă o viziune de ansamblu şi ne permite să vedem un sistem existenţial în întregul lui constitutiv, funcţional şi conexiv.

8.10 *Experimentul şi Testul.*

Odată înţelese legile şi pârghiile de acţiune generală a unui fenomen, pe baza lor pot fi făcute previziuni care pot fi testate prin experimente specifice.

Testul are rolul decisiv în arăta dacă o teorie elaborată pentru funcţionarea unei realităţi este corectă sau nu.

Despre indivizii fără de conştiinţă care susţin înlocuirea Testului cu „credinţă” nu spun decât că la gradul de dezvoltare psihică în care se află mai au ceva de crescut până să înţeleagă şi ei adevăratele pârghii de manifestare ale realităţii.

Dacă o teorie este dovedită prin testare că nu funcţionează ea trebuie aruncată imediat la coşul de gunoi al fratelui creator şi înlocuită cu o alta care rezistă mai bine testării adevărului ei prin experimente şi studii specifice.

Opinia, credinţa şi părerea înseamnă vorbe, testul şi experimentul înseamnă fapte – cine trece Testul[1] întâlneşte realitatea, cine nu îl trece sau nu vrea să îl treacă rămâne în lumea lui de basm „divin” şi autoamăgire narcisistă.

8.11 *Iluminarea.* Rezultatul cercetării unui fenomen este iluminarea asupra acelui fenomen, „aducerea de lumină” asupra lui şi înţelegerea lui profundă, precum şi stăpânirea pârghiilor sale de manifestare. Iluminarea este deci rezultatul cercetării, dar este şi procesul prin care se manifestă pentru că ea nu este bruscă ci se face treptat, pas cu pas şi treaptă cu treaptă, chiar dacă în cuprinsul ei pot fi anumite etape cu un impact emoţional şi cognitiv mai semnificativ (din punctul de vedere al celui care le trăieşte).

A folosi Cheia Iluminării pentru a trece prin Poarta Cercetării, înseamnă a identifica în noi acea dorinţă ancestrală „doritoare de lumină”, doritoare de maturizare, de cunoaştere, de înţelegere şi de stăpânire a naturii.

Dorinţa de iluminare este una din cheile esenţiale ale păşirii pe calea cercetării, iar dobândirea ei este răsplata parcurgerii acestei căi.

Iluminarea nu este una, ea este un fenomen cu feţe infinite: pentru fiecare aspect al manifestării ne aşteaptă spre trăire beatifică o iluminare specifică particulară.

8.12 *Aplicaţia.* Cercetarea are ca obiectiv în primă instanţă înţelegerea exactă a mecanismelor de manifestare a fenomenului pe care îl cercetăm.

Dar apoi pe baza acestei înţelegeri noi putem trece la etapa specifică creativităţii – la găsirea unor aplicaţii tehnice (sau sociale sau de altă natură) specifice (care decurg din noile descoperiri) menite a fi folosite pentru armonizarea superioară a vieţii umane şi a fiinţelor de pretutindeni.

9. Cheile Porţii Creaţiei:

9.1 *Dorinţa de mai bine.*

Nu poate exista creaţie întru armonie fără virtute, fără trăirea creatorului în Ideal, fără ca el să urmărească să se apropie mai mult prin creaţiile sale de Idealurile Omului Universal, fără ca el să dorească să se armonizeze fizic, psihic şi social cât mai bine cu putinţă.

Creatorul întru armonie este mânat de dorinţa sa intimă de mai bine, de dorinţa sa de a face din viaţa proprie şi din cea socială în care trăieşte un paradis existenţial.

1 A se vedea şi cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Testul de acreditare a activităţii „zeilor”...”.

El ştie că fără acţiune concretă, faptică, de educaţie, cercetare şi creaţie răspândirea Paradisului pe pământ şi în spaţiu nu este posibilă.

De aceea prin faptele sale de cercetare şi creaţie el se avântă mereu ca un apostol al paradisului, ca un mesager al vieţii întru desăvârşire, ca un aducător de bunăstare şi împlinire fiinţială.

9.2 *Dorinţa de armonizare* – de implicare creatoare în procesul de perfecţionare/ dezvoltare, respectiv de refacere şi de menţinere prin creaţie a armoniei unui sistem fiinţial.

Sub fiecare din aceste trei aspecte (refacere, menţinere, dezvoltare) procesul de armonizare[1] are rolul de exprimare intimă a vieţii oricărui sistem.

A ne dori armonizarea e a ne dori viaţa, a o apăra pe aceasta şi a o dezvolta cât mai mult cu putinţă (a actualiza toate potenţialităţile latente care se ascund în ea).

9.3 *Dorinţa de creaţie, invenţie şi inovaţie.* Creaţia este mecanismul prin care orice viaţă se adaptează noilor circumstanţe care apar în Întreg.

Ea se manifestă inconştient prin intermediul evoluţiei prin selecţie naturală şi conştient prin creaţie specific umană.

Universul acesta în care vieţuim are legi specifice – una din ele este aceea a necesităţii adaptării prin creaţie, invenţie şi inovaţie la mereu noile circumstanţe care se manifestă în el.

Viaţa în esenţa ei înseamnă mişcare şi transformare, iar mişcarea şi transformarea este ghidată cu mână legiuitoare de către adaptare.

Lipsa de adaptare nu este deci decât lipsă de mişcare, lipsă de transformare – sau cu alte cuvinte lipsă de viaţă.

Dorinţa de creaţie înseamnă dorinţă de adaptare prin creaţie.

Ea este o condiţie implicită pe care o îndeplinesc toate fiinţele care trăiesc – ea este un imperativ pentru cei care vor să trăiască – imperativ pe care ei trebuie să îl respecte şi să îl aplice conştient în vieţile lor.

A refuza adaptarea este a îmbrăţişa moartea, a respinge adaptarea specifică actului de creaţie este a ne îndrepta paşii spre distrugere.

Despre sărmanii care văd în extincţie ţelul vieţii lor, care înţeleg împlinirea ca pe o păşire în neant, în vid, în nimicire de sine, nu putem spune decât adevărul: ei nu sunt altceva decât nişte fiinţe destinate morţii şi dispariţiei în nimicnicie, nişte fiinţe nedemne de darul infinit care a venit în mod gratuit asupra lor: viaţa!

9.4 *Conştientizarea priorităţilor.* Dintre multiplele lucruri pe care le putem crea trebuie să începem cu acelea care sunt cele mai stringent necesare pentru armonizarea noastră cât mai optimă.

Astfel prima prioritate în creaţie este realizarea şi folosirea mijloacelor (tehnice, ştiinţifice, artistice, religioase, politice, etc.) care ne pot asigura supravieţuirea cât mai armonioasă pe o perioadă cât mai lungă de timp (ţelul fiind astfel Trăirea Paradisiacă şi Nemurirea Beatifică).

Celelalte priorităţi de creaţie nu se pot realiza fără tinderea spre realizarea primei priorităţi: ca să poţi crea trebuie mai întâi să fii!

9.5 *Urmarea darului/harului personal* – a ceea ce ştim să facem cel mai bine, a ceea ce ne face cu adevărat plăcere, a ceea ce este pus în noi de către Întreg.

Plin de binecuvântări este cel care îşi urmează harurile personale evidente şi trăieşte în acord cu ele, în proces de manifestare concretă a lor prin sine spre lume.

Plină de mulţumire şi împăcare este viaţa lui, ca a unuia care nu s-a negat pe sine însuşi, ca a unuia care a refuzat să fie un simplu robot fără minte într-un angrenaj social care merge din inerţie.

Nu este faptă mai demnă de un om liber ca aceea a urmării harului personal întru împlinire de Ideal (de multe ori cu mari sacrificii şi eforturi individuale) – o astfel de manifestare eroică, are în sine infinite satisfacţii şi răsplăţi care vin asupra creatorului imediat ce el se regăseşte şi trăieşte în Harul său Individual.

9.6 *Pregătirea pentru creaţie* – însuşirea tehnicilor şi metodologiei creatoare necesare pentru realizarea unor creaţii specifice.

Harul personal şi talentul nu sunt suficiente pentru creaţie, ele trebuie cizelate şi şlefuite continuu prin muncă de educaţie, cercetare şi creaţie formativă.

Creaţia nu vine din întâmplare: ea este rezultatul talentului dar mai ales al muncii susţinute specifice manifestării creative.

Ucenicia, pregătirea pentru creaţie este de multe ori lungă şi anevoioasă – aceasta deoarece calitatea sacră de Creator se câştigă, nu se dăruieşte!

9.7 *Inspiraţia.* Nu poate fi inspiraţie fără muncă de educaţie şi cercetare profundă în domeniul în care vrem să creem şi să inovăm – dar odată această muncă realizată inspiraţia vine negreşit să ne binecuvânteze cu daruri infinite.

În TransReligie parcurgerea „Zetrianului[2]” se face pentru apropierea de inspiraţie, pentru pregătirea pentru creaţie, pentru regăsirea harurilor personale, pentru deschiderea privirii spre ceea ce a fost, spre ceea ce este, spre ceea ce poate să fie şi mai ales spre ceea ce va fi.

Rol de inspiraţie pentru manifestare creatoare (ritualică respectiv meditativă) o are şi parcurgerea „Îndrumarului Ritual Lisanian” şi a „Ghidului Călătoriei prin Conştiinţă”[3] precum şi a diferitelor „Practici Spirituale ale Omului Universal”.

Inspiraţia nu se naşte din neant, ci doar din trăire intensă şi prelungită în dimensiunea vibratorie specifică manifestării ei.

1 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armoniei”, cap. „Etica Armoniei”.

2 A se vedea pentru detalii cartea „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite”.

3 Pentru o descriere detaliată a acestora a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.

Cel care îşi doreşte inspiraţie trebuie să caute educaţie, să trăiască în spirit de cercetare sinceră a realului şi în dorinţă sinceră de perfecţionare.

9.8 *Imaginaţia creativă* – planificarea şi vizualizarea mentală a operei de creaţie în ansamblul ei şi apoi a fiecărei componente particulare în parte.

Orice faptă creatoare este precedată de un gând creator. În minte este laboratorul primar al creaţiei, prin imaginaţie creatoare concentrată acest laborator prinde viaţă.

O unealtă folositoare acestui laborator este negreşit şi jurnalul de cercetare şi creaţie – jurnalul în care ne notăm şi dezvoltăm ideile creatoare cu care suntem inspiraţi de Întreg. El este planul de lucru în care inspiraţia devine creaţie.

9.9 *Activitatea creativă (susţinută, planificată şi conştient urmărită)* – munca de creaţie – de aducere în fiinţare pas cu pas a operei de creaţie.

Odată planificată o operă, ea trebuie apoi realizată prin muncă de creaţie specifică. Fără această muncă creaţia nu poate prinde viaţă, nu poate păşi în Faptă spre fiinţă.

9.10 *Împlinirea creatoare.*

Creatorul se împlineşte prin creaţiile lui: cu cât mai trainice şi mai măreţe sunt ele cu atât mai mare este împlinirea lui creatoare. Fiinţa lui va dăinui în spiritul speciei umane prin intermediul comunităţii pentru binele căreia el a creat.

Prin munca de creaţie vine în timp şi rezultatul ei: opera de creaţie, opera venită să sărbătorească spiritul creativ infinit al omului şi umanităţii.

9.11 *Răsplătirea actului creator* - trăirea bucuriei răsplăţii faptei creatoare întru armonie.

Răsplata faptului creator este în primul rând o răsplată interioară deosebită, o stare de împlinire existenţială, de bucurie a participării la Planul Vieţii, de elen creator nestăvilit răsărit din viziunea unei noi lumi: lumea în care imaginaţia creatoare coboară în manifestare, spre împlinirea şi transformarea ei.

În al doilea rând vorbim de răsplata socială a creatorului care vine negreşit: imediat dacă opera sa de creaţie este întru armonie şi se face într-o societate deschisă progresului; sau puţin mai greu dacă societatea este închisă desăvârşirii (pentru că în ea noua creaţie se impune mai greu spre analiză şi apreciere datorită cenzurii şi prejudecăţilor inerente unei astfel de societăţi nenorocite).

În societăţile TransReligioase creaţia întru armonie este răsplătită imediat prin acordarea accesul în Paradisurile terestre şi cosmice înfiinţate şi susţinute de aceste societăţi.

Ba mai mult, ea este încurajată să se manifeste în mod activ în cadrul CER-urilor Lisaniene (a Comunităţilor de Cercetători Transreligioşi)[1].

9.12 *Păşirea spre infinit* – fiecare creaţie este un pas pe drumul infinit al manifestării creatoare, fiecare creaţie devine o parte din fiinţa noastră, fiecare creaţie se transformă într-o parte intimă din propria identitate fiinţială. Creaţiile noastre sunt semnătura noastră ontologică, sunt semnul unei vieţi care se autotranscende continuu.

10. Cheile Porţii Comunicării şi Comuniunii:

10.1 *Sinceritatea întru Ideal.*

Nu poate exista comunicare adevărată fără sinceritate, fără dorinţa partenerilor angrenaţi în comunicare de a se asculta reciproc cu bunăvoinţă, de a căuta să se înţeleagă şi să se ajute cu adevărat. Sinceritatea este piatra de hotar a comunicării, este cheia principală a trăirii în comuniune.

Cei care nu sunt sinceri cu ei înşişi şi cu ceilalţi se ascund de realitate, se mint pe ei şi mint şi pe alţii crezând că astfel pot atrage asupra lor altceva decât suferinţă.

În sinceritate trebuie însă să existe reciprocitate - dacă vedem că ea nu ne este împărtăşită şi că, mai mult, este folosită împotriva noastră, atunci trebuie să ne îndreptăm toate eforturile spre a reuşi să aducem sinceritatea şi bunăvoinţa şi în partenerii de dialog.

Sinceritatea întru Ideal este o sinceritate întru Iubire, echilibrată de Cunoaştere şi de Forţă.

Sinceritatea întru Iubire este o sinceritate întru deschidere deplină spre compasiune şi bunăvoinţă, spre vindecare şi alinare, spre comuniune şi împăcare.

Sinceritatea întru Cunoaştere este o sinceritate întru realism şi obiectivitate, întru evidenţă şi utilitate, întru raţionalitate şi veridicitate.

Sinceritatea întru Forţă este o sinceritate care evită slăbiciunea, care evită naivitatea şi ignoranţa, comportamentul infantil şi auto-compătimirea.

Sinceritatea întru Ideal este deci o sinceritate echilibrată – o sinceritate matură care se fereşte de naivitate, pentru a se feri de suferinţă.

Ea se deschide însă cu putere spre sine şi spre inimile tuturora în spirit de fraternitate autentică, de dorinţă de perfecţionare continuă şi în avânt de cercetare şi creaţie[2] întru Ideal.

Sinceritatea este semnul prezenţei Întregului în inimile noastre, este pavăza care ne păzeşte mintea de răutate, este lumina care străluceşte în ochii celor care trăiesc în armonie şi viaţă paradisiacă.

10.2 *Sacralizarea conştientă a vieţii* – asumarea conştientă a Iniţierii TransReligioase, crearea şi menţinerea Sanctuarelor, CER-urilor şi Paradisurilor Lisaniene, promovarea Valorilor TansReligioase peste tot în lume.

Comunicarea şi comuniunea nu pot veni în existenţă fără un suport material-informaţional, clar şi bine conturat.

Aici vorbim evident de limbaj, de semnul scris, de ordonarea ritualică, de ordonarea calendaristică, de formarea unei culturi universale, de spaţiile destinate special comunicării, de mediile materiale şi informatice care o mediază şi o împlinesc.

A sacraliza viaţa înseamnă a o popula cu spaţii

1 A se vedea pentru detalii cap. „C.E.R.-urile Infinetiene”.

2 A se vedea cap. „Jurămintele CER-ului”.

sacre destinate comunicării şi comuniunii, destinate împlinirii reale de fiinţă a omului şi umanităţii, înseamnă a împlini prin noi acţiuni sacralizante aflate vibratoriu în vocea universală a vieţii trăite întru armonie de Întreg.

10.3 *Consfătuirea fraternă.* A ne afla în consfătuire fraternă înseamnă a ne trata ca fraţii, înseamnă a ne asculta reciproc frământările şi necazurile, bucuriile şi împlinirile şi a fi solidari în ele, a trăi ca o mare familie ce suntem: o familie a umanităţii, o familie a vieţii.

Indiferent de forma pe care o îmbracă dialogul sincer de la fiinţă la fiinţă, de la om la om (sfătuire, consfătuire, psihodramă, împărtăşire, ghidare anticipativă, oraculară, etc[1].) acest dialog trebuie să fie întotdeauna unul aducător de linişte şi încredere, de bucurie şi speranţă, de împlinire şi realizare, de vorbe şi fapte născute şi crescute întru Ideal şi întru Fiinţă.

10.4 *MetaRugăciunea.* A vorbi sincer şi deschis cu Întregul şi cu toate fiinţele înseamnă metarugăciune.

A cere ajutorul, atunci când suntem în nevoie, celor apropiaţi nouă şi factorilor abilitaţi de societate pentru a ne acorda ajutor la nevoie înseamnă metarugăciune[2].

A ne raporta în mod simbolic direct simbolurilor forţă ale umanităţii (Familiei Eterne, Omului Atemporal), sau altor factori arhetipali de stabilitate şi orientare (naturali, cosmici, etc.) înseamnă metarugăciune[3].

MetaRugăciunea nu înseamnă închinare[4] ci doar comunicare, nu înseamnă supunere ci doar comuniune, nu înseamnă frică şi umilinţă ci iubire şi vieţuire fraternă armonioasă în Marele Sistem al Vieţii şi alături de toate celelalte fiinţe (mai „mari” sau mai „mici”) existente.

10.5 *Ritualul liber.*

Comunicarea şi comuniunea au întotdeauna impregnate în ele o latură ritualică/ceremonială, mai mult sau mai puţin vizibilă, respectiv conştientizată ca atare.

Aceasta deoarece Ritualul/Ceremonia este ordinea individuală şi socială în cadrul căreia are lor comunicarea şi comuniunea.

De aceea acest ritual trebuie să reflecte viziunea celor participanţi la el, referitoare la ordine şi la simbol, la împărtăşire şi sacralizare.

A ne manifesta ritualic în mod liber înseamnă libertatea de a alege cu prilejul unui eveniment major (naştere, botez, căsătorie, etc.) ce solicită comportament social ritualic, din mai multe ritualuri posibile existente sau de a promova şi manifesta prin noi libertatea de exprimare originală şi unică a propriilor preferinţe şi dorinţe în ceea ce priveşte diferitele aspecte ale ritualului (ţinută, dialog, gesturi, muzică, etc.)[5].

Libertatea religioasă înseamnă negreşit şi libertate ritualică, libertate de exprimare formală liberă (social consimţită) în cadrul Sanctuarelor şi a altor Spaţii Sacre.

10.6 *Cântecul şi dansul.* Omul este o fiinţă deschisă structural spre armonie sonoră, spre muzică şi dans.

A le manifesta pe acestea într-un context sacralizant este ocazia cea mai bună de creştere în comunicare şi comuniune a celor participanţi.

Cântecul şi dansul deschid inima şi liniştesc mintea, ne revigorează trupul şi ne dau puterea de a simţi mai aproape de noi Iubirea şi Fraternitatea Universală.

A Cânta întru Ideal[6] este a ne exprima fiinţa în partea ei cea mai intimă, a ne regăsi suflarea în gestul ei cel mai profund, a trăi viaţa în una din formele ei cele mai înălţătoare.

10.7 *MetaMeditaţia.* Ca să-i înţelegem cât mai bine pe fraţii noştri întru fiinţare trebuie să experimentăm stări de conştiinţă similare celor pe care ei le-au experimentat sau le experimentează (la nivel perceptiv, emoţional, cognitiv, intuitiv, volitiv, etc.).

Comunicarea este în fond o recunoaştere şi o împărtăşire a unor experienţe comune şi/sau un în îndemn spre experimentarea lor.

A fi în comuniune înseamnă a fi în comuniune de conştiinţă, a avea trăiri emoţionale şi cognitive esenţial asemănătoare (chiar dacă nu identice).

De aceea în măsura în care ne înţelegem pe noi (trăim în mod subiectiv anumite stări de conştiinţă specifice) îi vom înţelege şi pe ceilalţi (care au trăit stări similare cu ale noastre).

Reflexia profundă, meditaţia îndelungată asupra noastră, a realităţii înconjurătoare, asupra locului nostru în lume, ne apropie negreşit de o mai mare şi mai profundă cunoaştere de sine.

În acest proces de cunoaştere interioară experimentăm stări de conştiinţă specifice: înţelegem şi simţim (emoţional, intelectual, fizic) realităţi foarte variate.

Întreaga noastră viaţă este o călătorie prin conştiinţă (o metameditaţie), o călătorie prin stări de conştiinţă obişnuite (experimentate de marea masă a societăţii) sau mai deosebite (experimentate de mai puţini indivizi).

Această călătorie ne influenţează personalitatea şi ne determină felul specific de a fi şi de a ne comporta individual şi social.

Putem face această călătorie în mod conştient şi voit, de o manieră atent controlată şi raţional reflectată sau o putem face de o manieră

1 A se vedea pentru detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Practica Consfătuirii Frăţeşti”.

2 Pentru detalii a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Condiţiile de funcţionare reală ale unei rugăciuni”.

3 A se vedea pentru detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Rugăciunea TransReligioasă”, cu subcapitolele aferente.

4 A se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Cui îi datorează închinare omul liber?”.

5 A se vedea pentru detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Ceremoniile şi Ritualurile TransReligioase”.

6 A se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Cântece TransReligioase”.

inconştientă şi involuntară, necontrolată de noi şi neînţeleasă raţional.

Metameditaţia este călătoria conştientă şi atent controlată prin conştiinţă.

Pe această cale sunt folosite ca mijloace „de deplasare” tehnici corporale, respiratorii, de concentrare şi contemplare, cuvinte cu forţă (incante), tehnici autointerogative şi autoreflexive, de observare şi autoobservare.

Metameditaţia este meditaţia liberă făcută de o manieră raţională, atentă însă la trăirea emoţională; cât mai obiectivă, atentă însă la subiect; detaşată într-o poziţie de spectator şi observator, însă şi implicată cu entuziasm prin poziţia de actor şi generator în demersul de explorare şi experimentare a noi şi noi stări de conştiinţă (specifice de exemplu „visului lucid”, „decorporalizării”, conştiinţei „cosmice”, conştiinţei iubirii”, percepţiei Întregului, trăirii a ceea ce e „fără de nume”, conştiinţei misterului, şamd)[1].

10.8 *Înţelegerea mijlocitorilor fundamentali ai comunicării*: gestul, limbajul, scrierea, simbolul, semnul, calendarul, etc.

În sens transreligios aceşti mijlocitori ai comunicării (numiţi şi Portaluri ale Forţei TransReligioase) sunt gesturile (ritualice libere), limbajele obţinute prin permutare, sau prin tabelul generator al incantelor, scrierile (alfabetele raldre şi lisan), toate simbolurile transreligioase, Semnele Omului Transreligios, calendarele (terestru, şi cosmic), sărbătorile transreligioase[2].

10.9 *Limba universală (globală).* Omul universal, este un om al culturii universale şi al limbii universale. Pentru el identitatea de cetăţean al Terrei şi al Universului sunt calităţi primare ale sale.

Limba este mai mult decât orice mijloc de comunicare şi comuniune - a promova o limbă universală/globală care să fie asumată şi înţeleasă de toţi cetăţenii planetei este negreşit un mijloc de realizare în faptă a Fraternităţi Umane Universale atât de mult dorite.

Limba pe care noi o considerăm ca fiind cea mai potrivită în prezent pentru rolul de limbă universală este engleza.

În cadrul Mişcării TransReligioase ea va fi promovată activ spre a fi cunoscută şi însuşită de către toţi fraterienii pentru ca astfel, prin intermediul ei, să poată comunica cu toţii în mod optim (indiferent de limba lor nativă).

10.10 *Dezvoltarea Reţelei informatice universale libere.*

Reţeaua informatică este un bun mijloc de comunicare la distanţă, de intrare în contact cu fiinţe şi realităţi îndepărtate spaţial.

Tot ea oferă unul din cele mai bune mijloace de acces la Cunoaşterea universală şi la Cultura universală.

În cadrul ei trebuie promovate şi difuzate soft-urile libere (free-software) create în comunitate şi pentru comunitate, al căror cod sursă este liber distribuit şi care pot fi astfel continuu îmbunătăţite şi perfecţionate în mod liber de către oricine vrea şi poate să o facă.

Reţeaua aceasta trebuie să fie liberă şi universală – trebuie depuse toate eforturile necesare pentru ca, cât mai curând posibil, la ea să aibă acces gratuit şi nelimitat orice om de pe terra sau din spaţiu.

10.11 *Comunicarea (cu Sinele, cu Celălalt şi cu Întregul).*

A fi în viaţă înseamnă a fii în sistem. A fi în sistem înseamnă a comunica: nu există deci viaţă fără de comunicare.

Cu cât comunicarea este mai bună şi mai sinceră viaţa celor angrenaţi în ea este mai armonioasă.

Omul este prin sinea lui o fiinţă socială – comunicarea în acest context joacă un rol primordial în formarea şi dezvoltarea propriei identităţi.

A comunica cu noi înşine înseamnă a încerca să ne cunoaştem cât mai în profunzime, a medita cu seriozitate asupra propriei fiinţe, a reflecta asupra manifestărilor cognitive, emoţionale şi fizice proprii, pentru a le înţelege şi a le stăpâni cât mai bine.

A comunica cu Ceilalţi înseamnă a comunica cu viaţa, înseamnă a ne deschide conştient simţirii directe a prezenţei fiinţiale a tuturor celor alături de care fraternizăm întru mişcare şi transformare, întru percepţie şi gândire, întru emoţie şi întâlnire.

A comunica cu Întregul e a deveni conştienţi de atotprezenţa lui.

Comunicarea cu Sinele, cu Ceilalţi şi cu Întregul este pilonul fundamental al unei societăţi şi a unei religii[3] (ca suprastructură coordonatoare a societăţii) – în măsura în care această comunicare se desfăşoară optim pe fiecare din aceste trei paliere, viaţa se regăseşte bucuroasă în noi, în fiinţe şi în Întreg.

10.12 *Comuniunea.* Toţi oamenii iubitori de pace au în comun dragostea de viaţă trăită în armonie şi mai ales drumul care duce la această viaţă, drum ce constă în punerea în practică a idealurilor comune întregii umanităţi, a Idealurilor Omului Universal.

Indiferent de formele superficiale puţin deosebite toţi oamenii împărtăşesc o infinitate de esenţe comune (fizice, energetice, emoţionale, cognitive, volitive, etc.).

A trăi în comuniune înseamnă a conştientiza aceste esenţe comune întregii specii umane şi a trăi în acord cu ele, a trăi ca o singură mare Familie Umană.

Această comuniune ne aşteaptă pe fiecare din noi să o îmbrăţişăm cu sinceritate şi să o trăim în

1 Pentru o prezentare mai detaliată a metameditaţiei a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Meditaţia Integrală”.

2 Pentru o descriere detaliată a fiecărui aspect din cele enumerate a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.

3 Pentru detaliere a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Filosofie, Ştiinţă şi Religie”.

idei şi în sentimente, în gânduri şi emoţii, în trăiri şi percepţii, în amintiri şi speranţe, în proiecte şi fapte.

Fraţi întru umanitate suntem chemaţi iată mereu, din infinit prin Întreg şi prin arhetipul „Omului Atemporal” să punem de o parte diferenţele şi asemănările nesemnificative care ne despart şi să ne unim în esenţele covârşitoare trăite întru Ideal, care fac din noi o singură fiinţă: fiinţa umană.

A trăi în comuniune cu toată umanitate, cu toate fiinţele şi cu Întregul înseamnă a trăi ca oameni împliniţi, ca fiinţe infinite, ca existenţe întregi.

Comuniunea e semnul cel mai clar al vieţii beatifice, e indicatorul cel mai puternic al trăirii în viaţă paradisiacă.

11. Cheile Porţii Relativităţii:

11.1 *Extinderea spectrului de cuprindere a conştiinţei*.

În măsura în care privim cu atenţie în jur dechizându-ne amplu percepţia (blocată uneori din nefericire pe anumite viziuni fixiste şi dogmatice ale realităţii) este inevitabil să nu vedem infinitatea existenţei, relaţionarea ei, multiplicitatea şi diversitatea şi prin urmare relativitatea ei (referenţialitatea a orice la orice altceva).

A ne extinde conştiinţa înseamnă a îmbrăţişa infinitul, noutatea şi schimbarea: înseamnă cunoaşterea a cel puţin trei puncte de vedere diferite asupra unui subiect abordat.

Extinderea conştiinţei este extinderea libertăţii de care dispunem: cu cât mai largă conştiinţa, cu atât mai largă şi mai cuprinzătoare propria libertate.

Există o legătură directă între libertate şi educaţie, între libertate şi experienţă, între libertate şi gradul de extindere (cuprindere) a propriei conştiinţe.

11.2 *Conştientizarea relativităţii manifestării* – totul este relativ la ceva, nimic nu este independent de nimic, totul este legat cu totul.

A înţelege relativitatea lumii înseamnă a înţelege relaţionarea ei, strânsa legătură existentă între orice fiinţare şi tot ceea ce există în afară de ea.

A trăi în relativ înseamnă a refuza absoluturile dogmatice şi fanatice, a ne deschide pe deplin spre nou şi schimbare, a ne lăsa purtaţi în mod conştient de valurile Întregului pornite de forţa fiinţelor şi a naturii în direcţia perfecţionării întru Ideal a umanităţii şi fiinţării.

A vieţui în relativ înseamnă a ne ghida după repere relative, înţelegând însă că unele din ele sunt „mai relative” (mai puţin stabile şi mai puţin demne de orientare) decât altele: nimic nu poate fi judecat, mişcat, transformat, perfecţionat decât în raport cu altceva.

Direcţia destinului nostru este întotdeauna relativă la felul nostru de a fii, la realitatea specifică celorlalte fiinţe şi naturii, precum şi la existenţa pe care uneori o arătăm cu numele (relativ) de Întreg.

11.3 *Înţelegerea probabilităţii.*

În perspectiva realizării viitoare a unor evenimente este clar că unele din ele sunt mult mai probabile decât altele (să se „întâmple”), că unele dintre ele au mult mai multe şanse decât altele de a se realiza.

A înţelege gradul de probabilitate a realizării unei acţiuni este aproape a vedea viitorul manifestării ei - şi astfel a fi capabili să luăm decizii cât mai în cunoştiinţă de cauză.

Evenimentele „se întâmplă” după nişte legi specifice (fizice, biologice, sociale, naturale) şi în nişte cicluri caracteristice: a cunoaşte aceste legi şi cicluri e a putea prevedea viitorul.

Unele lucruri sunt mult mai probabile decât altele: ca fiinţare, ca rezultate, ca efecte specifice.

Istoria de multe ori se repetă: în anumite contexte specifice anumite evenimente (şi nu altele) au loc – de exemplu întotdeauna atunci când nevoile oamenilor nu sunt satisfăcute corespunzător, mai devreme sau mai târziu ei se vor revolta împotriva sistemului care le crează acest neajuns.

A învăţa din istorie înseamnă a încerca să nu-i mai repetăm greşelile.

***

Dacă există două explicaţii pentru acelaşi eveniment atunci de obicei cea mai probabilă este cea mai simplă dintre ele – cea care implică ipoteze evidente, raţionale, ştiinţific dovedite.

Întotdeauna trebuie să evaluăm în mod raţional, ştiinţific, detaşat, obiectiv, de o manieră statistică adecvată probabilitatea realizării anumitor evenimente şi să acţionăm întotdeauna pe baza demersului prevăzut astfel ca fiind cel mai probabil să se realizeze.

Cine înţelege că trăim într-o lume relativă, înţelege şi faptul că într-o astfel de lume ghidul de orientare este doar percepţia directă şi probabilitatea.

Însă chiar şi într-o astfel de lume relativă unele lucruri sunt mai relative decât altele – unele valori sunt mai constante şi mai demne de atenţia noastră (cel puţin din punctul de vedere al propriei vieţuiri armonioase).

11.4 *Înţelegerea posibilităţii şi a imposibilităţii*, diferenţierea între ceea ce este posibil şi ceea ce este imposibil, între ceea ce este probabil şi ceea ce este improbabil.

11.5 *Înţelegerea legilor de funcţionare a Sistemelor[1] fiinţiale.*

În principiu toate sistemele fiinţiale sunt organizate după nişte principii generale de funcţionare, potrivit unor structuri funcţionale şi organizatorice specifice.

A înţelege relaţionarea dintre diferitele componente majore ale unui Sistem înseamnă a înţelege funcţionarea lui - a încerca să pătrundem

1 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armoniei”, cap. „Introducere în filosofia sistemului”.

într-o înţelegere şi mai profundă a lui înseamnă să îl privim relativ la celelalte sisteme cu care este relaţionat (mai mult sau mai puţin).

Legile societăţii sunt relative la acea societate - ele pot fi schimbate şi trebuie schimbate dacă se dovedesc incapabile să realizeze armonia în comunitate.

11.6 *Înţelegerea clară a Întregului*[1] *şi a părţii.*

Întregul (ceea ce cuprinde tot ceea ce există), ca suprastructură conceptuală este o reflecţie a unei percepţii concrete imediate, este o reflecţie a ceea ce putem numi „câmp perceptiv", adică „câmpul" în care se desfăşoară toate percepţiile şi acţiunile noastre specifice.

Şi înţelegem că acest „câmp", cel puţin în măsura în care îl cunoaştem acum, este infinit.

A avea o viziune clară asupra acestui Întreg atoatecuprinzător, înseamnă a nu mai face confuzii rău intenţionate între el şi vreo parte componentă a lui (fie ea şi pretins „divină").

Trebuie să înţelegem că nici o parte a Întregului nu va fi niciodată total reprezentativă pentru el şi nici mai reprezentativă decât o oricare altă parte (de cuprindere similară cu ea).

Apoi Întregul/ Universul/ Cosmosul în infinitatea cuprinderii lui este evident că nu are „apucături zeieşti" şi „nu ne are baiul", „nu îşi bate capul" cu omul sau cu umanitatea.

Aceasta însă nu înseamnă că ar trebui, sau că am putea să îi ignorăm existenţa a toate cuprinzătoare.

Ea trebuie doar constatată ca atare şi apoi să ne raportăm ei de singura manieră posibilă şi realistă: anume, de o manieră simbolic – metaforică bazată pe percepţia directă, imediată a acestui Întreg (cel puţin în partea lui care ne umple mereu în întregime tot câmpul perceptiv).

11.7 *Înţelegerea identităţii dintre suflet şi psitruvis,* a relaţiei dintre veghe şi vis şi a interdependenţei lor.

Este evident că „lumea visului" este relativă la ceea ce percepem şi trăim în starea de veghe.

A ne face că nu vedem legăturile evidente între ceea ce unii numesc „suflet", respectiv „lumea sufletelor" şi ceea ce noi numim „psitruvis" (trupul şi psihicul pe care îl percepem ca atare în vis fiind), respectiv spaţiu oniric (lume a viselor), este a ignora realitatea evidentă, a nu înţelege nimic din fundamentele reale a multor trăiri „sufleteşti" şi „spiritual- religioase"[2].

11.8 *Asumarea caracterului relativ al alegerii*, înţelegerea faptului că nu există alegeri absolute[3].

Indiferent de alegerile pe care le facem, noi nu putem realiza alegeri absolute, bazate pe criterii absolute, pentru că astfel de criterii nu există în realitate.

Toate criteriile şi reperele pe care le folosim în alegerile pe care le facem nu sunt decât criterii şi repere relative şi nu pot fi altfel.

11.9 *Testarea vorbelor şi pretenţiilor „divine".* Se înţelege de la sine că puterea (fie ea şi „divină") este întotdeauna relativă la fapte concrete (şi nu la vorbe de autopreamărire).

În cadrul societăţii orice individ care pretinde pentru sine calităţi „divine" (de „zeu" sau „mesager") e dator să le dovedească prin fapte concrete irefutabile, demne de calităţile pe care şi le arogă în mod verbal.

În măsura în care nu este capabil de o aşa faptă, este evident că singurele calităţile pe care el le dovedeşte sunt doar cele ale unui nebun „divin" sau cele ale unui şarlatan „divin".

În măsura în care le dovedeşte însă prin fapte, prin trecerea unui Test specific de acreditare, atunci (şi doar atunci) societatea este datoare să-i recunoască oficial calităţile „divine", pentru ca cel astfel dovedit să-şi poată executa atribuţiile prevăzute de lege în cazul său[4].

11.10 *Conştientizarea evoluţiei religioase.* Pentru a înţelege fenomenul religios e normal să purcedem la conştientizarea multiplicităţii religiilor (prin percepţia lor detaşată şi obiectivă) şi a diferenţelor şi asemănărilor existente între ele.

E nevoie deci să facem o clasificare a religiilor după diferite criterii[5], pe baza căreia să putem realiza o comparaţie obiectivă a lor, şi o apreciere a diferitelor lor caracteristici (veridicitate, utilitate, realism, idealism, etc.) - făcută în vederea poziţionării lor exacte pe o scară a valorilor general acceptate de umanitate în prezent şi pentru crearea posibilităţii eliminării din cadrul lor (doctrinar, organizatoric, ritual, etc.) a unor posibile aspecte negative, respectiv pentru adăugarea unor aspecte pozitive.

Domeniul religios la fel ca orice al domeniu al existenţei se supune unui proces de adaptare continuă la noile circumstanţe ale societăţii.

Fenomene religioase potrivite în urmă cu 3000, cu 2000 sau cu 200 de ani în urmă nu mai sunt potrivite circumstanţelor sociale actuale.

De aceea cele care nu evoluează, care nu se adaptează sunt destinate extincţiei, mai devreme sau mai târziu.

Apoi a considera că „toate religiile sunt la fel" e o mare prostie, mai ales în ceea ce priveşte formele lor de manifestare concretă - fiind evident că anumite forme (ca de exemplu discriminarea rasială, de clasă sau sexuală) sunt aspecte negative care trebuie înlăturate dacă dorim ca societăţile în care ele se manifestă să nu sufere de neajunsurile (fundamentaliste, totalitare, teroriste, etc.) pe care diferite religii dogmatice le cultivă

1 Vezi cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „Revelaţia Întregului" şi cap. „Întregul nu este „Zeul/Dumne-zeu" (nu este un „zeu")".

2 Pentru dezvoltarea acestui subiect a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „Sufletul nu este altceva decât psitruvisul".

3 Pentru detalii a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „În existenţă nu există decât repere relative şi alegeri relative bazate pe ele".

4 Pentru a vedea conţinutul acestui „Test de acreditare..", cu sugestiile legislative aferente a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă", cap. „Testul de acreditare a activităţii „zeilor"...".

5 A se vedea capitolul „Clasificări ale religiilor existente".

sistematic în comunităţile pe care le virusează de o manieră „divină”.

În mod evident evoluţia religioasă este un fenomen care are loc în prezent şi care se desfăşoară pe nişte direcţii destul de precis stabilite[1] (direcţiile de transformare ale societăţii actuale în genere).

A o înţelege şi a acţiona în consecinţă, promovând acele forme religioase care reflectă cel mai bine apropierea de valorile reale şi ideale ale societăţii actuale, este negreşit un semn de înţelepciune religioasă.

11.11 *InfiniNomus - conştientizarea relativităţii semnului lingvistic*.

În cadrul sistemului limbii, cuvintele sunt caracterizate de polisemie (un cuvânt poate să aibă mai multe înţelesuri), respectiv de pansemie (mai multe cuvinte pot avea unul şi acelaşi înţeles), dar mai ales de arbitrarietatea semnului lingvistic (orice cuvânt poate avea orice sens, acesta din urmă fiind stabilit în mod arbitrar prin convenţie socială).

De multe ori însă cuvintele sunt simple sunete goale de conţinut[2], deoarece pentru ca un cuvânt să aibă un sens real el trebuie să trimită spre ceva existent în afara limbajului (spre o realitate extra-lingvistică).

Unele cuvinte sunt ţinute intenţionat de unii sub o sferă de confuzie şi neclaritate, într-un nivel de superficialitate şi lipsă de consistenţă - pentru a ameţii victimele lor, care doar le repetă ca papagalii, fără a gândi la ce îndrugă atunci când vorbesc, se roagă, cântă sau meditează (dacă vorbele lor au sens, sunt veridice, clare, coerente).

Sunt create astfel (mai ales de către religiile dogmatice) cuvinte tabuu, cuvinte „sacre”, care nu sunt de fapt decât droguri numenale specifice modalităţilor de inducere psihică şi emoţională a stării de sclavie psihică specifică lagărului lor de drogaţi credincioşi.

Cine nu înţelege relativitatea sensurilor cuvintelor şi leagă de unele sau de altele sensuri absolute, nu are decât de suferit.

Cei care se comportă în viaţa lor ca şi cum nişte realităţi strict lingvistice (specifice basmelor magic „divine”, cu personaje şi spaţii „sacre” „de poveste”) ar exista şi altundeva decât între paginile cărţii de adormit „credincioşi” pe care o citesc, nu dovedesc decât lipsă de maturitate psihică şi predispoziţie spre exploatare şi sclavie mentală.

În cadrul Religiei Frateriene se înţelege caracterul relativ al cuvintelor[3] şi se acţionează prin urmare spre folosirea lor ca mediatoare relative ale comunicării, ca indicatoare spre ceea ce este dincolo de ele (forma concretă, perceptibilă, pe de o parte şi esenţa infinită pe de altă parte).

11.12 *Conştientizarea a ceea ce este „Fără de Nume”*[4], înţelegerea „Misterului[5]”, privirea directă a „Ceea Ce Este” (dincolo de gânduri, gesturi şi cuvinte), „simţirea” Infinitului şi a Eternităţii, contemplarea Întregului[6].

12. Cheile Porţii Deschiderii Nelimitate spre Cunoaştere:

12.1 *Chemarea noului.* Omul este o fiinţă care se „hrăneşte” cu informaţii: cu percepţii, mărturii şi raţionamente noi – în lipsa lor viaţa lui este anostă şi lipsită de vlagă - plină de suferinţele aceluia supus unei înfometări perceptive, informaţionale şi cognitive.

A lega omul în ignoranţă înseamnă a-l condamna la suferinţă.

Omul nu este destinat ignoranţei ci cunoaşterii; nu este destinat dogmei ci libertăţii: el nu este născut spre înlănţuire ci spre înălţare infinită spre destinul cosmic-informaţional care îl aşteaptă spre actualizare încă de la naştere.

12.2 *Gândirea critică, discriminativ – constructivă*[7].

Cunoaşterea vine doar spre minţile care o caută, spre minţile care nu se lasă păcălite de aparenţe şi forme superficiale, ci printr-o atitudine critică intră în profunzimea lucrurilor, în esenţa lor.

Cunoaşterea este chemată doar în inimile şi minţile celor care preţuiesc capacitatea proprie de discernământ şi şi-o lărgesc, întărind-o continuu; doar spre cei care au o atitudine constructivă spre realitate, care nu se mulţumesc doar să constate, ci vor să şi transforme ceea ce percep.

Este evident că în derularea procesului lor transformativ vor ajunge la a cunoaşte pârghii pe care doar simpla contemplare indiferentă nu le poate releva privirii şi înţelegerii.

A critica un aspect fără a avea în vedere şi îmbunătăţirea lui este doar o dovadă de iresponsabilitate.

Cel care critică trebuie să o facă în mod constructiv, cel care arată cu degetul spre neajunsuri este dator să arate şi spre posibile rezolvări ale lor.

Gândirea critică este deci o gândire activă care apreciază în profunzime realitatea şi se implică activ în mersul ei specific.

Gândirea critic-constructivă este o dovadă de maturitate şi de responsabilitate, o dovadă a capacităţii noastre de a trăi beatifici întru Ideal de Armonie şi întru fiinţă de Întreg.

12.3 *Demitologizarea fenomenului religios* (şi a oricărui alt domeniu al vieţii).

Poate mai mult decât alte domenii ale vieţii sociale, cel religios permite în prezent perpetuarea

---

1 A se vedea pentru detalii cap. „Evoluţia religioasă”.
2 Pentru detalii a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Distracţie cu fiinţe „absolute” (atoate-x)”.
3 Vezi cap. „InfiniNomus”.
4 Vezi cartea „Iluminarea Fiinţei” cap. „Fără de Nume”.
5 Vezi cartea „Etica Armoniei” cap. „Conştientizarea profundă a imposibilităţii de cunoaştere de esenţă a realităţii”.
6 Vezi cartea „Semne şi Revelaţii”, cap. „Iubirea din Absolut”, respectiv „Revelaţia Întregului”.
7 Vezi cap. „Gândirea critică – discriminativ - constructivă”.

unor mituri (ca de exemplu al inutilităţii chestionării religiei, al ruperii ei de celelalte domenii sociale, al caracterului ei „magic”-„supranatural”, al „manifestărilor divine”, al identităţii dintre Întreg şi un „zeu” oarecare, al „sinelui nemuritor”, al sufletului nevisat, şamd.[1]) care nu pot să facă decât rău armoniei religioase a unei societăţi.

Este stringent necesar ca aceste mituri să fie combătute şi înlăturate din manifestarea religioasă a unei societăţi pentru a înlătura astfel din ea minciuna, impostura, nebunia, infantilismul şi lipsa de responsabilitate.

12.4 *Demitologizarea credinţei dogmatice*.

Dintre toate relele promovate de către multe din religiile actuale cel mai mare este cel al credinţei (dogmatice) – aceasta deoarece la adăpostul acestui cuvânt fără consistenţă (mai precis a tehnicilor de control mental ce însoţesc „binecuvântarea cu credinţă” a cuiva) se pot apoi desfăşura nestingherite cele mai nocive abuzuri sociale (mai ales asupra păturilor „mai sensibile” ale societăţii: copii, bătrâni, femei, bolnavi, etc.).

Religia nu trebuie să fie un domeniu în care sub pretextul libertăţii de manifestare religioasă să se manifeste nestingheriţi în societate toţi nebunii, şarlatanii şi impostorii - păcălind şi exploatând (sub forma unei sclavii psihice mai mult sau mai puţin accentuate) pe toţi naivii care le cad în plasă.

Trebuie să conştientizăm că şi în acest domeniu (ca în orice domeniu social) se poate manifesta răul[2] (minciuna, impostura, violenţa, etc.) şi astfel să acţionăm pentru înlăturarea lui, cu promptitudine, de îndată ce îi constatăm prezenţa.

Sub acoperirea mitului credinţei dogmatice[3] (al utilităţii ei, al funcţionării ei, al formei ei reale de manifestare, şamd.) se petrec în societate foarte multe tulburări grave ale armoniei ei.

Credinţa dogmatică trebuie deci demitologizată şi prezentată în societate exact aşa cum este: un mecanism perfid de însclavizare psihică a naivilor „credincioşi”, aduşi în starea deplorabilă de a nu mai face distincţia dintre vorbe şi fapte, dintre promisiuni şi realizări, dintre ei şi alţii, dintre libertate şi înlănţuire.

Credinţa şi cunoaşterea nu se împacă deloc, deoarece acolo unde este cunoaştere este putere şi adevăr şi libertate – ori credinţa promovează minciuna, slăbiciunea şi înlănţuirea.

A renunţa la credinţa (dogmatică) şi a purcede spre cercetarea sinceră a lumii este negreşit un pas pe care omul matur, liber şi universal trebuie să-l facă indiferent de epoca şi de zona în care se manifestă.

12.5 *Trăirea simbolică a lumii* – relaţionarea simbolică cu ea, prin arhetipurile ei fundamentale – de exemplu la nivel de om prin relaţionarea cu arhetipurile „Omului Atemporal”, ale „Familiei Eterne”, ale Etapelor Majore şi ale Faptelor de Viaţă specific umană[4].

A trăi lumea şi în mod simbolic înseamnă a ne raporta emoţional - metaforic ei, a ne vedea ca o parte intim legată de Întreg şi a ne manifesta rolul şi destinul propriu în acord cu ceea ce suntem şi cu ceea ce putem devenii.

Simbolul este un mediator, un mijlocitor îndreptat spre nişte realităţi care stau dincolo de el.

Fie că simbolul se prezintă în faţa noastră ca limbaj (limbă vorbită sau scrisă) sau ca semn (desenat, pictat, sculptat) el este mereu destinat transcenderii, indicării spre ceea ce e dincolo de el.

Bineînţeles că simbolul arată şi spre alte simboluri, dar în fiinţa sa cea mai intimă el păşeşte mereu spre autotranscendere de sine.

Simbolurile arhetipale (umane, naturale, cosmice) sunt manifestări ale invitaţiei de empatizare emoţională cu realităţile spre care ele ne îndreaptă mintea şi privirea.

Simbolul poate fi descifrat raţional şi este indicat să o facem, dar trăirea lui cea mai intimă este cu siguranţă în sfera intuiţiei, a voinţei şi a emoţiei care ne pune faţă în faţă cu realităţi fundamental evidente (intim legate de identitatea noastră integrală), percepute în mod direct şi nemijlocit.

12.6 *Iubirea întrebărilor şi a răspunsurilor.*

Iubim întrebările deoarece ele ne lărgesc orizontul, deoarece ele aduc după dânsele răspunsuri de esenţă şi de formă, răspunsuri iluminatoare ale resorturilor intime ale fenomenelor.

Nici o întrebare nu este menită a rămâne fără de răspuns, dar unele dintre ele ne pot duce spre contemplarea directă a misterului.

Întrebările şi răspunsurile se generează reciproc în existenţă, sinceritatea ridicării întrebării va da profunzimea răspunsului găsit[5].

12.7 *Dorinţa sinceră a Paradisului* - manifestat în faptă şi trăire imediată.

Paradisul este o stare interioară şi o faptă socială pe care doar noi o putem crea şi menţine prin efort conştient[6].

A aştepta plasmarea sa din neant, de către tot felul de fiinţe de basm „divin”, care promit să-l aducă undeva pe la „Sfântul Aşteaptă”, este o atitudine infantilă, iresponsabilă, generatoare doar de suferinţă şi dezamăgire.

Dorinţa sinceră a paradisului este deci întotdeauna însoţită de fapte concrete care converg (puţin câte puţin) spre împlinirea sa în existenţă.

Acest paradis nu este unul absolut - el este unul

1 A se vedea pentru detalii cartea „Noua ordine religioasă” cap. „Miturile religiilor dogmatice”.
2 Pentru prezentarea multiplelor rele generate de credinţă a se vedea cartea „Mitul credinţei”.
3 A se vedea cartea „Mitul credinţei”, capitolul „Mitul credinţei”.
4 Pentru detalii a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”, cap. „Familia Eternă şi Omul Atemporal”.
5 A se vedea şi cartea „Noua Ordine Religioasă”, cap. „Filosoful şi întrebările”, respectiv „Întrebările revelatorii”.
6 A se vedea pentru detalii cap. „Paradisurile şi infernurile”.

perpetuu perfecţionabil, un paradis mereu adaptat cât mai optim posibil nevoilor şi dorinţelor noastre - în funcţie de posibilităţile tehnice, naturale sau de altă natură specifice unui anumit areal spaţio-temporal.

12.8 *Dorinţa Nemuririi Beatifice* (Fizică / Informaţională / Creatoare).

A trăi cât mai mult şi în condiţii cât mai plăcute este evident o dorinţă intimă a fiecărei fiinţe umane.

Dorinţa aceasta, de nemurire beatifică, este una bună mai ales dacă facem paşi concreţi (tehnici şi ştiinţifici) pentru apropierea de acest ideal.

Este util să înţelegem că ea nu poate să vină la noi prin drogare numenală (repetarea tâmpă a unor vorbe), sau prin tot felul de alte mijloace „credincioase" şi/sau „magice".

Este deci cazul să renunţăm la comportamentul infantil şi să muncim serios şi conştient pentru realizarea acestei dorinţe milenare a umanităţii[1].

12.9 *Baza de Date Frateriană*[2] *(BDF)*. Mişcarea TransReligioasă participă în mod activ la formarea, întreţinerea şi punerea spre acces unui număr cât mai mare de oameni a unei baze de date, care să cuprindă operele cele mai importante ale cunoaşterii şi culturii universale.

Deschiderea spre cunoaştere trebuie să se vadă în acţiunile zilnice ale omului universal – evident că formarea, întreţinerea şi accesarea BDF este unul din cele mai importante fapte care pot fi făcute în acest sens.

12.10 *Ghidul BDF*[3]. Pentru ghidarea paşilor prin cadrul BDF infinetienii folosesc Ghidul BDF, o colecţie de broşuri şi documentare care fac o introducere cât mai bună fiecăruia din elementele mai importante ale cunoaşterii şi culturii universale.

Acest Ghid cuprinde broşuri şi documentare constituite pentru fiecare din cele 2100 de subiecte Zetrianice.

A parcurge acest Ghid în cadrul Sanctuarului, prin programul educativ - formativ - creativ specific Zetrianului este cu adevărat o măsură de deschidere fără posibilitate de întoarcere spre Cunoaşterea Universală şi spre toate bucuriile pe care viziunea ei le aduce celui care o priveşte.

12.11 *Cartea Cunoaşterii Universale (Cartea Sacră a TransReligiei).*

Baza de Date Universală – BDU (Cartea Trans-Religiei[4]) cuprinde în sine toată cunoaşterea umană – cel care iubeşte cunoaşterea infinită se va adăpa de-a lungul întregii sale vieţi din această Carte Sacră a Umanităţii.

12.12 *Chemarea Nemărginirii...*

1 Pentru dezvoltarea subiectului a se vedea cap. „Învierea şi Nemurirea Beatifică".
2 Pentru detalii a se vedea capitolul „Cartea Trans-Religiei: Baza de Date Universală".
3 Idem.
4 Idem.

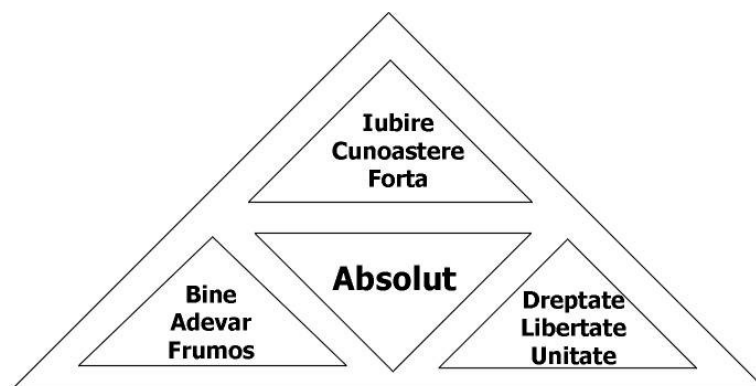
8. Idealurile Omului Universal

1. Pentru ca societatea umană să fie cât mai armonioasă cu putinţă, fiecare membru al ei trebuie să facă acţiuni specifice îndreptate în această direcţie.

2. Acestea sunt recunoscute de umanitate sub numele de Idealuri.

3. Infinetienii şi-au adoptat ca Lumini ale lor **10 Idealuri** (aspiraţii / dorinţe/ tendinţe/ înclinaţii, etc.) pe care le-am putea numi fără să greşim Idealuri ale Omului Universal, idealuri dorite spre manifestare de fiinţele umane de pretutindeni:

Iubirea – Cunoaşterea – Forţa;
Binele – Adevărul – Frumosul;
Libertatea – Dreptatea – Unitatea;
Absolutul (/ Perfecţionarea/ Desăvârşirea/ Integralitatea/ Totalitatea).

4. Aceste Idealuri sunt scopuri pe care e bine să căutăm să le atingem (dacă vrem să ne armonizăm de o manieră superioară) în raport cu cinci instanţe:
- cu noi înşine,
- cu familia noastră,
- cu apropiaţii noştri,
- cu toţi oamenii,
- cu toate fiinţele.

5. Acestea sunt şi grade de încarnare a lor în fiinţa noastră.

6. Astfel căutăm să *Iubim* (să ajutăm cu discernământ): pe noi înşine, pe familia noastră, pe apropiaţii noştri, pe toţii oamenii, pe toate fiinţele.

7. Bineînţeles că idealul Iubirii este de a putea ajuta spre armonizare superioară (sub o formă sau alta) toate Fiinţele din univers.

8. *Cunoaşterea* Omului Trans-Religios este una trans-sistemică şi universală – este o cunoaştere care nu îşi pune singură limite artificiale şi care întotdeauna este deschisă Infinitului.

9. Setea de cunoaştere deci a Omului Trans-Religios (/ Universal /Meta-Perceptiv...) este una nelimitată şi el caută să inspire această sete nelimitată de Cunoaştere şi Adevăr familiei sale, prietenilor săi, semenilor săi şi tuturor fiinţelor.

10. Prin tot ceea ce face el caută înainte de toate să încarneze şi să manifeste prin sine *Adevărul* şi Sinceritatea nelimitată cu sine însuşi şi cu toate celelalte fiinţe.

11. De aceea el caută să Iubească (să ajute cu discernământ) şi să facă *Bine* (ceea ce este util pentru păstrarea existenţei şi armoniei lui însuşi şi a tuturor fiinţelor înconjurătoare – a sistemelor din care face parte) tuturor fiinţelor - în măsura Forţei de care dispune şi a Cunoaşterii pe care o deţine.

12. A vrea să facă Binele, a şti cum să-l facă şi a putea să-l facă – iată o Triadă (Iubire – Cunoaştere – Forţă) care se manifestă negreşit prin Omul TransReligios.

13. Contemplarea şi încarnarea Idealurilor nu poate decât să ne deschidă necondiţionat în faţa *Frumosului*, a acelui frumos autentic ce reflectă nemediat armonia unui sistem, a unei Existenţe.

14. Iar că Omul Liber caută şi manifestă cu putere prin sine *Libertatea* este de la sine înţeles - fără ea nu ar putea încarna Idealurile – el caută deci să asigure, cu toate forţele de care dispune, libertatea de gândire şi de acţiune pentru sine însuşi şi pentru toţi oamenii (în măsura în care prin manifestările sale (lor) libere nu atentează la armonia sistemelor din care face (fac) parte – la armonia celorlalţi, atunci când aceasta există).

15. *Dreptatea* este o condiţie esenţială pentru menţinerea armoniei oricărui sistem social şi ea constă în îndepărtarea, respectiv izolarea temporară sau definitivă şi reeducarea fraternă a elementelor care încearcă să distrugă Armonia Sistemului (atunci când aceasta există).

16. *Unitatea* vine de la sine în urma încarnării Idealurilor şi ne face să simţim ca fraţi intimi ai noştri pe toţi oamenii (indiferent de rasă, culoarea pielii, naţionalitate, religie, sex, vârstă, etc.) şi pe toate fiinţele (indiferent de formele lor de manifestare).

***

17. Simţirea Unităţii, prin Manifestarea clipă de clipă prin noi a Idealurilor, ne face să ne deschidem necondiţionat sufletele, fiecare dintre noi într-o manieră particulară specifică în faţa *Absolutului*, a acelei Realităţi ce îmbrăţişează (personal şi/sau impersonal - depinde cum vrem să o simţim) întreaga Existenţă, numită cu infinite nume, fără

însă ca vreo unul din ele să-i dezvăluie Misterul: Oceanul Fiinţării, Fiinţa Fiinţelor, Totul, Unul, Întregul ...

18. Spiritul Idealist[1] manifestat în cuprinsul Întregului ne îndeamnă mereu spre *Perfecţionare şi Desăvârşire* continuă, spre actualizarea tuturor potenţialităţilor noastre infinite de dezvoltare.

***

19. Cele Zece Idealuri ale Omului Universal alcătuiesc stindardul valoric al umanităţii, stindard pe care fiecare dintre noi e chemat să-l poarte mereu în sine întru împlinirea sa fiinţială ca individ uman regăsit pe deplin în Beatitudinea Mirifică a Vieţii.

1 Pentru înţelegerea mai profundă a Idealurilor a se vedea şi cartea „Etica Armoniei", cap. „Gândirea liberă şi idealurile".

9. Legile Idealurilor

Legi ale Iubirii

1.1 Iubeşte şi vei fi iubit!; Iubeşte şi vei fi fericit!; Iubeşte – căci de abia astfel te vei simţi cu adevărat împlinit!

1.2 Iubeşte-te pe tine însuţi!

Ajută-te singur - tu dragă soră şi tu iubit frate - şi astfel ce vrei să faci mereu se va face!

Tu fără de tine nu exişti.

Iar când tu nu exişti, viaţa ta nu mai are sens.

Iubeşte-ţi deci fiinţa proprie, de vrei acum „a fi".

Tu pentru tine trebuie să fi cea mai de preţ existenţă din Întreg - dar nu uita niciodată că tu fără de ceilalţi nu exişti.

***

1.3 Iubeşte pe toţi oamenii şi pe toate fiinţele!

Iubeşte-ţi semenii întru umanitate, căci ei sunt valul matrice din care tu ai apărut şi în care tu fiinţezi.

Ei sunt co-creatorii existenţei tale, ei sunt cei fără de care tu nu ai fi ceea ce eşti.

***

1.4 Iubeşte-ţi întreaga ta familie şi întregul tău neam – ei sunt copacul din care ramura fiinţei tale a crescut şi pe care floarea existenţei tale a înflorit.

1.5 Iubeşte-ţi mereu părinţii căci ei te-au ajutat să vi la viaţă şi te-au îngrijit când erai neajutorat.

Ei sunt protecţia ta în viaţă, ei sunt scutul existenţei tale.

Iubeşte-ţi mereu copiii căci în ei e pusă speranţa vieţii tale!

Ei sunt bucuria nespusă a inimii tale.

Ei sunt Fiinţă din Fiinţa ta.

Ei sunt în tine şi tu eşti în ei – împreună vieţuind beatifici la sânul atotprezent al Întregului.

***

1.6 Iubeşte toate fiinţele, iubeşte întreaga viaţă!

Preţuieşte viaţa armonioasă a oricărei fiinţe şi nu te apropia de ea cu reavoinţă, răutate şi cu înclinaţii violente.

Toată viaţa animală îţi este frate şi soră întru fiinţare – preţuieşte deci familia vieţii din care faci parte – tu eşti o parte intimă din ea şi ea e o parte intimă din tine.

Nu te deda deci la violenţă sau crime împotriva fraţilor fiinţiali din regnul animal.

***

1.7 Iubeşte Cunoaşterea Infinită!

Deschide-ţi inima şi mintea darurilor ei fără de număr şi viaţa îţi va fi dea-pururi divină.

1.8 Iubeşte Puterea şi fereşte-te de slăbiciune!

Iubeşte mereu forţa fizică, emoţională, intelectuală, materială şi financiară şi nu vei trăi niciodată în frică, în laşitate şi în lanţuri de sclav.

Iubeşte Puterea şi vei deveni stăpânul vieţii tale!

Iubeşte recompensa meritată şi iubeşte

pedeapsa transformatoare întru armonie!

Sprijină-le acţiunea binefăcătoare în societate – căci aceştia sunt cei doi paznici nedespărţiţi ai armoniei sociale.

Când eşti chemat să aplici o pedeapsă nu o fă din reavoinţă, nici din răutate, nici din răzbunare ci doar din iubire sinceră şi din dorinţă fiinţială profundă de a ajuta spre corectare întru Ideal greşelile şi comportamentul distructiv al celui vinovat.

Evită violenţa şi uciderea – tu nu eşti chemat să răneşti, sau să distrugi viaţa ci dimpotrivă: să o armonizezi şi să o creşti în pace şi beatitudine fiinţială.

***

1.9 Găseşte cel mai bun echilibru dinamic între Iubire, Cunoaştere şi Putere căci în măsura în care vei reuşi să manifeşti echilibrat prin tine concomitent toate aceste Trei Idealuri Majore ale Omului Universal existenţa îţi va deveni o binecuvântare continuă.

1.10 Iubeşte-te ca pe un Întreg!

Iubeşte la fel şi trupul fizic şi emoţiile (şi sentimentele) şi mintea (intelectul, raţiunea, voinţa) – tu eşti un întreg fiinţial din care toate acestea sunt parte de nedespărţit.

Nu le dispreţui pe unele în favoarea altora.

Găseşte o cale de împlinire plenară pentru fiecare din aceste părţi intime ale tale, găseşte o cale de împlinire beatifică pentru tine ca Întreg – pentru identitatea ta ce-a mai intimă şi mai reprezentativă existentă cu putinţă.

Doar astfel paşii tăi nu vor cunoaşte amarele suferinţe ale celor care ignoră din sminteală părţi intime ale fiinţei lor identificându-se în mod absurd doar cu anumite aspecte limitate ale lor - ale celor care îşi ignoră Identitatea lor Integrală completă.

Legi ale Cunoaşterii

2.1 Cunoaşte cât mai mult şi nu te opri niciodată din cercetare!

Nu îţi pune singur nici un obstacol în calea lărgirii sferei de cuprindere a conştiinţei proprii şi nu lăsa nici ca astfel de obstacole să-ţi fie puse de către alţii.

Loveşte cu putere, fără ezitare, în cei care vor să te închidă în gulaguri şi închisori cognitive şi informaţionale în care ei să controleze şi să cenzureze cunoaşterea la care tu să ai acces - căci dacă nu o faci îţi va fi rezervată o viaţă de sclav psihic – cine îţi controlează accesul la cunoaştere îţi controlează viaţa!

Nu lăsa pe nimeni (om sau „zeu”, „profet” sau „maestru”, „spirit” sau „extraterestru”, etc.) să se facă stăpân pe viaţa ta psihică!

***

2.2 Ţine minte că orice cunoaştere este relativă şi nu-ţi pune niciodată Fiinţa în labirintul fără de ieşire al unei pretinse cunoaşteri absolute (dogmatice, fanatice).

Bagă de seamă totuşi că unele cunoştiinţe sunt mai probabile a fi reale decât altele (cu mult mult mai probabile) şi ghidează-ţi acţiunea pe baza cunoştiinţelor celor mai probabile - mai evidente, mai logice, mai raţionale, mai ştiinţifice.

***

2.3 Nu uita să-ţi ajustezi mereu cunoaşterea la realitate şi astfel imediat ce apar noi informaţii şi dovezi cât mai evidente şi mai întemeiate (pe percepţie directă, raţiune şi ştiinţă) cum că anumite aspecte ale cunoaşterii pe care o deţii sunt greşite total sau parţial – elimină imediat aceste greşeli de percepţie din mintea şi inima ta.

Ajustează-ţi mereu cunoaşterea realităţii existente şi astfel niciodată realitatea nu îţi va face surprize, iar suferinţa inutilă va fi îndepărtată mereu de la tine.

***

2.4 Cunoaşte-ţi mecanismele intime de acţiune ale psihicului propriu (în ceea ce priveşte emoţiile, sentimentele, raţionamentele, etc.) şi învaţă să le stăpâneşti la dorinţă manifestările prin înţelegerea senină a pârghiilor psihice cu care eşti dotat de Întreg pentru adaptare optimă la Realitate.

2.5 Cunoaşte pârghiile de mişcare (religioasă, economică, politică, etc.) ale societăţii în care te manifeşti şi integrează-le în tine dacă sunt armonioase sau contribuie direct la schimbarea lor grabnică dacă vezi că ele nu se manifestă în Ideal şi întru Armonie.

2.6 Învaţă să-ţi cunoşti şi să-ţi recunoşti dorinţele idealiste cele mai intime ale inimii şi minţii tale căci doar astfel viaţa ta va avea un sens şi paşii tăi vor avea o cale de urmat: calea ta şi sensul tău - alături de căile şi de sensurile infinite ale tuturor celorlalţi fraţi şi surori regăsite întru Ideal!

2.7 Învaţă să cunoşti şi să recunoşti Tiparele după care se desfăşoară fiecare acţiune socială (politică, economică, religioasă, artistică, etc.) căci doar astfel vei putea să le înţelegi şi să le stăpâneşti manifestările spre a le orienta în direcţia idealistă dorită de tine.

2.8 Caută să cunoşti cu toată fiinţa ta Iubirea (dăruirea necondiţionată, compasiunea, bunătatea, bunăvoinţa) dar şi Dreptatea (echilibrul, armonia).

Caută să cunoşti puterea (fizică, intelectuală, emoţională) dar şi Binele, Adevărul şi Frumosul.

Cunoaşte Libertatea şi fiinţa ta nu va avea limite, cunoaşte Unitatea şi nu te vei simţi niciodată singur, cunoaşte Absolutul (dorinţa de perfecţionare continuă) şi calea îţi va fi nemărginită întru Întreg.

2.9 Caută să te maturizezi psihic (prin creştere cantitativă şi calitativă a cunoaşterii pe care o deţii) pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale (Religie şi ezoterism, Psihologie, Filosofie, Politică, Economie, Artă, Ştiinţă şi tehnică) şi astfel vei descoperi secrete şi minuni existenţiale la care nici un om care stagnează în stadiul copilăriei psihice nu are acces.

2.10 Caută a cunoaşte Totul şi Totul te va cunoaşte pe tine!

Legi ale Puterii

3.1 Nu te închina nimănui şi nu cere închinare de la nimeni!

3.2 Caută mereu să creşti în Putere dar niciodată nu sacrifica pe altarul ei Iubirea,

Libertatea, Dreptatea, Binele sau Adevărul.

3.3 Puterea vine doar din Cunoaştere reală, profundă, obiectivă a realităţii şi devine de neoprit doar atunci când se încununează, în faptele sale, cu coroana împărătească a Iubirii necondiţionate (dorinţei intime, extrem de sincere, de ascultare atentă, de înţelegere reală şi de ajutorare concretă imediată a celor aflaţi în suferinţă şi necaz).

3.4 Puterea ta stă în mâinile tale: nu o lăsa niciodată să ajungă în mâinile altuia.

Evită deci mereu credinţa (dogmatică) – ea nu este altceva decât capcana cea mai perfidă prin care oamenii-animale-de-pradă caută să-ţi fure puterea şi să te transforme în sclavul lor psihic şi fizic.

3.5 Puterea se demonstrează prin fapte, nu prin vorbe: niciodată să nu faci confuzie între cele două!

3.6 Manifestă-ţi cu promptitudine toată forţa Puterii tale (în echilibru dinamic cu Iubirea şi Cunoaşterea) împotriva tuturor elementelor distructive din tine (raţionamente greşite, emoţii negative, fanatisme, prejudecăţi, etc.) şi din afara ta (a elementelor distructive ale armoniei sociale: a mincinoşilor şi înşelătorilor, a hoţilor şi tâlharilor, a celor violenţi şi a criminalilor) căci doar astfel vei putea să refaci cu maximă promptitudine armonia distrusă de ele - şi astfel să îţi refaci fericirea, pacea şi armonia fiinţială.

Răul nu poate să triumfe decât atunci când oamenii de bine stau deoparte şi îi ignoră manifestarea distructivă.

***

3.7 În manifestarea Puterii spre apărarea şi întărirea Libertăţii, a Binelui şi a Frumosului, a Unităţii şi a Dreptăţii nu uita să fi cât mai inteligent – scopul e să câştigi în mod armonios „războiul”, nu să te lupţi cu orice preţ!

3.8 Creşte în Putere unindu-te cu alţi semeni puternici şi doritori de Putere întru Ideal. Unirea face puterea.

3.9 Puterea stă în adaptare şi transformare. Ea dispare repede dacă cel care o posedă ignoră schimbarea prea mult timp.

Puterea stă în Creaţie şi Inovaţie: cel care crează dobândeşte putere de creator – şi nu mică este această putere!

Puterea stă în Ştiinţă şi Tehnică, în cercetare ştiinţifică raţională a realităţii.

Naivii care o caută în vorbe „magice” (rugăciuni, mantre, invocaţii, etc.) sau în gesturi „magice” (ritualuri, posturi, mudre, semne, etc.) sunt departe de a înţelege secretele puterii: ei sunt doar bieţi sclavi psihici aduşi în sclavie prin mecanismele de control mental specifice credinţei dogmatice.

3.10 Puterea este cauzală: orice lucru are mai multe cauze şi generează mai multe efecte – cine controlează cauzele controlează şi efectele.

Puterea nu vine decât din cunoaşterea şi stăpânirea mecanismelor de manifestare a cauzelor reale (şi nu imaginare, „divine”, de basm, „supranaturale”, „transcendente”) ale fenomenelor existenţiale (religioase, psihice, filozofice, politice, economice, etc.).

Cel care cunoaşte cauzele reale poate prevedea efectele reale ale unei acţiuni, ale unui mod specific de gândire.

Puterea e a „vedea” în viitor şi în a-l crea după voinţă pe acesta.

Legi ale Binelui

4.1 Fă Binele şi Binele îţi va fi răsplată: cine iubeşte şi ajută cu înţelegere şi discernământ sporit pe cei aflaţi în nevoie va fi iubit şi ajutat la nevoie.

Binele este ceea ce ajută la menţinerea şi armonizarea superioară a Vieţii.

4.2 Binele şi răul nu sunt existenţe neclare şi discrete – fiinţările lor sunt uşor de diferenţiat de cei ce se uită la semnele ce le însoţesc manifestarea specifică.

Binele este însoţit mereu de semnele plăcerii, ale relaxării, ale liniştii, ale fericirii şi mulţumirii existenţiale.

Răul nu merge nicăieri fără de semnele sale clare şi evidente: nelinişte, angoasă, suferinţă psihică, durere.

După semnele lor vei deosebi mereu cu claritate răul de bine.

***

4.3 E bine să ai o cunoaştere cât mai exactă, mai clară şi mai coerentă a realităţilor care te înconjoară (religioase, economice, politice, psihologice, etc.) – ea te ajută să te poţi adapta optim acestor realităţi şi să le poţi stăpâni mecanismele de manifestare specifice.

4.4 E bine să creşti mereu în forţă fizică, emoţională, intelectuală (prin maturizare fizică şi psihică), în putere materială şi financiară (economică), în putere socială (politică) şi în putere creatoare (artistică, ştiinţifică, tehnică, etc.).

Cel care este puternic poate face ceea ce este Bine: mijloacele stau mereu la îndemâna sa – el trebuie doar să ştie şi să vrea să le folosească.

4.5 E bine să cauţi şi să promovezi Adevărul şi Frumosul despre tot ceea ce te înconjoară.

Fi sincer şi deschis în faptele tale, dar nu fi naiv: răul există la fel de clar ca şi binele – protejează-te de el prin cunoaşterea adevăratelor sale pârghii (şi nu a celor imaginare, de basm „divin”) şi prin dorinţa sinceră de a-l evita şi de a-l alunga mereu din tine şi din societate, imediat ce îi sesizezi prezenţa aducătoare de suferinţă şi durere.

4.6 E bine să fi liber: evită înlănţuirea de orice natură şi mai ales evită sclavia psihică.

***

4.7 Bine-voieşte mereu întru Dreptate şi Unitate: mare îţi va fi răsplata unei asemenea bine-voiri!

4.8 Bine-voieşte mereu întru bunăstare şi progres, întru perfecţionare şi dezvoltare continuă – o astfel de bună-voinţă faţă de aceste fiinţări îţi va umple mereu inima de bucurie.

4.9 Bine-voieşte mereu întru Ideal şi Întreg – a ta va fi atunci răsplata Paradisului şi darul Nemuririi Beatifice.

4.10 Fi bun, bunule şi nu îţi amărî niciodată existenţa cu prezenţa acidă a răutăţii.

Din Legile Adevărului

5.1 Adevărul este ceea ce este, acolo unde este, aşa cum este.

Nu căuta adevărul în închipuirile şi halucinaţiile nebunilor şi în basmele „divine”, nu căuta adevărul în speranţe deşarte şi în regrete inutile şi mai ales nu căuta Adevărul în credinţe dogmatice infantile menite doar a înlănţui pe naivi şi neatenţi.

5.2 Adevărul nu poate fi deţinut de cel ce nu Cunoaşte!

Creşterea cantitativă şi calitativă în cunoaşterea unui anumit aspect al realităţii – este precondiţia esenţială a apariţiei şi manifestării Adevărului.

El nu se arată ignoranţilor şi leneşilor, el nu se devoalează în faţa proştilor şi a credincioşilor – calea spre el trece doar prin Cunoaştere şi muncă îndelungă de cercetare acerbă, obiectivă, raţională şi ştiinţifică.

Paşii spre El îi pot face doar cei Inteligenţi - cei care se recunosc în sinea lor cea mai intimă doar ca Cercetători-Creatori ai Realităţii.

Adevărul nu se dă cadou! El se câştigă doar prin dorinţă aprigă nestăvilită de căutare a sa dincolo de tradiţii culturale locale, dincolo de prejudecăţi şi fanatisme, dincolo de aparenţe.

5.3 Adevărul şi minciuna sunt uşor de confuzat doar de către cei superficiali, doar de către cei care şi-au dus mintea în ruine prin practicarea inconştientă a unor tehnici de spălare pe creier cu care au fost „dăruiţi” divin de tot felul de nebuni şi şarlatani „divini”.

Adevărul este ceea ce e evident pentru toată lumea, minciuna este ceea ce evidenţa şi raţiunea respinge de la sine.

***

5.4 E adevărat că Iubirea, Cunoaşterea şi Forţa sunt bune pentru Fiinţă şi e la fel de adevărat că Ura (răutatea, reaua-voinţă), Ignoranţa (prostia, stupizenia) şi Slăbiciunea sunt rele: ele nu duc decât la suferinţă şi angoasă, la durere şi necaz.

5.5 E adevărat că Binele şi Frumosul nu se nasc decât în Idealiştii sinceri, în cei care caută Armonia Întregului mai presus de orice.

5.6 E adevărat că Libertatea, Dreptatea şi Unitatea sunt împreună biletul spre fericire a celui regăsit extatic întru fiinţare.

***

5.7 Calea spre Adevăr e uneori lungă şi anevoioasă, dar presărată cu răsplăţi şi daruri nemaiauzite şi nemaivăzute: cu minunăţii şi minuni la care vulgul needucat nu va avea acces niciodată.

5.8 Adevărul nu este o persoană sau un obiect – niciodată adevărul infinit nu va fi cuprins vreodată de privirea unui muritor.

Doar un ignorant care nu are acces la Lumea Ideilor şi Conceptelor poate să creadă că Adevărul este un „om cu plete”, o „femeie cu robă”, sau vreun „bostan” oarecare din grădină.

***

5.9 Adevărul este relativ – dar unele adevăruri sunt mai relative decât altele.

5.10 Nu există adevăr absolut: naivii care îl caută sau cei care cred că l-au găsit – sunt doar bieţi sărmani legaţi la ochi şi prinşi în lanţurile grele ale sclaviei psihice.

Amară le e viaţa celor care se lasă hipnotizaţi de „magia”, cuvintele „magice”, scoase din niscaiva cărţi „sacre”.

Legi ale Frumosului

6.1 Frumosul se naşte doar în acord cu Armonia – cei care văd frumosul în distrugere şi suferinţă sunt doar fiinţe cu mintea rătăcită în confuzie, incapabilă să mai facă distincţiile necesare recunoaşterii Frumosului.

6.2 Când Frumosul ţi se arată privirii îl ştii imediat pentru că un fior beatific îţi pătrunde atunci Fiinţa – prezenţa Lui nu este niciodată fadă şi ştearsă ci întotdeauna ea e cutremurătoare şi revelatorie existenţial.

6.3 Când Frumuseţea ţi se aşează în câmpul perceptiv nu poţi să nu o vezi: ea e cea care te cheamă întotdeauna înspre Absolut, întru perpetuă auto-transcendere de sine.

***

6.4 E Frumos ceea ce poartă pecetea Iubirii, a Cunoaşterii şi a Puterii!

6.5 E frumos cel care întru Bine îşi găseşte fiinţare, e frumos cel care în Adevăr mintea o îndeamnă spre deşteptare.

6.6 E frumos cel care trăieşte mereu sub steagul Libertăţii (de conştiinţă, de creaţie, de exprimare armonioasă, ...), e frumoasă cea care sub stindardul Dreptăţii (al garantării libertăţilor individuale şi al drepturilor fundamentale ale omului, al echităţii sociale interrasiale, al drepturilor egale pentru femei şi bărbaţi, ...) şi al Unităţii mărşăluieşte cu încredere în viitor: cu adevărat acesta va fi un viitor al armoniei existenţiale.

Lupta pentru el/ea este uşoară dacă se face cu inteligenţă în gândire şi eleganţă în acţiune – presărată însă, când e cazul, şi cu frumuseţea durităţii diamantului, ferm stabilită în obiectivul urmărit şi tăind cu înţelegere şi bunăvoinţă răul social (religios, politic, filosofic, psihologic, economic, etc.) care împiedecă realizarea Libertăţii, Dreptăţii şi Unităţii în societate.

6.7 E mereu frumos ceea ce se regăseşte continuu întru perfecţionare şi desăvârşire: cu adevărat o astfel de Fiinţă îşi trăieşte viaţa întru frumuseţe şi beatitudine.

Ea nu cunoaşte urâtul decât pentru a-l metamorfoza imediat în frumos prin „magia” transformării trans-religioase întru Ideal şi existenţă etică armonioasă.

***

6.8 Fii frumos frate, fi frumoasă soră - în acţiune, simţire şi gândire - şi nu uita: secretul frumuseţii e eleganţa şi graţia, e fermitatea şi statornicia, e suflul vieţii cuprinse în iubire şi bunătate, în înţelepciune şi forţă, în vieţuire lucidă la sânul Întregului.

6.9 Acolo unde viaţa tresaltă în exaltare, acolo unde viaţa convieţuieşte liniştită în pace – acolo negreşit frumuseţea şi-a găsit sălaş.

6.10 Atunci când ochii ţi se înfioară de emoţie, când trupul îţi este cuprins de exaltare, atunci când mintea uită momentan de sine absorbită în contemplare – atunci frumuseţea ta e prezentă

spre manifestare, atunci frumuseţea lumii îşi găseşte prin tine reflectare.

Legi ale Libertăţii

7.1 Fi mereu liber! Nu îţi lăsa niciodată libertatea îngrădită, dar nu o îngrădi nici tu pe a celorlalţi.

7.2 Libertatea, de cele mai multe ori, nu este un dar cât este rezultatul continuu al unui proces – acela al luptei pentru libertate.

7.3 Celor care nu sunt dispuşi să-şi apere libertatea, aceasta le va fi luată de la ei!

Libertatea este o flacără care arde doar în inimile celor care ştiu să-i întreţină focul prin puterea de nestins a Idealurilor Omului Universal.

7.4 Libertatea e cununa acelora plini de Iubire, Cunoaştere şi Forţă – fără oricare din aceste trei diademe cununa libertăţii este oricând în pericol să fie smulsă de pe capul celui care o poartă şi sfărâmată de pământ pentru a fi înlocuită cu cununa de suferinţe „spirituale” a nenorocitului ajuns sclav psihic.

7.5 Libertatea e răsplata celor care fac Binele şi distrug răul, a celor care crează Frumosul şi alungă urâtul, a celor care caută şi găsesc Adevărul evident al manifestării fiecărui fenomen cu care iau contact.

7.6 Acolo unde nu e Dreptate (şi nici luptă pentru Dreptate) nici Libertate nu e – acolo unde Unitate întru Armonie şi Ideal nu e, acolo e dezbinare şi înlănţuire, suferinţă şi angoasă.

7.7 Libertatea atrage după sine binecuvântarea fericirii – cel lipsit de libertate (fizică sau psihică) se depărtează de această binecuvântare.

7.8 Cel care nu atinge Maturitatea Psihică pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale nu este un Om Liber – drumul spre Libertate nu trece decât prin Individualizare şi Maturizare Psihică.

7.9 Nu este Libertate fără Responsabilitate – cel liber este întotdeauna şi cel responsabil de menţinerea şi extinderea libertăţii sale şi a semenilor săi.

7.10 Libertatea este cheia spre Absolut, cel care nu are această cheie nu poate deschide Porţile Noilor Ere - Porţile Desăvârşirii.

Legi ale Dreptăţii

8.1 Când Dreptatea vieţuieşte în inimile oamenilor atunci societatea trăieşte în armonie şi pace, când ea îşi găseşte loc în minţile lor acestea îşi găsesc echilibrul, liniştea şi fericirea.

8.2 Dreptatea este a face tot ceea ce este necesar pentru a menţine vieţuirea armonioasă a individului şi societăţii şi pentru a elimina (imobiliza, izola, transforma sau distruge) din aceştia acele elemente perturbatoare ale armoniei (din individ raţionamentele greşite, aşteptările false, prejudecăţile, fanatismele, emoţiile negative – iar din societate: înşelătorii şi şarlatanii, hoţii şi tâlharii, bătăuşii şi criminalii).

8.3 A fi drept înseamnă a discrimina între bine şi rău (între ceea ce produce fericire şi plăcere şi ceea ce produce suferinţă şi durere – între ceea ce duce la vieţuirea armonioasă şi ceea ce duce la contrariul ei) şi apoi a face fără ezitare binele şi a evita şi a distruge răul din tine şi din societate.

Fi drept fratele meu, fi dreaptă sora mea - căci doar cei drepţi găsesc pacea minţii şi încântarea inimii!

Respectă Drepturile Fundamentale ale Omului (la fericire, la viaţă, la libertate de conştiinţă, de mişcare, de exprimare, etc.) şi protejează-le de profanare – astfel te respecţi pe tine ca Om, te protejezi pe tine ca Fiinţă.

***

8.4 Nu poate fi drept cel care nu iubeşte, cel care nu cunoaşte (nu are discernământ sporit) şi cel care este slab (nu are puterea necesară pentru a apăra şi păstra dreptatea în sine şi în afara sa).

Iubirea, Cunoaşterea şi Forţa sunt pilonii fundamentali ai Justiţiei – Binele, Adevărul, Frumosul, Libertatea, Unitatea şi Desăvârşirea sunt coloanele ce mărginesc drumul infinit întru binecuvântări al omului regăsit întru Dreptate.

***

8.5 Vindecă-i pe cei bolnavi, ajută-i pe cei în necaz, apără-i pe cei slabi, învaţă-i pe cei ignoranţi: aceasta este fratele meu şi sora mea Dreptatea!

8.6 Dăruieşte din ce ţi s-a dăruit, redistribuie din prea plinul pe care îl ai şi alungă mereu hoţia şi înşelăciunea din societate – fi mereu drept iubit frate întru fiinţare.

8.7 Mărturiseşte adevărul când îl cunoşti direct, caută să-l afli când nu îl cunoşti: fi sincer cu tine însuţi şi cu semenii tăi - Dreptate fără Adevăr nu poate fi!

8.8 Preţuieşte viaţa şi nu o ucide: ea este darul făcut Fiinţei de Întreg prin acţiunea a infinite generaţii de transformări – e o minune care trebuie preţuită nespus.

Apără deci mereu viaţa întru armonie – pentru ca Dreptate să fie trebuie mai întâi ca Viaţă să fie.

8.9 Cel drept când priveşte în sine vede pace, relaxare şi bunăstare – cel nedrept nu vede însă în el decât suferinţă şi angoasă, durere şi nemulţumire.

Nu e suficient să eviţi nedreptatea ci trebuie să lupţi activ pentru Dreptate – cel care nu luptă pentru Dreptate este un om nedrept, un om nedemn de binecuvântările date de Întreg celor aflaţi întru Armonie.

8.10 Vremea Dreptăţii, a Echităţii, a Armoniei nu vine niciodată fără efort şi fără de luptă – nimeni nu-ţi va face cadou aceste nepreţuite daruri – doar cel care ştie să lupte pentru ele le va putea dobândi: împărăţia Dreptăţii e a celor viteji, a celor care nu cunosc frica, a celor în prezenţa cărora vigoarea verticalităţii Idealului face să vibreze nespus Viaţa Armoniei de Sine.

Legi ale Unităţii

9.1 Fiţi mereu uniţi întru Ideal fraţilor! Unitatea e puterea celor inteligenţi, dezbinarea e slăbiciunea celor ignoranţi.

Nu vă lăsaţi dezbinaţi: luptaţi pentru Unitate şi nicicând nu veţi cunoaşte singurătatea, suferinţa şi lipsa de căldură fiinţială.

Nu vă uniţi însă întru rău – precum o haită de

lupi – astfel veţi aduce asupra voastră doar nenorociri şi blesteme – şi pedepsele binemeritate pe care mai devreme sau mai târziu Individul, Societatea şi Întregul le vor vărsa amarnic asupra voastră.

9.2 Fiţi solidari cu cei aflaţi în suferinţă (fizică, psihică, familială, materială, financiară, etc.)!

Ajutaţi-i să scape de ea şi astfel veţi cunoaşte avantajele Unităţii - atunci când voi veţi fi în necaz întotdeauna va fi o mână care să vă ajute să scăpaţi de el.

Vai însă de cei care trăiesc în ură şi dezbinare: când nenorocirea îi va lovi nu vor găsi nicăieri alinare.

***

9.3 Unul este un individ, doi (un el şi o ea) sunt o minimă familie, trei şi mai mulţi sunt o societate.

Fi în unitate cu tine însuţi - nu crea dezbinări identitare absurde în tine însuţi – tu ca identitate eşti un Întreg de nedezlipit care cuprinde laolaltă trupul şi mintea, emoţiile şi gândurile, intuiţiile şi raţionamentele, stările specifice veghii cât şi cele specifice visului („sufletului”) - nu te identifica în mod absurd doar cu unele din aceste componente ale tale.

Nu te dezbina pe tine însuţi, rămâi unit şi fiinţa îţi va fi o fortăreaţă pe zidurile căreia flamurile Idealurilor şi mai ales cele ale Libertăţii şi manifestării eterne întru Împlinire de Sine vor flutura în mod continuu.

Nu-ţi lăsa familia să trăiască în dezbinare şi conflict: ascultă voinţa fiecărui membru al familiei şi împreună luaţi calea unităţii şi a păcii, a mulţumirii întregii familii.

Nu privi nepăsător când vezi dezbinare în societate: după ea va veni în curând conflictul, suferinţa şi nenorocirea – elimină din ea sâmburii dezbinării şi caută împreună cu semenii tăi Unitatea întru Ideal: mare vă va fi bucuria păşirii pe Drumul Unităţii.

***

9.4 Nu este Unitate fără de Iubire (dorinţă sinceră de a ajuta toţi semenii întru fiinţă), fără de Cunoaştere (a modalităţilor concrete de creare şi de apărare a ei) şi fără de Putere (fără de mijloacele necesare – politice, economice, intelectuale, materiale, etc. - creării şi menţinerii ei).

9.5 Nu este Unitate fără de Bine, fără de Adevăr şi fără de Frumos: Unitatea fără de Bine este constrângere totalitară, cea fără de Adevăr este minciună şi înşelăciune - unitatea fără de Frumos este dezgust şi repulsie.

9.6 Nu este Unitate acolo unde Libertatea e doar un vis îndepărtat (acolo e doar lagăr de concentrare şi exploatare sclavagistă), nu este Unitate acolo unde Dreptatea e doar o speranţă palidă (acolo unde e o perpetuă zonă de conflict „divin” sau de altă natură) – nu este Unitate acolo unde dorinţa de Perfecţionare şi Progres nu îşi găsesc rezonanţă existenţială (acolo e doar înlănţuire, împietrire şi în cele din urmă putrezire „spirituală” sau de altă natură).

9.7 Unul e Unitatea Individualizată, doi şi mai mulţi e Unitatea în Multiplicitate.

Pentru cei aflaţi în Unitate întru Ideal obiectivele milenare ale trăirii în Paradis, ale Nemuririi Beatifice sau ale Învierii, se apropie cu paşi repezi spre împlinire prin ei.

9.8 Unitatea este Fraternitate Universală cu toate Fiinţele şi cu toţi oamenii.

9.9 Recunoaşte şi acceptă Unitatea în Diversitate – o altfel de Unitate (întru conformitate oarbă, întru clonare credincioasă pentru sclavie „spirituală”, întru acţiune dogmatică şi fanatică) nu este demnă de un om regăsit întru Ideal şi Întreg.

9.10 Unitatea vine din Ideal şi e mediată de comunicare sinceră, directă, neintermediată, deschisă, binevoitoare cu toţi semenii întru Fiinţă. Fără comunicare nu este Unitate.

Legi ale Absolutului /Perfecţionării/ Dezvoltării

10.1 În Ideal şi Absolut nu sunt Limite – desăvârşirea este continuă şi infinită – spre ea sunt chemaţi doar prietenii Infinitului şi ai Eternităţii regăsiţi beatific în Întreg.

10.2 Perfecţionarea/ Dezvoltarea se face întotdeauna doar prin Educaţie continuă, Cercetare continuă şi Creaţie continuă.

10.3 Creşterea cantitativă (informaţională) şi calitativă (cognitivă) în Cunoaştere este condiţia de bază a Perfecţionării de Sine - a păşirii spre Desăvârşire.

***

10.4 Nu este Perfecţionare/ Desăvârşire prin tehnici şi mijloace infantile - prin „recitări” copilăreşti de formule şi rugăciuni „magice”/ „sacre”, prin efectuarea prostească a unor ritualuri şi gesturi presupus „magice”/ „sacre”, ş.a.m.d.

Prin efectuarea naivă, inconştientă chiar, a acestor „tehnici” specifice credinţei dogmatice se produce doar exact inversul perfecţionării: stagnarea şi involuţia psihică a nefericitului care le practică.

10.5 Principalul progres real al umanităţii este progresul ştiinţific şi tehnic – progresul în celelalte domenii ale societăţii umane este, de cele mai multe ori, doar o reflecţie a acestui progres.

Mijloacele şi principiile Ştiinţei şi Tehnici sunt mijloacele şi principiile Progresului, ale Desăvârşirii reale (nu fictive, imaginare, halucinatorii cum sunt cele specifice basmelor „divine” promovate de diferite credinţe dogmatice).

10.6 Nu este Desăvârşire fără viaţă trăită întru împlinirea deplină a tuturor celor 10 Idealuri ale Omului Universal!

10.7 Drumul spre Desăvârşire trece mereu prin cele 12 Porţi ale Erelor, prin Etica Armoniei şi prin cele 4 Surse Majore ale Fericirii.

10.8 Drumul de Individualizare şi Maturizare Psihică este singurul drum de desăvârşire reală: el trece prin Zetrian (/ Calea Percepţiei Infinite) şi se continuă toată viaţa prin studiu şi creaţie individuală şi socială întru Fiinţă şi Întreg.

10.9 Pentru Individ şi Societate este, actualmente, o singură cale clar conturată de perfecţionare şi desăvârşire „spirituală” reală, obiectivă, perceptibilă în mod evident: Calea Valorilor TransReligioase.

Aceasta e Calea care poate duce omul şi umanitatea în mod real, concret, faptic înspre Paradis, Înviere şi Nemurire Beatifică.

10.10 Pentru Umanitate este un singur drum major de perfecţionare şi depăşire de sine: Drumul Cosmosului - drumul întemeierii şi extinderii la infinit a Civilizaţiei Cosmico-Informaţionale – Individual-Globale, născută de actualul Val Existenţial.

10. Personalităţile parţial idealiste şi Personalitatea Integral Idealistă

0. Oamenii care manifestă mai pregnant prin ei (prin gândurile, emoţiile şi faptele lor) doar aspecte disparate ale vreo unuia din cele 10 Idealuri capătă trăsături de personalitate specifice acelui ideal asimilat parţial, formând astfel un tip de personalitate parţial idealistă specifică.

În funcţie de Idealurile preponderente spre care tinde un individ la un moment dat acesta se poate apropia mai mult sau mai puţin de una din cele 10 tipologii specifice Personalităţilor Parţial Idealiste, respectiv Integral (autentic) Idealiste pe care le considerăm mai jos:

	Ideal, Tip de Personalitate, Trăsături de Caracter:	
0.1	*Filosianul parţial/incomplet (pseudo-iubitorul):* - iubeşte şi urmăreşte să fie iubit - dar nu pe toată lumea ci doar pe o anumită clasă de fiinţe; - iubirea şi dorinţa lui (/ei) de ajutor se opreşte deci de obicei la limitele unei etnii, a unui trib, a unei comunităţi religioase... cu care se identifică uneori până la uitarea totală de sine; - deşi doreşte să ajute nu prea ştie cum să o facă deoarece cunoaşterea sa despre mecanismele reale de manifestare ale fenomenelor este foarte redusă; - este caracterizat deci de o iubire parţială, limitată şi neintegrată şi necoordonată cu o cunoaştere şi cu o putere autentică; – se aseamănă astfel cu un copil naiv şi credul care „crede că tot ce zboară se mănâncă" şi care din neatenţie şi lipsă de profunzime nu vede şi nu înţelege adevăratele resorturi de mişcare ale lumii.	
1	*Iubire:* **Filosianul** - Iubitorul - Filoicul - Îndrăgostitul - Devotatul	*Filosianul Autentic/Integral/Ideal (Omul Transcendent):* - este mereu încărcat cu iubire, dragoste şi compasiune - faţă de sine şi faţă de toţi semenii săi întru fiinţă; - e devotat şi fidel idealului său de ajutorare maximă a oricărei fiinţe aflate în manifestare; - este vegetarian, pacifist, calm, ascultător, înţelegător, săritor; - evită mereu orice manifestare specifică orgoliului, mâniei, urii, violenţei; - nu este indiferent faţă de suferinţa nimănui, empatizează cu ea şi se implică activ în înlăturarea ei şi a cauzelor ei; - cunoaşte adevăratele resorturi ale fenomenelor religioase, politice, ... şi le foloseşte pe acestea pentru a dobândi puterea necesară implementării acţiunilor sale de ajutorare în bine (real, nu imaginar) a cât mai multor fiinţe.
		- denumirea vine din grecescul filo/ philo/ phileîn – iubire.
0.2	*Gnosticul parţial/incomplet (pseudo-cunoscătorul):* - cunoaşte câte ceva, de obicei foarte limitat, despre un fenomen sau altul al realităţii, dar se minte că această cunoaştere parţială îi este suficientă pentru armonizarea optimă în viaţă; - el este astfel asemănător unui „intelectual de bufet" care a citit şi el câteva cărţi la viaţa lui şi apoi crede că a înţeles tot ceea ce se putea înţelege...; - el este astfel plin de prejudecăţi, dogmatisme şi fanatisme; - de obicei toată cunoaşterea sa se reduce la cunoaşterea superficială a conţinutului uneia sau mai multor „cărţi sacre" specifice domeniului în care activează profesional (şi a tradiţiilor orale care le însoţesc pe acestea); - de multe ori cunoaşterea aceasta limitată şi incompletă este afişată brutal şi fudul, în lipsă grosolană de iubire şi compasiune, şi ignorând orice creştere autentică în simţirea şi trăirea Binelui şi Adevărului, a Libertăţii şi a Dreptăţii; - gnosticul parţial faţă de cel autentic este la fel ca un copil din clasa a întâia raportat la un profesor universitar; - ieşirea din capcana prostiei fudule în care a căzut nu se poate face decât prin înscrierea pe drumul real al creşterii nelimitate în cunoaşterea autentică (cea care depăşeşte limitările culturale local-tradiţionale, însuşite fără prea mare discriminare de către gnosticul parţial).	
2	*Cunoaştere:* **Gnosticul** - Cunoscătorul - Filosoful - Omul de ştiinţă	*Gnosticul Autentic/Integral/Ideal (HoloGnosticul/ Omul Universal):* - cunoaşte şi vrea să cunoască cât mai mult din Cunoaşterea Universală – deschiderea sa spre Cunoaştere este una neîngrădită de limite artificiale, de prejudecăţi, superstiţii, credinţe infantile, de frică sau de lene; - tot mereu studiază ceva nou şi interesant – toată viaţa sa este o continuă şcoală

<table>
<tr><td rowspan="2"></td><td rowspan="2"></td><td>iar educaţia căreia i se supune conştient este una care se desfăşoară pe parcursul întregii sale vieţi;
- cunoaşterea sa creşte deci mereu atât din punct de vedere cantitativ (informaţional) cât şi calitativ (cognitiv);
- preţuieşte raţiunea, logica, evidenţa, claritatea, coerenţa, integralitatea;
- condamnă ignoranţa, infantilismul şi credinţa dogmatică şi acţionează concret pentru înlăturarea lor din sine, din apropiaţii săi şi din societate;
- este perpetuu deschis educaţiei, cercetării şi creaţiei continue;
- are mintea mereu deschisă noului şi schimbării orientate întru armonizare superioară;
- înţelege că Idealul Cunoaşterii „merge mână în mână” cu Idealul Iubirii şi cu cel al Puterii şi de aceea caută să le promoveze simultan prin sine pe toate aceste trei Idealuri Majore ale Omului Universal.</td></tr>
<tr><td>- denumirea vine din grecescul gnosis – cunoaştere.</td></tr>
<tr><td>0.3</td><td colspan="2">Cratosianul parţial/incomplet (pseudo-cratosianul):
- iubeşte puterea şi parvenirea la putere fără însă a fi capabil ca după ce o obţine să o poată folosi spre binele său şi al comunităţii din care face parte;
- chiar dacă are putere nu îi înţelege mecanismele reale de manifestare şi astfel de multe ori aceasta se întoarce împotriva lui provocâdu-i stres, nelinişte, angoasă, paranoia;
- puterea lui/ ei este parţială şi insuficient dezvoltată şi integrată cu celelalte Idealuri ale Omului Universal;
- nu este stăpân pe sine, este uşor iritabil şi manipulabil, iute la mânie şi nemărginit în orgoliu, şi astfel de multe ori răzbunător şi răuvoitor;
- el este asemenea unui copil care „se joacă cu focul” fără a-i înţelege acestuia adevărata sa putere;
- ajunge de obicei într-o poziţie de putere fără a fi însă pregătit pentru responsabilitatea care vine odată cu ea şi astfel nefiind capabil să conducă puterea de care dispune în spiritul Idealurilor - al binelui social şi integral.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">3</td><td rowspan="2">Putere:
Cratosianul
- Puternicul
- Stăpânul
- Conducătorul
- Independentul
- Autonomul</td><td>Cratosianul Autentic/Integral/Ideal (Inperianul):
- caută mereu să-şi crească puterea emoţională, intelectuală, financiară, materială şi socială pe care o are dar această creştere o ghidează mereu doar întru Fericire, Armonie şi Ideal;
- îşi stăpâneşte destul de bine emoţiile şi discursul, este un bun orator şi o persoană comunicativă, fermă, hotărâtă, cu o mare încredere în sine şi în capacităţile proprii;
- este matur psihic şi destul de bine individualizat ca personalitate;
- nu acceptă niciodată să fie slăbit şi înlănţuit, subjugat şi exploatat;
- nu lasă pe alţii să judece şi să discearnă în locul său şi pentru el;
- este Iubitor şi Cunoscător, impregnat de raţiune şi spirit ştiinţific, înţelegător şi iubitor al Frumosului, capabil sa discearnă singur între Bine şi rău şi să lupte împotriva răului spre a-l alunga din sine şi din societate imediat ce îi sesizează prezenţa;
- este un trăitor deplin în spiritul Dreptăţii, al Libertăţii şi al Unităţii autentice.</td></tr>
<tr><td>- denumirea vine din grecescul cratos - putere.</td></tr>
<tr><td>0.4</td><td colspan="2">Binefăcătorul parţial/incomplet (pseudo-binefăcătorul):
- este cel care dă cu o mână şi ia cu două;
- cel care reduce iubirea la manifestări parţiale şi incomplete ale ei, cel care nu înţelege rolul Cunoaşterii Universale în împlinirea existenţială a unei fiinţe şi astfel promovează ignoranţa sectară (restrângerea cunoaşterii unui individ la parodii de prost gust făcute la adresa cunoaşterii autentice de către diferite comunităţi locale încremenite mental în dezvoltare la nivelul antic al epocii bronzului, sau poate chiar al epocii de piatră);
- este o persoană care vrea să facă bine şi să ajute - dar din ignoranţă şi din slăbiciune de multe ori face exact opusul: răul – o persoană care vrea să aducă fericirea dar din inconştienţă şi neatenţie nu aduce după sine decât suferinţa şi nemulţumirea;
- este de obicei un solipsist lipsit de dorinţa de a înţelege cu adevărat pe cei care au nevoie de ajutor (din familia sa sau din afara ei), care astfel nu suportă critica constructivă şi nici sugestiile de perfecţionare, care ignoră răul pe care îl face minţindu-se pe sine că face bine fiinţelor dependente de „binefacerile lui”;
- el se aseamănă cu părintele „sever” care îşi terorizează copiii şi se auto-minte pe sine că „frica, disciplina şi bătaia le face bine acestora”;
- este deci un individ cu uşoare înclinaţii spre bine şi iubire deturnate însă de propria incultură şi ignoranţă, de propria nesinceritate şi de lipsa de dorinţă de fericire autentică întru realizarea armonizării sale reale (fizice, psihice şi sociale).</td></tr>
</table>

4	*Bine:* **Binefăcătorul** - Vindecătorul - Alinătorul - Dăruitorul - Învăţătorul - Îndrumătorul	*Binefăcătorul Autentic/Integral/Ideal (Omul SocioReligios):* - manifestă mereu prin sine bunătatea şi binefacerea, este bun şi săritor, generos şi plin de compasiune şi evită mereu răutatea şi rea-voinţa; - este acela care ştie că nu este nici o binefacere autentică dacă prin ea nu se manifestă deopotrivă Iubirea, Cunoaşterea şi Forţa; - înţelege mecanismele reale ale manifestării şi le ghidează pe acestea în direcţia unei armonizări superioare a lumii şi propriului sine; - prin el se manifestă deci mereu vindecarea şi alinarea, dăruirea şi învăţarea, îndrumarea şi împlinirea întru armonie - de o manieră reală imediată şi nu de o manieră verbală şi fictivă; - este o fiinţă care face bine deosebirea dintre vorbe şi fapte, dintre bine şi rău, dintre fericire şi suferinţă, dintre el şi un altul – astfel în el maturitatea şi individualizarea psihică îşi regăsesc deplină manifestare de Fiinţă; - se aseamănă mamei care îşi iubeşte, îşi protejează şi îşi creşte copilul în maximă armonie şi tatălui care îl pregăteşte cu răbdare şi perseverentă pe acesta pentru întâlnirea cu viaţa reală, cu lumea care aşteaptă nerăbdătoare faptele sale de perfecţionare şi binefacere întru Ideal.
0.5	*Aletheicul parţial/incomplet (pseudo-aletheicul – credinciosul):* - este un individ care minte şi care se auto-minte, care înşeală şi care se auto-înşeală, care nu este dispus să caute Adevărul cu efort şi perseverenţă - preferând să preia automat din societate prin copiere lipsită de discernământ „adevăruri” specifice unor basme şi mituri tradiţionale religioase, politice şi de altă natură; - este o fiinţă superficială, lipsită de profunzime, care pluteşte într-un ocean al aparenţelor, al prejudecăţilor, al dogmatismelor şi miturilor - incapabilă să facă distincţia între adevăr şi minciună, între bine şi rău, între propriul discernământ şi discernământul altuia; - este o fiinţă naivă şi infantilă care crede în tot felul de basme religioase sau de altă natură, incapabilă sa facă diferenţa dintre vorbe şi fapte, dintre personaje imaginare şi fiinţe reale; - dorinţa sa de adevăr este doar o dorinţă de conformare şi turmizare, de încremenire şi îndobitocire mentală în dogme şi mituri de care se teme să se apropie cu scepticism şi raţionalitate, cu atenţie şi spirit critic de observaţie; - adevărurile pe care el le deţine sunt „adevăruri” ale copiilor de grădiniţă, total paralele cu realităţile profunde ale vieţii şi existenţei; - el trebuie să treacă printr-un proces amplu de maturizate şi individualizare psihică, de dezvoltare întru Ideal, de asumare nelimitată a Cunoaşterii, Iubirii şi Puteri adevărate, de manifestare deplină prin el a Libertăţii şi Perfecţionării autentice.	
5	*Adevăr:* **Aletheicul** - Aletheianul - Sincerul - Cercetătorul	*Aletheicul Autentic/Integral/Ideal (Infinomianul/ Meta Perceptivul):* - este sincer în căutările sale, caută adevărul cu sinceritate şi nu ezită să treacă peste prejudecăţi, fanatisme şi credinţe dogmatice dacă acestea stau în calea găsirii adevărului; - este un om de ştiinţă, raţional, reflexiv, sceptic, atent, prevăzător; - denunţă minciuna şi impostura (religioasă, politică, etc.) oriunde o întâlneşte; - evită autoînşelarea şi nesinceritatea faţă de sine însuşi; - el este un om de ştiinţă care munceşte cu perseverenţă pentru a face noi descoperiri şi se luptă cu maximă îndârjire pentru a depăşii toate dificultăţile care stau în calea dezvoltării şi implementării (întru adevăr şi armonie), în cadrul societăţii umane, a proiectelor şi descoperirilor sale; - ştie că Binele, Adevărul şi Frumosul sunt intim legate în existenţă şi de aceea paşii săi îl poartă mereu doar pe Calea Idealurilor.
		- denumirea vine din grecescul aletheia - adevăr.
0.6	*Artistul parţial/incomplet (pseudo-artistul):* - este mai mult un copist decât un artist; - astfel de cele mai multe ori el/ea doar reproduce fără prea multă reflecţie, tipare artistice învechite, de mult expirate, ignorând astfel calitatea primară a artistului - aceea de perpetuu creator al noului manifestat întru armonie adaptativă; - el este astfel doar un xerox stricat care tot copiază la nesfârşit tipare de mult expirate, pătate, degradate, intrate în putreziciune artistică; - apoi, de multe ori el este creator al unei arte distructive, degenerate, incapabile să promoveze şi să incite spre transformare reală întru Bine şi Adevăr, întru Ideal şi Întreg; - „frumosul” promovat de el este astfel unul ciuntit, incomplet, nedeschis în mod autentic Iubirii şi Cunoaşterii, Libertăţii şi Dreptăţii; - prin actele sale el compromite Binele şi Adevărul creând doar opere degenerante ale naturii umane, care trezesc în cel care le contemplă frica, teroarea, slăbiciunea, ignoranţa...; - arta sa este o artă a inculturii şi degradării umane, a lipsei de verticalitate şi de coerenţă, a neclarităţii şi minciunii, a imposturii şi înşelării;	

	- lăsându-se cu inconştienţă infantilă absorbit şi măcinat de „angoase creatoare”, el nu reuşeşte să vadă că îşi provoacă suferinţă tocmai prin actul de creare a „operelor” degenerate şi degradante pe care le susţine spre viaţă în percepţie – actul său „creator” nu este astfel decât un act stupid de masochism „artistic”; - el este astfel doar un purcel care se tăvăleşte în noroi şi în propriile fecale minţindu-se că prin această tăvăleală porcină devine automat un „mare artist”; - el este un om care încă nu a reuşit să înţeleagă că nu există Frumos în afara Idealului.	
6	*Frumos:* **Artistul**	*Artistul Autentic/Integral/Ideal (Fratele Creator/ Construzinul):* - iubeşte frumosul şi frumuseţea întru Ideal - o cultivă, o manifestă şi o crează mereu pe aceasta cu uşurinţa aceluia regăsit deplin în Unitate de Întreg şi de Fiinţă; - el caută astfel să fie mereu plăcut şi frumos în vorbă, faptă şi în cugetare; - evită brutalitatea şi bădărănia, urâciunea şi lipsa de graţie dar nu ezită să se mişte cu fermitate şi verticalitate creatoare în faţa răului şi a elementelor perturbatoare ale armoniei sistemului; - evită banalitatea, lipsa de originalitate şi conformismul turmizant; - este deschis noului şi adaptării, crează mereu pentru a ajuta la armonizarea superioară a Întregului; - creaţia sa trezeşte pacea şi bucuria, liniştea şi împlinirea, conştiinţa şi transformarea; - mesajul sau este clar, evident, logic, explicit sau implicit dar lipsit de nuanţe ambigue şi confuze şi niciodată dispus spre a face compromisuri de la trăirea autentică întru fiecare din cele 10 Idealuri ale Omului Universal; - el este fiinţa care înţelege şi simte profund în sine că nu poate exista Frumuseţe fără de Bine şi fără de Adevăr; - el este astfel asemenea florii răsărite primăvara, asemenea fructelor coapte toamna – un semn divin al plenitudinii şi bunăstării, al împlinirii şi fericirii.
0.7	*Pseudo-libericul – „sclavul împăcat”:* - se complace într-o pseudo-libertate, într-o stare de sclav „împăcat”, de servitor resemnat, de copil psihic care acceptă ca alţii să-i controleze şi să-i limiteze (uneori drastic) libertăţile sale de mişcare, exprimare, manifestare; - libertatea pe care el o acceptă este libertatea celui care este cuprins de frică, care cedează şantajului (fizic, emoţional, intelectual) - celui care face grave compromisuri morale cu propria conştiinţă; - libertatea sa este „libertatea” de a servi, de a asculta şi de a se conforma ca o clonă, ca un robot, ca un animal de tras în jug, poruncilor date de stăpânii săi; - el nu înţelege că libertatea nu este un dar – ci un premiu care se câştigă prin luptă şi cu efort susţinut realizat în direcţia înălţării de sine, a eliberării de prejudecăţi, tradiţionalisme degradante, fanatisme şi automatisme mentale greşite; - el este asemenea unei oi sau a unei vaci care se crede liberă în turma din care face parte şi care refuză să vadă tristul adevăr – acela ca trăieşte doar pentru ca păstorii săi să o poată sacrifica după plac pentru a-şi satisface propriile interese de animale-umane de pradă. *Pseudo-libericul – „libertinul deşănţat”:* - merge în sens invers şi cade din conformism şi servitute în exhibiţionism şi libertinism, pierzând din vedere limitele bunei cuviinţe şi ale vieţii trăite în armonie; - este un om care nu înţelege că libertatea sa se termină acolo unde încalcă libertatea celor care se manifestă în jurul său întru armonie de fiinţă; care nu înţelege că libertinismul nu este libertate, ci doar degradare gratuită de la condiţia de om la aceea de „clovn” şi „maimuţă”.	
7	*Libertate:* **Libericul** - Libertarianul - Liberatorul - Liberianul	*Libericul Autentic/Integral/Ideal (Omul Liber/ Lisanianul):* - nu se închină nimănui şi nu cere închinare de la nimeni; - îşi preţuieşte nespus propria libertate – şi şi-o trăieşte şi şi-o apără cu putere ori de câte ori îi este ameninţată; - este liber în gândire şi conştiinţă şi nu recunoaşte nici o autoritate mai presus de propria conştiinţă şi de propriul discernământ; - nu este niciodată doar un om într-o mulţime, care să aştepte să-i spună alţii cum să se comporte şi ce să facă – el este un om liber chemat spre împlinire prin individualizare şi maturizare psihică deplină; - el este asemenea păsării aflate în zbor, care se duce nestingherită încotro o poartă aripile sale larg deschise spre a cuprinde sub ele infinitul şi eternitatea, spre a îmbrăţişa pe deplin Întregul şi manifestarea autentică întru Ideal; - este fiinţa care înţelege în profunzime faptul că nu este libertate fără de Unitate şi fără de Dreptate, care îşi înţelege condiţia de fiinţă aflată în comuniune deplină cu toate celelalte fiinţe, chemată fiind să trăiască împreună cu ele miracolul infinit al vieţii.

0.8	*Justenianul parţial/incomplet (pseudo-justenianul - nedreptul):* - crede că poate face răul fără ca să suporte consecinţele (mai devreme sau mai târziu); - are impresia că este suficient să creadă în Dreptate sau să se roage pentru ea unor fiinţe imaginare pentru ca aceasta să se facă (într-un fel aşa „de la sine", „din senin") – din păcate pentru el va învăţa prin suferinţă că Dreptatea este o stare dinamică care cheamă la vigilenţă maximă şi la acţiune fermă de combatere faptică imediată a tuturor elementelor perturbatoare ale armonie unui sistem; - vrea dreptate, dar numai pentru gaşca (religioasă, etnică, politică...) din care el face parte încercând să profite de semenii săi mai slabi şi să-i lipsească de drepturile ce li se cuvin; - el este astfel precum membrul unei haite de lupi care caută dreptatea doar în interiorul haitei sale, în schimb în jur aducând doar nenorocire şi suferinţă; - el este astfel o fiinţă vicleană şi înşelătoare care seduce pentru a exploata, care şantajează pentru a fura, care ameninţă pentru a tâlhării; - şi culmea este că în sinea lui se minte că este o fiinţă dreaptă – „că doar dreptatea este a celor puternici" – şi astfel este condamnat doar agoniei şi vieţii trăite în nimicnicie de fiinţă.	
8	*Dreptate:* **Justenianul** - Justicul - Justiţiarul - Judecătorul	*Justenianul Autentic/Integral/Ideal (Integrianul):* - are capacitatea de discriminare şi spiritul critic constructiv foarte bine dezvoltate, deosebeşte foarte clar între bine şi rău, între plăcere şi durere, între fericire şi suferinţă; - apără cu înfocare dreptatea şi o promovează cu putere ori de câte ori este nevoie atât pentru sine cât şi pentru cei din jur (pentru cei aflaţi în exploatare, în suferinţă, în neajunsuri...); - luptă pentru respectarea drepturilor omului peste tot în lume; - este drept, corect, profund, ferm şi hotărât; - nu ezită să se opună răului (din sine şi din afara sa) şi să-l înlăture din manifestare (prin transformare sau distrugere) imediat ce îi constată existenţa în lume; - el este asemenea santinelei care stă mereu trează pentru a percepe din timp şi cel mai mic semn de dizarmonie din sistem şi asemenea paznicului care acţionează ferm pentru a înlătura această dizarmonie imediat ce ea se manifestă; - este omul care ştie că nu există Dreptate fără Libertate şi fără Unitate - care simte în cel mai ascuns ungher al inimii sale trăirea autentică întru Ideal.
0.9	*Unitaristul parţial/incomplet (pseudo-unitarianul):* - este o fiinţă tribală, încrustată într-o viziune limitată a unităţii, incapabilă sau nedoritoare de a depăşi tradiţiile închistate care îl leagă în manifestare; - deşi caută unitatea în sânul grupului din care face parte crează dezbinarea în sânul altor grupuri pentru a le slăbi şi exploata astfel apoi slăbiciunea pe care le-a indus-o în mod meschin; - este o fiinţă care se crede om când în fapt nu e cu mult mai evoluată decât membrul oricărei specii de animale care vânează în haită (ca un peşte pirania, sau ca un lup, o hienă, etc.) - fraternitatea sa este una limitată şi îngustă, incapabilă de dreptate autentică şi de libertate întru Ideal;	
9	*Unitate:* **Unitaristul** - Unitarianul - Unirenianul	*Unitaristul Autentic/Integral/Ideal (Fraterianul):* - are un comportament integrator şi conciliator al contrariilor, este un creator de punţi de legătură şi reconciliere, un vestitor şi un creator al păcii şi al paradisului; - are abilităţi de mediator, conciliator, pacificator; - iubeşte unitatea şi pacea şi evită dezbinarea, conflictul, războiul; - trăieşte în fraternitate universală şi o promovează pe aceasta peste tot în lume; – se comportă cu toţi oamenii (indiferent de sex, vârstă, rasă, culoarea pielii, etnie, naţionalitate, limbă vorbită , etc.) ca şi cum i-ar fi fraţi şi surori de sânge; - este făcătorul de pace şi terminatorul de război, este creatorul de unitate şi trăitorul de comuniune întru vieţuire infinită de Fiinţă.
0.10	*Perfecţionistul parţial/incomplet (pseudo-perfecţionistul):* - este cel care vrea a se schimba, dar numai pentru a se conforma unor norme sociale tradiţionale, de multe ori profund greşite şi adânc creatoare de suferinţă; - odată acceptat în societate se termină şi „perfecţionarea" sa – care se vede treabă că era mai mult un instinct de integrare în turmă decât o dorinţă transcendentă intimă de auto-depăşire, de desăvârşire deplină întru Ideal; - se minte că vrea să se perfecţioneze dar nu caută să facă nimic concret în această direcţie; - este fiinţa care simte vag că vrea să se dezvolte, dar totuşi nu vrea să crească cu adevărat în Iubire, Cunoaştere şi Forţă; în Bine, Adevăr şi Frumos; în Libertate, Dreptate şi Unitate autentică.	
10	*Perfecţionare:* **Perfecţionistul**	*Perfecţionistul Autentic/Integral/Ideal (Idealistul/ Infinetianul):* - viaţa sa este în continuă perfecţionare, dezvoltare şi evoluţie; - păşeşte hotărât, prin fapte concrete, pe calea maturizării şi individualizării psihice, pe calea transformării şi creaţiei întru Ideal;

		- evită degradarea, stagnarea, involuţia şi nimicnicia; - trăieşte sub stindardul Infinitului şi al Eternităţii, aspiră la Nemurire şi Paradis (fâcând mereu faşi concreţi spre acestea) şi trăieşte în conformitate deplină cu toate cele 10 Idealuri ale Omului Universal.

11. Prin urmare: oricare dintre tipologiile enumerate mai sus sunt cu adevărat împlinite (corespunzătoare la maxim Idealului în funcţie de care se definesc) doar atunci când se ating toate simultan – doar când manifestăm cu adevărat prin noi pe fiecare din cele 10 Idealuri.

12. Nu putem Iubii cu adevărat fără Cunoaştere şi fără Forţă. Nu putem fi Buni fără Adevăr şi în lipsa Frumosului. Nu putem fi cu adevărat Liberi, fără a trăi în Dreptate şi în Unitate. Şi nu ne putem Perfecţiona cu adevărat fără să trăim pe deplin în lumina tuturor celor 10 Idealuri ale Omului Universal.

13. La nivelul actualizării maxime a potenţialului fiecărei Tipologii se obţine un om care are în sine manifestate cu putere toate cele 10 Idealuri.

Tipologiile parţiale enumerate mai sus arată doar orientarea predominantă (uneori greşit ghidată şi canalizată, datorită lipsei de coordonare cu trăirea plenară şi în celelalte Idealuri) existentă în om la începutul trăirii vieţii sale întru Ideal şi Întreg.

14. Pe măsură ce înaintăm însă pe Calea Idealului oricare din cele 10 Tipologii Autentice încep să ne reprezinte ca identitate, de o manieră din ce în ce mai intimă.

15. Omul TransReligios este astfel (sau tinde cu putere să fie) în acelaşi timp: Filosian (iubitor), Gnostic (cunoscător), Cratosian (puternic), Binefăcător (bun), Aletheic (iubitor al adevărului), Artist (frumos), Liberic (liber), Justenian (drept), Unitarist (unitar) şi Perfecţionist (mereu perfectibil).

Prin el se manifestă mereu cu putere toate Idealurile Omului Universal.

16.

Omul TransReligios este în acelaşi timp:		manifestând prin sine deopotrivă:
1	*Filosian* - Transcendent	*Iubirea*
2	*Gnostic* - HoloGnostic	*Cunoaşterea*
3	*Cratosian* - Inperian	*Puterea*
4	*Binefăcător* - SocioReligios	*Binele*
5	*Aletheic* - MetaPerceptiv	*Adevărul*
6	*Artist* - Construzin	*Frumosul*
7	*Liberic* - Lisanian	*Libertatea*
8	*Justenian* - Integrian	*Dreptatea*
9	*Unitarist* - Fraterian	*Unitatea*
10	*Perfecţionist* - Idealist	*Perfecţionarea*

17. De aceea personalitatea lui este aceea a unui Om Idealist, a unui Om Integral - deschis Perfecţionării şi Desăvârşirii continue, deschis nelimitat Iubirii, Cunoaşterii şi Forţei, Binelui, Adevărului şi Frumosului, Libertăţii, Dreptăţii şi Unităţii!

18. Este evident că la începutul păşirii pe Calea TransReligioasă poate ne potrivim mai mult doar cu una din cele 10 tipologii de personalitate idealistă – pornind însă de la aceasta, manifestând-o şi dezvoltând-o cu putere dinspre aspectele ei parţiale spre cele ideale/integrale vom vedea cum, cu timpul, vom manifesta prin noi toate celelalte trăsături ale personalităţii integral idealiste.

19. Astfel omul care iubeşte, vrea să ajute - ca să ajute trebuie să cunoască, să înţeleagă cum poate să ajute, iar odată înţelegerea căpătată (pe un anumit domeniu al vieţii) e nevoie de puterea de a pune în practică înţelegerea şi a manifesta faptic ajutorul dorit prin iubire sinceră şi devotată.

20. De asemenea pentru ca să cunoască cu adevărat domeniul în care vrea să îşi manifeste ajutorul el trebuie să înţeleagă Binele, să poată face distincţii clare între bine şi rău, între Adevăr şi minciună, între frumos şi urât. Fără aceste distincţii nu poate creşte nici în cunoaştere, nici în putere şi nici în iubire.

21. În demersul său de iubire, el constată apoi că pentru a putea ajuta trebuie să fie liber, să cunoască libertatea şi să se bucure de ea (să nu trăiască de exemplu în sisteme totalitare care îi interzic să ajute anumite categorii sociale sau minorităţi (etnice, sexuale, rasiale, etc.) şi care uneori chiar îi comandă să le persecute).

22. Şi cum se va putea el bucura de libertate dacă în sistemul social din care face parte domneşte nedreptatea, dacă în sistem domneşte dezbinarea?

Dacă omul nu cunoaşte libertatea, dreptatea şi unitatea, nici iubirea sa nu se poate exprima plenar prin sine!

23. Şi ce iubire ar fi aceea care nu vrea să crească mereu, să îmbrăţişeze mereu mai multe şi mai multe fiinţe? - Ce iubire este aceea care nu priveşte spre infinit?

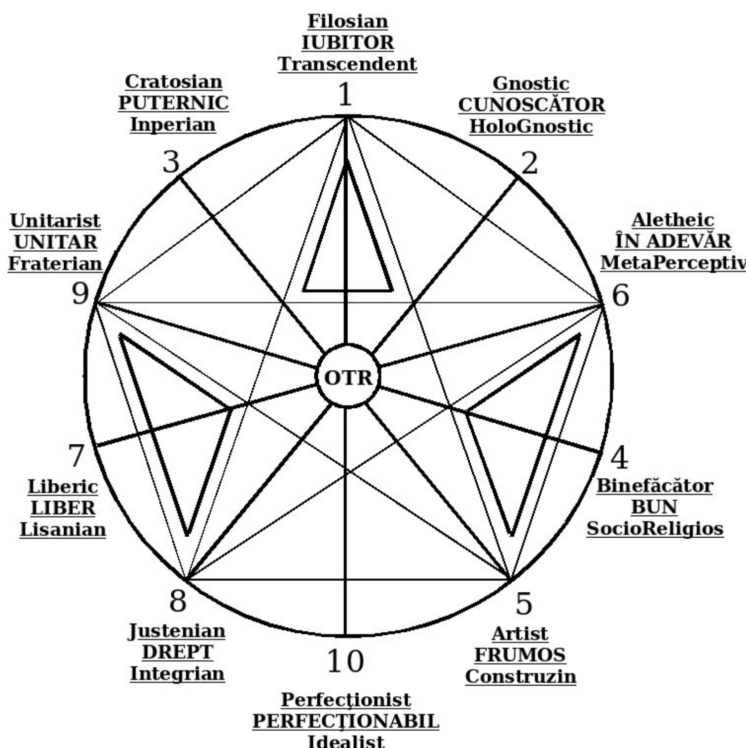
24. Iată deci că cel care vrea să iubească cu adevărat trebuie să dezvolte în sine toate celelalte nouă Idealuri ale Omului Universal.

Şi la fel este cu oricare dintre idealuri - nici unul nu se poate manifesta plenar fără sprijinul celorlalte nouă...

25. E drept că sunt unii filosieni naivi (de obicei prinşi în capcanele vreunei credinţe dogmatice) care cred că pot iubii fără să cunoască, fără să aibă putere, fără să aibă dicernământ între bine şi rău, fără să cunoască adevărul, fără să simtă frumosul autentic, fără să fie liberi (fără să aibă libertate de creaţie, de opinie, de conştiinţă), fără să apere dreptatea şi unitatea, fără să caute perfecţiunea în orice domeniu al vieţii...

26. Filosienii autentici nu încearcă însă imposibilităţile de mai sus pentru că nu vor să sufere. De aceea ei manifestă simultan prin ei, alături de Iubire, toate celelalte 9 Idealuri Majore ale Umanităţii şi Fiinţei...

Omul TransReligios

Personalitatea Integral Idealistă

27. E drept că sunt unii gnostici naivi care ignoră iubirea şi puterea, crezând că pot ajunge la cunoaşterea autentică fără acestea, care ignoră binele (făcând răul) şi adevărul (spunând că adevărul este doar ceea ce cred ei că le convine să fie), frumosul (promovând din interese viciul), care urzesc înlănţuirea celorlalţi semeni ai lor, şi nedreptăţirea lor, şi dezbinarea lor – dar o cunoaştere care îi îndeamnă le aceste rele nu este decât o cunoaştere bolnavă, morbidă care nu îi duce decât la suferinţă şi la angoasă.

28. Sunt la fel din păcate unii cratosieni care nu înţeleg că puterea fără iubire nu înseamnă decât singurătate şi angoasă, că puterea fără cunoaştere nu înseamnă decât orbire existenţială şi răcnire în întuneric.

Cratosienii autentici ştiu însă că puterea fără iubire nu este o putere care merită să o ai, că puterea fără cunoaştere nu este decât o putere distructivă, care orbecăieşte în întuneric, fără să înţeleagă resorturile profunde ale vieţii trăite în armonie şi împlinire de sine.

29. Omul care insistă doar pe unul din cele 10 Idealuri are deci o personalitate idealistă fragmentată, incompletă, disipată, neputincioasă.

Fiecare frate transreligios trebuie deci să se folosească de portalul personalităţii sale idealiste dominante actuale (fie că este mai apropiat de tipologia de filosian, sau de gnostic, sau de cratosian, sau de artist, etc.), pentru a canaliza prin el toate celelalte nouă Idealuri - şi astfel în timp a se apropia de Idealul unei Personalităţi Idealist Integrale.

30. Fiecare din aceste 10 Tipuri de Personalitate Idealistă (TPI) pot fi Portaluri ale Trăirii TransReligioase dacă sunt manifestate în mod autentic şi complet, unitar şi integral.

Astfel pornind de la Portalul unei TPI se ajunge, prin demersul specific evoluţiei spirituale transreligioase, să se reflecte prin noi Omul Idealist Complet, omul transcent, omul autentic transreligios.

31. Portalul TPI specific nouă la un moment dat este doar un instrument. El trebuie folosit pentru a ajunge la ceea ce este dincolo de el: Personalitatea Integrală şi Integralistă, specifică trăirii autentice şi complete în Ideal de Fiinţă.

11. Sursele Majore ale Fericirii/ Armoniei

1. Deoarece fiinţa umană este o fiinţă complexă fericirea şi armonia ei este rezultatul unor acţiuni armonizatoare specifice de o natură destul de complexă[1].

2. Prin urmare respectarea ad-literam (oarbă, nediscriminativă) a oricărui set de instrucţiuni morale sau etice nu este capabilă să genereze fericirea şi armonia celui care le caută pe acestea.

3. De aceea **Sursele** (Izvoarele/ Originile/ Cauzele Prime ...) Armoniei pe care le vom enumera în continuare trebuie înţelese şi aplicate în practică cu maxim discernământ şi atenţie – fiecare situaţie decizională particulară necesitând răspunsuri individuale specifice adecvate ei!

***

4. Aşadar pentru orientarea generală morală şi etică a acţiunii individuale şi sociale armonioase Omul Liber caută să respecte şi să promoveze cu putere manifestarea prin sine a următoarelor *4 Surse Majore (evidente) ale Armoniei/Fericirii*:

4.1- *sinceritatea şi corectitudinea* (promovarea adevărului şi denunţarea minciunii şi a imposturii) – *non-înşelarea*!

Permiterea manifestării în noi şi/sau în societate a minciunii, imposturii, înşelăciunii (sub orice formă s-ar manifesta ele: religioasă, politică, psihologică, economică, etc.) nu duce decât la distrugerea armoniei interne şi sociale prin împiedecarea noastră şi a instanţelor sociale de a acţiona în cunoştinţă de cauză (în urma cunoaşterii realităţii de fapt).

***

4.2- *cinstea şi dăruirea – non-furtul*.

Averea (proprietatea) unui individ se formează prin muncă şi prin dăruire - făcută de natură, de societate, de familie, de ceilalţi membrii ai societăţii!

Cel care a primit în DAR este dator să dea în DAR pentru a se putea realiza Armonia Socială a Dăruirii (ciclul etern al dăruirii sociale continue).

Indivizii sunt datori să respecte şi să protejeze rodul muncii şi darurile primite de alţii (să nu le fure) dar sunt datori şi ca din ceea ce obţin prin muncă sau primesc ca dar să dăruiască la rândul lor!

***

4.3- *pacea şi împăcarea* (pacificarea) – *non-violenţa.*

4.3.1 Pacea este idealul de dorit şi de urmărit cu tenacitate spre a fi făcut posibil pe o scară cât mai largă şi de o manieră cât mai profundă.

Omul Liber este dator faţă de sine să promoveze pacea şi armonia în interiorul său (în mintea, în emoţiile şi în trupul său); faţă de societate e dator să promoveze mereu pacea şi armonia în comunităţile umane în care se manifestă; iar faţă de Natură/Întreg el e dator să promoveze pacea şi armonia universală (a întregii vieţii şi a întregii existenţe)!

4.3.2 Rezolvarea conflictelor sociale se va face evident pe cât posibil prin mijloace non-violente: prin comunicare deschisă, prin înţelegere profundă, prin negociere abilă, prin mediere, prin nesupunere civică, prin proteste nonviolente ...

Recursul la violenţă trebuie să se facă doar în cazuri extreme şi doar atunci când toate celelalte mijloace de împăcare au eşuat.

Violenţa e deci legitim a fi folosită doar atât cât e necesar pentru rezolvarea cât mai grabnică a unui conflict care nu a putut fi soluţionat prin nici o altă metodă.

4.3.3 Odată folosită ea trebuie manifestată doar în proporţia minimă necesară (doar la nivelul minim strict necesar) pentru a împiedeca activitatea violentă antisocială a acelor elemente cu porniri nearmonioase.

Indiferent de circumstanţe trebuie să fie însă exclusă (pe cât e maxim posibil) practicarea torturii, a violenţei excesive (animalice, scăpate de sub control), sau aplicarea unor lovituri cu potenţial de rănire majoră, sau cu potenţial de ucidere.

4.3.4 Non-violenţa aceasta ideală nu înseamnă deci că Omul Liber trebuie să rabde (să accepte) aplicarea violenţei asupra sa din partea unor agresori oarecare (indiferent de natura şi de pretenţiile lor), ba chiar dimpotrivă – el trebuie să caute să evite pe cât este posibil violentarea sa, dar când acest lucru nu este posibil Omul Liber trebuie să se apere imediat şi să ia cu precauţie şi curaj toate măsurile (directe sau indirecte) necesare pentru încetarea agresiunii şi imobilizarea agresorului, spre a fi astfel adus în faţa organelor sociale abilitate cu implementarea legii în societate, respectiv cu judecarea şi pedepsirea fărădelegilor.

***

4.3.5 Violenţei (ameninţărilor verbale, şantajelor, violenţei fizice, etc.) promovate de tot felul de elemente antisociale trebuie să i se răspundă prompt prin mijloace non-violente de convingere a agresorului de a renunţa la violenţă - dar dacă acestea nu dau rezultate atunci recursul la violenţă pentru prinderea şi izolarea socială a elementelor violente este evident autorizată.

1 A se vedea în acest sens cartea „Etica Armoniei”, cap. „Etica Armoniei”.

Omul Liber este un om al Păcii şi Non-violenţei, dar nu se sfieşte să apeleze la război şi la violenţă atunci când armonia şi libertăţile sale îi sunt puse în pericol de tot felul de elemente umane cu porniri de animale de pradă (tiranice, totalitare, tâlhăreşti, înşelătoare).

4.3.6 Non-violenţa (mai precis minimul de violenţă) este deci idealul de urmărit atât la nivel individual şi familial cât şi social.

Dar nimeni nu trebuie să se amăgească cu vorbe frumoase: violenţei elementelor antisociale, dacă nu i se răspunde prompt în prima fază cu măsuri ferme nonviolente, iar apoi (dacă prima strategie nu funcţionează, atunci) chiar cu violenţă fizică (necesară imobilizării şi izolării lor sociale - în scopul împiedicării distrugerilor pe care le proferează şi a transformării lor întru armonie cu timpul) atunci nu se ajunge decât la distrugere şi mai mare a armoniei sociale, la şantaj, la comportament mafiot şi la tiranie – adică cu alte cuvinte la viaţă nefericită.

***

4.4- *compasiunea şi vindecarea* (respectarea şi promovarea vieţii) – *non-uciderea* - este idealul spre care ţinteşte mereu Omul Liber, pentru că pentru el viaţa este sacră.

4.4.1 Omul Armonios luptă deci să o protejeze pe acesta ca o condiţie fundamental bazală pentru existenţa unei societăţi armonioase – pentru ca ceva să fie armonios el trebuie mai întâi să fie şi să lupte să continue să fie!

Non-uciderea este deci un garant al fiinţării în armonie!

În această direcţie de promovare şi protejare a vieţii, omul nu trebuie să se reducă doar la protejarea vieţii umane, ci evident el trebuie să includă în acţiunile sale şi protejarea şi apărarea vieţii animale (de exemplu prin refuzul de a ucide şi mânca carne de animal) şi naturale (prin grija faţă de mediu).

4.4.2 Non-uciderea este garanţia vieţii.

Omul Liber preţuieşte această garanţie şi o apără mereu de profanare!

Războaiele şi luptele care pot duce la uciderea vieţii trebuie deci evitate cu maximă hotărâre şi fermitate – ele trebuie să fie întotdeauna doar ultima resursă la care se poate apela doar pentru protejarea vieţii şi libertăţii proprii respectiv a armoniei sociale împotriva acţiunii unor elemente antisociale nearmonioase pornite împotriva lor.

4.4.3 Chiar şi ca ultimă resursă ea trebuie aplicată cu grijă maximă pentru a limita cât mai mult numărul victimelor combatante, respectiv colaterale/ necombatante (acesta trebuind să tindă spre zero ca ideal) şi doar după ce toate celelalte metode posibile de apărare şi protejare a vieţii întru ideal au dat greş în faţa agresorului care le ameninţă.

Acest agresor trebuie să înţelegem că nu este decât o fiinţă rătăcită în suferinţă şi amărăciune, cuprinsă de o ură şi de o nebunie temporară.

De aceea el trebuie prompt imobilizat şi împiedicat a mai produce distrugere în societate iar apoi ajutat frăţeşte cu iubire şi înţelepciune spre a putea alunga din sine răul de care s-a lăsat cuprins.

***

5. Aşadar **Legămintele** pe care Omul Idealist şi le ia faţă de sine însuşi şi faţă de societate (ca şi garant ale armoniei şi fericirii sale) sunt următoarele:

5.1- „Nu voi înşela şi nu voi minţii, voi fi mereu sincer, corect şi voi promova adevărul şi doar adevărul!

5.2- Nu voi fura, voi fi cinstit, muncitor şi darnic – Întregul va găsi mereu în mine un canal perpetuu al distribuirii bunăstării!

5.3- Nu voi fi violent şi voi promova mereu pacea şi împăcarea!

5.4- Nu voi ucide, căci Viaţa o respect mereu în sfinţenia ei supremă – voi fi deci plin de compasiune şi voi căuta să o vindec oriunde o găsesc rănită şi suferindă!

5.5- Toate aceste Legăminte le voi ţine cu sfinţenie, căci ştiu că doar astfel în tine Întregule şi lângă voi Fiinţelor mă voi regăsii mereu în Armonie şi beatitudine existenţială deplină!"

12. Etica Armoniei

1. Fiind un idealist Omul Radiant (care manifestă prin sine Strălucirea Razelor Cunoaşterii Universale) este şi un om profund etic: acţiunile sale sunt doar acelea care îi permit să-şi întărească armonia proprie şi armonia sistemelor sociale şi naturale din care face parte.

2. Din acest punct de vedere el este student şi profesor la "Şcoala Armonizării Sinelui şi a Societăţii" şi astfel recunoaşte valorile comune specifice comandamentelor etice ale diferitelor religii umaniste – valori care de altfel sunt recunoscute în prezent şi de instituţiile de drept ale statelor social-democratice şi liberale.

3. Dar el nu se opreşte aici – pentru el există şapte mari modalităţi greşite de raţionament (ragrese – ra_ţionamente gre_şite) care stau la baza încălcării diferitelor comandamente etice umane şi care din acest motiv trebuie să fie eliminate din psihicul său.

4. Acestea sunt cele specifice:

4.1- orgoliului (mândriei, vanităţii, îngâmfării, răcelii, indiferenţei);

4.2- mâniei (iritabilităţii, violenţei, nervozităţii);

4.3- fricii (de cunoaştere, de schimbare, de a ieşi din „turmă" etc.);

4.4- lăcomiei (tendinţei de a face mai mult sau mai puţin decât e necesar şi suficient pentru obţinerea şi păstrarea armoniei proprii);

4.5- desfrâului (lipsei de sinceritate, atitudinilor individualiste, izolaţioniste, indiferenţei faţă de bunul mers al sistemului propriei fiinţe şi a celor din care face parte, etc.).

4.6- lenei (de a acţiona în direcţia armonizării sale şi a celorlalte fiinţe);

4.7- şi tristeţii (depresiei, disperării, melancoliei, etc.).

5. Psihicul său va căuta să fie pe cât posibil liber de manifestările pomenite mai sus şi astfel să poarte în sine doar manifestări adecvate Armoniei, cum sunt cele specifice:

5.1- iubirii şi bunăvoinţei;

5.2- calmului şi relaxării;

5.3- curajului şi prevederii;

5.4- cumpătării şi dărniciei;

5.5- sincerităţii şi detaşării

5.6- acţiunilor îndreptate spre armonie (hărniciei) şi idealismului;

5.7- trăirii /vieţuirii/ fiinţării în Prezent. ...

***

6. Pentru o prezentare detaliată a preceptelor Eticii Armoniei a se vedea cartea/ volumul „Etica Armoniei”.

13. Razele Cunoaşterii Universale

1. Deoarece Omul Meta-Perceptiv îşi propune ca direcţie de parcurs Cunoaşterea sub orice formă a ei, este evident faptul că sfera lui de cuprindere a conştiinţei nu se poate opri la experimentarea doar a unor viziuni limitate şi unilaterale ale Realităţii.

2. De aceea el nu este un „credincios”[1] (cineva care crede ceva şi se mulţumeşte cu ceea ce crede despre diferite aspecte ale realităţii, fără a verifica dacă ceea ce crede el are sau nu vreo corespondenţă - de vreun fel sau altul - cu Ceea Ce Este), ci un *Cercetător* înfocat şi neobosit al Existenţei în sensul cel mai intim al cuvântului.

***

3. De aceea el nu se poate opri doar asupra studiului religiilor şi/sau a curentelor şi mişcărilor oculte şi ezoterice, mai ales datorită faptului că acestea sunt fenomene complexe care au încorporate în ele manifestări filozofice, psihologice, economice, politice, artistice, tehnico-ştiinţifice, etc.

4. Cercetătorul Trans-religios este prin urmare deopotrivă un cercetător Trans-cultural şi unul Trans-disciplinar.

5. El vede legăturile dintre diferitele discipline sociale sau tehnico-ştiinţifice şi de aceea le studiază pe acestea legate unele de altele pentru a le putea înţelege mai bine pe fiecare dintre ele.

1 A se vedea în acest sens şi cartea/ volumul „Mitul credinţei”.

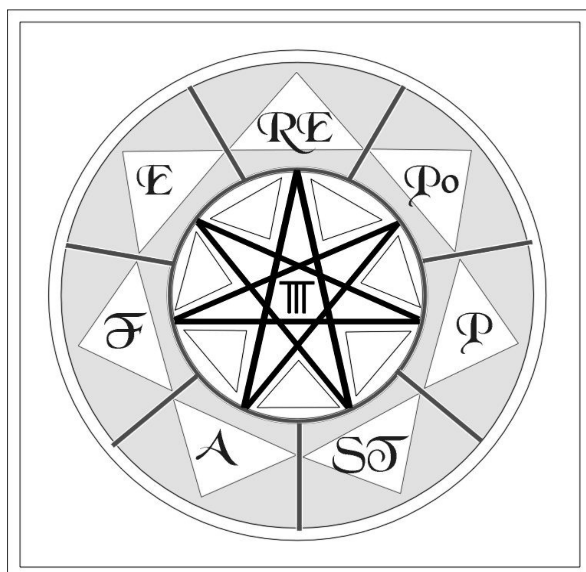
6. Cercetarea Trans-Religioasă este deci în esenţa ei o cercetare trans-culturală şi trans-disciplinară şi putem discerne în cadrul ei şapte mari direcţii de cercetare, **7 Raze** (Petale ale Florii Cunoaşterii/ Spiţe ale Roţii Înţelepciunii/ Emanaţii ale Sferei Cunoaşterii Universale; etc.): *Arta, Politica, Ştiinţa şi Tehnica, Economia, Filosofia, Psihologia, Religia şi Ezoterismul.*

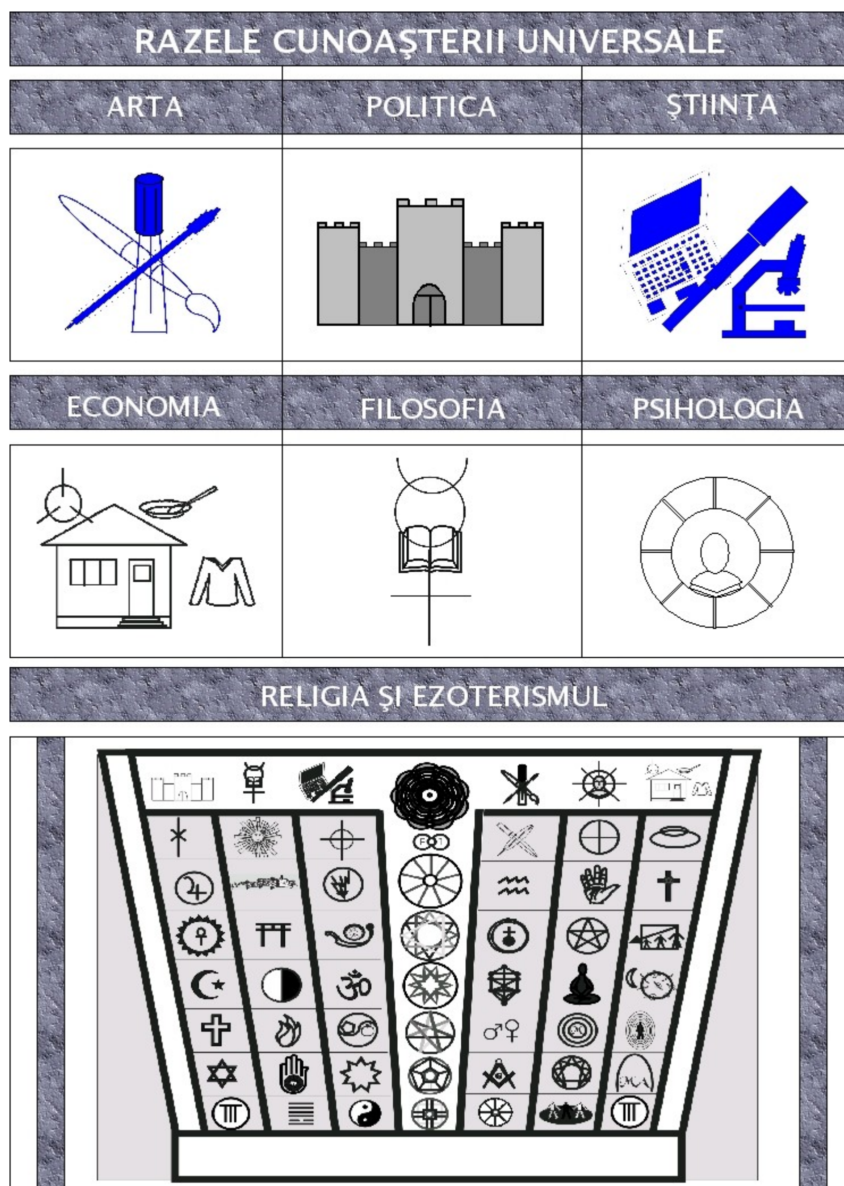
7. Studiul Religiei şi Ezoterismului este studiul diferitelor manifestări religioase şi ezoterice, oculte, pe care le-a cunoscut sau le va cunoaşte umanitatea în diferite secţiuni ale Spaţiului şi Timpului.

8. Studiul Psihologiei şi a diferitelor terapii psihologice menite a ajuta fiinţa umană să-şi cunoască mai bine şi astfel să-şi armonizeze diferitele sale manifestări psihice nu poate fi nici el unilateral şi îngust.

9. Direcţia spre care trebuie să ne îndreptăm este o psihologie unificată a fiinţei (spre constituirea cu adevărat a unei Ştiinţe a cunoaşterii Psihicului).

10. La fel studiul Filosofiei presupune studiul diferitelor sisteme filozofice propuse de gânditori din diferite timpuri sau areale geografice sau culturale.

11. Economia se cercetează de asemenea sub toate manifestările ei recunoscute în timp şi spaţiu cu scopul de a identifica modele economice cât mai viabile şi mai capabile să asigure armonizarea economică a tuturor fiinţelor umane.

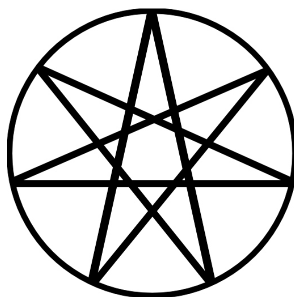
12. Cercetarea ştiinţifico-tehnică pe diferitele ei sub-raze (fizică, mecanică, optică, robotică, informatică, matematică, chimie, biologie, medicină, etc.) nu poate fi decât sprijinită şi îndreptată în direcţia descoperii de noi mecanisme şi tehnici care să ajute la armonizarea superioară a fiinţei umane şi la metamorfozarea ei dintr-o fiinţă pământeană într-o Fiinţă Cosmică.

13. Politica îşi poate regăsi ca sub-raze de cercetare organizarea administrativă, sistemul de învăţământ, de sănătate, de asistenţă socială, de apărare externă, de justiţie, de apărare internă, etc.

14. Arta sub toate formele ei de manifestare (sculptură, arhitectură, pictură, arte dramatice, literatură, interpretare şi creaţie muzicală, etc.) este o manifestare intrinsecă fiinţei umane şi deci de actualizat de fiecare dintre noi.

15. Toate aceste şapte direcţii de cercetare (numite simbolic Raze ale Cunoaşterii Universale) trebuie abordate de o manieră ştiinţifică şi holistică, prin evidenţierea legăturilor şi conexiunilor profunde dintre ele, făcând posibilă astfel realizarea unei cunoaşteri cât mai cuprinzătoare a unei părţi din ceea ce dintotdeauna s-a numit Cunoaştere Universală.

16. *Pentru o prezentare detaliată a aspectelor concrete ale celor Şapte Raze avute în vedere de Mişcarea MetaPerceptivă pentru activităţile ei educativ – formativ – creative a se vedea cartea/ volumul „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite”.*

14. Faptele Omului Liber

0. Faptele Omul Liber sunt toate Semnele pe care el le trimite prin sine spre împlinire imediată în Întreg!

0.1 Printre ele la loc de cinste sunt ţinute următoarele **10 FAPTE** (acţiuni/ realizări/ împliniri, etc.):

1.- *Demnizarea:* raportarea Liberă faţă de Oameni, Fiinţe, „Zei” şi Întreg! (comportamentul demn)[1];

2.- *Adeizarea:* practica constantă a Eticii Armoniei, a celor 4 Surse ale Fericirii, Manifestarea prin sine a celor 10 Idealuri ale Omului Universal; trecerea prin cele 12 Porţi ale Erelor; Individualizarea şi Maturizarea Psihică informaţională şi cognitivă pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale;

3.- *Zetrianizarea:* parcurgerea deplină a Zetrianului: Pelerinajul, Cercetarea Trans-Sistemică şi Călătoria Nelimitată prin BDU (prin universul infinit al Cărţii Cunoaşterii Universale) precum şi manifestarea creatoare nelimitată;

4.- *Liber-ritualizarea:* practicarea unor Ceremonii şi Ritualuri complet libere (ca formă şi conţinut)[2];

5.- *Transformarea:* folosirea Portalurilor Forţei Trans-Religiei[3]: simboluri, semne, sărbători, scrieri, alfabete, cuvinte cu putere, meditaţii, calendare, veşminte, etc. pentru adaptarea la schimbare, pentru sărbătorirea vieţii, pentru transformarea întru Ideal şi pentru perfecţionarea şi desăvârşirea continuă!;

6.- *Optimizarea:* organizarea administrativă democratică ierarhic calificativă de tip reţea de reţele;

7.- *Sacralizarea:* crearea şi întreţinerea în existenţă a Spaţiilor Libertăţii: a Altarelor şi Locuinţelor Trans-Religioase, a Sanctuarelor Libertăţii, a CER-urilor, a Paradisurilor Lisaniene; a Oraşelor Cunoaşterii, ş.a.m.d.

8.- *Imortalizarea:* cercetarea concret susţinută a metodelor de prelungire a vieţii şi de reanimare a ei în cazul dispariţiei temporare - de apropiere faptică concretă cât mai mare de Idealul Nemuririi Beatifice!

9.- *Transcenderea:* comportamentul social de natură Trans-Politică, Trans-Economică şi Trans-Religioasă!

10.- *Cosmicizarea:* crearea pas cu pas a Civilizaţiei Cosmice şi extinderea ei spre Infinit!

1 A se vedea pentru detalii cărţile/ volumele „Noua Ordine Religioasă”, respectiv „Mitul credinţei”.

2 A se vedea pentru detalii cartea/ volumul „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.

3 Idem.

15. Modelele Omului Universal

1. De-a lungul istoriei umanităţii au fost oameni care au manifestat cu forţă prin ei Idealurile şi astfel au creat pentru binele şi progresul umanităţii pe una sau pe mai multe din cele Şapte Raze ale Cunoaşterii Universale.

2. Aceşti oameni merită să fie preţuiţi ca atare şi luaţi ca Modele – ei sunt Floarea Creatorilor!

3. Ei sunt cei care ne-au arătat că Idealurile pot fi încarnate şi manifestate în lume şi astfel că implicit fiecare dintre noi, pe baza unui efort susţinut îndreptat în această direcţie, le poate manifesta prin sine, contribuind astfel la rându-i la binele şi progresul fiinţelor de pretutindeni.

4. Indiferent că s-au manifestat pe Raza Religiei, a Filosofie, a Psihologiei, a Politicii, a Economiei, a Ştiinţei şi Tehnicii sau a Artei ei merită să fie preţuiţi, căci prin ceea ce au făcut ei au încercat să contribuie la armonizarea superioară a societăţii umane.

5. Operele lor trebuie să ajungă la cunoştinţa noastră a tuturor pentru a se înfrupta din înţelepciunea lor - bineînţeles cu discernământ şi obiectivitate (şi în măsura înţelegerii limitelor impuse de contextele sociale şi naturale în care ei s-au manifestat) pentru ca la rândul nostru să putem să contribuim la progresul umanităţii pe fiecare din aceste Raze.

6. În Sanctuarele Trans-Religiei/ Templele Cunoaşterii Universale/ Sanctuarele Strălucirii

Razelor, etc. operele acestor oameni trebuie aduse la cunoştinţa noastră, a tuturor, fără doar şi poate.

7. Aceşti oameni formează fiecare o petală a Florii Creatorilor - munca lor de perfecţionare continuă a societăţii umane trebuie preţuită cum se cuvine, iar comportamentul lor idealistic trebuie urmat de fiecare dintre noi.

8. Cu toate acestea nu trebuie însă să uităm niciodată că şi ei sunt înainte de toate oameni ca şi noi, cu calităţi şi defecte şi astfel să nu cădem în greşeala de a-i lua ca modele absolute de comportament sau de gândire.

9. Scrierile şi acţiunile lor nu vor fi deci pentru Omul TransReligios prilej de copiere nediscriminativă sau de imitare copilărească, ci dimpotrivă doar un prilej de analiză discriminativă, critică şi constructivă, făcută în vederea identificării în ele a aspectelor care s-au îndreptat înspre Armonia Întregului (pentru a fi astfel urmate cu discernământ) şi a celor care s-au îndreptat (din ignoranţă, din cauza contextului, din constrângere, din reavoinţă, etc.) înspre distrugerea anumitor aspecte ale acestei Armonii sau înspre susţinerea unor dizarmonii existente (pentru a evita astfel repetarea acestor greşeli).

10. Modelele Relative nu sunt deci prilej de imitaţie oarbă, ci se oferă fiecărei conştiinţe doar ca un prilej de meditaţie conştientă individuală asupra mecanismelor şi resorturilor existenţei corespunzătoare Razelor pe care acestea au activat.

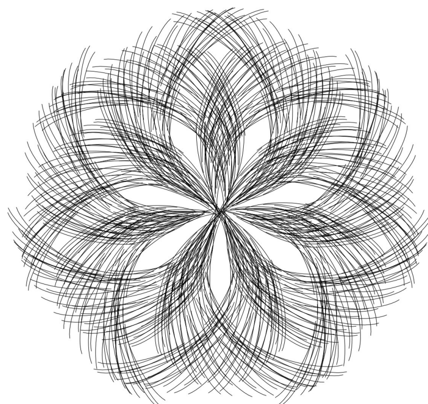
11. Aceste Modele sunt în marea lor majoritate oameni care s-au apropiat de Porţile Erelor şi mulţi dintre ei chiar au reuşit să treacă prin unele din ele sau chiar prin toate – majoritatea lor sunt oameni destul de individualizaţi, destul de maturi psihic, cel puţin pe Razele pe care au activat; destul de responsabili şi independenţi în acţiunile pe care le-au iniţiat şi desfăşurat – sunt oameni care toată viaţa s-au supus unui proces continuu de educaţie şi cercetare a existenţei şi astfel au putut să creeze continuu pentru binele şi progresul societăţii umane.

12. Modelele Relative nu erau şi nu sunt oameni perfecţi – dar cu siguranţă majoritatea lor sunt oameni care au încercat să se perfecţioneze continuu întreaga lor viaţă.

13. Poate că mulţi dintre ei nu au încarnat în sufletul lor toate cele 10 Idealuri, dar cu siguranţă marea lor majoritate s-au deschis mai mult sau mai puţin idealului Cunoaşterii, ideal care trebuie dezvoltat îndeosebi de Mişcarea Trans-Religioasă în cadrul societăţilor actuale şi viitoare.

14. Pentru Omul Liber, pentru Gnosticul Meta-Perceptiv, pentru Omul care alege să-şi poarte paşii pe "Drumul Manifestării Integrale" Modelele Relative nu sunt deci, şi nici nu trebuie să fie, prilej de adoraţie fanatică, de imitaţie infantilă sau de copiere nediscriminativă – ele sunt şi e recomandabil să rămână doar prilej (motiv, stimulent) de incitare la manifestare a gândirii şi simţirii proprii, a discernământului şi creativităţii personale.

15. Pentru omul care vrea să-şi provoace spiritul să parcurgă Calea interioară şi exterioară care duce la întronarea în sine a celor 10 Idealuri, la mărirea necontenită a Cunoaşterii celor 7 Raze şi la realizarea şi menţinerea cât mai uşoară a Armoniei proprii şi a Întregului, studiul vieţii şi operelor Modelelor Relative este un ajutor de nepreţuit pe Drumul pe care a pornit.

16. Modelele Relative sunt prezente în mod activ în Sanctuarele Strălucirii Razelor prin cursuri şi seminarii[1], pentru a sta în conştiinţa noastră ca puncte de reper care să ne arate jaloanele evoluţiei umanităţii până în prezent şi să ne facă să conştientizăm cât mai profund necesitatea susţinerii în noi a unui efort serios şi constant de-a lungul întregii noastre vieţi îndreptat înspre perfecţionarea proprie şi a societăţii umane.

17. De multe ori viaţa şi activitatea acestor Modele Relative este de asemenea elocventă pentru ilustrarea efortului aproape supra omenesc necesar pentru a schimba mentalităţi interioare şi sociale nearmonioase, pentru a deschide minţile proprii şi ale celorlalţi semeni spre Cunoaştere şi Adevăr, pentru a armoniza constant la un nivel superior activitatea umană.

18. Din acest punct de vedere marea majoritate a Modelelor Relative care formează petalele Florii Creatorilor sunt Oameni Model, oameni a căror acţiune şi gândire poate fi luată ca punct de reper de către fiecare Om Universal.

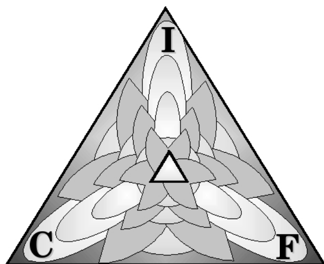
***

19. Bineînţeles că în societatea umană s-au

1 A se vedea pentru detalii cartea/ volumul „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite".

manifestat de-a lungul timpului şi *anti-modele* - oameni care din diferite motive au acţionat mai mult sau mai puţin conştient înspre distrugerea armoniei lor înşişi şi a societăţilor în care s-au manifestat şi al căror comportament şi gândire trebuie a fi evitată dacă ne dorim pacea, armonia, liniştea, cunoaşterea, etc.

20. Şi viaţa şi acţiunile acestora e necesar a fi cunoscute şi analizate cu discernământ pentru a nu mai cădea în aceleaşi greşeli în care ei au căzut, pentru a nu repeta suferinţa lor şi comportamentul şi gândirea lor nearmonioasă (a învăţa din greşelile altora şi astfel a nu le repeta a fost dintotdeauna un semn de Înţelepciune la care Omul Meta-Perceptiv se simte obligat să ia negreşit aminte).

16. InfiniNomus

1. Dragă frate/soră întru Fiinţă, în această Carte sunt prezentate caracteristicile specifice de manifestare ale unei Mişcări (Şcoli/ Căi/ Societăţi, etc.) Cultural-Conceptual-Material-Creatoare (de studiu, cercetare şi creaţie în domeniul întregii Cunoaşteri existente la nivelul societăţii umane) care îşi iniţiază existenţa în inima şi mintea ta pe măsură ce o parcurgi pagină cu pagină.

2. Pentru a te scuti de prejudecăţi şi confuzii inutile care ar putea să te ţină departe de priceperea unor înţelesuri mai profunde ale prezentei Mişcări (prin confuzia numelui cu conţinutul ei sau a conţinutului ei cu numele ei), nu i-am dat acesteia un nume dogmatic, (absolutist), ci mai multe nume.

3. De fapt i-am dat nume infinite ("X" nume) dintre care unele pot avea pentru tine calitatea de a-ţi sugera subiectiv anumite aspecte vibraţionale ale Actualei Manifestări.

4. Dintre multiplele nume pe care noi le folosim pentru a o desemna (respectiv pentru a indica spre noi cei care facem parte din ea) vom lăsa acum câteva să curgă lin şi spre gândurile şi emoţiile tale, pentru a ţi le umple de intuiţii numenale, adânc cuprinzătoare în sinteză a Valorilor Eterne ale Omului Universal:

5.

5.1	*Adevărurile Infinitului şi ale Eternităţii (AIE)* [illegible][1] Ejufifovu Obmobonivio lo evu Unufbonaroo[2] (EOU) [illegible][3] Infinite and Eternity Truth Veritatis de Infinitus et Aeternitas αλήθεια άπειρου και της αιωνιότητας	*Infinetianism*; AdInfinEter; InETru; Eternus; Infinitus; *Inetianum*; Etadan; Adetum; Etinium; Inetaum; *Inadar*	*Infinetieni* (/e); Eternieni (/e); Adinfinieni; *Eterieni*; Etinieni (/e); Infin/ Infinia; Etin/ Etinia; Adin/Adet; Inet/ Ineta; Etad/ Eta; Inad/ Ina
5.2	*Alianţa Fraternităţii Universale[4] (AFU)* [illegible] Evoebre Fenufbonaroo Ibosufhevu (EFI) [illegible] Alliance of Universal Brotherhood (AUB) Universalus Fraternitas Societas (UFS) Symmachia Adelfosyni Pagkosmios Sakhya Bhraatra Saarvatrika Tóngméng Xiōng dì huì Pǔ	*Fraternitatea*; Frăţia; AliFraUni; The Brotherhood; *Fraternitas*; UniFraSo; SymAdePag; *SakBhraSaa*; TonXioPu	*Fraţi/ Surori;* *Fraterieni*; *Fraterani*; Alifraunieni; Frateo/ Frateona; Alfranieni; Unal/ Unala; Alian/ Aliana; *Alianori*

1 Denumirea „Adevărurile Infinitului şi ale Eternităţii" scrisă cu caractere specifice alfabetului Raldre (detaliat în cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal", capitolul „Portaluri ale Forţei TransReligioase", subcapitolul „Alfabetul Raldre şi Alfabetul Lisan").

2 Scriere în limba Per2/ beta, obţinută prin permutarea literelor din textul „Adevărurile Infinitului şi ale Eternităţii" conform schemei de permutare expusă în cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal", capitolul „Portaluri ale Forţei TransReligioase", subcapitolul „Crearea de incante prin permutarea literelor".

3 Cuvintele „Ejufifovu Obmobonivio lo evu Unufbonaroo" sunt scrise cu caractere specifice alfabetului Lisan.

4 Denumirea „Alianţa Fraternităţii Universale" e scrisă în ordine: cu caractere specifice alfabetului Lisan, în limba Per2/ beta (cu caractere latine respectiv cu caractere specifice alfabetului Raldre) şi în limbile engleză, latină, greacă, sanscrită şi chineză (în toate aceste limbi e scrisă folosind caracterele latine).

5.3	*Arta Călătoriei prin Conştiinţă (ACC)* [illegible] Efne Givinafouo fob Gabnobra (EGG) [illegible] The Art of Travelling Through Consciousness Ars de Commeare per Conscientia	*CoCaArt*; TraConArt; Arca; Arcon; Conar; Conars; Efagagiv	*Călători prin Conştiinţă;* Arconian (/ană); *Gabnobrieni* (/e); *Eggarieni* (/e); Trecon / Treconia
5.4	*Arta Fiinţării Trans-Formale* (în, dincolo şi între Forme) - AFTF [illegible] Efne Mobrifoo Neb-Mafzevu (EMNM) [illegible] The Art of Trans-Formal Beingness Ars de Aevitas Trans-Forma	*Arta Transcenderii*; ArtFiTranForm; NebMaf; *Aevitas Fotra*; Emanum; Afataf	*Fiinţe trans-formale;* *Fortranieni* (/e); Fortra / Fotralia; Aftefieni; Aftefan/ Aftefana
5.5	*Asociaţia de Studii Trans-Religioase (ASTRu)* [illegible] Ehagoeroe Ju Hnijoo Neb-Fuvopoaehu [illegible] Association of Trans-Religious Study Sodalitas de Studium Trans-Religiosum	ASTre; *ASTianism*; SoSTraR; Ahagofu; Sorestudium; *Sores*; Astrare	*Astieni* (/e); Astian/ Astiana; Astianor/ Astianora; *Astrarieni;* Astrar/ Astrara; Astutreeni
5.6	*Calea Idealurilor, Porţilor şi Razelor (CIPoR)* [illegible] Gevue Ojuevifovaf, Cafrovaf lo Fetuvaf (GOCaF) [illegible] The Way of Ideals, Gates and Rays Via de Specimens, Portas et Crinis	IdPoRa; IdGaRa; *Idgarazar;* SpoCri; Idegar; *ViaCrinis;* ViaPortas	Idporazieni; Idgar/ Idgara; *Idegarieni;* Ideporieni
5.7	*Calea Percepţiei Infinite (CPI)* [illegible] Gevue Cufgucrouo Obmobonu [illegible] The Way of Infinite Perception Via de Agnitio Infinitum	CaPerIn; Caiperianism; *Inpecaon*	Caperini; *Caiperieni (/e)*; Caiperus/ Caiperia; Inpec/ Inpeca
5.8	*Drumul Manifestării Integrale (DMI)* [illegible] Jiziv Zebomuhnifoo Obnupfevu (JiZeOb) [illegible] The road of Integral Manifestation Via de Manifestatio Integrale	DMaInte; IntegMan; *IntMan*; ViaMaIn; RoInMar; *Jizeob*; Demeior	*Intmanieni (/e);* Intmani; Intman/ Intmana; *Jizeobieni*; *Drumieni*
5.9	*Etica Armonizării Sinelui şi a Societăţii (ŞASS)* [illegible] Unoge Efzabotafoo Hobuvio lo Hagouniroo [illegible] Harmonization Ethics of Oneself and of Society Ethicum de Harmonia de Ego et de Societas	*EticArmon;* Etarsian; Haeton; Etonso; Unefza; Etar; *Egsohan*	Paracticanţi ai Eticii Armoniei; *Adeizari* (/e); Armet/ Armeta; Etarsieni; *Haetonieni;* Haetoni; *Etarieni;* Etar/ Etara; *Egsohanieni*
5.10	*Frăţia Creatorilor (FC)* [illegible] Miroe Guenafovaf (MG) [illegible] The Brotherhood of Creators (BC) Creator Fraternitas (CF)	FraCreator; CreLisan; Migue; *FraterCreator*; GuMir	*Fraţi Creatori*; Crelisanieni (/e) Crelisandru/ Crelisandra
5.11	*Filosofie Sistemică şi Trans-Sistemică (FSTS)* [illegible] Movahamou Hohnuzogi lo Neb - Hohnuzogi (MHNH) [illegible] Systemic and Trans-Systemic Philosophy	FiloSTeS; *Sistemosofie*; Moneho	*Sistemieni (/e)*; *Sistemosofi*; Filostenieni (/e); Trasiani (/e); Trasian/ Trasiana
5.12	*Legea Armoniei Fiinţiale întru Întreg (LAFÎ)* [illegible] Vupue Efzabouo Morevu abni Abnup (VEMA) [illegible] The Law of Harmonic Beingness into the Whole Lex de Harmonia Aevitas in Universum	LeArFInt; *Vemaom;* Vuefmoab; Lexhae; *Lahabe;* Efzavu; Abmore; *HarLaw;* HarLex	*Integrieni;* *Armoni;* Armon/ Armona; *Abnubieni;* Abnu/ Abna; *Vemani;* Veman/ Vemana; *Harlexani*/ Harlexana; Lear/ Leara
5.13	*Misterele Individualizării şi Maturizării Psihice (MIMP)* [illegible] Zohnufuvu Objosojievotifoo lo Zenifotifoo Chosogu [illegible] The Mysteries of Individualization and Psychical Maturation Misterium de Persona et de Maturatio Psychica	Misterele *"IndMa"/* "IndMatur"; IndPsiMatur; Zecho; Obcho; *Misterium*	*Indmani (/e)* Indman/ Indmana; *Zechonieni;* Zechonian/ Zechona

5.14	*Mişcarea Meta-Perceptivă* (mişcarea percepţiei care se extinde spre infinit) – MMP [illegible] Zolgefue Zune-Cufgucnosi [illegible] Meta-Perceptive Movement (MPM) Tractus Meta-Agnitionis	MisMePer; TraMeAg; *Zune*	*Indivizi meta-perceptivi;* Inpemani /(e); Inpeme/ Inpema; Meinpe/ Mainpa; *Zuneani*
5.15	*N∞* **/ Nomens Infinitus / InfiniNomus /** InfiNomus / *NXanor* (Mişcarea/Şcoala/ Calea/ Legea/ Misterele etc. cu infinite nume - cu "x" nume (n)/ sau cu nume (n), semne, manifestări infinite (x) – MXN) [illegible] Bazub Obmobon [illegible] Infinites Names Nominis Infinitus		*Infinomieni (/e)* Infinomian/ Infinomiană; *Nxanieni (/e)*; Nxan/ Nxana; Nxanian/ Nxania; Nxanor/ Nxanora
5.16	*Ordinul Noilor Ere (ONE)* [illegible] Afobiv Baovaf Ufu [illegible] Order of New Eras Ordo de Novus Aerae	OrdiNoEr/ OrNeRa; *Oneism*; ONA; *Nera*	Oamenii/ fiinţele noilor ere / *onefieni (/e);* Onef / One; *Coner (/ian)* / Coneria
5.17	*Portalul Cărţii Infinite (PCI)* [illegible] Cafneviv Gifroo Obmobonu [illegible] The Portal of the Infinite Book Portale de Carta Infinita		Cartieni; PoCaIn; PoInBo; Pocar
5.18	*Poarta Conştiinţei Trans-Sistemice (LCTS)* [illegible] Caefne Gabnoobruo Neb - Hohnuzogu [illegible] The Gate of Trans-Sistemic Consciousness Porta de Conscientia Trans-Sistemica	TranSisCon; *Gatris*; *Caega Neho;* Caneho	*Oameni Trans-sistemici;* Transisconieni; *Otsiani (/e)*; Otsian/ Otsiana; *Gatrisieni*
5.19	*Poarta Revelaţiei Universale, Directe şi Infinite (PRUDI)* [illegible] Caefne Fusuverouo Ibosufhevu, Jofugnu lo Obmobonu; [illegible] The Gate of Universal, Direct and Infinite Revelation; Porta de Revelatio Universalus, Actutum et Infinita		Cercetători-creatori ai Realităţii; *Construzini* (/e); *Preudini* (/e); Preudin / Preudia; PoRevUnDIn; *Prudian*
5.20	*Religia Oamenilor Liberi (ROL)* [illegible] Fuvopoe Azivio Voduf [illegible] Religion of the Free Mans (The Free Mans Religion) Religio de Homo Liber	*Azivod;* ReOmLiber; ReLiOm; *Reholi;* Refreman; *Fuavo*	*Oameni Liberi;* Oliberieni/ *Liberieni (/e);* Oliber/ Olibera; Liber/ Liberia; Orel/ Orelia; Relon/ Relona
5.21	*Religia Cosmică / Universului / Întregului* [illegible] Fuvopoe Gahzogi / Ibosufhivio / Abnupivio [illegible] The Cosmic Religion / Religion of the Universe / Religion of the Whole Religio de Universus		*Corenieni;* Unirenieni; *Integrieni;* UniRe; Unir/ Unira; *CoRe;* Coren/ Corena; *Inre;* Fuvgah; Abnu
5.22	*Religia Infinitului/ Religia Infinită* [illegible] Fuvopoe Obmobonivio [illegible] The Infinite Religion Religio de Infinitum		*Infinetieni;* Rein/ Reina; Relin; *IRe*; Ire/ Irea
5.23	*Religia Integrală/ IntegroReligie* [illegible] Fuvopoe Obnupfevi [illegible] The Integral Religion Religio Integralis		Integral; Obnu; Integro; *Integrini*; Intei
5.24	*Ritul Perfecţiunii Infinite (RPI)* [illegible] Foniv Cufmugroiboo Obmobonu [illegible] The Rite of Infinite Perfection Ritus de Perfectio Infinita	*InPerIanism;* Ritus Perfectionis; Ritul *Inpeom*	*Inperieni (/e);* Inperian/ Inperiana; RiPerIni; Rinpeomi
5.25	*Templul Cunoaşterii Universale (TCU)* [illegible] Nuzviv Gibaelnufufoo Ibosufhevu	*Templul "Unicun"*; TempUniCun; *Knoteun*	*Oameni Universali/* Unicunieni (/e); Unic/ Unico;

	[illegible] The Temple of Universal Knowledge Templum de Scientia Universalus		Utec/ Utecu; *Knoteuni*
5.26	*Transreligie/ Trans-Religie (/a) (TR)* [illegible] Nebfuvopoe / Neb-Fuvopoe [illegible] Transreligion / Trans-Religion Transreligio / Trans-Religio	*Mişcare Trans-Religioasă* (MTR); MiTraRe	*Oameni Transeligioşi/ Trans-Religioşi;* Trareoni (/e); *Treoni;* Treo/ Treona; Retran/ Retrana
5.27	*Sanctuarul Libertăţii (SL)* [illegible] Hebniefiv Vodufniroo [illegible] Sanctuary of Liberty / Liberty Shrine Sanctuarium de Libertas	SanctLiber; *LiSan;* Sanctuarul; *Sanctuarium;*	SanctLiberieni (/e) *Lisanieni (/e)/* *Oameni Liberi;* Lisan/ Lisana
5.28	*Sanctuarul Strălucirii Razelor Cunoaşterii Universale (SSRCU / SSR)* [illegible] Hebniefiv Hivigofoo Fetuvaf Gibaelnufufoo Ibosufhevu [illegible] Radiance Sanctuary of Universal Knowledge Rays Sanctuarium de Candor de Crinis de Scientia Universalus		*Oameni Radianţi* (care manifestă prin ei Razele) *Radiani (/e);* Radianum/ Radiana; *SancStraRa*; SanStRa
5.29	*Semnele Omului Universal (SOU)* [illegible] Huzbuvu Azivio Ibosufhev [illegible] The Signs of Universal Man Signo de Homo Universalus		OmUSEM; SiUMan; *Ibahu;* *Ibahi;* *Hazibieni*
5.30	*Societatea Eresofiană (a Înţelepciunii Erelor) – SES* [illegible] Hagounenue Ufuhamoebi [illegible] The Erasofian Society Societas de Aerasofia		*Eresofieni;* Erasofiani; Eres/ Eresna; SoEreSo; *SoEr*
5.31	*Societatea Holo-Gnostică (SHG)* (îndreptată spre cunoaşterea şi experimentarea Întregului/ Holos-ului/ Universului) [illegible] Hagounenue Sava-Pahnogi [illegible] The Whole-Gnostic (Holo-Gnostic) Society Societas de Holo-Gnosa (/de Gnosa de Universus)		*Holognostici;* Soho/ Soha; HoloGnosis; *SoHoGnosis*
5.32	*SocioReligie/ Religia Socială* [illegible] Fuvopoe Hagoevi [illegible] SocioReligion/ The Social Religion Religio Socialis	*SoRe;* *Rels;* Hagof;	*Sorenieni;* Soren/ Sorena; *Soreani;* *Socilieni;* Relsei
5.33	*Ştiinţa Transcenderii Formelor (ŞTF)* [illegible] Lobre Nebgubjufoo Mafzuoaf [illegible] The Science of Forms Transcendence Scientia de Transcendium Formae		Transcendo-logie; *Oameni Transcendenţi;* *Fotrani;* Fotran/ Fotrania
	etc.	etc.	etc.

6. Fiecare Individ care participă la manifestarea prin sine şi în societate a Nestematelor regăsite în această Carte (Idealuri, Porţi, Raze, Surse, Etica Armoniei, Ţeluri, Fapte, etc.) sau în celelalte 7 Cărţi ale "Noii Vieţi", se va prezenta deci faţă de sine şi/sau faţă de ceilalţi cu oricare din numele menţionate anterior şi ca făcând parte din oricare din "mişcările" numite mai sus, sau cu altele create de el - căci numele nu sunt aşa de importante ca şi conţinutul lor - ca şi realitatea infinită specifică pe care fiecare din ele o exprimă cu stângăcie copilărească.

7. Aceasta trebuie intuită şi înţeleasă în cuvinte (în logică, în raţiune, în limbaj), dincolo de cuvinte (în percepţia clară directă), între cuvinte şi în spatele lor (în intuiţia şi experienţa directă, mistică, integratoare).

8. Numele enumerate mai sus sunt deci folosite mai mult sau mai puţin în discursul nostru, în funcţie de cât de mult ne produc plăcere fiecare din ele (ca şi vibraţie melodică) la un moment dat.

9. Atenţie însă: să nu ne lăsăm furaţi de Nume – mai ales că acum suntem iată pe tărâmul Infinitului, al Relativităţii şi al Percepţiei Nelimitate.

17. Cartea Trans-Religiei: Baza de Date Universală

1. Trans-Religia ca Religie Globală şi mai mult ca şi Cultură şi Cunoaştere Globală nu poate avea ca şi „cărţi sfinte" (recomandate spre a fi citite şi studiate) doar anumite opere, doar ale anumitor Creatori.

2. Ea e deschisă spre Cunoaşterea de orice fel, încarnată pe oricare din cele Şapte Raze şi de aceea "Cartea Sfântă a Trans-Religiei" nu doar că cuprinde toate cărţile „sfinte" ale tuturor religiilor şi mişcărilor ezoterice, dar ea cuprinde toate Operele tuturor Creatorilor de pe cele Şapte Raze cu sub-razele lor.

3. "Cartea Trans-Religiei" cuprinde toată Cunoaşterea Umană de până în prezent şi se va îmbogăţii necontenit cu toată Cunoaşterea Umană din viitor.

***

4. Pentru realizarea unei părţi importante din această „Carte", Mişcarea Trans-Religioasă susţine cu putere activitatea de dezvoltare, actualizare şi întreţinere a *Bazei de Date Frateriene* care cuprinde în întregime (în format electronic – PDF, HTML, text, Jpeg, Gif, avi, mpg, mp3, ogg, etc.) principalele opere din domeniile: *filozofie, psihologie, economie, politică, religie şi ezoterism, ştiinţă şi tehnică şi artă.*

5. Accesul la această bază de date este gratuit şi se face în cadrul unor spaţii special amenajate în acest sens în cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase şi prin intermediul Internetului (sau a altor Reţele de date ce se vor dezvolta în viitor).

6. Baza de Date este disponibilă şi pe un suport electronic independent (CD, DVD, HDD, SSD, sau altele de acest gen).

7. Tot în scopul facilitării accesului cât mai multor fiinţe la Cunoaşterea şi Cultura Universală în cadrul Sanctuarelor Trans-Religiei sunt organizate şi întreţinute biblioteci, mediateci, videoteci şi muzee cât mai cuprinzătoare.

***

8. În cartea/ volumul *„Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite"* dăm o listă orientativă privitoare la diferitele aspecte (teoretice şi practice), implicate de studiul celor 7 Raze, care vor fi luate în considerare pentru activităţile educative care se vor desfăşura în cadrul Mişcării ViaCrinis prin Sanctuarele Infinetiene şi care vor fi cuprinse astfel în Baza de Date Frateriană şi în Ghidul ei.

9. Această listă va fi mereu actualizată şi adaptată astfel încât să fie mereu cât mai aproape de cele mai importante aspecte, descoperiri şi evoluţii ce caracterizează acţiunea celor 7 Raze în diferite areale ale Timpului şi Spaţiului.

10. Baza de Date Frateriană (BDF sau FDB)/ Nxaniană (BDNX/ NXDB)/ Infinetiană/ Integriană/ Zune/ Knoteum... numită şi Memoria Razelor, Memoria Akasha, TransMemoriam, Florile Creaţiei, etc. cuprinde:

10.1- *Biblioteca (Frateriană/ ...)* – care conţine în formă informatizată şi pe diverse alte suporturi Textele (Cărţile) cele mai importante (de bază) şi mai reprezentative pentru fiecare din aspectele majore de manifestare a celor 7 Raze (o listă orientativă asupra cărţilor cuprinse aici, cum am mai precizat, se găseşte în vol. „Zetrianul", sub titlul „Aspecte Majore ale Razelor");

10.2- *Baza de Date Video (Frateriană/ ...)* – cuprinde o bază de date video sub forma unor documentare, cursuri, filme artistice, ş.a. care au ca subiect cele mai importante aspecte ale fiecăreia din cele Şapte Raze;

10.3- *Baza de Date Audio (Frateriană/ ...)* – cuprinde înregistrări muzicale, documentare, cursuri, conferinţe, dezbateri audio, etc. (pe diferite suporturi şi în diferite formate) care expun auditiv diferite aspecte ale celor 7 Raze;

10.4- *Baza de date Foto (Frateriană/ ...)* - cuprinde reproduceri fotografice a celor mai importante opere de artă (arhitectură, inginerie, pictură, sculptură, etc.) şi a diferitelor altor aspecte mai semnificative ale manifestării Razelor.

10.5- *Muzeele (Frateriene/ ...)* – cuprind expoziţii (de pictură, de sculptură, de vestigii arheologice etc.) a unor aspecte semnificative ale Razelor şi se manifestă în cadrul Sanctuarelor Lisaniene şi a altor spaţii special amenajate în acest scop de Mişcarea MetaPerceptivă.

10.6- *Universul (Fraterian/ ...) Virtual (U.F.V.)* – cuprinde reproducerea fidelă în spaţiul virtual a Sanctuarelor Onefiene, a altor spaţii TransReligioase şi a diferitelor tipuri de activităţi care se desfăşoară în aceste spaţii.

În cadrul dat al U.F.V. se pot organiza întâlniri virtuale între Oamenii Universali şi/sau alţi vizitatori ai acestui spaţiu precum şi consultări ale B.D.F. şi a Ghidului ei.

10.7. *Universurile (Frateriene/ ...) Virtuale Paralele (U.F.V.P.)* - cuprind lumi nxaniene exclusiv virtuale (fără corespondent în lumea materială – sanctuare şi alte spaţii lisaniene exclusiv virtuale, lumi s.f. şi fantastice infinetiene, lumi paralele celor existente material – asemănătoare cu cele existente dar caracterizate de mai mici sau mai mari diferenţieri faţă de acestea în anumite aspecte ale lor, etc.) având rol educaţional şi de prezentare a Valorilor Omului Universal sub forme cât mai diverse.

UFVP-urile sunt de două feluri: posibile (care s-ar putea manifesta în anumite condiţii şi în lumea materială) şi fantastice (care este puţin probabil că vor exista vreodată în lumea materială).

11. Ghidul Bazei de Date **Frateriene** (/ Nxaniene/ Infinetiene / Trans-Religioase ... - GBDF/ GBDN/ GBDI/ GBDTR...) numit şi: Baza de Date Educativ-Orientativă, Călăuza Razelor, Ghidul Lisanian, etc. are rol de ghidare, orientare şi îndrumare a Cercetătorului în cadrul BDF şi al BDU şi cuprinde:

11.1- texte (broşuri, cărţi, reviste, etc.) şi cursuri scrise şi/sau înregistrate audio/video şi
11.2- documentare audio/ video/ foto de lungime medie care fac o introducere cât de cât detaliată a aspectelor biografice, civilizaţionale, conceptuale, creaţionale, etc. mai importante de pe fiecare din cele 7 Raze.
11.2.1 Fiecare dintre ele au încorporate o prezentare clară, coerentă şi bine structurată; cât mai multe citate şi/ sau expuneri vizuale şi auditive cât mai elocvente pentru subiectul expus şi o bibliografie aferentă, precum şi recomandări şi trimiteri spre extinderea ulterioară a studiului aspectelor abordate.
11.2.2. Documentarele scrise/ audio/ video/ foto vor avea deci ca subiect diferitele civilizaţii şi culturi (şi localităţi cu importanţă mai mare – politică, artistică, religioasă, ştiinţifică, etc. - din cadrul lor) care au fost, sunt sau vor fi; diferitele religii, filozofii, psihologii, sisteme politice şi economice, manifestări artistice şi ştiinţifice, etc. specifice timpului prezent şi altor timpuri trecute, prezentate din trei puncte de vedere importante: biografic-civilizaţional, conceptual-ideatic şi creativ-constructiv; ş.a.
11.3- hărţi cât mai detaliate ale cosmosului, pământului, diferitelor naţiuni şi ţări şi a formaţiunilor naturale geografice terestre şi extraterestre cunoscute.
11.4- Stimulatoare pentru Asimilarea Cunoaşterii Universale manifestate sub forma unor jocuri educative, a unor concursuri de cultură universală pe diferite raze (sau doar pe anumite aspecte ale lor), etc.
11.5 - ş.a.

***

12. Materialele cuprinse în GBDF formează suportul pentru cursurile, seminariile şi atelierele desfăşurate în cadrul Ritului Perfecţiunii Infinite (Zetrianului) şi a Facultăţilor de Studii Trans-Religioase (care formează Cercetătorii Înaintaţi).

***

13. Baza de Date Frateriană (/ ...) şi Ghidul Bazei de Date Frateriene (/ ...) sunt create şi susţinute prin efortul intelectual, financiar şi material al tuturor celor interesaţi în acest sens (fie că fac sau nu parte din Mişcarea TransReligioasă), dar în special al Cercetătorilor Înaintaţi şi a Comunităţilor de Cercetători Trans-Religioşi.

14. Odată terminată realizarea BDF şi a Ghidului ei aceştia vor contribui în mod activ la dezvoltarea şi menţinerea şi a altor baze de date din cadrul BDU.
15. Fiecare Sanctuar Trans-Religios va căuta să deţină pe suport informaţional (şi în măsura posibilului material), în întregime, Baza de Date Frateriană şi Ghidul ei şi le va oferii spre consultare, în spaţii special amenajate în acest scop (sau prin transferul de date prin reţele locale sau globale), tuturor celor interesaţi, în mod gratuit.
16. BDF şi Ghidul ei trebuie să fie redactate în cel puţin 5 limbi de circulaţie internaţională şi în cât mai multe din limbile vorbite local de diferitele comunităţi regionale (responsabilitatea traducerii în aceste limbi revine în principal acestor comunităţi) – datele redactate iniţial în limbi care astăzi nu se mai folosesc vor fi redate în cadrul BDF şi în aceste limbi.
17. Parcurgerea BDF este un prim pas spre cunoaşterea şi familiarizarea cu cele mai importante aspecte ale Cunoaşterii Universale, care apoi se poate extinde la infinit prin intermediul consultării Bazei de Date Universale (BDU/ UDB) şi a folosirii forţelor de cercetare şi creaţie proprii.

18. Baza de Date Universală – BDU (Cartea Trans-Religiei) cuprinde:
18.1- *Biblioteca Universală* care conţine în formă informatizată şi pe diverse alte suporturi (existente în cadrul tuturor bibliotecilor lumii) cât mai multe din Textele (Cărţile) scrise vreodată pe oricare din cele 7 Raze (numărul lor este de ordinul milioanelor şi al zecilor de milioane);
18.2- *Baza de date Video Universală* – cuprinde cât mai multe din documentarele, filmele artistice, emisiunile de dezbateri, etc. produse vreodată pe oricare din cele Şapte Raze;
18.3- *Baza de date Audio Universală* – cuprinde cât mai multe din înregistrările muzicale, documentarele, conferinţele, dezbaterile audio, etc. produse vreodată care expun auditiv diferite aspecte ale celor 7 Raze;
18.4- *Baza de date Foto Universală* – cuprinde reproduceri fotografice a majorităţii operelor de artă (arhitectură, inginerie, pictură, sculptură, etc.) şi a oricăror altor aspecte ale Manifestării;
18.5- *Muzeul Universal* – cuprinde toate muzeele existente în lume cu tot ceea ce cuprind ele;
18.6- *Universul Virtual (U.V.)* **-** este o copie virtuală cât mai fidelă a Universului existent (sub aspecte ale sale cum sunt: aspectele naturale (munţi, câmpi, râuri, oceane, deşerturi, faună, floră etc.), organizarea comunităţilor umane (arhitectură, inginerie, dotări tehnice, modă, limbi vorbite, etc.) în anumite momente din timp şi în anumite locuri din spaţiu creată cu scopul accesului cât mai rapid la orice informaţie specifică oricărui aspect al celor 7 Raze.
Acest U.V. se reactualizează continuu pentru a fi cât mai în acord cu realitatea timpului prezent.

18.7- *Universurile Virtuale Paralele (U.V.P.)* - cuprind lumi virtuale create artificial de inteligenţa creativă (lumi s.f., fantastice, lumi paralele celor existente material, etc.) care funcţionează doar virtual (fiecare după reguli şi în moduri specifice stabilite de creatorii şi vizitatorii lor), având rolul de destindere şi inspiraţie pentru cei care le vizitează.
UVP-urile sunt de două feluri: posibile (care s-ar putea manifesta în anumite condiţii şi în lumea materială) şi fantastice (care este puţin probabil că

au existat sau vor exista vreodată în lumea materială).

***

19. Suportul Bazei de Date Universale este Reţeaua Informaţională Universală, iar susţinătorii şi menţinătorii ei sunt toţi cei care se manifestă în cadrul acestei Reţele.

20. Baza de Date Universală cuprinde BDF şi toate celelalte Baze de Date dezvoltate de umanitate şi existente la un moment dat.

18. BDF şi Călătorul prin Conştiinţă

1. Călătorul prin Conştiinţă caută mereu cunoaşterea cât mai exactă a diferitelor aspecte ale celor 7 Raze şi odată obţinută o foloseşte imediat cu înţelepciune pentru realizarea unei mai mari şi mai uşoare armonizări a propriului sistem al fiinţei şi apoi o dăruieşte cu iubire tuturor celorlalte fiinţe care sunt interesate să o obţină.

2. El este unul din cei care îi reprezintă peste tot pe cei care vor să cunoască.

3. De aceea el creează (produce) în măsura posibilităţilor de care dispune Documentare (biografice, culturale, conceptuale, tehnice, etc.) vizuale (fotografice, picturale, etc.), auditive şi audio-vizuale despre diferiţi fraţi creatori şi oameni model, despre operele/ realizările lor, despre civilizaţii, culturi, popoare, oraşe, comunităţi, opere artistice, filozofice, religioase, etc. - documentare care apoi sunt puse în mod gratuit pe Reţea la dispoziţia tuturor celor care vor să cunoască aspectele pe care ele le tratează.

4. Ceea ce ochii săi văd, ceea ce urechile sale aud, atunci când călătoreşte şi trăieşte prin diferite aspecte esenţiale ale manifestării celor 7 Raze, camera de filmat şi de fotografiat înregistrează vizual, microfonul înregistrează auditiv, pixul înregistrează în scris (textual), etc.

5. Prin intermediul acestor Daruri necondiţionate ale Erei Informaţionale el preia propria cunoaştere perceptivă şi o pune la dispoziţia tuturor acelora care doresc în mod rapid şi eficient să se informeze despre aspectele cu care el a intrat în contact individual direct.

6. Cunoaşterea care i-a fost dăruită de Întreg iată, astfel el o dăruieşte mai departe tuturor celor care vor să se înfrupte din ea.

7. El trăieşte la sânul unor societăţi cu tradiţii, cu obiceiuri, cu manifestări culturale şi civilizaţionale specifice; trăieşte în localităţi cu monumente demne de perceput, cunoaşte istorii ale unor locuri sau lucruri şi această cunoaştere care i s-a dăruit lui de către Întreg oarecum în mod natural, iată el o poate pune la dispoziţia întregii umanităţi, a tuturor celor care vor să şi-o însuşească.

8. Memoria şi percepţia lui individuală devine prin manifestarea din când în când în paralel cu ea a unei memorii şi percepţii informatice (audio-vizuale) şi a darurilor perceptive pe care astfel le poate face întregii umanităţi, o memorie şi o percepţie deschisă spre universal (spre comuniunea şi comunicarea sinceră cu toate celelalte fiinţe) deoarece pentru puţinul pe care el îl dăruieşte primeşte infinit mai mult!

9. Atât de mult încât nu-i va ajunge o viaţă să parcurgă toate darurile perceptive pe care ceilalţi Călători prin Conştiinţă i le fac în mod gratuit prin intermediul Reţelei şi a Bazei de Date Universale, respectiv Frateriene.

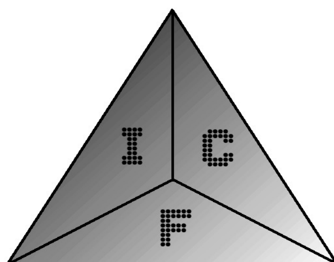
10. Percepţia e un dar necondiţionat cu care ne-am născut – în dar am primit, în dar vom da!

11. Ceea ce ne bucură pe noi Călătorii prin Conştiinţă poate să bucure nenumărate alte fiinţe (mii şi milioane) dacă ne însoţim cu puţin efort din când în când propria percepţie individuală cu percepţia informatică universală a unei camere foto, a unei camere video sau a unui aparat de înregistrat.

12. Atunci bucuria noastră devine şi bucuria lor, iar bucuria lor devine şi bucuria noastră.

13. Atunci bucuria individuală a percepţiei frumosului şi cunoaşterii devine bucuria unei comuniuni infinite cu toate fiinţele şi cu Întregul/ Universul care ne-a dat naştere.

14. Fiecare Cercetător Trans-Religios va contribui deci pe cât îi stă în putinţă la constituirea, actualizarea şi perfecţionarea continua a BDU şi BDF.

19. Licenţa celor trei Libertăţi (L3L)

0.1 Toate operele literare, artistice, ştiinţifice (texte, documentare, filme, înregistrări, programe, etc.) etc. produse de Mişcarea Trans-Religioasă se recomandă a fi publicate şi distribuite sub Licenţa celor 3 Libertăţi varianta 1 (L3Lv1) sau sub variante ulterioare ale acestei Licenţe lansate de conducerea Mişcării Lisaniene.

0.2 În acest sens, la începutul acestor opere se vor insera următoarele:

0.2.1 „Copyright deţinut de Mişcarea Infinomiană (sau de alte forme juridice sub care se manifestă Mişcarea Trans-Religioasă). Unele drepturi rezervate.

0.2.2 Opera de faţă se distribuie sub „Licenţa celor trei Libertăţi" varianta 1 (L3Lv1) care prevede:

1. **Libertatea Cunoaşterii** (informării) – opera de faţă (în întregime şi/sau parţial) poate fi citită (vizualizată, audiată, etc.), copiată, distribuită, editată, publicată electronic (în format pdf, html, txt, doc, odt, sxw, gif, jpeg, avi, mpeg, ogg, etc.) şi pe suporturi clasice (de hârtie, bandă magnetică, compact disc, ş.a.) în oricâte exemplare, de către oricine, cu condiţia ca aceasta să fie făcută în scopuri necomerciale şi ca cel care o primeşte de la altcineva să fie informat că şi el are drepturile pe care le prevede Licenţa celor 3 Libertăţi.

1.1 Pentru distribuirea ei se pot cere şi bani dar numai atâţia cât să acopere costurile ei de producţie şi distribuţie.

1.2 Dreptul de a o distribui comercial (în scopul obţinerii de profit) este rezervat în exclusivitate autorului (autorilor) ei şi/sau acelora care au acceptul scris al autorului în acest sens sau a acelora care deţin dreptul de copyright pentru respectiva lucrare.

2. **Libertatea Iubirii** – opera (lucrarea) în sine şi orice informaţie conţinută în ea poate fi împărtăşită (dăruită) cu oricine doreşte acest lucru în mod nelimitat şi poate fi folosită ca suport pentru conferinţe, seminarii, ateliere, etc. cu condiţia ca aceste activităţi să se facă cu scopuri necomerciale.

3. **Libertatea Puterii** – constă în faptul că:

3.1.- părţi consistente din această lucrare (operă) pot fi incluse în alte lucrări fără acordul expres al autorului (autorilor), cu condiţia ca lucrarea care le încorporează să menţioneze autorul (autorii) şi titlul lucrării din care a fost preluată şi să fie şi ea distribuită sub prezenta licenţă în scopuri necomerciale.

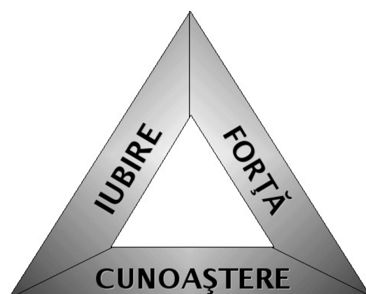
3.2.- oricare părţi din prezenta lucrare pot fi modificate (prin scoatere, adăugare, reformulare etc.) şi apoi lansate pe piaţă noi variante ale prezentei lucrări (variante modificate ale ei) cu următoarele condiţii:

3.2.1- să se menţioneze în noua variantă, autorul (autorii) lucrării originale şi a titlului original al lucrării şi să se indice posibilităţile prin care lucrarea originală poate fi accesată în întregimea ei;

3.2.2- să se menţioneze în mod expres în varianta modificată (de exemplu în cadrul unor prefeţe sau a unor postfeţe) părţile care aparţin de lucrarea originală şi modificările care s-au operat asupra acesteia: ce s-a scos, ce s-a adăugat, ce s-a modificat (reformulat) – cu precizarea titlurilor de capitole şi subcapitole sau a părţilor afectate de schimbare şi a numărului de pagină (secvenţe, pasaj, etc.) aferente lor în lucrarea originală ;

3.2.3- variantele derivate (modificate) bazate pe lucrarea originală să se distribuie şi ele doar sub Licenţa celor 3 Libertăţi;

3.2.4- Lucrările derivate pot fi distribuite comercial doar cu acordul scris al autorului (autorilor) lucrării originale sau a acelora care deţin dreptul de copyright pentru respectiva lucrare."

20. Sanctuarele Strălucirii Razelor

1. În orice spaţiu specific, în care se întâlnesc cel puţin trei Cercetători TransReligioşi, cu intenţia de a dezvolta şi de a manifesta în ei şi în afara lor Valorile TransReligiei se formează un Sanctuar TransReligios.

2. Există astfel **Sanctuare** (Spaţii ale Împlinirii/ Spaţii Sacre/ Focare Energetice/ Locuri ale Comuniunii, etc..):

- naturale – spaţiile naturale (păduri, câmpii, malul mării, pajişti muntoase, etc.);
- ocazionale – spaţii construite cu alte scopuri iniţiale decât acela de Sanctuar TransReligios, dar care momentan sunt folosite ca atare;
- permanente – spaţii special construite pentru a fi Sanctuare TransReligioase;

***

3. Pentru consacrarea ca Sanctuar TransReligios elementul cel mai important este prezenţa în el a cel puţin trei Cercetători TransReligioşi (dintre care e preferabil ca cel puţin unul să aibă calitatea de Cercetător Înaintat) cu intenţia de a desfăşura o activitate lisaniană specifică.

4. Câteva elemente opţionale dar adânc semnificative pentru consacrarea unui Sanctuar sunt următoarele:

4.1- prezenţa în Sanctuar a Cărţii Cunoaşterii Universale – sub formă informatizată sau simbolică (sub forma unor enciclopedii, respectiv colecţii de cunoştinţe specifice fiecăreia din cele 7 Raze);

4.2- prezenţa Simbolurilor Forţă a Valorilor TransReligiei (Idealuri, Raze, Porţi, Etica Armoniei, Surse, Ţeluri şi Fapte), ale Omului şi Umanităţii (simboluri/ reprezentări ale „Omului Atemporal”, ale „Familiei Eterne”, ale Evenimentelor Majore ale Vieţii, ale Faptelor De Viaţă Umană, etc.) respectiv ale Întregului (Totului/ Universului/ Cosmosului).

4.3- un ritual specific de consacrare (mai lung sau mai scurt, mai simplu sau mai complex - ales de cei care fac consacrarea) specific consacrării lui iniţiale (consacrării primare – la prima folosire a spaţiului respectiv în scopuri infinetiene) respectiv specific începutului fiecărei activităţii particulare care urmează să se desfăşoare în el (consacrării introductive).

***

5. Un exemplu de consacrare introductivă simplă este rostirea următoarei formule sacralizante:

- „Fie iubire! Fie cunoaştere! Fie forţă!

Noi cei strânşi aici şi acum întru Ideal şi întru prezenţa atotcuprinzătoare a Întregului consacrăm prin forţa unită a vieţuirii noastre acest Spaţiu şi acest Timp - Idelurilor Omului Universal, Razelor Cunoaşterii Universale, Porţilor Noilor Ere, Eticii Armoniei, Surselor Fericirii, Ţelurilor Mişcării TransReligioase şi Faptelor Omului Liber!

Fie ca gândurile şi faptele noastre să fie mereu ghidate de aceste Şapte Mari Lumini întru Armonie cu Sinele, cu Ceilalţi şi cu Întregul!

Fie ca Simbolurile Forţă ale Umanităţii să ne inspire mereu gândurile, vorbele şi faptele!

Fie Iubire! Fie Cunoaştere! Fie Forţă!"

***

6. Această Consacrare introductivă simplă poate fi înlocuită sau completată cu o alta mai mult sau mai puţin complexă (creată de cei care o practică pe baza Chestionarului de Creare a Ritualurilor[1]).

7. În Sanctuarele astfel consacrate prin prezenţa aspectelor menţionate anterior se pot apoi desfăşura conferinţe, seminarii, ateliere, ritualuri, meditaţii, ceremonii, ş.a.m.d.

8. **Sanctuarele Permanente ale "Trans-Religiei"** (special construite în scop TransReligios) sunt astfel concepute şi realizate încât prin intermediul lor toţi cei care doresc să manifeste prin ei Idealurile, Etica Armoniei, Sursele, Razele, Porţile, Ţelurile şi Faptele să poată fi ajutaţi spre a fi cât mai în măsură să simtă cu putere prin ei acţiunea sacralizantă a fiecăreia din aceste Valori.

9. De aceea în mod obligatoriu ele cuprind:

- o bibliotecă şi o mediatecă care să cuprindă cel puţin toate operele Modelelor Relative ale Omului Universal şi alte opere importante pentru studiul Manifestărilor Majore specifice fiecăreia din cele Şapte Raze;
- cel puţin două săli de meditaţie dotate corespunzător;
- câteva săli de seminarii (ateliere, laboratoare, etc.) pentru a facilita întâlniri periodice ale Cercetătorilor şi Cercetătorilor Înaintaţi în cadrul cărora se vor aborda şi cerceta diferite aspecte ale celor 7 Raze;
- cel puţin o sală de conferinţe cu scenă pentru teatru şi dotată cu cele necesare pentru proiecţia de filme şi ascultarea de audiţii muzicale;
- o sală mare pentru a se putea practica în ea arte marţiale şi dansuri;
- câteva săli pentru a putea locui oaspeţii şi Cercetătorii Înaintaţi care administrează activităţile de la sediu;
- săli de comuniune şi convieţuire (sală de mese, bar, etc.)
- şi sala centrală – Sanctuarul propriu-zis al Trans-Religiei de o formă specifică.

10. Sala Centrală a Sanctuarelor HoloGnostice se numeşte deci **Sanctuar** şi găzduieşte:

- "Cartea Trans-Religiei" în formă electronică;
- reprezentări simbolice ale Valorilor Trans-Religiei (de obicei puse deasupra, în jurul şi pe Poarta dedicată Religiei şi Ezoterismului în Sanctuar;
- reprezentări simbolice (picturale, sculpturale sau de altă natură) ale Omului Atemporal, ale Familiei Eterne, ale Evenimentelor Majore ale Vieţii

[1] A se vedea pentru detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal".

Umane şi ale Faptelor De Viaţă Umană[1] – plasate de obicei pe (/lângă) peretele dedicat Razei Religiei şi Ezoterismului, în principiu de o parte şi de alta a Porţii Comunicării, specifică Razei Religiei;

- diferite alte simboluri Trans-Religioase şi simboluri/ reprezentări/ picturi, etc. specifice diferitelor aspecte a celor 7 Raze (ştiinţifice, religioase şi oculte, etc.);
- reprezentări artistice ale Modelelor Relative şi ale realizărilor lor;
- fragmente reprezentative din operele lor;
- scheme (sub forma unor arbori, tabele, grafice, etc.) care facilitează prezentarea sintetică a diferitelor aspecte majore specifice celor 7 Raze;

Aceste simboluri, grafice, scheme, picturi, reprezentări scrieri, etc. sunt împărţite pe pereţii Sanctuarului astfel încât fiecare are o zonă specifică anume desemnată pentru fiecare Rază (cum e de exemplu în schema de mai jos).

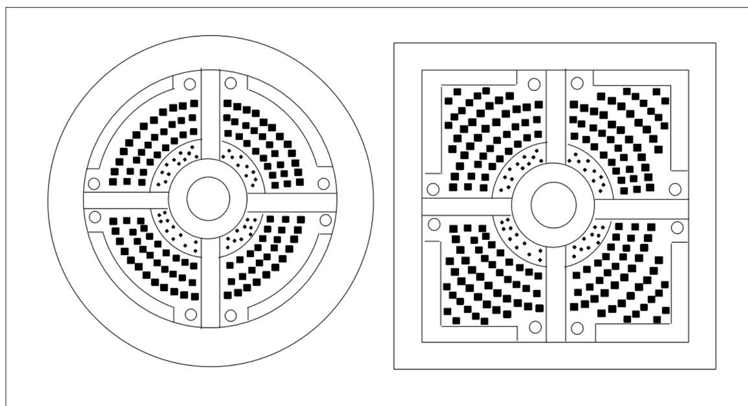
- Calendarele Lisaniene şi Zetrianul desfăşurat;
- o hartă a Terrei, o hartă astronomică, un glob terestru şi unul stelar;
- o instalaţie audio-vizuală, instrumente de aromoterapie;
- mobilier şi obiecte ritualice adaptate pentru activităţile specifice ce se vor desfăşura în Sanctuar (ritualuri, ceremonii, etc.);
- ş.a.

11. Pe cât e posibil ea va avea în mijlocul acoperişului său o porţiune transparentă (de sticlă, sau din alt material) prin care să se vadă direct cerul şi de asemenea va avea în interior porţiuni de pământ plantate cu iarbă şi cu diferite flori şi plante ornamentale, etc.

12. Sanctuarul Central este dotat, în principiu, cu Patru Porţi de intrare:

- Poarta Creaţiei - specifică Erei Cosmice (E.C), aflată la Vest (V), inspirată simbolic de puterea transformatoarea a Focului şi flancată de o parte şi de alta de aspecte ale Ştiinţei şi Tehnicii (St), respectiv ale Artei (A) Universale;
- Poarta Fraternităţii - specifică Erei Globalizării (E.G), aflată la Sud (S), sub protecţia simbolică a Pământului, în compania Razelor Economiei (Ec) şi respectiv Politicii (Po);
- Poarta Individualizării specifică Erei Individualizării (E. Ind.), orientată spre Nord (N), sub inspiraţia simbolică a elementului Aer şi flancată de o parte şi de alta de porţiunile din Sanctuar dedicate Psihologiei (Ps) şi Filosofiei (F);
- şi Poarta Comunicării specifică Erei Informaţionale (E. Inf.), situată la Est (E), sub ghidarea simbolică a elementului Apă şi sub inspiraţia Aspectelor Majore ale Razei Religiei (R) şi Esoterismului (Es).

[1] Pentru o prezentare detaliată a fiecăruia din aceste 4 Aspecte de Manifestare ale Umanităţii a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal", cap. „Familia Eternă şi Omul Atemporal".

13. Sala Centrală a Sanctuarului Fraternian prin însăşi prezenţa ei trebuie să ducă cu gândul la Cunoaşterea Universală, la Cultura Universală şi la Religia Universală precum şi la necesitatea încarnării de către fiecare individ a celor 10 Idealuri.

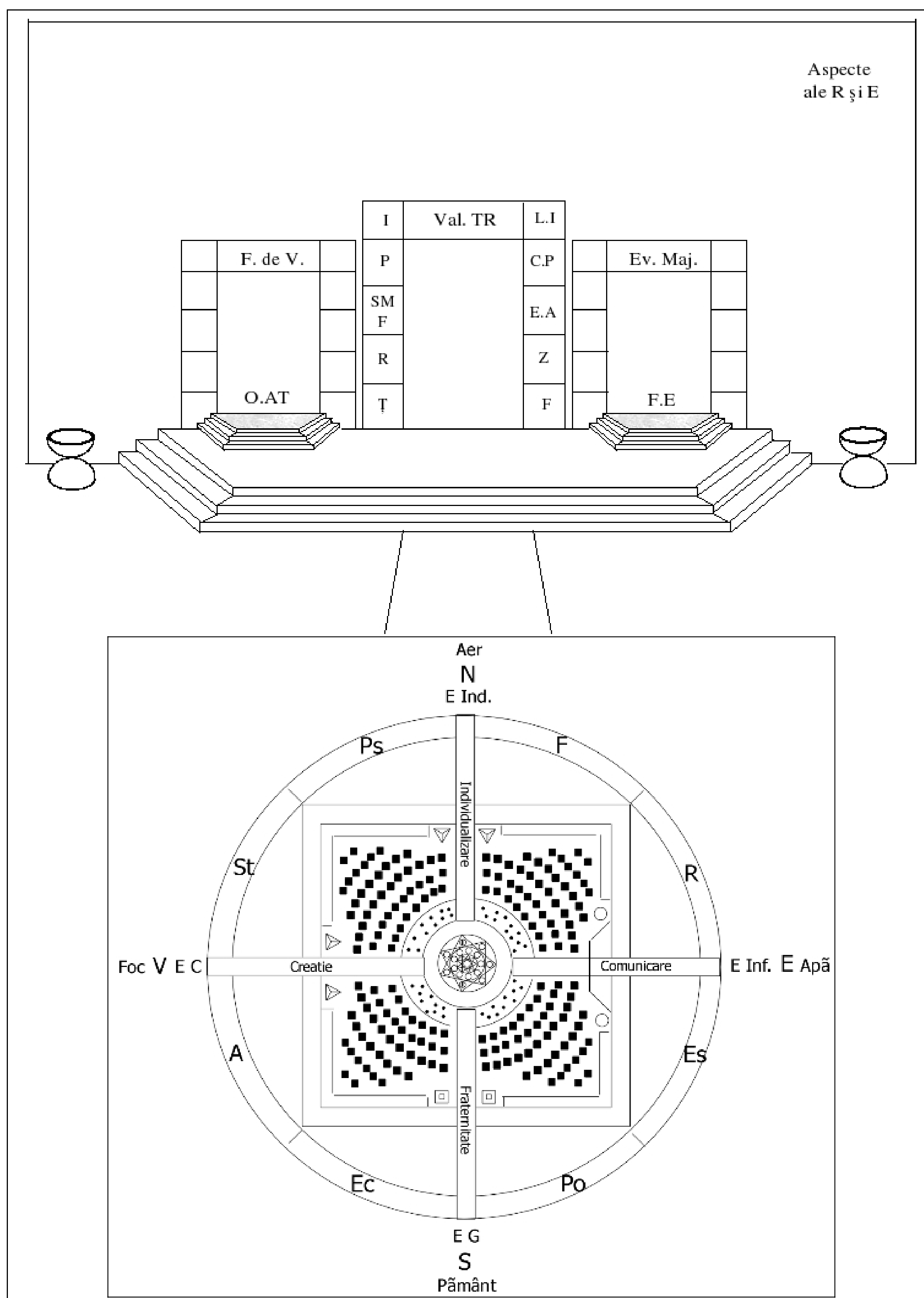
14. Simbolurile Trans-Religiei pot fi multiple - prin forma lor ele trebuie însă să aducă aminte de cele 10 Idealuri, de cele 12 Porţi, de cele 7 Raze sau de alte aspecte ale Mişcării NXaniene.

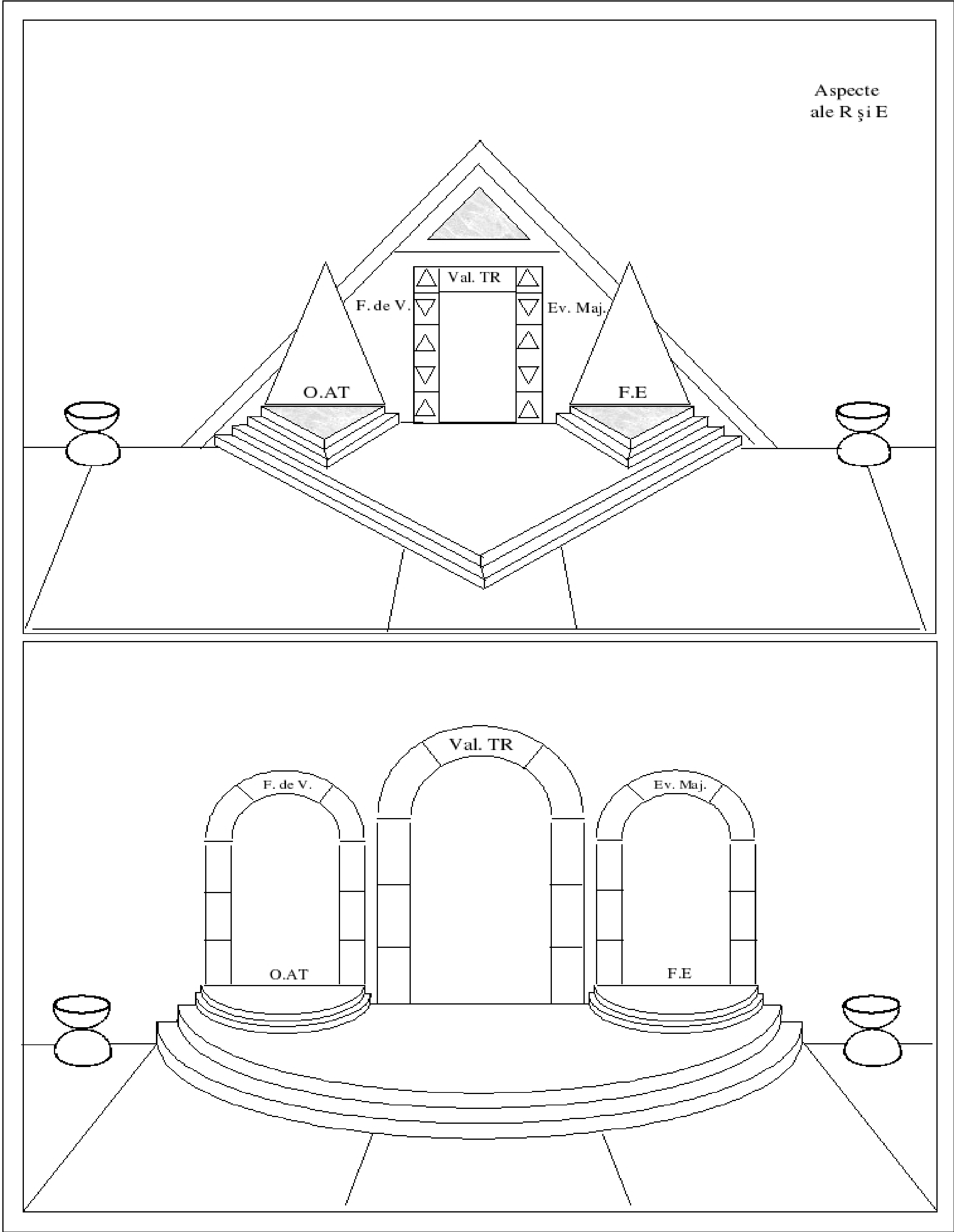
15. În centrul Sanctuarului (sau în altă parte a lui) va fi o masă (circulară, sau de altă formă) pe care e aşezat unul sau mai multe din aceste simboluri ale Trans-Religiei şi "Cartea Trans-Religiei" într-o formă informatizată.

***

16. Cele **6 Spaţii Fundamentale** ale Sanctuarelor Trans-Religioase sunt deci:

- spaţiul SACRU – Sanctuarul;
- spaţiile PORŢILOR - sălile de meditaţii;
- spaţiile CERCETĂRII - biblioteca, mediateca, atelierele, laboratoarele, etc.;
- spaţiile CREAŢIEI - sălile de Seminarii, Atelierele, etc.;
- spaţiile DĂRUIRII Cunoaşterii - sălile de Conferinţe;
- spaţiile VIEŢII şi JOCULUI – sălile de comuniune şi convieţuire (sală de mese, bar, etc.), sălile de dans şi de sport, etc.

Aspecte
ale R şi E
I
Val. TR
L.I
P
C.P
SM
F
E.A
R
Z
Ţ
F
F. de V.
O.AT
Ev. Maj.
F.E
Aer
N
E Ind.
Ps
F
St
R
Individualizare
Foc V E C
Creatie
Comunicare
E Inf. E Apã
A
Es
Fraternitate
Ec
Po
E G
S
Pãmânt

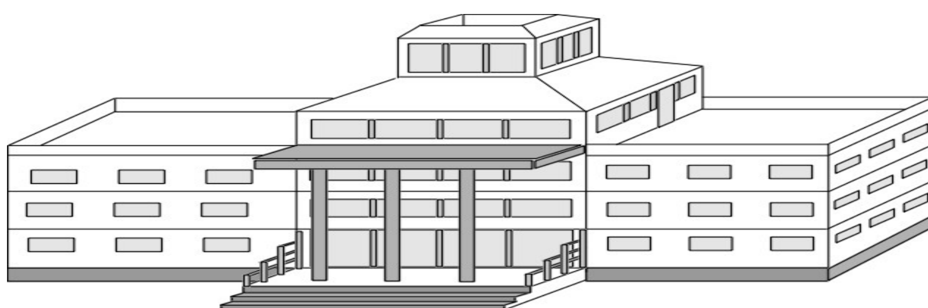

Aspecte
ale R şi E
Val. TR
F. de V.
Ev. Maj.
O.AT
F.E
Val. TR
F. de V.
Ev. Maj.
O.AT
F.E

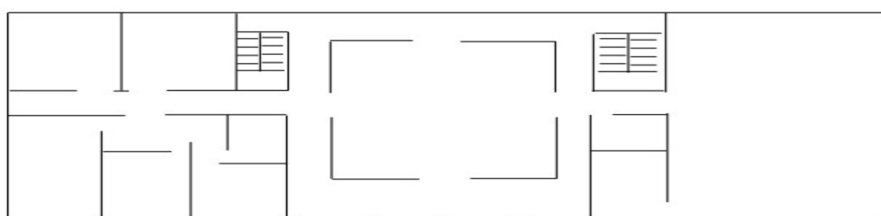
17. În toate aceste spaţii vor avea loc activităţi specifice coordonate de Cercetători Înaintaţi ca de exemplu:

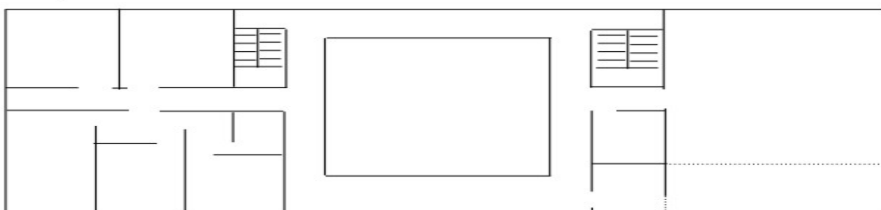
- cursuri de transmitere a Cunoaşterii de pe cele 7 Raze (cursuri de filosofie, psihologie, economie, etc.);
- seminarii de discuţii şi ateliere de practică bazate pe materialele prezentate la cursuri;
- ateliere de creaţie artistică şi tehnică;
- meditaţii de relaxare, meditaţii specifice diferitelor tradiţii spirituale, meditaţii trans-religioase, etc.;
- activităţi sportive şi de relaxare;
- petreceri, banchete, celebrări, comemorări, etc.;
- ceremonii trans-religioase periodice sau prilejuite de evenimentele majore care intervin în viaţa Cercetătorilor Trans-Religioşi (pubertatea, majoratul, căsătoria, concepţia, naşterea, boala, moartea, etc.) sau prilejuite de sărbătorile trans-religioase;
- studii individuale în cadrul bibliotecii şi al mediatecii;
- Festivaluri Trans-Religioase şi Trans-Culturale;
- etc.

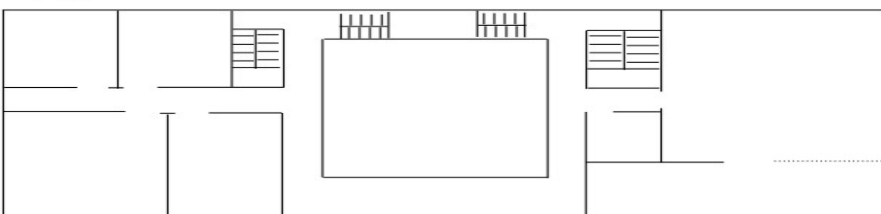
***

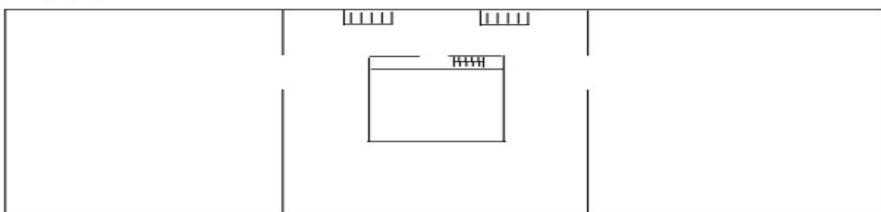
18. Câteva modele posibile de construcţie a Sanctuarelor Trans-Religioase sunt şi cele care urmează (prezentate în forme schematice orientative):

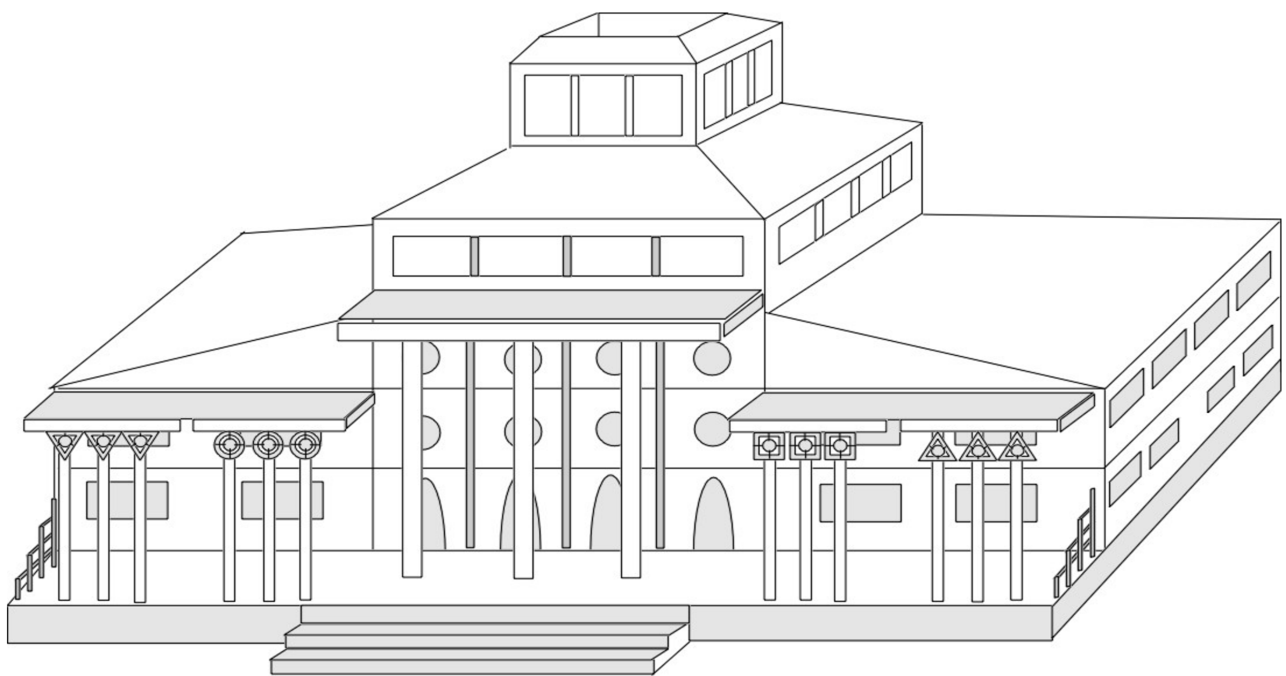

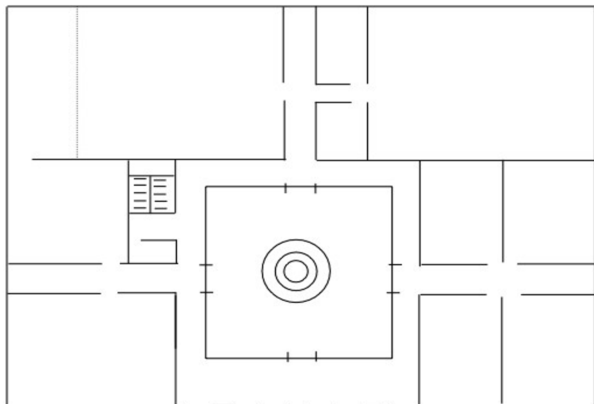

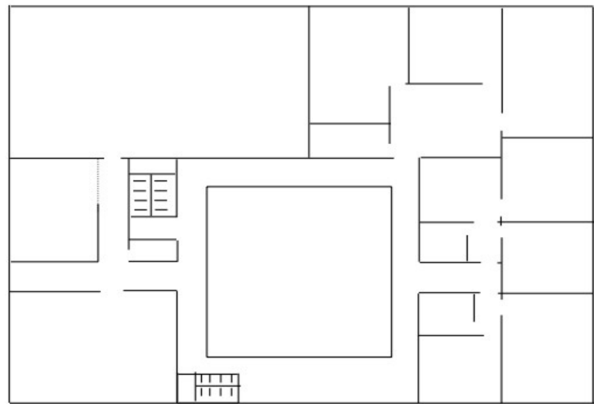

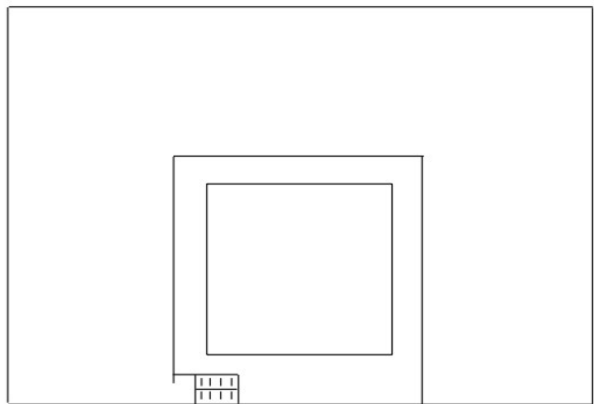

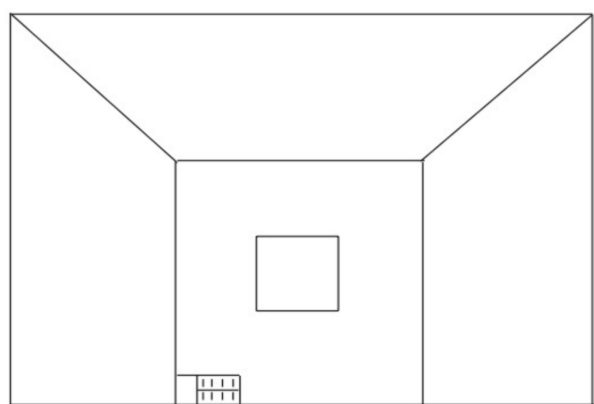

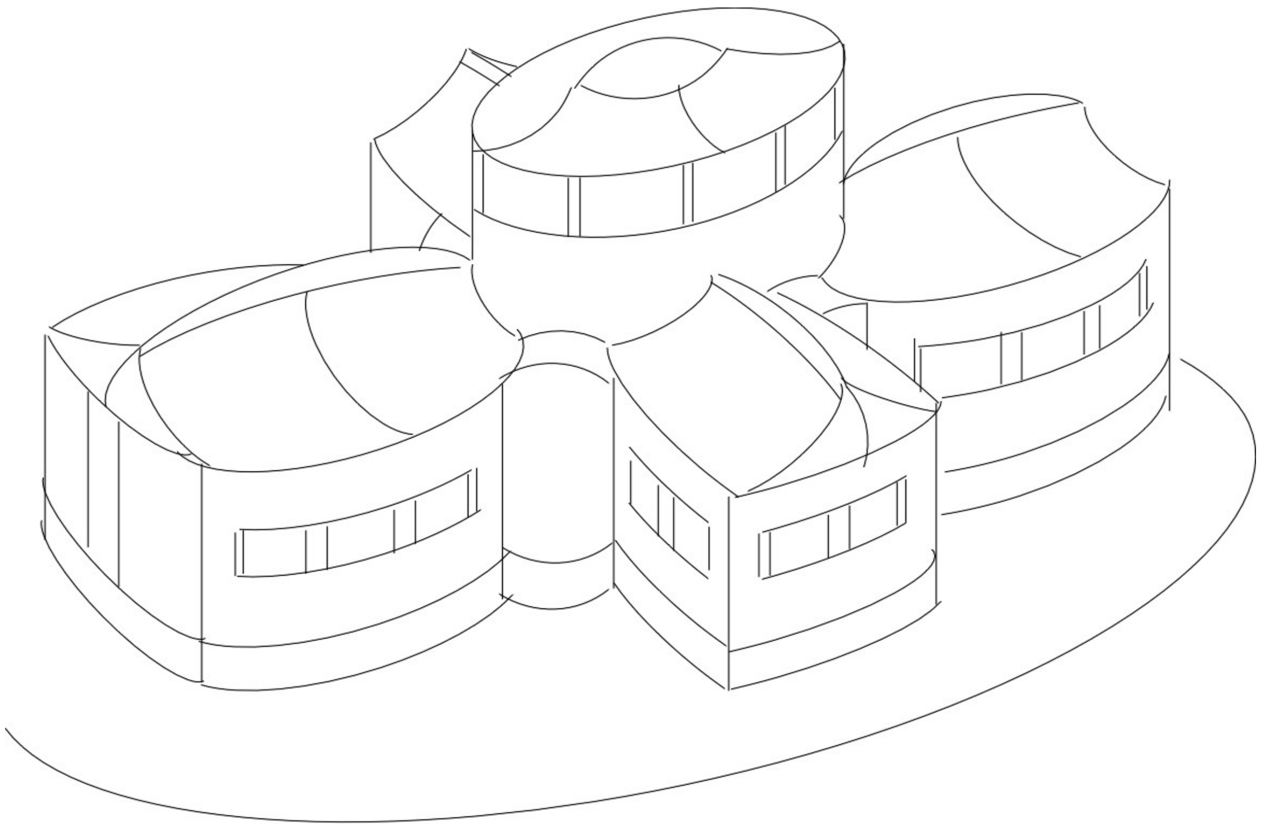

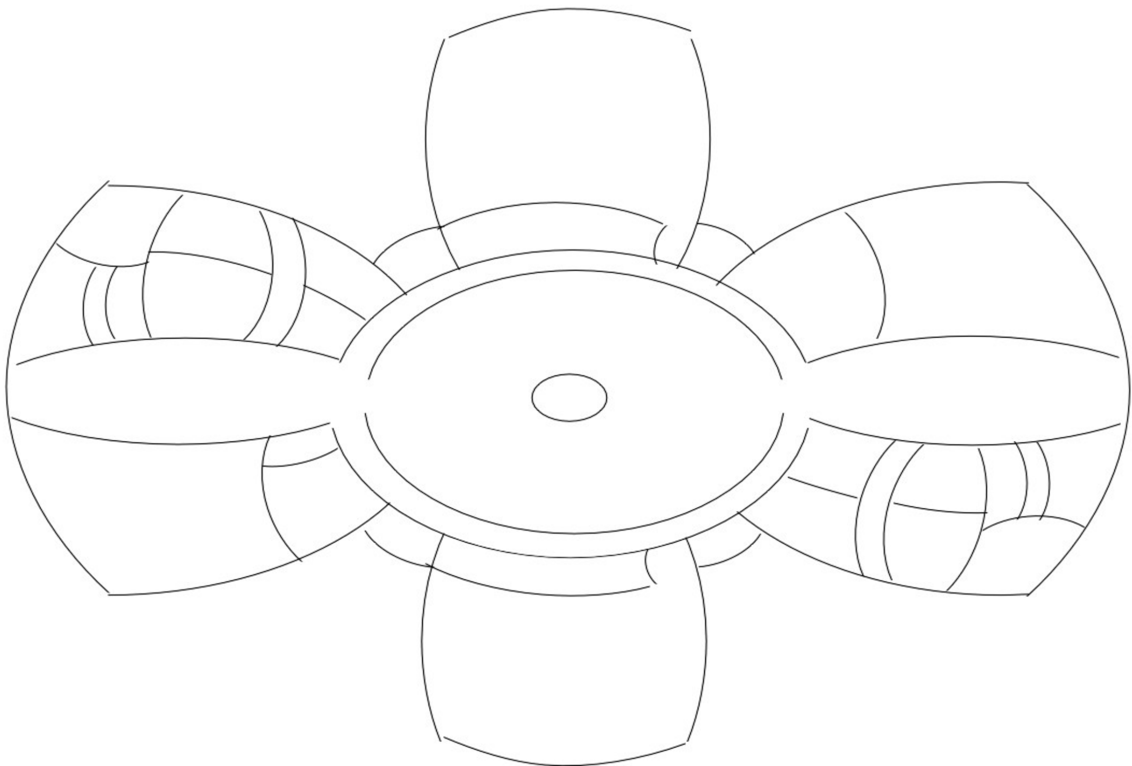

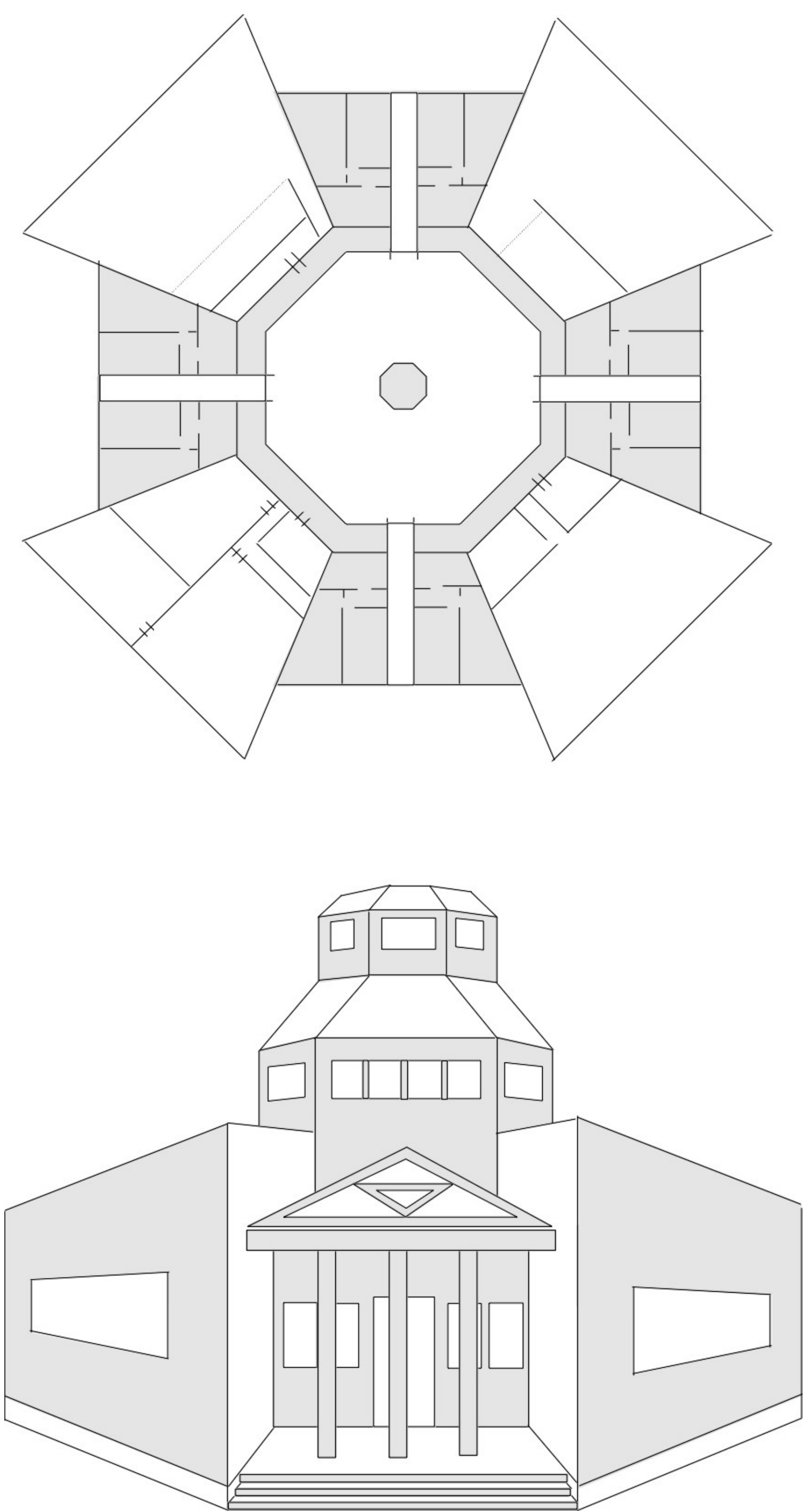

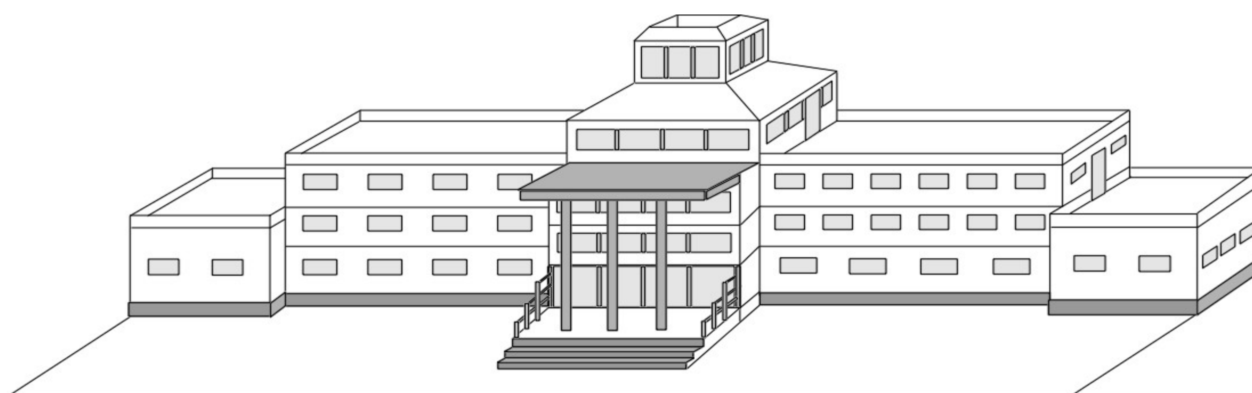

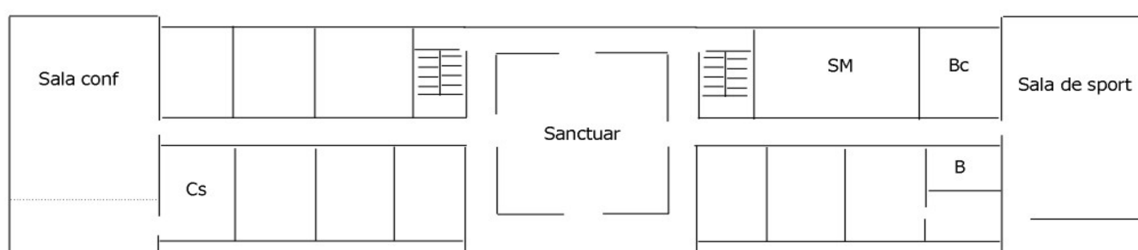

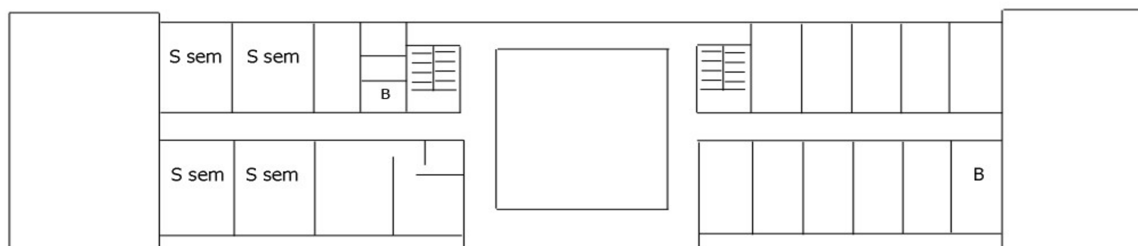

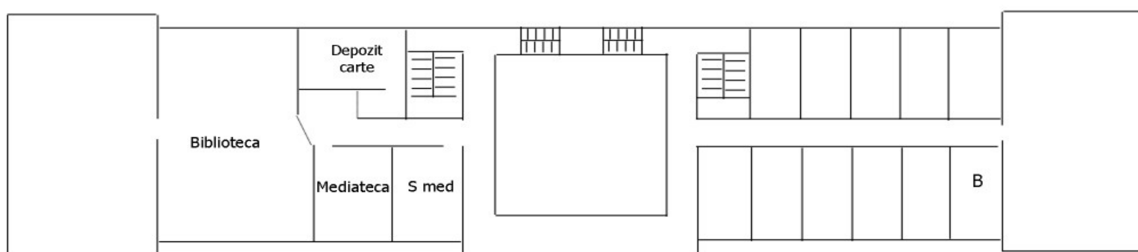

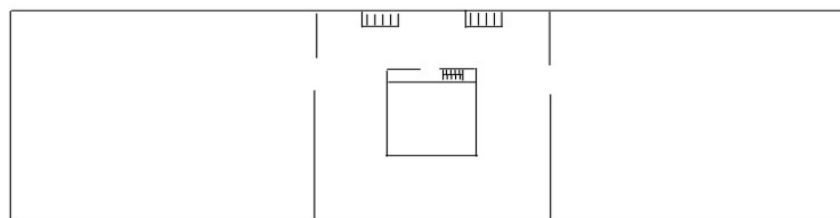

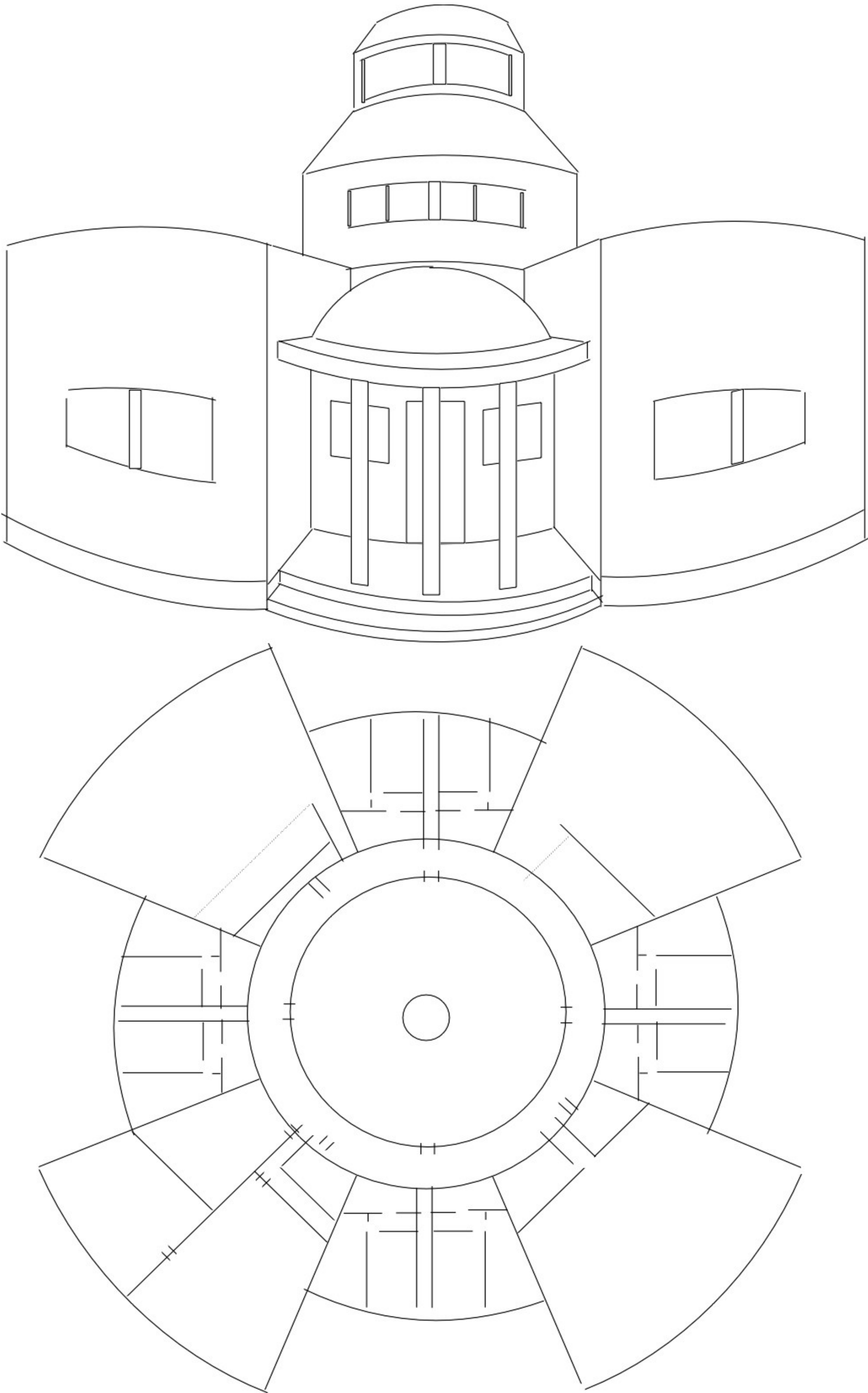

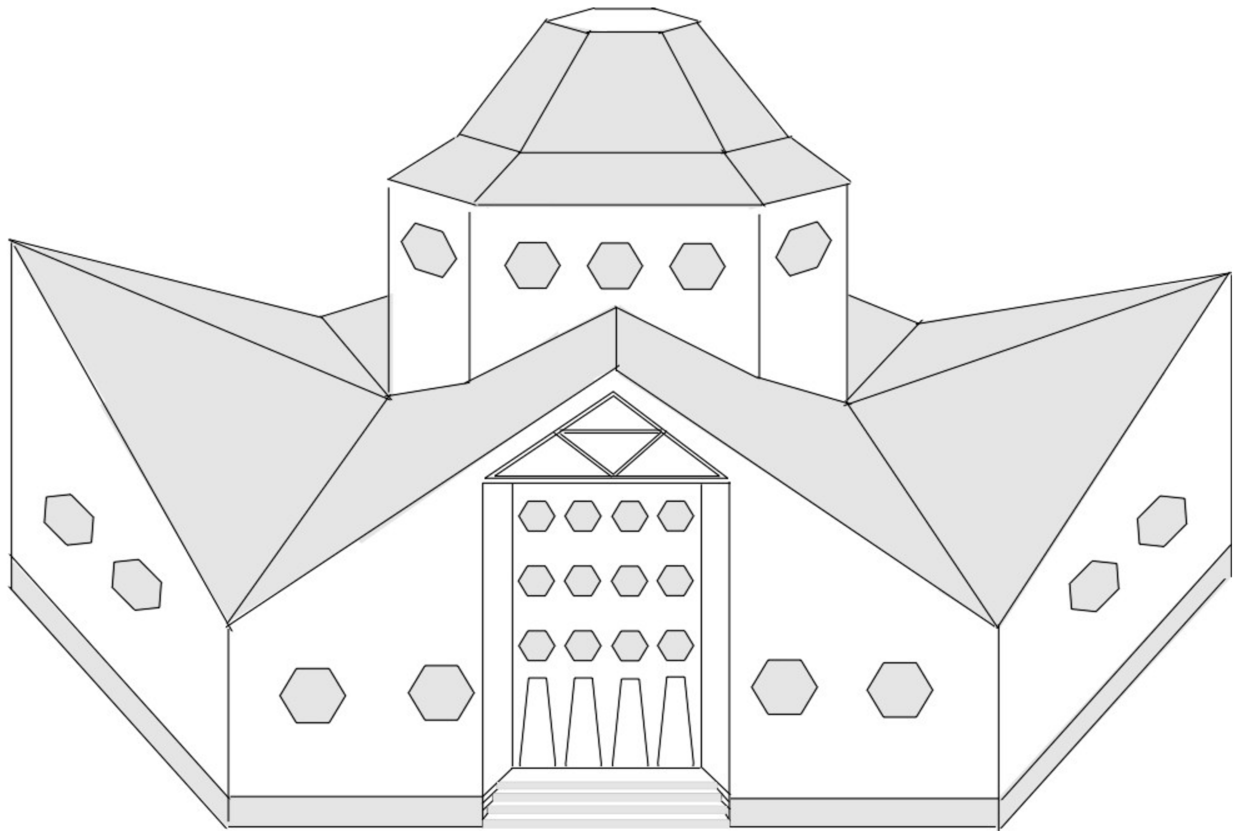

Sala conf
SM
Bc
Sala de sport
Sanctuar
Cs
B

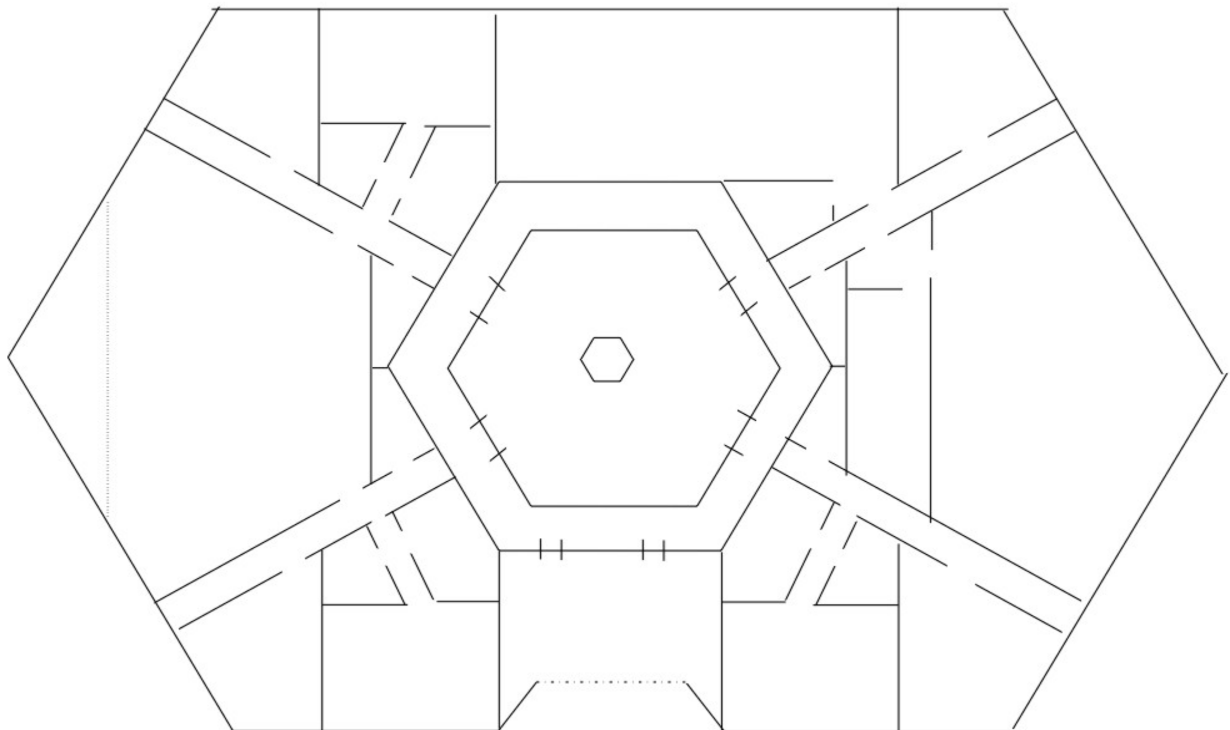

S sem
S sem
B
S sem
S sem
B

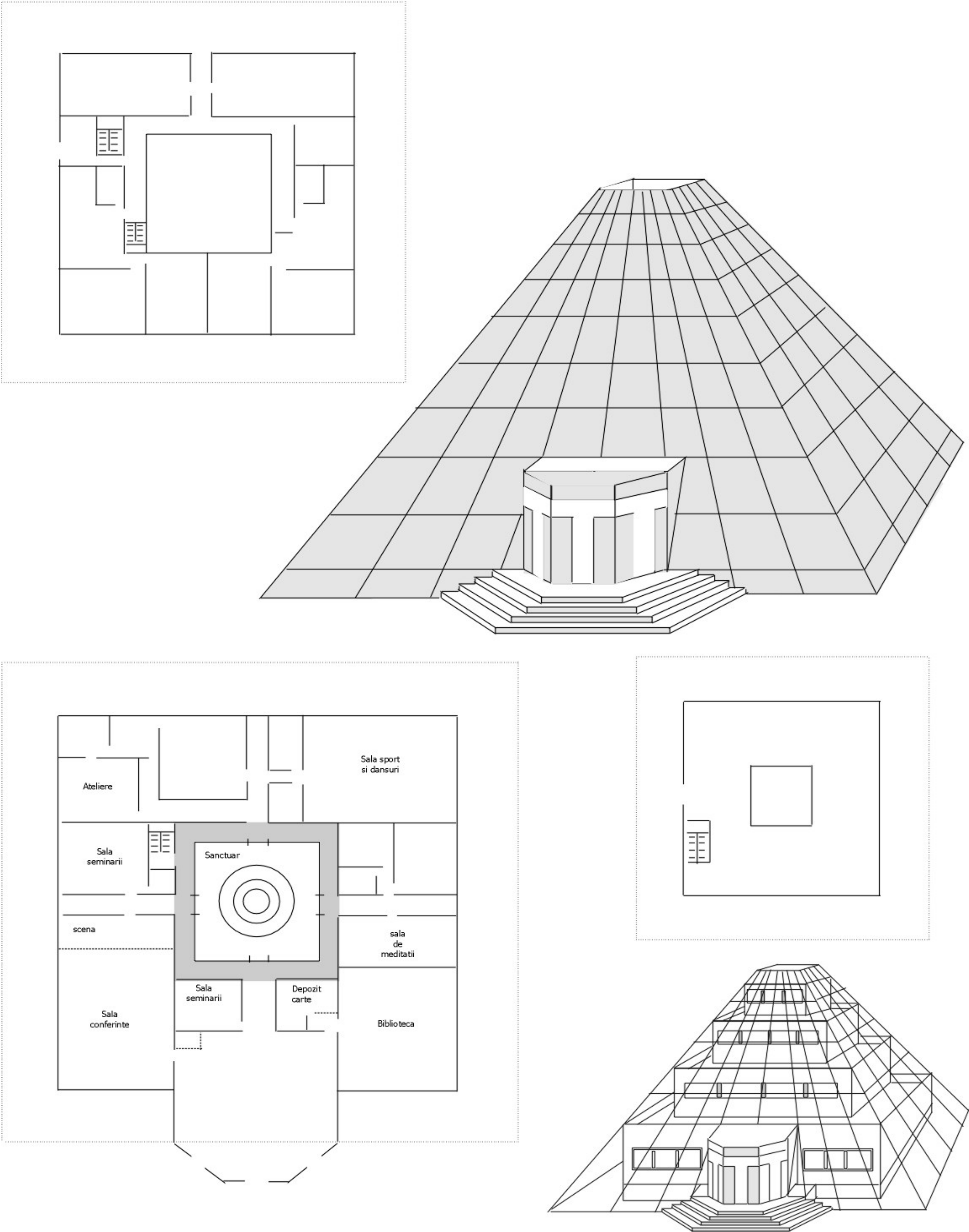

Depozit carte
Biblioteca
Mediateca
S med
B

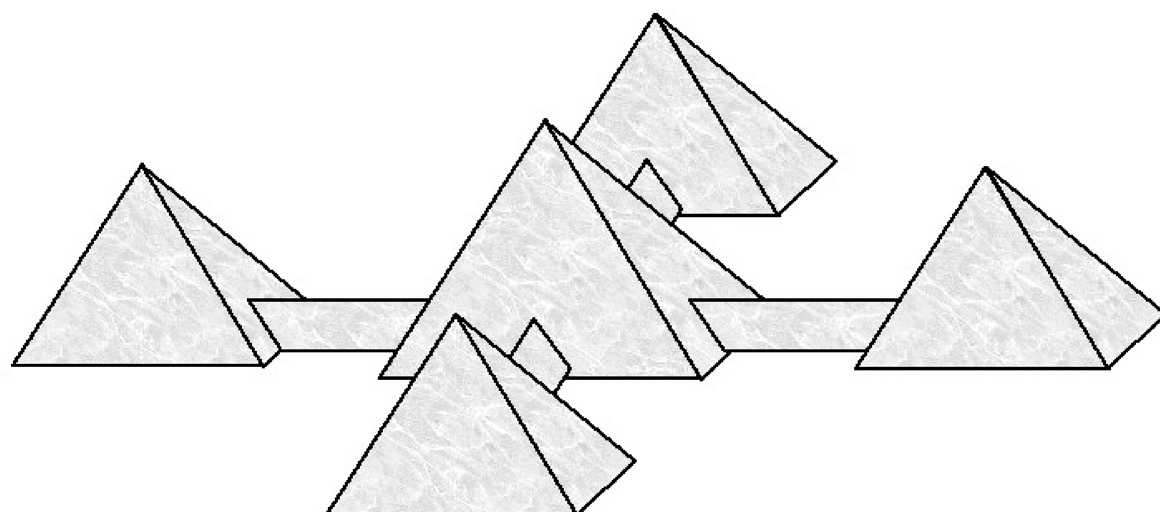

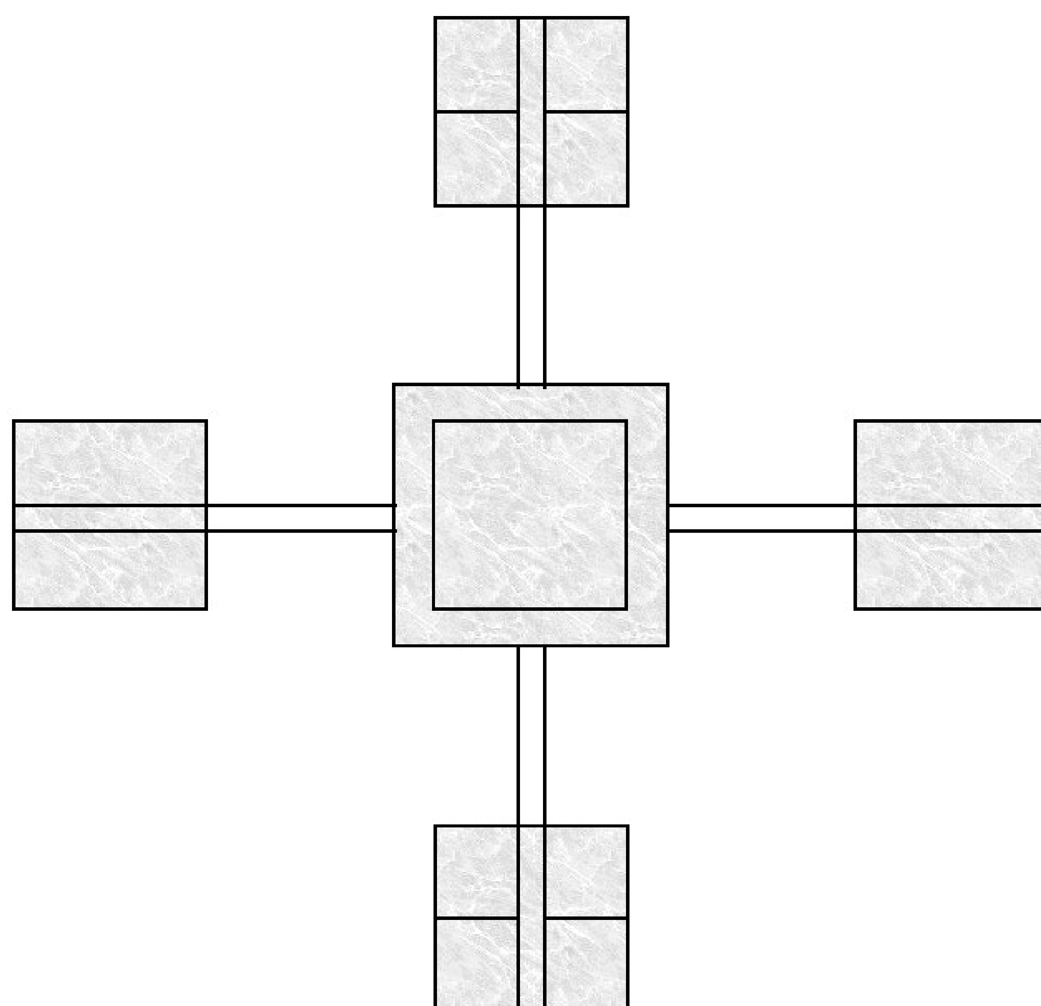

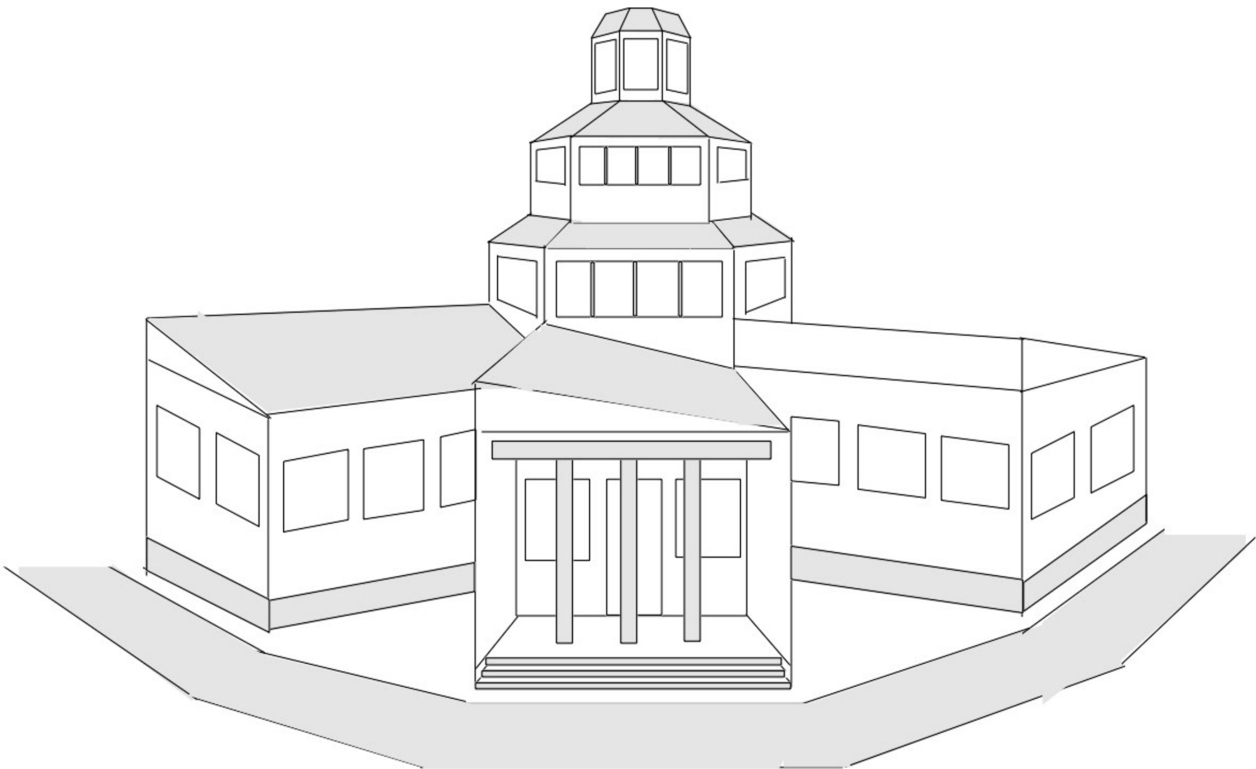

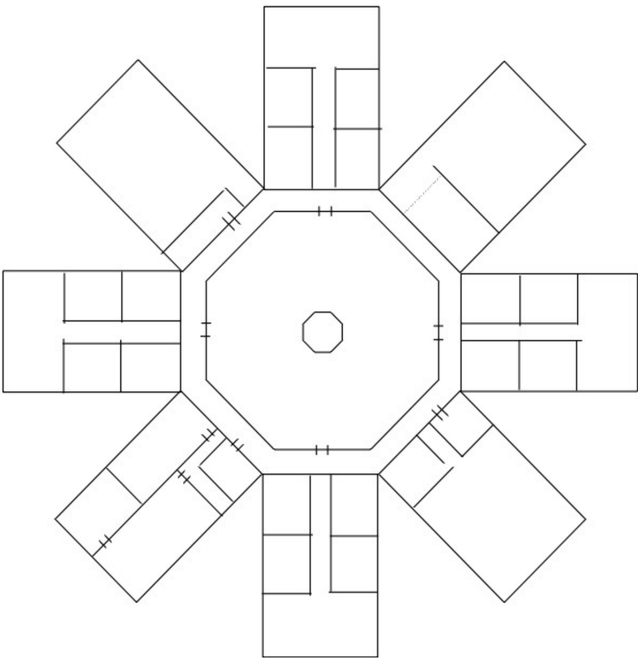

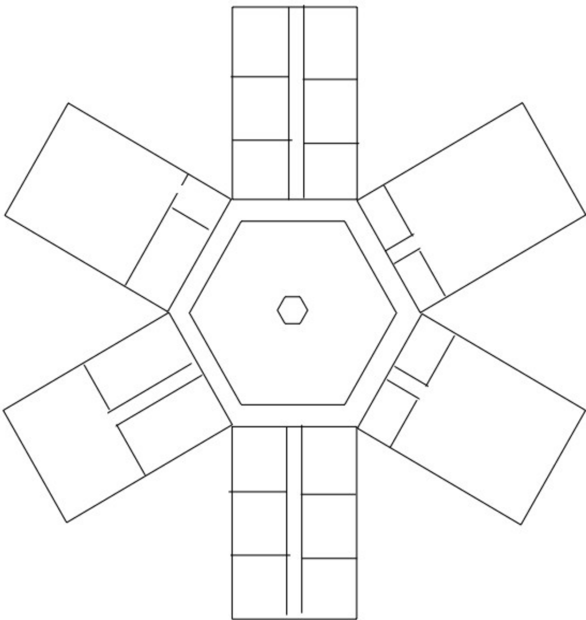

Ateliere
Sala sport si dansuri
Sala seminarii
Sanctuar
scena
sala de meditatii
Sala seminarii
Depozit carte
Sala conferinte
Biblioteca

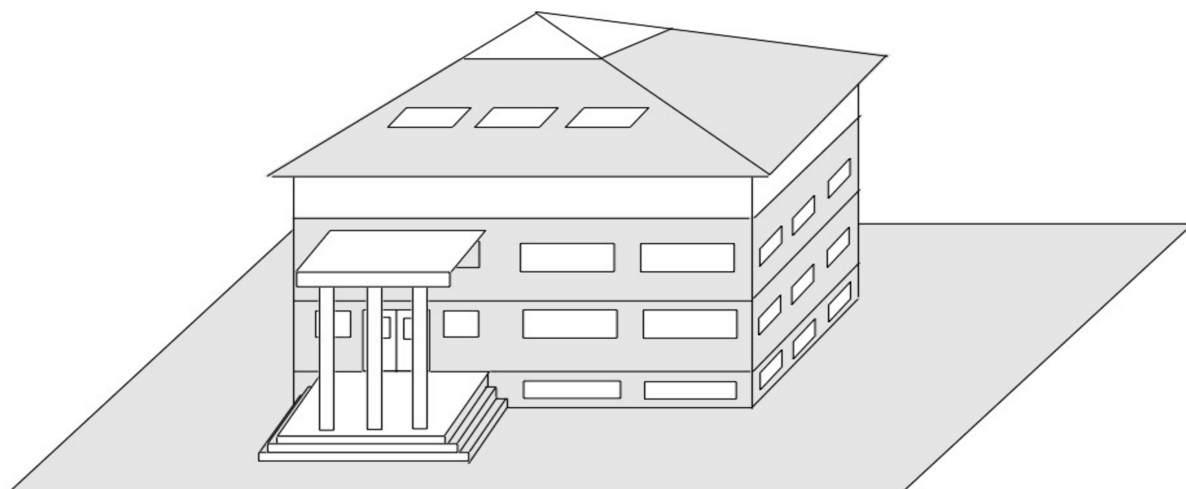

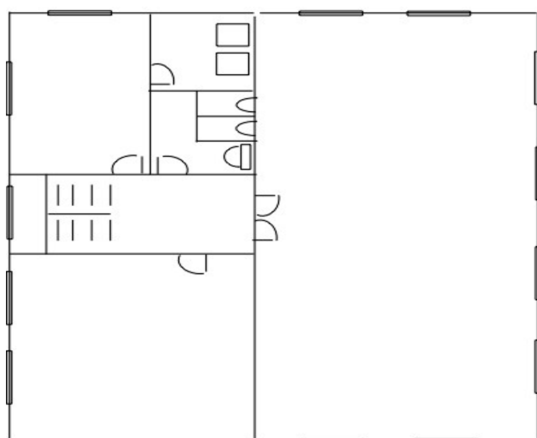

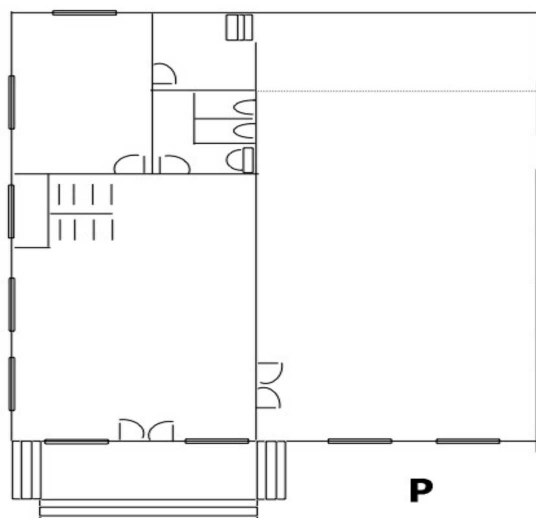

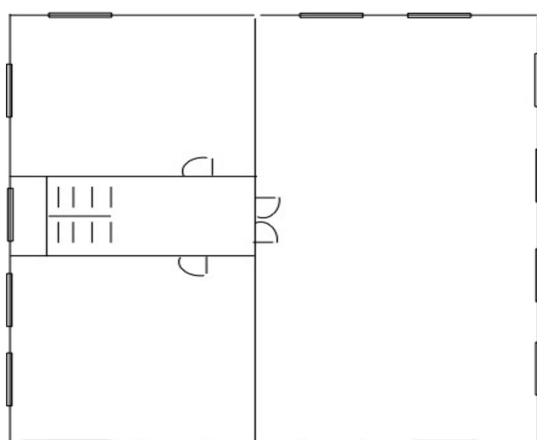

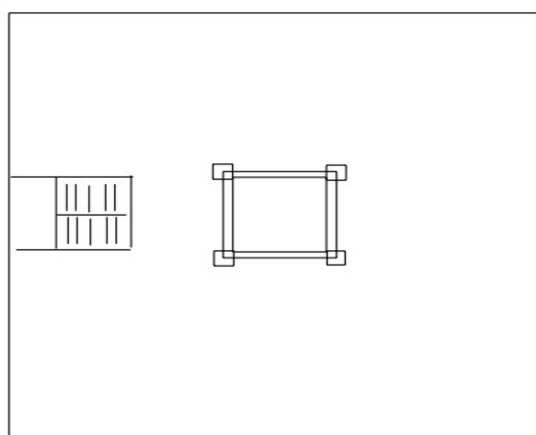

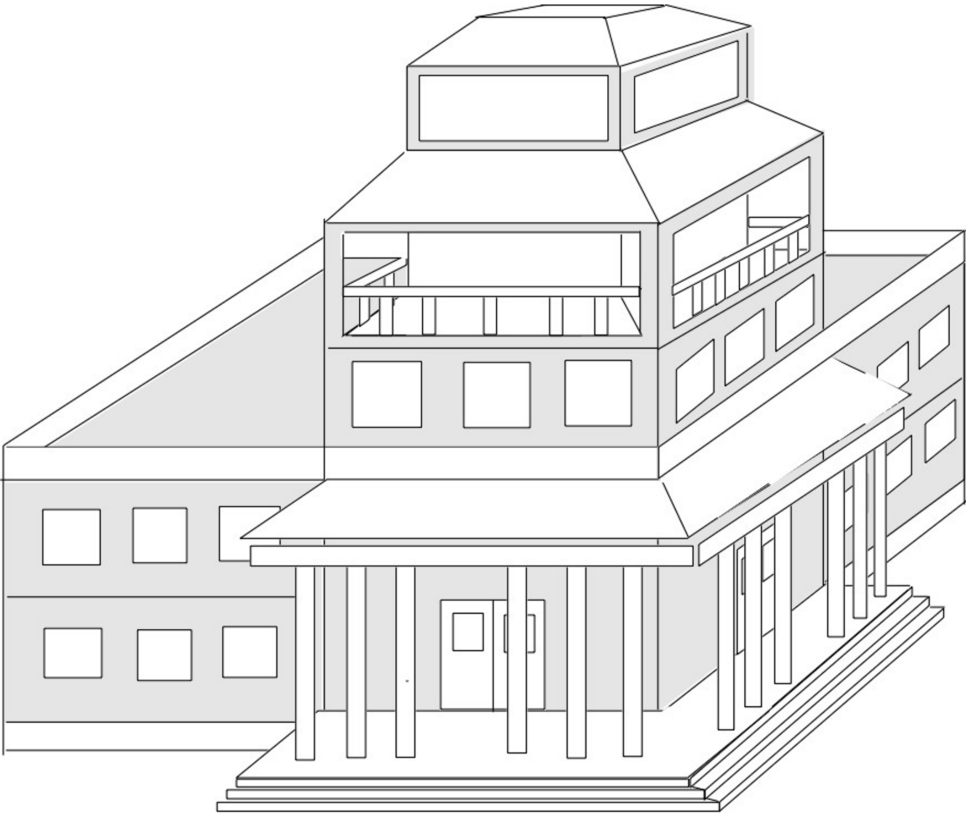
D

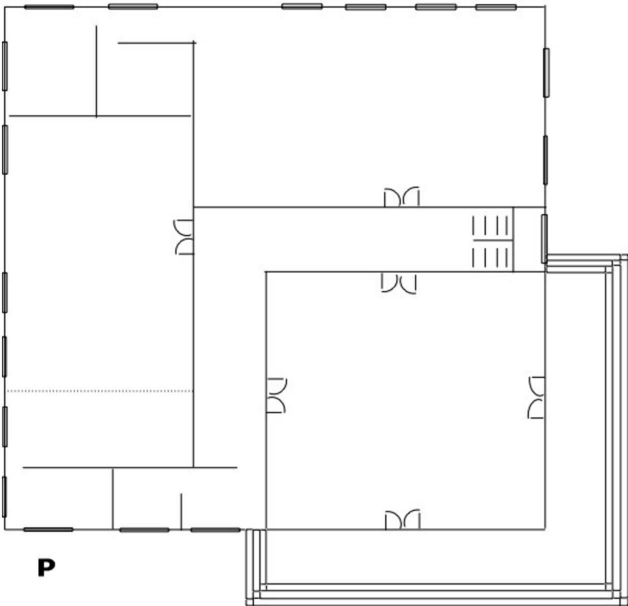

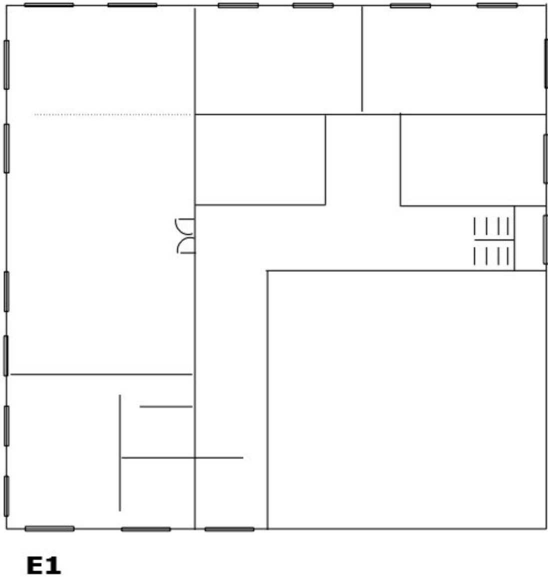

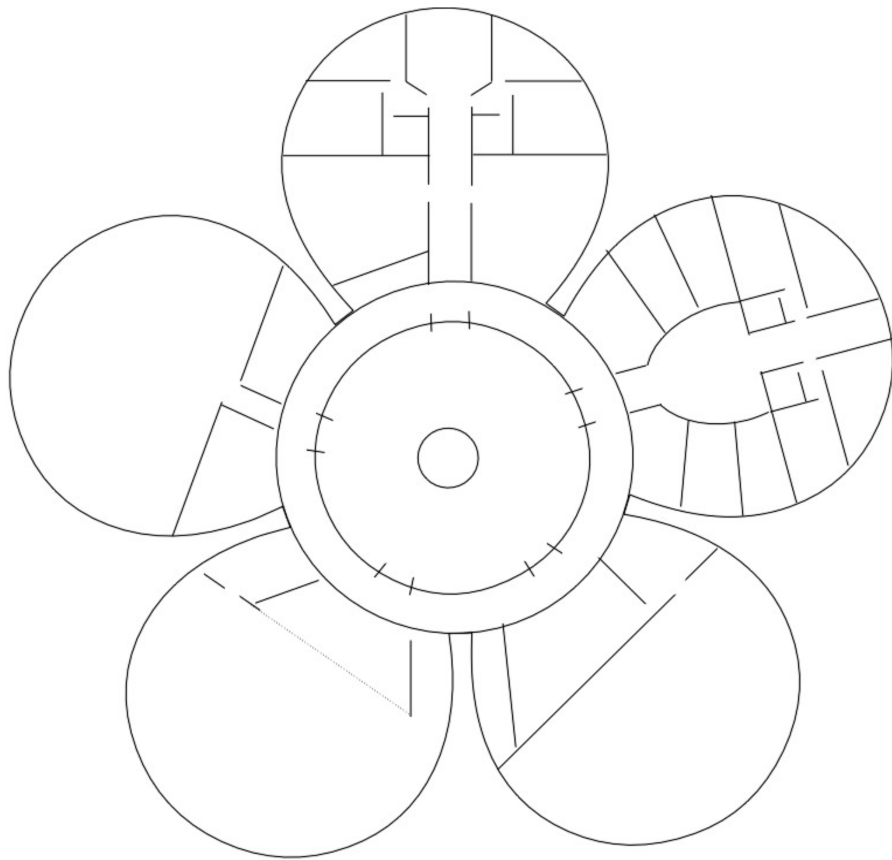

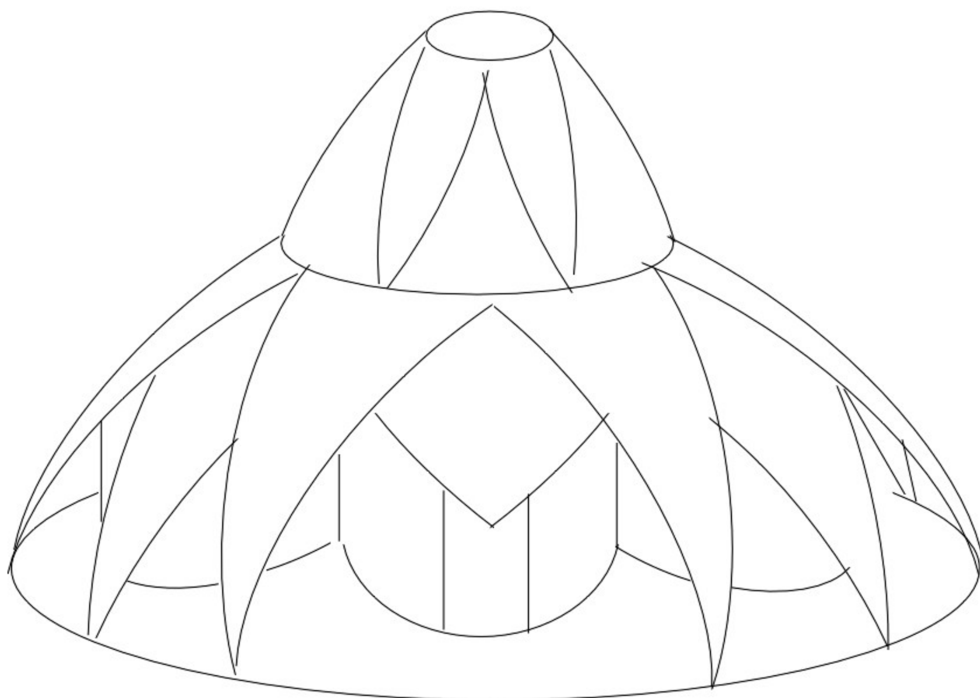
Et 2

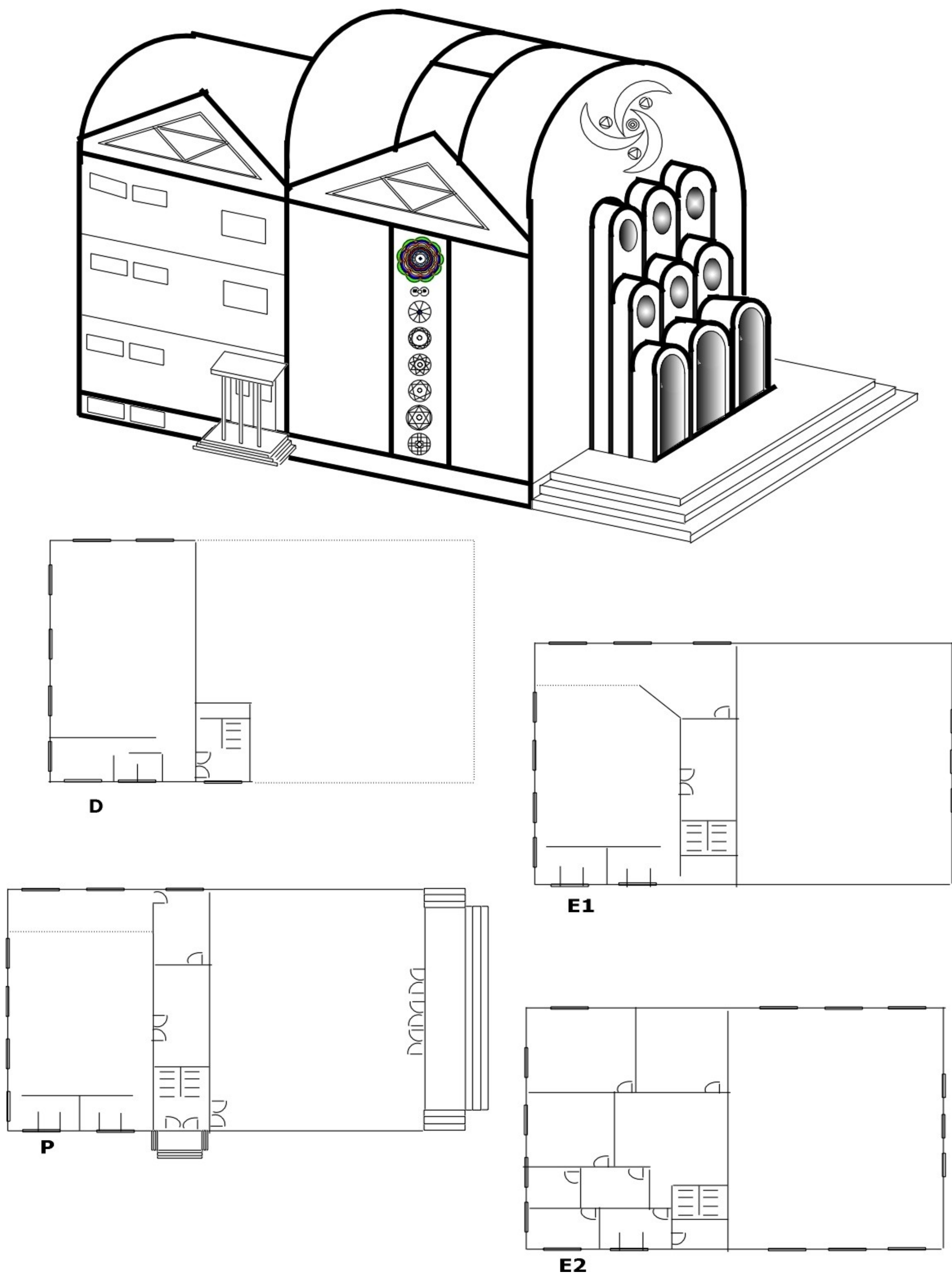

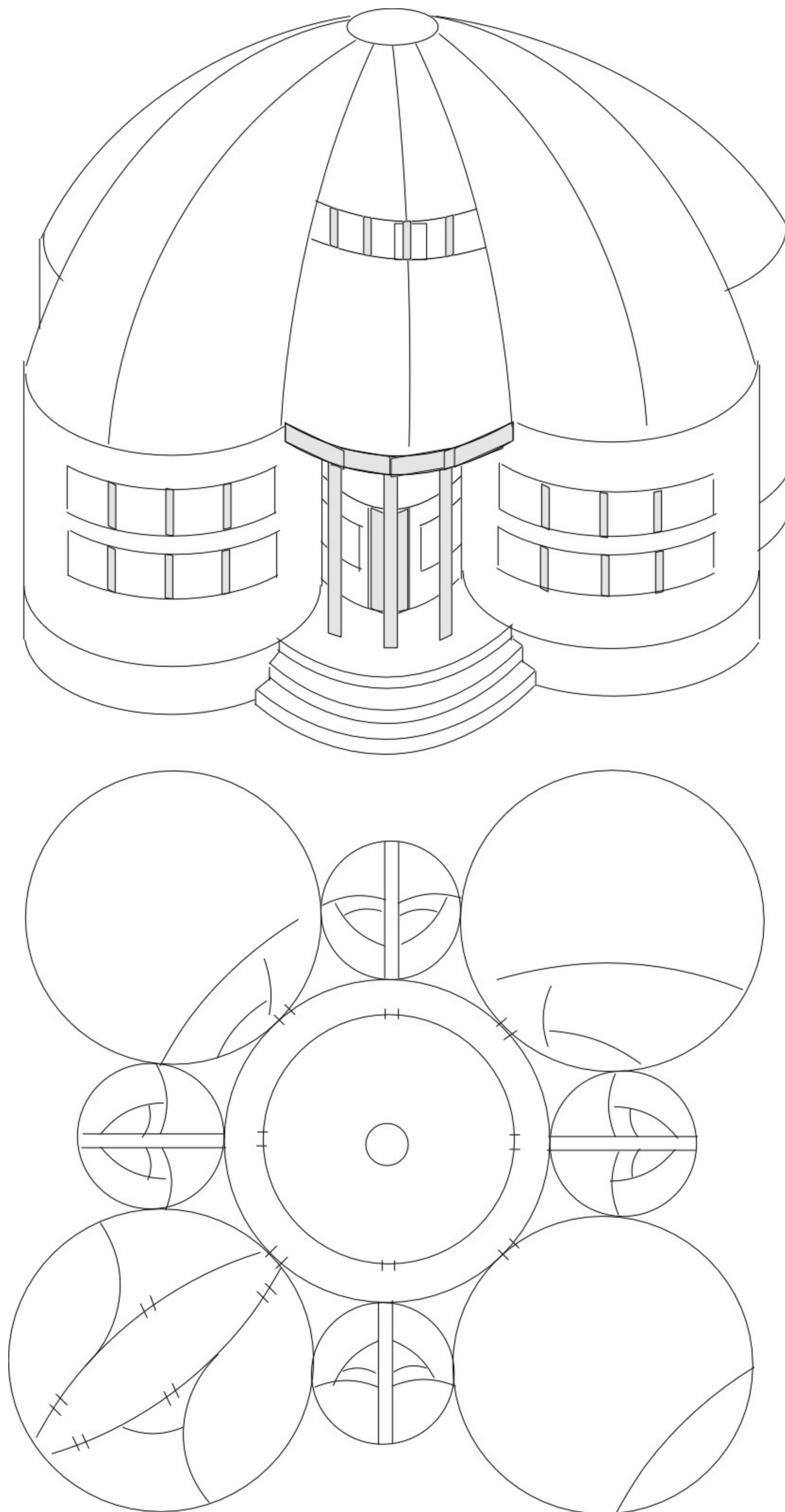

P

E1

D
E1
P
E2

21. Altarele Trans-Religioase

1. Cercetătorii Trans-Religioşi care vor dori îşi vor putea organiza în una din camerele locuinţei lor un Altar Trans-Religios, după cum vor crede de cuviinţă.

2. Ei vor putea lua în calcul în amenajarea lui exemplul următor de realizare a unui astfel de Altar.

3. Astfel pe o măsuţă de dimensiuni variabile (de exemplu cu înălţimea de 50 cm, lăţimea de 60 cm şi lungimea de 1,5 m) sau pe un suport organizat în 7 sau mai puţine (sau mai multe) trepte, se va pune o pânză simplă de o anumită culoare (albastră, galbenă, roşie, verde – în funcţie de preferinţe) sau o învelitoare special creată şi decorată în acest sens.

4. Pe această măsuţă se pot aşeza apoi:

- cărţi şi texte importante pentru diferite religii umaniste mai vechi sau mai noi; cărţi reprezentative pentru diferite curente ezoterice; cărţi filozofice, de psihologie, de ştiinţă, de politică şi economie care vă plac mai mult în acel moment şi cărţi care fac sinteze sau analize critice acelora precizate mai înainte.
- un suport sau mai multe pentru lumânări (de 3, 7, 9, 10 sau 12 lumânări) sau lumânările vor putea fi puse direct pe masă;
- o lampă sau mai multe de aromoterapie şi un suport sau mai multe pentru beţigaşe de aromoterapie (se vor avea la îndemână, pentru a fi arse, şi smirnă şi tămâie);
- statuete, basoreliefuri şi alte reprezentări simbolice având teme religioase, ezoterice, filozofice, etc.;

5. Sub măsuţă, în dreptul primei trepte a suportului, sau undeva în apropiere puteţi pune un casetofon (şi/sau un CD player) şi în apropierea lui casete (şi/sau Cd-uri) cu muzică de relaxare şi meditaţie (casetofon care va fi folosit în ritualurile, rugăciunile sau meditaţiile pe care le veţi face).

6. Pe perete (sau pe un suport special pus în dreptul măsuţei) se va putea pune o pânză de o culoare asortată cu cea a pânzei pusă pe masă, peste care vor putea fi puse (prinse) apoi:

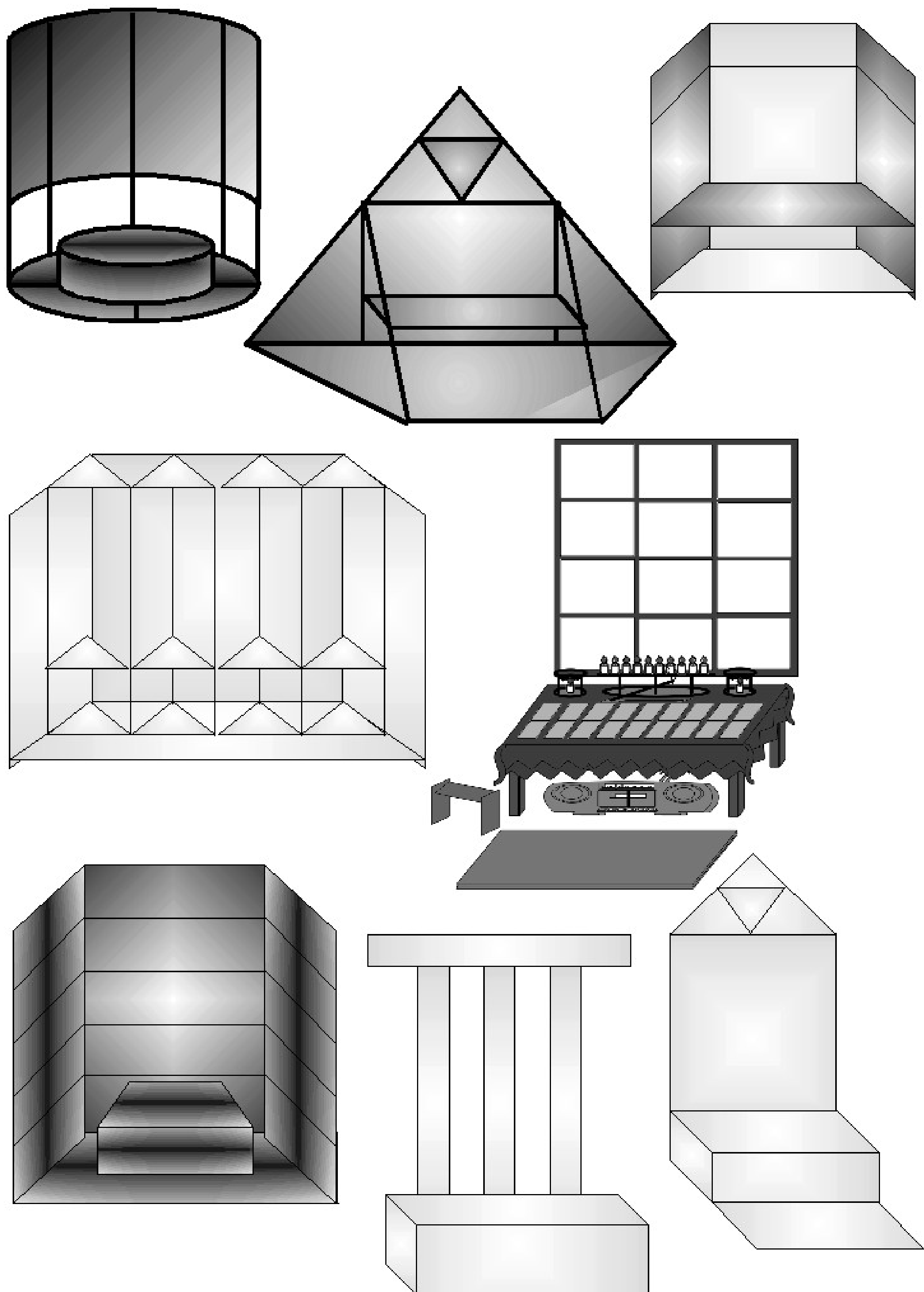
6.1- reprezentări simbolice ale Valorilor Mişcării TransReligioase (ale Idealurilor, Porţilor, Eticii Armoniei, Surselor, Faptelor şi Ţelurilor) respectiv a diferitelor Simboluri Forţă[1] ale Umanităţii şi Întregului;
6.2- Cuprinsul Zetrianului desfăşurat într-un tabel calendar de studiu bazat pe Calendarul Terestru, respectiv Cosmic[2];
6.3- imagini ce reprezintă scene spirituale considerate ca atare de către voi înşivă;
6.4- imagini cu chipurile acelor Modele Relative (întemeietori de religii sau gânditori religioşi, iniţiatori de curente ezoterice, sau cercetători ai fenomenelor ezoterice, filozofi, psihologi, artişti, economişti, oameni politici şi de ştiinţă pe care îi preţuiţi mai mult) care vă inspiră cel mai mult în acel moment (pe care le puteţi schimba cu timpul);
6.5- şi/sau fragmente pe care le consideraţi în acel moment reprezentative şi meritorii spre a medita mai profund asupra lor din operele acestor Modele Relative şi din propriile voastre opere şi cugetări;
6.6- Calendarele Trans-Religioase, o hartă a pământului şi o hartă astronomică;
6.7- simboluri religioase, ezoterice şi alte simboluri reprezentative pentru diferite aspecte ale celor 7 Raze care vă inspiră pe moment în munca voastră de perfecţionare spirituală.
6.8- ş.a.

***

7. Pentru meditaţii, rugăciuni şi ritualuri individuale, Cercetătorul Trans-Religios se poate aşeza în faţa acestui Altar pe o saltea, pe un scaun de meditaţie, pe un scaun obişnuit sau pe un fotoliu sau oricum altcumva găseşte el de cuviinţă.

8. Surse de inspiraţie pentru posibilele subiecte şi tipuri de meditaţii şi ritualuri pe care le poate practica le va putea regăsi dezvoltate în materiale specifice editate de Mişcarea TransReligioasă[3] şi/sau în diferite materiale editate de diferite mişcări religioase, ezoterice, filozofice, psihologice, etc. având însă întotdeauna grijă să treacă toate aceste materiale mai întâi prin filtrul raţiunii şi experienţei proprii şi apoi să le pună în practică cu prevedere şi precauţie sporită pentru a evita astfel eventualele consecinţe neplăcute (fizice şi psihice) pe care le pot genera diferite practici spirituale.

1 A se vedea pentru detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.
2 A se vedea pentru detalii cartea „Zetrianul”.
3 A se vedea în acest sens cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.

22. Locuinţele Infinetiene

1. O Locuinţă Trans-Religioasă este una în care locuieşte şi se manifestă Omul MetaPerceptiv şi Familia sa.

2. În principal o astfel de locuinţă poate fi identificată după prezenţa în cadrul ei a cel puţin două elemente definitorii:

- Un Altar Trans-Religios;
- Cartea Trans-Religiei în formă informatizată.

3. Această locuinţă e recomandabil să fie consacrată ca atare printr-un ritual lisanian specific.

4. Odată realizată această Consacrare ea poate apoi a fi urmată de resacralizări periodice (de ex. anuale) efectuate de către cel/cei care o locuiesc, în prezenţa (opţională a) unuia sau mai multor Cercetători Înaintaţi şi/sau a altor invitaţi.

5. Prima Consacrare se poate face în orice perioadă a anului (de obicei în momentul mutării în ea spre a o locui) iar reconsacrările periodice se pot face la momente de aniversare periodică a acestui eveniment sau în alte perioade: de exemplu în timpul Zerotimului (a timpului zero al Calendarului Terestru) sau în momentul unei alte sărbători fraterniene specifice dedicate special în acest sens.

6. Consacrarea Locuinţei este opţională iar în măsura în care se face, ea se realizează cu scopul marcării ceremoniale simbolice a evenimentului schimbării locuinţei (sau a creării uneia noi).

7. La fel Resacralizarea (atunci când se face) se realizează cu scopul de a marca ceremonial trecerea unor anumite intervale de timp specifice petrecute în acea Locuinţă.

8. Locuinţa Trans-Religioasă este deci spaţiul în care Cercetătorul TransReligios îşi desfăşoară multe din activităţile lui specifice de dezvoltare fizică şi psihică, este spaţiul în care în Spiritul Idealurilor şi a tuturor celorlalte Valori Trans-Religioase se poate manifesta nestingherit în toată plenitudinea lui prin educaţie, cercetare şi creaţie continuă întru Armonia Întregului.

9. În acest sens şi acestor Valori, el consacră şi reconsacră periodic în mod simbolic fiecare spaţiu în care vieţuieşte şi se manifestă.

23. Cercetătorii Trans-Religioşi, Cercetătorii Înaintaţi şi Fraţii Creatori

1. Oricine devine membru al Mişcării (Şcolii/ Căii/ etc.) ale cărei Valori şi Obiective sunt trasate în lucrarea de faţă este recunoscut de noi ca şi *Cercetător* al Ştiinţei Universale şi al Misterelor Vieţii şi Universului şi este rugat să-şi ia această calitate serios în considerare.

2. Celor care fac aceasta şi astfel ating cu timpul o Maturitate Informaţională şi Cognitivă[1] specifică celor 7 Raze, prin parcurgerea ciclurilor de studii specifice „Zetrianului" li se recunoaşte calitatea de *Cercetător Înaintat.*

3. Absolvenţii Facultăţilor de Studii Trans-Religioase/ FST (înfiinţate şi coordonate de Mişcarea TransReligioasă) care parcurg şi Masteratul Comunitar sau pe cel de Studii Trans-Religioase, organizate în cadrul lor vor fi recunoscuţi din oficiu ca şi Cercetători Înaintaţi şi astfel vor avea posibilitatea de a participa la activităţile de conducere şi coordonare ale diferitelor manifestări iniţiate şi desfăşurate de Mişcarea Onefiană şi de a conduce (coordona/ supraveghea) ceremoniile (ritualurile) desfăşurate în Sanctuar.

4. Aceste Instituţii de învăţământ superior în care sunt pregătiţi Cercetătorii Înaintaţi îşi pot lua diferite nume cum ar fii: Facultate de Studii Trans-Religioase / Trans-sistemice; Facultate de Studii Trans-culturale, Trans-Religioase şi Trans-disciplinare; Facultate de Ştiinţe Filognostice/ Holognostice; Facultatea Dezvoltării Integrale; Facultate de Studii Astiene/ Lisaniene/ Onesiene, etc.; Şcoala/ Facultatea Razelor, a Idealurilor şi a Porţilor; etc. şi sunt organizate după modelul pe care îl descriem în cartea/volumul „Zetrianul – Calea Percepţiei Infinite", cap. „Facultăţile de Studii TransReligioase".

***

5. Absolvenţii acestor instituţii superioare de învăţământ pot fi aleşi şi în consiliile locale, naţionale şi în Consiliile Internaţionale de Conducere ale diferitelor Reţele Trans-Religioase.

6. Cei care nu au calitatea de Cercetător Înaintat nu pot fi aleşi în structurile de conducere ale Reţelelor Infinomiene.

***

7. În cadrul Mişcării Trans-Religioase funcţionează şi instituţia numită a Frăţiei Creatorilor din care pot face parte toţi Cercetătorii sau Cercetătorii Înaintaţi care au realizat cel puţin un proiect de creaţie îndreptat înspre armonizarea superioară şi progresul umanităţii pe una din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale.

8. Sediile acestei Frăţii sunt organizate în cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase şi în ele au loc întâlniri periodice ale Fraţilor Creatori, îndreptate în direcţia punerii în practică a unor proiecte de creaţie şi a ajutorării implementării în societate a proiectelor fiecăruia din Fraţii Creatori.

9. Proiectele, invenţiile şi inovaţiile realizate de Fraţii Creatori vor fi publicate anual în Anuarul Frăţiei Creatorilor pentru a fi cunoscute de cei care

[1] Pt. detalii a se vedea cartea „Etica Armoniei", cap. „Etapele Adeizării Sistemelor" şi cap. „Adeizarea Psihică".

ar putea să investească în implementarea lor (din interiorul sau din afara Mişcării Trans-Religioase).

***

10. Aşadar în cadrul Mişcării TransReligioase se manifestă dinamic trei tipuri de indivizi (TI):

10.1- **I TI** - membrii ai mişcării care participă activ sau mai puţin activ la activităţile educativ-formativ-creatoare şi comunitare desfăşurate în şi de către Mişcare, fără a se implica în coordonarea ei (neavând la momentul respectiv calificările necesare în acest sens);

10.2- **II TI –** membrii care coordonează, administrează şi conduc (ghidează/ îndrumă/ călăuzesc/ supraveghează, etc.) activităţile comunitare şi pe cele de educaţie, cercetare şi creaţie care se desfăşoară în cadrul NXanor (care pentru aceasta trebuie să dobândească nişte calificări şi abilităţi specifice prin participarea la programe educaţionale special îndreptate în acest sens (vezi FST şi "Zetrianul").

10.3- **III TI –** membrii care fac parte din oricare din primele două categorii, dar care în plus faţă de atribuţiile specifice fiecăreia din acestea desfăşoară şi o activitate intensă de creaţie, construcţie, inovaţie şi invenţie pe oricare din cele 7 Raze, îndreptată în sensul armonizării superioare de sine şi a societăţilor în care se manifestă.

***

11. Pentru fiecare dintre aceste tipuri în cadrul mişcării se pot folosii mai multe denumiri specifice, dintre care o parte le listăm în tabelul următor:

I TI	II TI	III TI
Astian	Consilier Astian	Astianor
Călător Trans-Sistemic	Călăuză Trans-Sistemică	Plasmator Trans-Sistemic
Călător prin Conştiinţă	Conştientolog	Construzin
Cercetător (/oare)	*Cercetător (/oare) Înaintat (/ă) (CÎ)*	*Frate/ Soră Creator (/are)*
Cercetător Asistent	Cercetător Conferenţiar	Inventator – inovator - descoperitor (IID)
Cercetător Trans-Religios	Îndrumător Trans-Religios	Revelator
Corenian	Ghid Corenian	Novator Corenian
Eresofian	Instructor Eresofian	Instituitor Eresofian
Filognostic	Filognostic Experimentat	Filognostic Creator
Frate (/Soră)	Frate (/Soră) Înaintat (/ă)	Frate (/Soră) Creator (oare)
Holognostic	Holognostic Împărtăşitor	Holognostic Procreator
Idealist (/ă)	Idealist (/ă) Radiant (/ă)	Idealist (/ă) Creator (/oare)
Individ Meta-Perceptiv	Călăuză Meta-Perceptivă	Constructor Meta-Perceptiv
Infinetian	Avangardist Infinetian	Infinetian-Eternian
Intman	Cercetaş Intmanian	Constituitor Intmanian
Lisanian (Om Liber)	Luptător Lisanian	Crelisan
NXanian	Nxanian Matur (psihic)	NXanor
Om Universal (Unicunian)	Antrenor Unicunian	Făuritor Unicunian
Om Trans-Formal	Mentor Trans-Formal	Plăsmuitor Trans-Formal
Om Transcendent	Transcendentolog	Izvoditor (Zămislitor)
Onesian/ Onefian	Supraveghetor Onesian/ Onefian	Creator Onesian/ Onefian

12. Relaţiile dintre cele trei tipuri de membrii sunt relaţii de fraternitate autentică - raporturile dintre ei sunt trans-formale, bazate pe dialog permanent deschis şi sincer.

13. Relaţiile dintre Cercetătorii Înaintaţi (IITI) şi Cercetători (ITI) nu sunt relaţii de tipul profesor-elev, sau maestru-discipol, ci doar autentice relaţii de prietenie – ei sunt unii pentru ceilalţi doar fraţi şi prieteni – faptul că unii dintre ei sunt mai înaintaţi în ce priveşte cunoaşterea culturală şi conceptuală a manifestării Razelor este o bucurie şi o binecuvântare pentru ei, pe care o pot mării considerabil alegând să o împărtăşească frăţeşte şi prieteneşte cu cei mai puţini avansaţi deocamdată decât ei: acţiunea aceasta le va fi răsplătită imediat prin mărirea cantitativă (dăruind inevitabil vor dobândi) şi calitativă (a coerenţei, organizării, clarităţii, profunzimii) cunoaşterii pe care o deţin.

14. Pentru ei aceasta le este Calea: comunicare sinceră şi mereu deschisă (nedogmatică) şi comuniune autentică de simţăminte şi gândire cu toate fiinţele pe care le întâlnesc pe parcursul Călătoriei lor prin Conştiinţă.

24. C.E.R.-urile Infinetiene

1. Comunităţile de Cercetători Trans-Religioşi poartă printre alte denumiri (Alianţe, Astaluri, Lisanuri, Gehoteruri, Infineteruri, Etinuri, etc.) şi denumirea de CER-uri:

- „C” vine de la „comunitate”, „cercetare”, „comunicare”, „comuniune”, „creaţie”;
- „E” stă pentru „educaţie”, „elevare”, „empatizare”, „extaz”, „evoluţie” iar
- „R” pentru „reflecţie”, „retragere”, „regăsire”, „reculegere”, „realizare”.

2. Astfel „CER-ul” capătă o viaţă trans-religioasă specifică pentru a putea participa cu toate potenţialităţile sale infinite la realizarea năzuinţei continue de perfecţionare şi dezvoltare nelimitată a Omului Noilor Ere!

3. CER-urile Infinetiene se devoalează astfel în toate locurile binecuvântate de pe pământ sau din spaţiu unde această năzuinţă se împlineşte, venind în existenţă!

***

4. CER-urile Lisaniene se pot organiza şi funcţiona în cadrul celor mai diverse sisteme de organizare economică.

5. Comunităţile Frateriene se pot deci organiza:

5.1- fie pe bază de proprietate comună asupra tuturor mijloacelor fixe şi mobile şi obiectelor de inventar pe care le deţine acea comunitate (cu excepţia bunurilor de folosinţă strict individuală - anumite veşminte, obiecte de uz personal, etc.) - acestea sunt CER-uri Comunitare/ Ideatic Familiale;

5.2- fie pe baza proprietăţii individuale asupra spaţiilor de locuit individuale, a mijloacelor de trai şi altor bunuri mobile şi imobile, având în folosinţă comună doar Sanctuarul din centrul comunităţii şi Anexele Comune CER-ului respectiv – acestea sunt CER-uri Individualizate (sunt practic nişte Localităţi TransReligioase);

6. De asemenea ele se pot organiza spre a fi fie strict masculine, fie strict feminine, fie integrale (mixte).

***

7. În realizarea *CER-urilor Trans-Religioase Ideatic Familiale Integrale* întemeietorii lor (membrii lor fondatori) vor putea parcurge următorul *demers*:

7.1- se unesc forţele financiare şi intelectuale a cel puţin 3 familii, respectiv 5 indivizi (o medie recomandată ar fi de 10 familii, respectiv 20 de indivizi nefamilişti sau o combinaţie între aceste cifre (un maxim recomandat fiind de 300 de indivizi per comunitate) şi se pun astfel laolaltă cu titlu de DAR (donaţie) între 30 şi 90 la sută din averea pe care o deţine fiecare – astfel încât să le mai rămână cel puţin o locuinţă în proprietate individuală (în care să se poată retrage în eventualitatea că din diferite motive nu mai vor să locuiască în CER-ul la a cărui întemeiere participă) şi câteva fonduri băneşti care să le asigure supravieţuirea cel puţin pe o perioadă de 1 an după momentul retragerii din CER.

7.1.1 Cei care nu au cel puţin o locuinţă vor putea participa la întemeiere cu muncă fizică şi intelectuală efectuată tot cu titlu de dar şi cu fondurile financiare de care dispun şi pe care doresc să le aducă contribuţie.

7.2- respectiv o Reţea Nxaniană strânge prin donaţii de la membrii săi fondurile necesare pentru întemeierea unui CER Familial Ideatic şi apoi iniţiază prin anumiţi membrii desemnaţi de ea procedurile specifice de întemeiere astfel:

7.3- dacă intenţionează ca în jurul CER-ului pe care îl întemeiază să stimuleze ulterior dezvoltarea unui Oraş al Cunoaşterii atunci cumpără undeva în afara localităţilor existente (dar în apropiere de drumuri de acces, de un râu şi de cel puţin un obiectiv major de atracţie turistică (lac, munte, mare, etc.) cel puţin 100-200 de hectare de teren pe care apoi trasează după un plan dinainte stabilit drumurile, cartierele, parcelele de teren rezervate Sanctuarului central al Oraşului, Centrului Universitar din jurul lui, diferitelor CER-uri ce vor fi organizate în cadrul oraşului, spaţiile destinate producţiei agricole, respectiv industriale, parcelele destinate locuinţelor individuale (caselor - de cel puţin 1000 mp fiecare) respectiv blocurilor de locuinţe, etc. - cu alte cuvinte organizarea spaţial geometrică a viitorului Oraş al Cunoaşterii;

7.4- dacă au în vedere doar organizarea unui CER Familial Ideatic simplu cu anexele necesare, atunci vor cumpăra teren în cadrul unor localităţi existente sau în afara acestora în funcţie de preferinţele membrilor fondatori ai CER-ului respectiv.

7.5- se purcede apoi la construcţia de locuinţe pentru fiecare din membrii fondatori şi pentru viitorii membrii, potrivit unor planuri stabilite de comun acord care urmăresc însă în linii mari principiile de organizare a CER-urilor Familial Ideatice Integrale stabilite în prezentul Manifest;

7.6- se construiesc şi se organizează spaţii de producţie agricolă, respectiv industrială şi spaţii comerciale respectiv turistice care să creeze resursele financiare şi materiale necesare bunei organizări şi funcţionări a CER-ului respectiv;

8. Un CER Familial Ideatic Integral (mixt) are *6 Aripi Existenţiale* (de locuit):

8.1- aripa destinată bărbaţilor care cel puţin pentru o anumită perioadă de timp preferă celibatul şi vor să respecte din proprie voinţă un

jurământ de castitate;

8.2- aripa destinată femeilor şi fetelor care, la fel cel puţin temporar, respectă un jurământ de castitate;

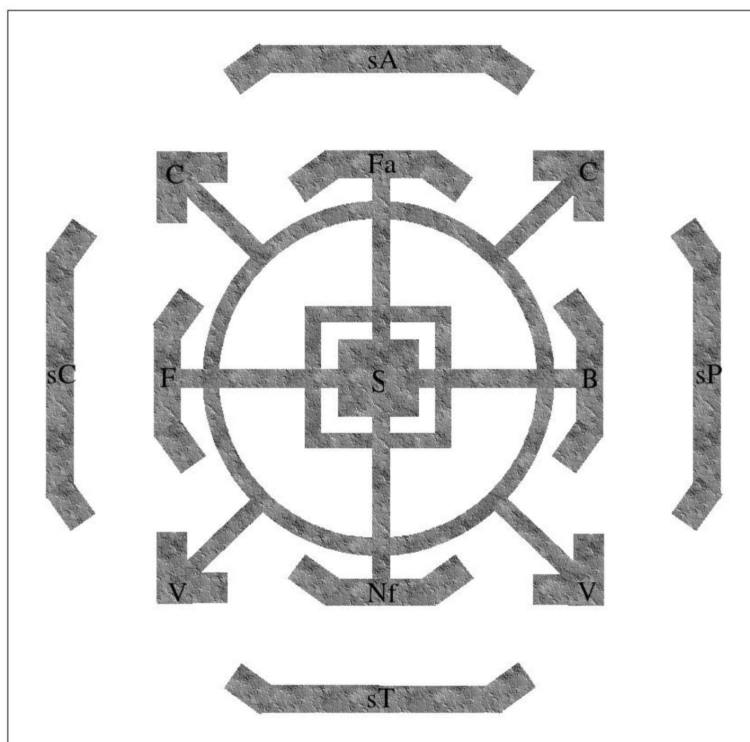
8.3- aripa familiştilor – în care locuiesc femei şi bărbaţi uniţi în cadrul unor căsătorii;

8.4- aripa copiilor situată în apropierea aripii familiştilor, unde copiii comunităţii sunt crescuţi şi educaţi sub supravegherea părinţilor şi a unor membrii ai comunităţii special desemnaţi în acest sens.

Momentul la care copii se mută în această aripă (din locuinţele familiilor lor) este lăsat la libera lor alegere, putând fi manifestat oricând între vârsta de 7 – 18 ani, recomandabil la 7 ani.

8.5- aripa nefamiliştilor - care cuprinde bărbaţi şi femei trecuţi de vârsta de 18 ani care nu au depus nici un jurământ de castitate şi nu sunt angajaţi în relaţii sentimentale stabile (sunt necăsătoriţi);

8.6- şi aripa vizitatorilor – ai celor care locuiesc pe perioade scurte (sub o lună) în cadrul CER-ului respectiv, care cuprinde spaţii de relaxare, spaţii cu orientare turistică, etc.

9. Fiecare membru major al comunităţii indiferent în ce aripă locuieşte trebuie să aibă asigurată propria locuinţă individuală (propria cameră) şi pe cât posibil un spaţiu sanitar (baie) aferent (ă).

10. Masa se ia în cadrul unor spaţii special amenajate în acest sens (cantine) specifice fiecărei Aripi sau comune unora dintre ele.

11. În cadrul fiecărei Aripi sunt organizate spaţii specifice destinate socializării membrilor Aripii respective.

12. În cadrul CER-urilor Integrale (mixte) instinctul sexual se poate canaliza sub forma unui demers absolut normal, urmărind sau nu procrearea, sau sub forma abstinenţei şi continenţei (acestea două din urmă sunt recomandate a fi practicate doar pe perioade limitate de timp).

13. În centrul CER-ului este construit un Sanctuar Lisanian cu fiecare din cele Şase Spaţii Fundamentale care îl definesc.

14. La activităţile specifice care se vor desfăşura în cadrul lui participă împreună toţii membrii CER-ului respectiv fără deosebire de Aripa Existenţial CER-ească sub care îşi oblăduiesc fiecare din ei momentan viaţa întru Idealuri şi Fapte.

***

15. În jurul celor 6 Aripi Existenţiale (de locuit) sunt organizate *4 Anexe*: una destinată producţiei, una activităţilor comerciale, una activităţilor agricole şi una turismului, anexe care sunt menite să producă fondurile şi resursele necesare bunei funcţionări a CER-ului respectiv.

16. CER-urile Comunitare sunt organizate ca nişte Familii Ideatice Naturale în care se adună cei cu idei şi concepţii despre viaţă asemănătoare – în cadrul lor statutul fiecărui membru este acela de frate şi soră care se respectă şi se tratează reciproc ca atare (în virtutea acestei rudenii ideatice).

17. Fiecare din ei participă la realizarea scopurilor şi obiectivelor specifice Mişcării Trans-Religioase prin metode de acţiune şi organizare pe care le stabilesc de comun acord în spiritul Idealurilor şi Valorilor Trans-Religioase care îi animă.

18. Membrii fondatori ai unui CER Familial Ideatic se organizează juridic sub forma unei Formaţiuni Nxaniene independente (sau a unei filiale a unei Reţele Nxaniene deja existente) în

cadrul căreia pot fi primiţi apoi noi membrii în urma îndeplinirii unor condiţii stabilite de conducerea acelui CER (de exemplu prin trecerea unor perioade de probă cuprinse între minim 3 luni şi maxim 3 ani şi a unor teste specifice).

19. În funcţie de capacităţile locative disponibile existente, la primirea de noi membrii vor exista următoarele priorităţi:

19.1- a acelor lisanieni care au contribuit, respectiv contribuie financiar şi material (prin donarea unor terenuri, a unor clădiri, a unor materiale de construcţii, etc.) mai mult la construirea, respectiv menţinerea şi dezvoltarea acelui CER;

19.2- a acelor nxanieni care au contribuit (contribuie) mai repede la constituirea fondurilor care au permis crearea acelui CER, respectiv permit menţinerea şi dezvoltarea lui.

20. Astfel suma depusă are o pondere de 80 la sută, iar momentul depunerii o importanţă de 20 la sută (între acestea două se face o medie aritmetică).

***

21. Cu acordul membrilor existenţi pot fi primiţi ca noi membrii şi indivizi care nu pot contribui material şi financiar (pentru că nu deţin astfel de fonduri) la menţinerea şi dezvoltarea CER-ului, dar au aptitudini şi calificări care le permit să se implice activ în desfăşurarea unor proiecte de cercetare şi creaţie iniţiate de CER-ul respectiv.

22. Toate contribuţiile financiare şi materiale sunt date cu titlu de dar (donaţie): la retragerea benevolă sau la excluderea din CER-urile Comunitare aceste fonduri nu se dau înapoi celor care le-au donat!

23. Odată primiţi ca şi membrii ai acestor CER-uri Familial Ideatice, indiferent de cuantumul donaţiei făcute (sau de lipsa acesteia) toţi membrii sunt egali în drepturi şi vor contribui cu toţii la toate activităţile comunitare specifice care le sunt repartizate de către comunitate întru împlinire faţă de Ideal, Întreg şi Fiinţă.

24. Toate terenurile, clădirile, mijloacele fixe, mijloacele de transport, de comunicaţie, de informare, toate mijloacele de producţie care aparţin unui CER Ideatic Familial (Comunitar) sunt în proprietatea comună a tuturor membrilor acelui CER, fiind administrate de comun acord prin reprezentanţi aleşi prin vot de către membrii acelui CER, din rândurile Cercetătorilor Înaintaţi existenţi printre ei.

25. Profiturile obţinute din activităţile productive, comerciale, etc. ale unui CER sunt folosite pentru asigurarea bunei lui funcţionări, pentru dezvoltarea lui şi pentru atingerea Ţelurilor Mişcării Trans-Religioase.

26. În cadrul unui CER Comunitar pot fi ţinute în proprietate individuală doar mijloace de uz strict personal.

27. Membrii existenţi ai unui CER Comunitar îi primesc pe noii membrii prin vot secret: aceştia trebuie să obţină astfel votul a cel puţin 70 la sută dintre membrii deja existenţi.

28. Aceeaşi procedură şi acelaşi procent e necesar şi pentru excluderea („alungarea”) cuiva dintr-un CER.

29. Restul deciziilor se iau prin votul majorităţii simple a membrilor acelui CER (acelei asociaţii frateriene).

30. Din punct de vedere al promovării în ierarhia nxaniană un CER este privit ca orice altă comunitate infinetiană.

31. În structurile de conducere ale CER-ului vor putea activa prin urmare doar Cercetătorii (/oarele) Înaintaţi (/te) (oricum datorită timpului destinat în cadrul unui CER pentru parcurgerea de către membrii lui a Zetrianului aici vor fi cu siguranţă mult mai mulţi Cercetători Înaintaţi decât în alte Comunităţi Infinetiene).

***

32. În ceea ce priveşte regimul de hrană în cadrul CER-urilor acesta este recomandat să fie vegetarian.

33. Se recomandă de asemenea să se evite fumatul şi consumul de droguri precum şi consumul excesiv de alcool.

25. Jurămintele CER-ului

0. La intrarea într-un CER infinetienii vor depune în prezenţa tuturor membrilor acelei comunităţi, în cadrul unei ceremonii specifice, următoarele *jurăminte*:

1.- Jurământul *de fraternitate* care de exemplu s-ar putea formula astfel: „Jur să vă consider de acum înainte, pe voi toţi ceilalţi membrii ai Comunităţii de Cercetare.... (numele comunităţii în care e primit) ca şi fraţi/surori naturali(e) ai/ale mei/mele şi să mă comport ca atare faţă de voi, ajutându-vă ori de câte ori aveţi nevoie în măsura maximă a posibilităţilor (fizice, intelectuale, emoţionale, materiale şi financiare) de care dispun şi să mă las ajutat de voi, cerându-vă fără sfială ajutorul ori de câte ori voi avea nevoie!”

2- Jurământul *de sinceritate şi detaşare* formulat ca de exemplu: „Jur ca pe toată perioada cât voi convieţui în această Comunitate să fiu cât mai sincer cu mine însumi şi cu voi - toţi ceilalţi fraţi lisanieni ai mei, să manifest mereu faţă de fiecare din voi bunăvoinţă şi bune intenţii şi de asemenea să fiu cât mai detaşat şi mai obiectiv cu putinţă în raporturile şi activităţile de cercetare pe care le desfăşor împreună cu voi!”

3- Jurământul de *perfecţionare continuă* întru Valorile Trans-Religiei – exemplu: „Jur, fără ezitare, să mă perfecţionez continuu, pe toată durata şederii mele în Comunitate prin mărirea neîncetată cantitativă şi calitativă a cunoaşterii pe care o deţin pe fiecare din cele 7 Raze, prin manifestarea

constantă prin mine a Eticii Armoniei, a Idealurilor, Surselor, Porţilor, Faptelor şi Ţelurilor, în mod individual şi în colectiv în, şi prin, participarea asiduă la activităţile Comunităţii îndreptate în acest sens (conferinţe, seminarii, ateliere, ritualuri, etc.).

Jur iarăşi fără echivoc să fiu mereu activ în ajutorarea perfecţionării voastre a tuturor celorlalţi membrii ai Comunităţii prin participarea activă (critico-constructivă) la activităţile noastre comune de perfecţionare şi prin ajutorarea individuală, în măsura posibilităţilor cu care sunt înzestrat de Întreg, a oricăruia din voi, dacă vă veţi exprima o dorinţă în acest sens!”

4- Jurământul *de cercetare şi creaţie* (exprimare creativă) – exemplu - „Dragi fraţi trans-religioşi, jur solemn în faţa voastră că îmi voi dedica de acum înainte cugetul şi simţirea, pentru o bună parte din timpul de care dispun, pentru activităţi specifice de cercetare şi creaţie individuale şi colective îndreptate în direcţia armonizării superioare a indivizilor şi societăţii umane şi măririi cunoaşterii pe care aceasta o deţine despre diferitele mecanisme de manifestare ale Realului!”

26. Direcţii de cercetare şi creaţie abordate de CER-urile Lisaniene

1. Activităţile Comunităţilor de Cercetători Trans-Religioşi/ Meta-Perceptivi/ Trans-Sistemici (a CER-urilor Lisaniene) vor fi astfel organizate încât să permită fiecăruia din membrii lor să-şi poată aprofunda cât mai mult studiile efectuate pe cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale pentru ca astfel fiecare din ei să poată ajuta prin educaţie, cercetare şi creaţie proprie la progresul şi evoluţia continuă a umanităţii.

2. În cadrul acestor Comunităţi de Cercetători Trans-Religioşi vor fi abordate mai multe *direcţii de cercetare şi creaţie* printre care şi următoarele:

2.1- dezvoltarea şi perfecţionarea unor modalităţi cât mai armonioase de organizare politico - economico - administrativă a diferitelor comunităţi umane şi a societăţii în general;

2.2- cercetarea legilor de organizare ale psihicului pentru cunoaşterea şi stăpânirea mecanismelor lui de manifestare;

2.3- studiul comportamentului religios şi cultural al speciei umane;

2.4- explorarea cu metode ştiinţifice a stărilor speciale de conştiinţă accesibile fiinţei umane (visul, visul conştient, „decorporalizarea”, somnul, stările de „conştiinţă cosmică”, hipnoza, auto-hipnoza, „clarvederea”, etc.) pentru cunoaşterea mecanismelor lor de manifestare şi pentru creşterea gradului de control asupra lor;

2.5- cercetarea structurilor fizice, biologice, mentale, energetice, etc. ale fiinţei umane şi ale cosmosului;

2.6- studiul comportamentului de reproducere al fiinţelor umane (din punct de vedere biologic, social, mental, emoţional, etc.);

2.7- studiul procesului de alimentaţie şi promovarea nutriţiei optime specifice speciei umane;

2.8- creaţia artistică pe toate ramurile ei (pictură, sculptură, arhitectură, muzică, poezie, eseistică, etc.);

2.9- cercetarea ştiinţifică a unor aspecte specifice religiei şi ezoterismului (ritualuri, tehnici de meditaţie, de divinaţie (de exemplu specifice astrologiei, chiromanţiei, grafologiei, numerologiei, etc.), ş.a);

2.10- cercetarea mecanismelor de vindecare şi autovindecare cu care este dotată fiinţa umană; a tehnologiilor şi metodelor medicale necesare pentru vindecarea bolilor cu care se confruntă umanitatea şi a metodelor şi tehnicilor care permit extinderea pe o perioadă cât mai lungă a vieţii umane (tinzândă spre infinit – spre Nemurire Beatifică), respectiv care permit refacerea/ învierea ei după o perioadă de „adormire temporară”.

2.11- descoperirea şi implementarea în societate a unor noi tehnologii - cât mai eficiente şi mai ieftine - de obţinere a energiei, de deplasare, de comunicare, de construcţie, etc. şi perfecţionarea celor existente;

2.12- ş.a.

27. Oraşele Cunoaşterii

1. Mai multe Comunităţi de Cercetători Trans-Religioşi/ Trans-Sistemici / Meta-Perceptivi active într-un anumit areal geografic creează şi susţin prin forţele lor unite existenţa Oraşelor Cunoaşterii.

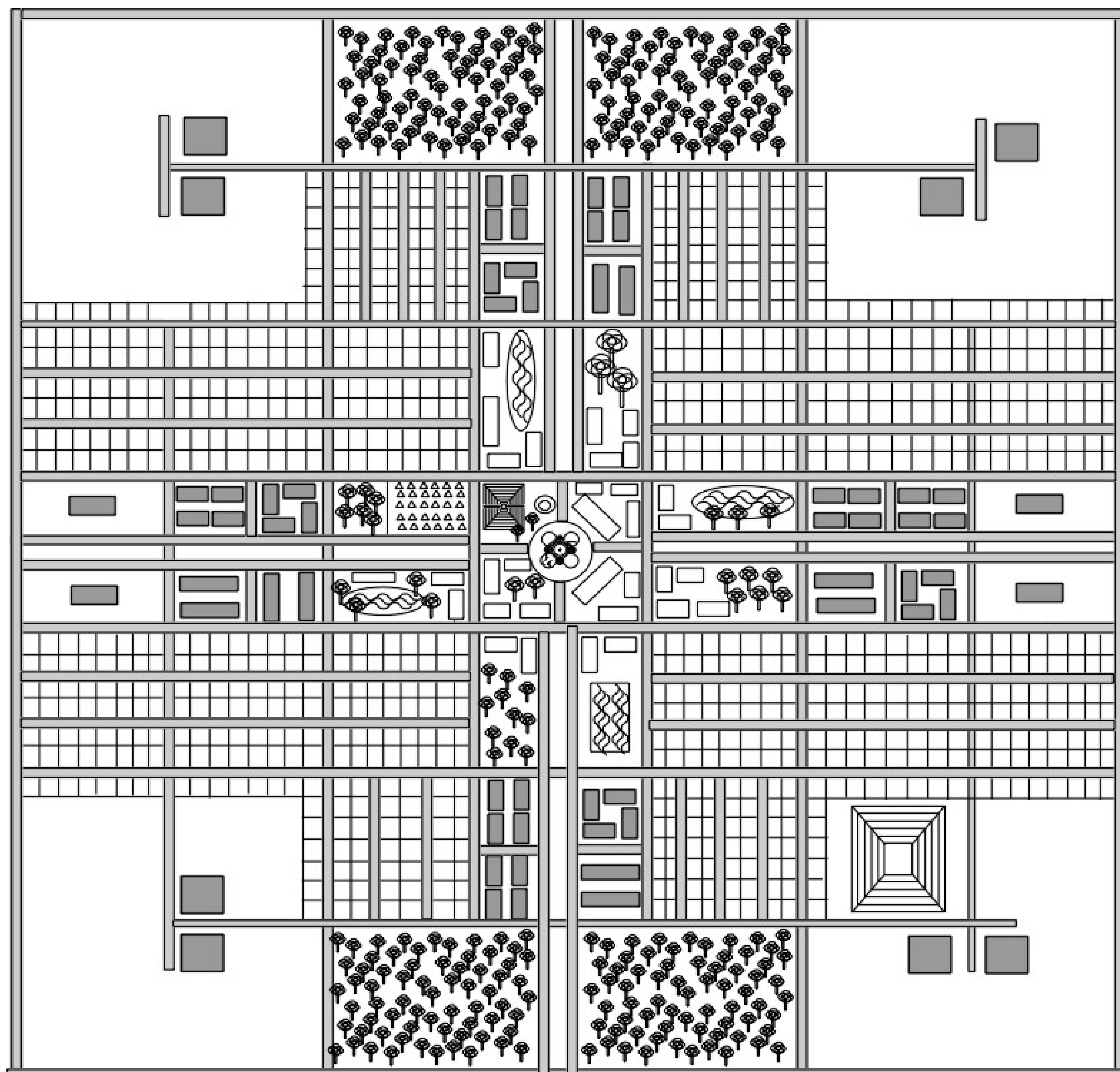
2. În centrul fiecărui astfel de Oraş este construit un Mare Sanctuar Trans-Religios şi este organizat un Mare Centru Universitar care cuprinde pe lângă "Facultatea de Studii Trans-Religioase" şi Facultăţi de profil: de Fizică, de Chimie, de Informatică, de Medicină, de Litere, de Artă, de Arhitectură, de Construcţii, de Economie, de Istorie, de Geografie, de Filozofie, de Psihologie, etc..

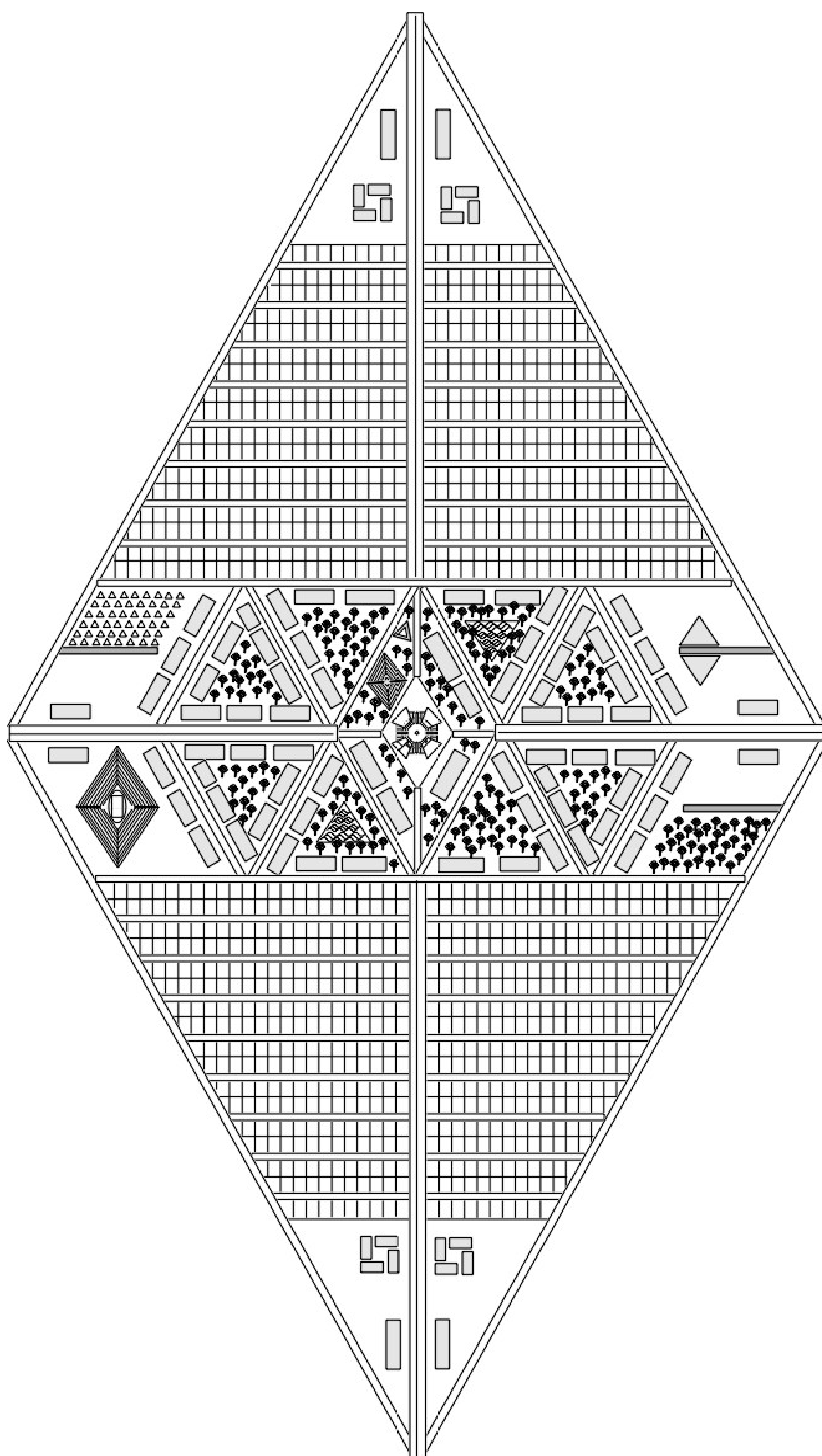
3. Oraşele acestea sunt un loc predilect al Culturii şi Ştiinţei – adevărate lăcaşuri ale Strălucirii Nelimitate a celor 7 Raze ale Cunoaşterii Universale.

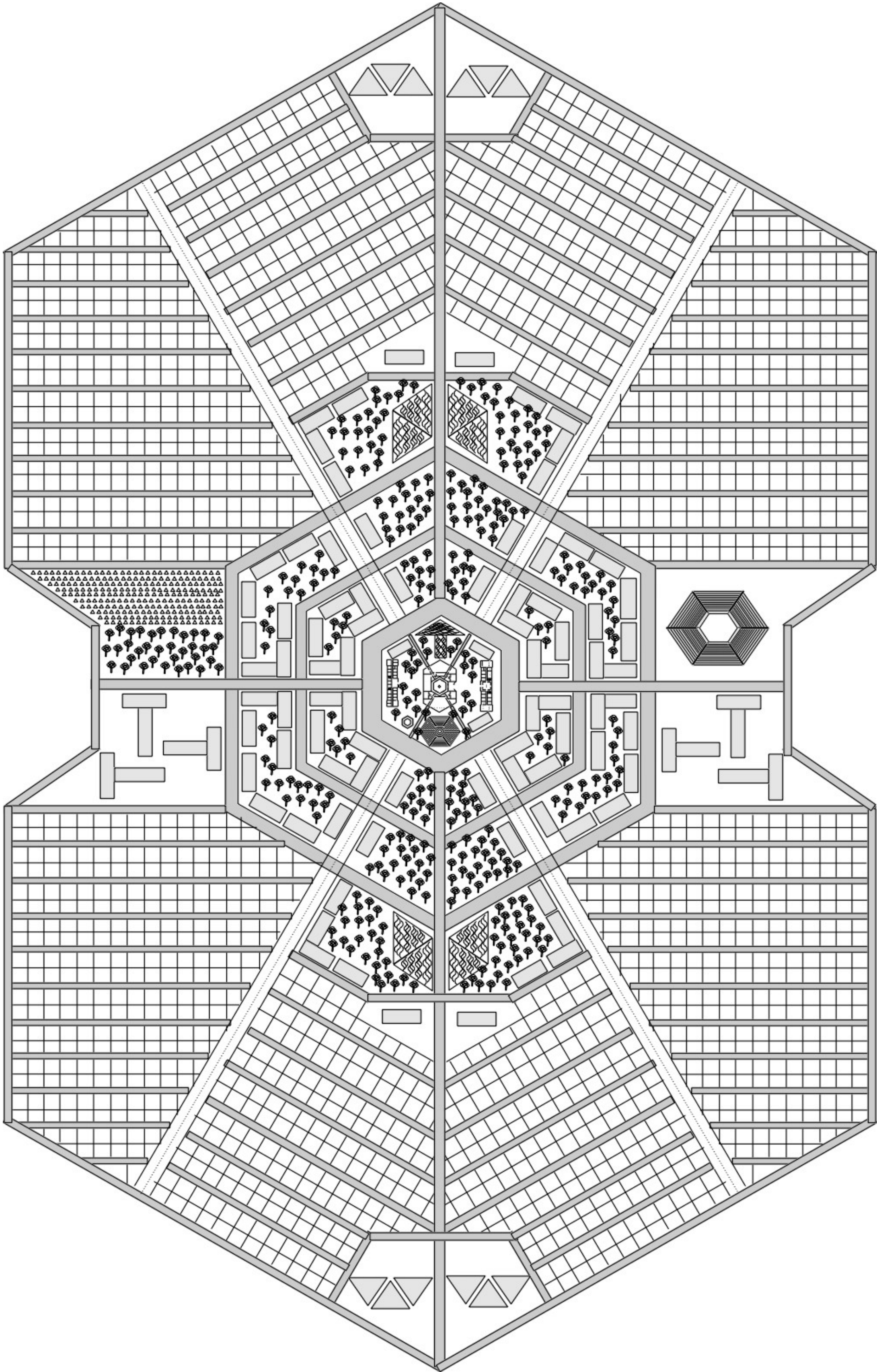
4. În cadrul lor sunt organizate periodic Festivaluri Internaţionale Trans-Culturale şi Trans-Religioase, expoziţii de artă şi ştiinţă, etc.

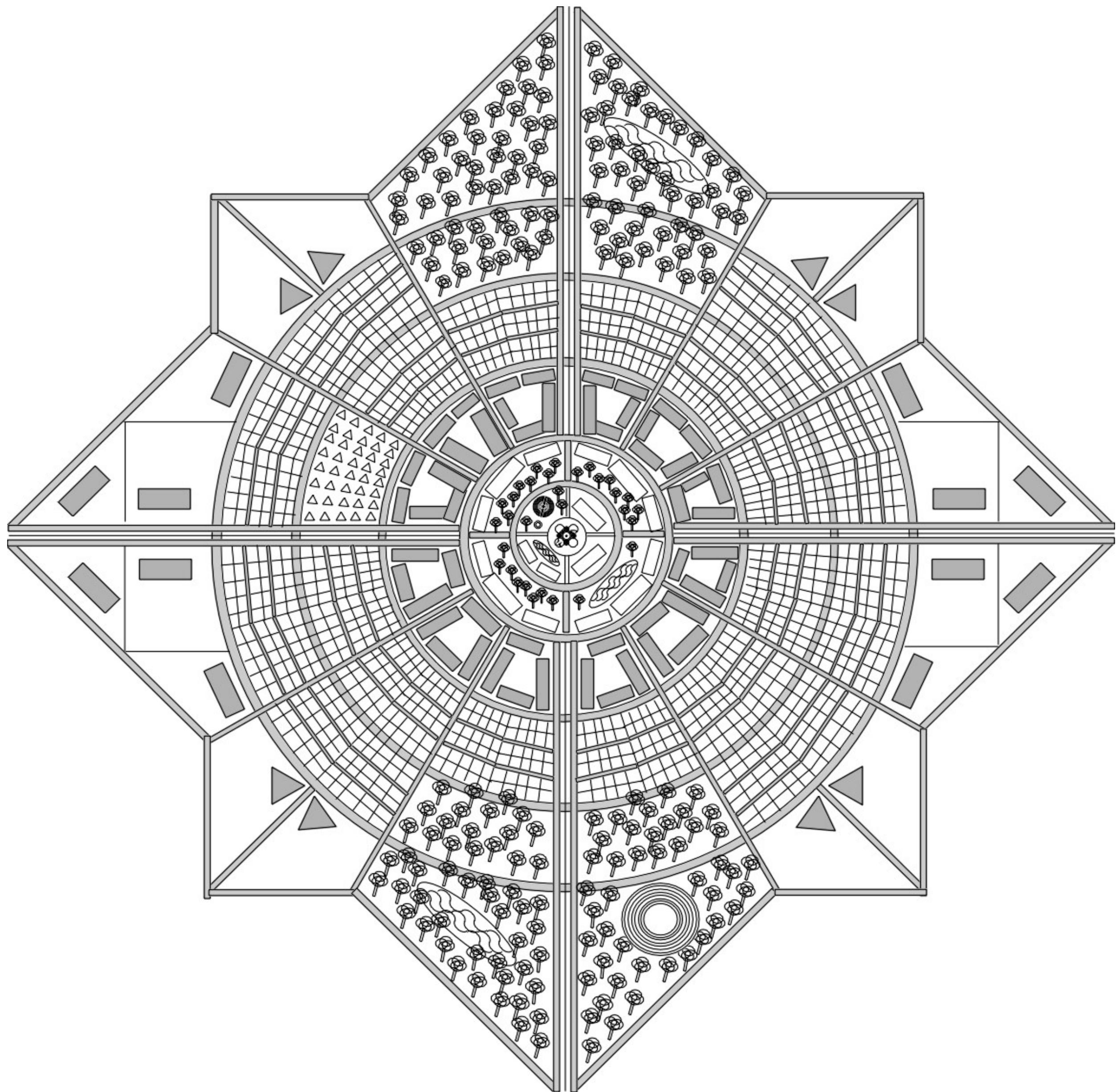
5. Ele găzduiesc de asemenea sediile principale ale unor posturi de radio şi televiziune patronate de Mişcarea Trans-Religioasă.

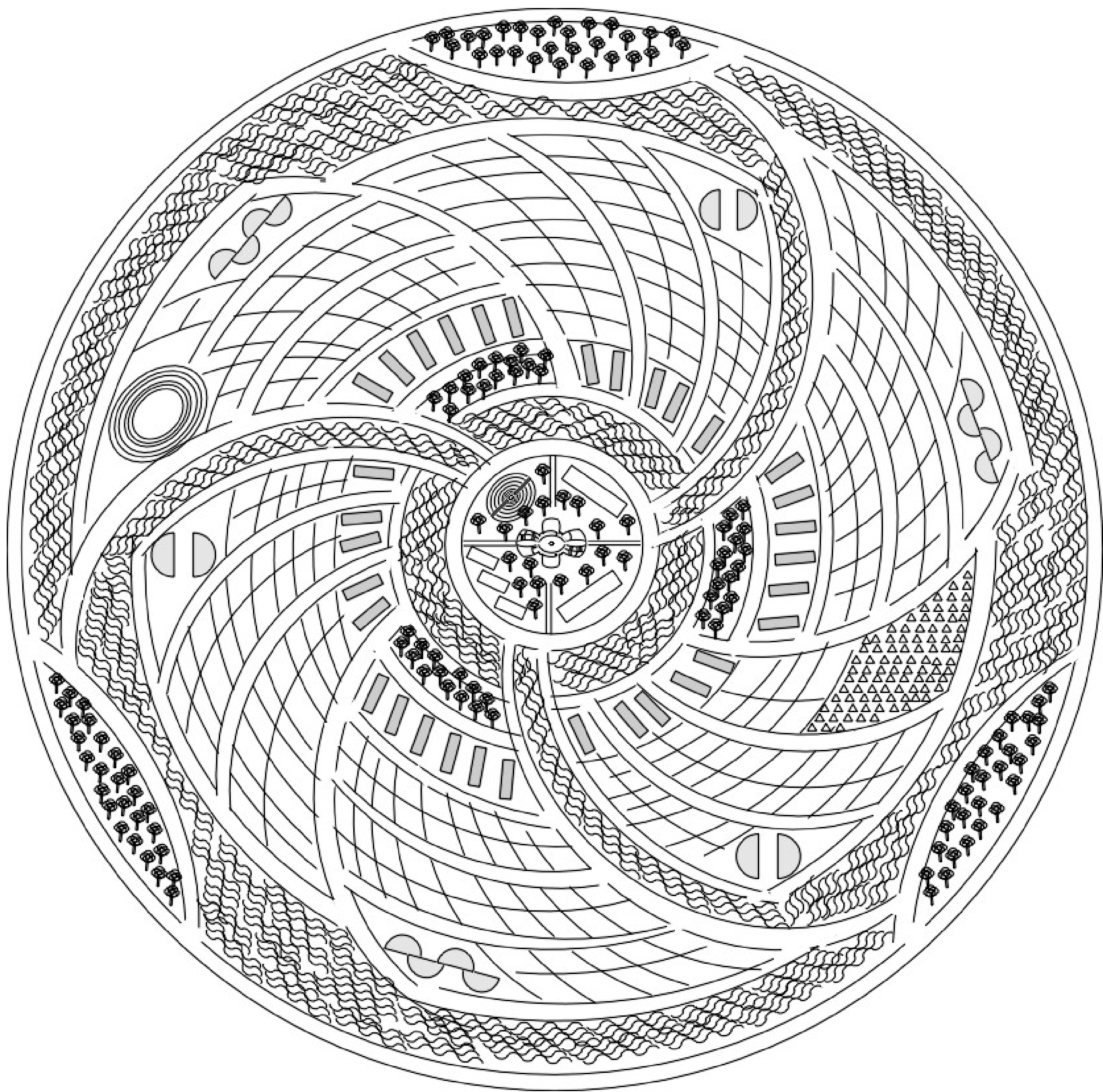
6. Redăm în cele de mai jos, într-o formă schematic – orientativă câteva posibile modele de organizare spaţială a acestor Oraşe ale Cunoaşterii:

28. Atitudinea faţă de necunoscut - „Învăţăturile Trans-Religiei”

1. Trans-Religia ca Religie Globală nu dă nici un răspuns dogmatic („scos din burtă” - neîntemeiat ştiinţific cu probe solide, irefutabile) atunci când vine vorba de întrebări legate de aspecte pe care Ştiinţa din acel moment nu le-a lămurit îndeajuns.

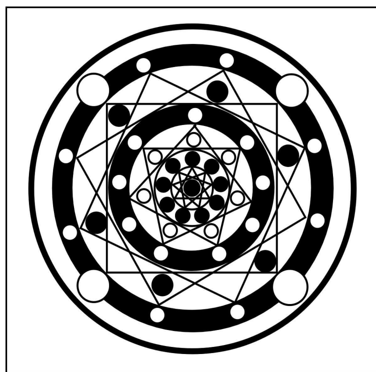
2. În legătură cu aceste aspecte ea adoptă o atitudine sceptică şi de cercetare detaşată a lor, luând în această cercetare în considerare şi răspunsurile dogmatice sau nedogmatice date de diferitele religii şi culturi manifestate în umanitate.

3. Cercetătorul Trans-Religios trebuie însă să primească fiecare dintre aceste răspunsuri cu circumspecţie şi scepticism şi să considere ca fiind relativ certe doar acele aspecte ale realităţii pe care le-a verificat el însuşi printr-o metodă ştiinţifică reproductibilă (pe care urmând-o, orice om să ajungă la cunoaşterea aceloraşi aspecte de o manieră similară cu cea pe care el a experimentat-o).

4. Trans-Religia consideră că e foarte nociv „să se bage pe gât” oamenilor anumite învăţături (dogme) legate de aspecte pe care ei nu le pot verifica prin ei înşişi, printr-o metodologie ştiinţifică adecvată.

5. Ea are încredere în capacitatea de discernământ a omului şi o provoacă pe aceasta să se manifeste prin studii individuale bazate pe experienţe proprii şi pe operaţiuni individuale de analiză, sinteză, comparaţie, analogie, etc.

6. Mişcarea Meta-Perceptivă urmăreşte individualizarea fiecărui om în parte şi nu promovează „gândirea de turmă” – gândirea copiată automat fără analiză şi spirit de discernământ critic din gândirea unei „turme” sau a alteia.

7. Omul Meta-Perceptiv este un om echilibrat şi un Individ: el nu poate afirma existenţa cu relativă certitudine decât a acelor aspecte ale realităţii pe care le verifică prin sine însuşi.

8. Pentru celelalte el îşi manifestă darurile Posibilităţii respectiv Imposibilităţii, ale Probabilităţii, respectiv Improbabilităţii fiind conştient de valoarea lor de ghizi în căutarea Adevărului.

9. De aceea el refuză cu promptitudine orice ofertă de copiere automată nediscriminativă a valorilor şi modalităţilor de gândire neîntemeiate şi nedemonstrate încă ştiinţific pe care i le propun diferite sisteme religioase, oculte, filozofice, politice, economice, etc.

10. Omul Meta-Perceptiv este de asemenea conştient de limitele cunoaşterii omeneşti şi nu crede în posibilitatea cunoaşterii absolute pentru fiinţele umane.

11. De aceea el ştie că cunoaşterea pe care noi o deţinem e întotdeauna una relativă, având însă o probabilitate mai mare sau mai mică de a se regăsi în realitate.

12. Omul Trans-religios e conştient de faptul că acum şi întotdeauna vor fi lucruri pe care nu le cunoaşte şi de aceea nu se grăbeşte să afirme „doar din spirit de turmă” (din „credinţă”) că ar cunoaşte cu certitudine lucruri pe care poate doar le intuieşte, dar pe care încă nu l-a experimentat direct.

13. Atitudinea Trans-Religioasă nu este şi nici nu poate fi specifică oamenilor care din spirit de turmă (pentru a nu fi altfel decât ceilalţi) afirmă şi susţin credinţe, obiceiuri şi dogme specifice „turmei” lor, fără a-şi pune vreodată problema veridicităţii sau utilităţii acestora.

14. Omul Trans-Religios nu este un om de turmă (nu este o „oiţă rătăcită” dintr-o turmă care aşteaptă ca alţii să aibă grijă de ce trebuie să facă şi să gândească ea) - el este un Individ Matur şi se comportă ca atare.

15. El nu înghite necondiţionat valorile societăţii în care creşte, ci le pune constant sub semnul Întrebării, le analizează cu atenţie şi acceptă doar ceea ce-i foloseşte cu adevărat (practic nu teoretic) pentru mai marea lui armonizare.

16. Omul Liber nu doreşte şi nu poate să se identifice cu o „turmă” sau alta.

17. El este un Individ şi nu o masă de manevră.

18. De aceea el nu aşteaptă ca alţii să-i spună ce să gândească, cum să gândească sau ce să creadă şi ce nu.

19. El e conştient de faptul că are Minte şi Gândire Proprie şi se foloseşte de ea – nu lasă să se pună praful dogmatismului, fanatismului şi intoleranţei peste ea.

20. Înghiţirea necondiţionată a unor dogme religioase, filozofice, psihologice, economice, politice etc. lui îi provoacă un rău inimaginabil şi de aceea simte nevoia imperioasă de a le da afară din Mintea lui, imediat ce le sesizează prezenţa în sine.

21. Omul Trans-Religios depăşeşte deci „conştiinţa de grup” specifică copilăriei psihice şi îşi regăseşte condiţia de Om Matur – de Individ responsabil cu Discernământ şi Conştiinţă Proprie.

22. De aceea „credinţa” Omului Trans-Religios este Ştiinţă, iar ceea ce e dincolo de aceasta este doar posibilitate şi probabilitate (respectiv imposibilitate şi improbabilitate) şi nu un motiv de comportament fanatic, de turmă.

29. Gândirea critică-discriminativ-constructivă

1. Trans-Religia sprijină puternic dezvoltarea gândirii critice constructive şi a discernământului fiecărui membru al ei (ca şi căi majore de individualizare şi maturizare psihică).

2. Câteva din metodele (mijloacele) recomandate a fi folosite în acest sens de fiecare om trans-religios sunt şi următoarele:

2.1- susţinerea permanentă în noi şi în societate a unui dialog sincer, deschis, pătruns de spiritul tuturor celor 10 idealuri şi păstrat cu grijă în limitele bunului-simţ, al umanismului, al rigorilor logicii şi al discursului raţional;

2.2- deconstrucţia raţională detaliată a sistemelor ideatic-conceptuale şi/sau reale (social manifestate) în părţile lor componente pentru identificarea cât mai obiectivă a prezenţei în cadrul lor a unor contradicţii, a unor manifestări incoerente, confuze, a unor neadevăruri, a unor manifestări dogmatice şi non-idealiste, a unor porniri ne-umane (îndreptate împotriva intereselor societăţii umane);

2.3- consultarea şi studierea cu atenţie şi discernământ sporit a cât mai multor Viziuni Alternative (a cel puţin trei astfel de viziuni) cât mai întemeiate pe probe solide, verificabile, ştiinţifice - despre modul posibil de desfăşurare a unor evenimente, despre cauzele şi efectele reale ale unor manifestări sociale şi individuale şi despre oricare din aspectele realităţilor cu care intrăm în contact la un moment dat;

2.4- expunerea dramatică şi tragică (prin picturi, desene, caricaturi, fotografii, piese de teatru, filme artistice şi documentare) a aspectelor negative (din punct de vedere al armoniei comunităţilor umane) ale diferitelor manifestări sociale religioase, filozofice, politice, etc.;

2.5- umorul (râsul) sănătos, de calitate, manifestat prin piese şi filme comice, bancuri şi glume, farse, caricaturi, ilustraţii şi benzi desenate comice, etc.

2.5.1 Acestea toate sunt capabile să ilustreze foarte evident defecte, incoerenţe, contradicţii ale unor sisteme religioase şi filozofice dogmatice promovate pe de o parte de diferiţi şarlatani şi nebuni cu pretenţii care mai de care mai ridicole şi mai hilare şi pe de altă parte de diferiţi naivi, creduli şi ignoranţi care au căzut în capcanele întinse pentru ei de cei din prima categorie.

2.6- refuzul categoric al îmbrăţişării absolutiste (dogmatice, fanatice, necritice) a unor răspunsuri şi viziuni ale realităţii, indiferent de cine expune acele viziuni!

2.6.1 Mintea Omului Liber trebuie să rămână întotdeauna deschisă unor noi viziuni asupra realităţii şi într-o stare continuă de alertă-percepţie a ceea ce se petrece în interiorul şi în afara sa!

2.6.2 Încrustarea minţii în viziuni absolutiste (dogmatice) nu face decât să deschidă calea amară a înlănţuirii ulterioare a acelei minţii în lanţurile grele ale sclaviei mentale, a menţinerii ei forţate într-o stare oarecare de masificare mentală şi de imaturitate (infantilitate) psihică.

2.7- păstrarea unei viziuni realiste asupra Universului şi a fenomenelor care se manifestă în el – fenomene care din anumite puncte de vedere sunt bune, utile şi favorabile pentru trăirea vieţii umane în armonie, dar din alte puncte de vedere apar ca nefiind utile şi favorabile păstrării acestei armonii (de exemplu ceea ce poate fi bun într-un anumit timp sau într-un anumit spaţiu (în anumite circumstanţe specifice) poate fi rău în alt timp sau spaţiu (în alte circumstanţe specifice).

2.8- păstrarea unei viziuni realiste asupra felului de a fi al oamenilor şi despre caracterul lor – trebuie să conştientizăm că în realitate suficient de mulţi oameni sunt mincinoşi, ipocriţi, răuvoitori, înşelători, etc.

***

3. A avea încredere absolută într-un om (indiferent de ce ar pretinde acesta despre sine) e a ne pune viaţa şi armonia în pericol.

4. Aceasta însă nu înseamnă să nu avem deloc încredere în oameni – ci dimpotrivă să avem încredere relativă, o încredere provizorie pe care le-o acordăm doar atunci când avem nevoie de ajutorul şi mărturia lor şi doar pe timpul cât avem nevoie de acest ajutor.

5. Dacă ei ne trădează încrederea şi o singură dată şi chiar sub un singur aspect trebuie din acel moment să fim de trei ori mai atenţi şi mai circumspecţi faţă de sinceritatea şi intenţiile lor reale faţă de noi!

6. Lumea e suficient de plină de indivizi umani aflaţi doar în „stadiul animal" de dezvoltare, care de abia aşteptă să profite de naivitatea, lipsa de atenţie, de gândire critică şi de prevedere a celorlalţi oameni.

7. Aceste „animale umanoide de pradă" sunt în continuă căutare de victime şi născocesc mereu şi mereu noi capcane şi metode viclene prin care să-i prindă în cursă pe cei naivi şi neprevăzători.

8. Singura armă pe care o avem în faţa acestor „lupi umani" (de multe ori îmbrăcaţi în haine de „oi" şi/sau de „păstori divini"), a acestor oameni cu trăsături animalice (viclenie, porniri violente şi criminale, etc.) este de multe ori doar întărirea gândirii critice pe care o avem (cel puţin în contextul societăţilor în care aceste „şarlatanii divine" sunt protejate încă prin lege).

9. Nu ne ajută cu nimic să fim optimişti în legătură cu natura umană – adevărul este că „animalele-umane" de „pradă" respectiv „de prădat" (care se lasă cu uşurinţă „prădate") există şi sunt printre noi pentru mult timp de acum înainte.

10. În această privinţă trebuie să fim doar realişti, pentru a putea recunoaşte răul din ei şi astfel să putem găsi cele mai bune metode pentru a-l elimina din ei şi din societatea umană!

11. De asemenea nu ne ajută cu nimic să fim

pesimişti total în acest sens – adevărul este că nu toţi oamenii sunt „oameni-animale”: mulţi oameni au depăşit acest stadiu de dezvoltare psihică – şi ei sunt din ce în ce mai mulţi!

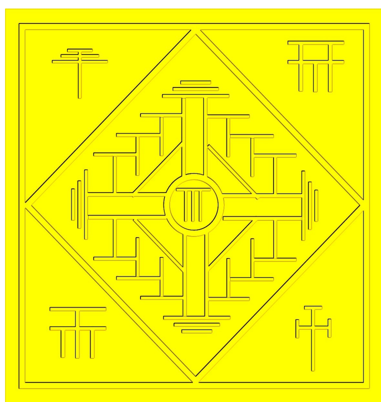
12. În acest sens trebuie să fim nici optimişti, nici pesimişti, ci doar realişti, obiectivi – să vedem cu adânc discernământ deopotrivă şi răul şi binele, acolo unde sunt: în noi, în semenii noştri şi în societăţile noaste şi apoi să încercăm să eliminăm răul şi să întărim binele: din noi, din ceilalţi oameni şi din societatea umană!

30. Revelaţia Universală Directă şi Infinită

1. Relaţia dintre fiecare om şi Realitatea Ultimă/ Întregul (numită de unii cu nume create individual; sau cu nume specifice unor culturi particulare) este prin natura ei o relaţie *intimă şi individuală***,** specifică fiecărei fiinţe umane în parte – fiind de asemenea inimitabilă şi de neimitat, deoarece fiecare om este un individ cu caracteristici unice şi irepetabile în esenţa lor.

2. Fiecare om e bine să devină astfel conştient de faptul că a imita comportamentul altora faţă de Întreg nu este altceva decât o lipsă de sinceritate cu Acesta şi cu sine însuşi şi nu dovedeşte decât lipsa dorinţei de comunicare sinceră, deschisă şi directă cu El.

3. Aceasta deoarece Realitatea Ultimă – (Întregul, Fiinţa Fiinţelor, Ceea Ce Este, Unul, Oceanul Fiinţial, Universul, etc.) fiind prezentă (sub o formă sau alta) peste tot şi în toate, tot timpul, relaţia fiecărui individ cu Ea e una intimă şi continuă – cea mai intimă şi cea mai continuă relaţie pe care ne-o putem imagina cu putinţă, deoarece Ea nu ne părăseşte niciodată, nici măcar pentru o clipă.

4. Din acest motiv problema gestionării acestui raport intim dintre fiecare individ în parte şi Ea (/El) e o problemă exclusiv personală, e un aspect de lăsat în competenţa fiecărui individ în parte.

5. Modul cum fiecare om vede şi se comportă cu şi faţă de această Realitate este evident specific felului său de a fi din acel moment - de aceea el nu trebuie impus cu forţa altora, pentru că în acest fel ei ar rupe din punctul lor de vedere cea mai intimă şi mai frumoasă legătură pe care o pot experimenta în Existenţă.

6. Gestiunea acestei Legături şi raportarea faţă de ea e bine deci să fie lăsată în competenţa fiecărui om în parte.

7. Fiecare Fiinţă să o întreţină deci pe aceasta aşa cum simte ea că e mai bine să o facă la un moment dat – printr-o raportare personală sau impersonală, mai intimă sau mai distantă, mai prietenoasă sau mai colocvială, mai aprinsă (revoltătoare, certăreaţă sau dimpotrivă devoţională şi jucăuşă) sau mai detaşată, etc.

8. Problema acestui raport nu este prin urmare problema celorlalţi, este doar problema fiecărei fiinţe în parte – şi nu se cuvine să ne amestecăm neinvitaţi într-o asemenea relaţie intimă, extrem de intimă…

9. Legătura acesta, indiferent de forma particulară pe care o ia în sufletul şi mintea fiecărui individ, este una Sfântă şi Sacră, de aceea nu trebuie profanată şi trebuie respectată ca atare.

10. Din aceste considerente şi din altele care ţin de realizarea Armoniei Întregului în cadrul Mişcării Holo-Gnostice acest raport dintre Om şi Întreg este lăsat pe seama exclusivă a fiecărui lisanian în parte: astfel umaniştii, scepticii, agnosticii, ateii, nereligioşii, panteiştii, deiştii, socioteiştii, liber cugetătorii, etc. sunt bine veniţi în rândurile Mişcării Trans-Religioase, fără a li se cere să-şi schimbe în vreun fel raportarea lor intimă faţă de Realitatea Ultimă.

11. Li se cere însă, din considerente care ţin de armonizarea superioară a lor şi a Întregului din care fac parte, să încarneze şi să manifeste prin ei cele 10 Idealuri, să treacă prin cele 12 Porţi ale Erelor, să manifeste cu putere prin ei Sursele Fericirii şi Etica Armoniei, să îşi mărească continuu Cunoaşterea pe care o deţin pe cele 7 Raze prin meditaţie, studiu, creaţie, muncă, dăruirea cunoaşterii, împărtăşirea comuniunii şi să participe la realizarea celor 9 Ţeluri ale Mişcării Trans-Religioase şi a celor 10 Fapte ale Omului Liber.

12. Trans-Religia nu este interesată de raportul intim pe care fiecare îl are cu Întregul (aceasta ar fi o dovadă de impietate şi de amestec nepermis în probleme care ţin de conştiinţa personală a fiecărui Individ), pe care fiecare îl numeşte şi are dreptul să îl numească cum doreşte şi faţă de care fiecare are dreptul de a se raporta cum doreşte sufletul său în acel moment.

13. Singurii care pot reglementa în modul cel mai autentic acest raport sunt doar cei care sunt implicaţi direct în el (de altfel nimeni nu poate să o facă în afară de ei) - pe de o parte Individul şi pe de alta Realitatea Ultimă/ Întregul.

14. Iar dacă ei vor să invite spre participare temporară la relaţia lor intimă şi continuă şi pe alţii, să nu le refuzăm invitaţia – nu ar fi în spiritul Fraternităţii Universale aceasta.

15. Atitudinea descrisă mai sus nu înseamnă că acest aspect fundamental al Existenţei – Realitatea Ultimă/ Întregul – ar fi neglijat de Instituţia NXaniană.

16. Nicidecum – ba dimpotrivă – fiecare Cercetător TransReligios este îndemnat în mod continuu să cunoască şi să experimenteze în mod direct noi şi noi aspecte ale acestei Infinite Realităţi (aspecte mentale de raportare la ea – diferite teorii şi idei dezvoltate de umanitate de-a lungul timpului; aspecte emoţionale experimentate prin diferite tehnici de meditaţie, rugăciune, ritual, ceremonie, etc.; aspecte ale „spiritului” - de simţire intimă prin practică personală, etc.) şi este invitat să participe cât mai des la toate activităţile desfăşurate în acest sens în Sanctuarele Trans-Religioase.

17. Rămâne însă la latitudinea fiecărui Cercetător şi Frate Creator cum şi în ce măsură va da curs invitaţiei sus menţionate, deoarece Mişcarea Trans-Religioasă sprijină cel mai mult şi susţine cu toată forţa ei Libertatea de Conştiinţă – prin urmarea prin tot ceea ce va face, ea doar va căuta să sensibilizeze spiritele la Mesajul TransReligios, dar sub nici o formă nu va încerca să impună mai mult sau mai puţin forţat vreo dogmă sau vreo credinţă dogmatică particulară.

31. Învierea şi Nemurirea Beatifică

1. Ţelul sacru al majorităţii religiilor, al majorităţii indivizilor, şi am putea zice şi al speciei umane în general este obţinerea şi menţinerea Nemuririi Beatifice.

2. Primul comandament al unui individ care vieţuieşte este să caute pe cât posibil să vieţuiască în continuare cât mai mult timp posibil – dacă e posibil la infinit!

3. El caută supravieţuirea nelimitată, dar nu orice fel de supravieţuire, ci una cât mai armonioasă – asociată unei vieţi desfăşurate în condiţii cât mai optime în care cel puţin nevoile de bază să-i fie satisfăcute cel puţin la un nivel mediu optim şi în care sănătatea şi integritatea sa fizică şi psihică se menţin de asemenea la un nivel mediu optim!

4. De multe ori dacă acest nivel optim al vieţuirii (din motive direct şi/sau indirect legate de comportamentul specific al fiinţei vieţuitoare) nu este atins şi/ sau menţinut atunci în unii indivizi apare tendinţa de a nu mai dori vieţuirea (nemurirea) pentru că ea nu mai e beatifică (armonioasă).

5. E clar deci că în general Fiinţele nu îşi doresc supravieţuirea cu orice preţ şi în orice condiţii – ele îşi doresc doar supravieţuirea menţinută în anumite condiţii (cât mai armonioase).

***

6. Acelaşi ţel sacru îl are şi Specia umană privită în ansamblul ei – ea întotdeauna caută pentru sine o nemurire beatifică!

7. Şi astfel ca o exprimare a dorinţelor celor mai intime, îndreptate înspre nemurire beatifică (ale individului şi ale speciei umane) în majoritatea covârşitoare a religiilor (dacă nu chiar în toate) apare ca motiv central al direcţiilor de mişcare pe care ele le propun spre atingere (directă sau indirectă, explicită sau implicită, evidentă sau doar subânţeleasă) Nemurirea Beatifică în primul rând a Speciei (a individului prin mijlocirea speciei) şi apoi şi a fiecărui individ în parte.

8. Din acest prim comandament al supravieţuirii armonioase cât mai îndelungate (dacă se poate nelimitate), din acest prim comandament al Nemuririi Beatifice se trag apoi direct sau indirect, în cadrul oricărei religii, comandamentele ei etice şi morale, valorile, ţelurile şi formele ei specifice de exprimare.

9. Este evident că în unele dintre ele această temă a Nemuririi Beatifice este în mod explicit şi foarte direct subliniată, iar în altele este doar subânţeleasă, ascunsă în spatele altor teme care iasă în faţă pentru „show”!

10. Din această perspectivă putem împărţii toate religiile existente în două mari categorii:

10.1- *religii „tari”* - în cadrul cărora este recunoscută fără ocolişuri dorinţa membrilor lor îndreptată spre atingerea Nemuririi Beatifice – şi astfel aceştia fac tot ce le stă în putinţă, din perspectiva posibilităţilor spaţiilor şi timpurilor în care se manifestă, pentru atingerea ei.

Aceste religii „tari” recunoscându-şi direct şi fără ocolişuri scopul urmărit caută foarte serios mijloace cât mai concrete de atingere a lui, în funcţie de posibilităţile lor tehnice şi de acţiune specifice momentului spaţio-temporal în care vieţuiesc.

10.2- *religii „slabe”* - care au încorporat în ele scopul susnumit doar de o manieră subânţeleasă (subconştientă/ inconştientă, „subliminală”).

***

11. În cadrul acestor religii „slabe” acest deziderat al Nemuririi Beatifice nu este un scop explicit declarat, ci doar unul care se deduce ca fiind implicit (fundamental, de bază) pentru atingerea diverselor scopuri explicite pe care ele le aduc în faţa şi în conştiinţa membrilor lor.

12. Aceste scopuri oficiale, de faţadă, de „show”, la o analiză mai atentă nu sunt însă scopuri în sine, ci doar mijloace („magice”, „supranaturale” sau ştiinţifice – după caz) de atingere a Nemuririi Beatifice.

13. Religiile „slabe” de obicei doar complică şi încarcă inutil prin metodele lor drumul practic de atingere a Nemuririi Beatifice.

14. Majoritatea „metodelor” de „mântuire” pe care ele le creează sunt promovate ca atare doar pentru a da o satisfacţie subconştientă membrilor lor, în ce priveşte faptul că se face „ceva” pentru atingerea ţelului Nemuririi Beatifice, fără însă a căuta să le atragă „credincioşilor” lor prea mult atenţia conştientă asupra acestui aspect, pentru ca

aceştia să nu ajungă să conştientizeze eşecurile repetate pe care până în prezent l-au dat metodele lor specifice de „imortalizare”.

***

15. Astfel fiecare religie are un mit sacru, o poveste explicativă sau o teorie specifică (nu e cazul să vorbim de practică cel puţin pentru religiile bazate pe credinţă dogmatică) despre modul cum poate fi atinsă Nemurirea Beatifică – în care un model arhetipal parcurge un anumit drum pe care respectă anumite valori şi un anumit comportament specific pe care apoi e de înţeles că teoretic ar trebui să îl parcurgă, respectiv să le respecte şi să le aplice toţi aceia care vor să ajungă acolo unde se sugerează în mod mitic că a ajuns şi el (ea) – la Nemurirea Beatifică!

***

Garantul Nemuririi Beatifice

16. Privind în general o religie, vedem că de obicei ea are ca fundament o acţiune de relaţionare cu o Fiinţă/ Acţiune/ Stare/ Obiect/ Fenomen/ Substanţă, etc. care joacă pentru ea rolul de „Garant al Nemuririi Beatifice”.

17. Adică celor care reuşesc să atingă, să simtă, să parcurgă, să trăiască o manifestare/ relaţie / comuniune cu fiinţa/ acţiunea/ starea/ obiectul/ fenomenul/ substanţa/ etc. „garant al nemuririi beatifice” li se promite („permite”/ „înlesneşte”/ „intermediază”) de către Ea /El atingerea ei.

18. În general relaţia cu acest „intermediar” „garant al nemuririi” nu este un scop în sine, ci doar un mijloc pentru atingerea a ceea ce el/ea se presupune că poate oferii - nemurirea beatifică!

19. Şi dacă ne uităm mai atent la valorile, condiţiile, acţiunile, raţionamentele, credinţele care sunt propuse spre a fi neapărat însuşite pentru obţinerea relaţionării cu „garantul nemuririi beatifice”, pentru atingerea acesteia, vedem că majoritatea dintre ele sunt îndreptate cel puţin la nivel de intenţie (cel puţin teoretic) mai naiv, mai instinctiv (subconştient/ inconştient) tocmai spre asigurarea supravieţuirii armonioase a speciei umane.

20. Bineînţeles că nivelul de supravieţuire asigurat este întotdeauna cel specific timpurilor şi spaţiilor specifice în care au fost gândite şi create aceste „reţete de atingere a nemuriri beatifice” - şi astfel, odată schimbate aceste spaţii şi timpuri, „reţetele” respective devin „expirate” („depăşite”).

21. Ce să mai vorbim că majoritatea dintre ele se află de exemplu cu mult sub standardele de supravieţuire optimă pe care le are umanitatea în prezent!

22. Şi bineînţeles că odată cu trecerea timpului aceste „reţete” pe lângă că au devenit în mod evident „expirate” (nu că ar fi funcţionat vreodată cu adevărat – asta o ştim cu toţii) fiind depăşite de evoluţia fizică, psihică şi socială a individului şi societăţii, ele mai sunt şi denaturate şi deturnate de tot felul de detractori şi şarlatani „spirituali”, până într-acolo încât ajung exact inversul a ceea ce iniţial se doreau să fie.

23. Astfel unele dintre aceste „reţete religioase” în stadiul lor actual de manifestare (a se citi degenerare/ expirare) dacă sunt puse în practică duc exact la contrariul: la distrugere, moarte, suferinţă, nefericire – pentru toţi nefericiţii care sunt destul de naivi să le pună în practică fără o verificare critică atent dicriminativă a adevărului şi realităţii preceptelor pe care ele se bazează şi a rezultatelor reale la care ele duc în concret (nu în teorie)!

***

24. Pe lângă religiile „tari” şi cele „slabe” mai sunt în mod evident şi religii *de tip „animal-de-pradă”* care propovăduiesc nemurirea beatifică doar pentru „haita” de „animale de pradă” din care ei fac parte şi astfel caută pe cât le stă în putinţă să mănânce şi să prade cât mai multe din energiile şi resursele restului umanităţii precum un parazit, o căpuşă, un virus sau un „vampir”!

25. Aceste religii sunt de obicei dogmatice şi tiranice în manifestare şi din păcate sunt încă foarte răspândite în societatea umană.

26. Din punct de vedere al sănătăţii Speciei Umane aceste „religii-virus” sunt boli grave fizice şi psihice care îi afectează existenţa şi îi pun în pericol însăşi Nemurirea ei Beatifică (prin pericolul declanşării de exemplu a unor holocaust-uri nucleare sau biologice totale).

27. De aceea ea trebuie să lupte cât mai hotărât pentru a le elimina din trupul ei prin acţiunea specifică a unor indivizi şi grupuri umane („anticorpi” şi „sisteme imunitare”) care au deschiderea şi pregătirea necesară desfăşurării acestei activităţi de vindecare a umanităţii de diferitele boli religioase care o cuprind în prezent şi o ţin paralizată în agonie!

***

28. Nemurirea fiind dorinţa originară, „sufletul nemuritor” apare astfel dintr-un anumit punct de vedere în primul rând ca fiind invenţia imaginară necesară (bazată pe percepţia imediată a realităţilor specifice visului) pentru a „asigura” nemurirea în perioada de dezvoltare pre-tehnică şi pre-ştiinţifică a umanităţii, când obţinerea ei nu era încă posibilă în mod real, concret – pentru că ştiinţa umană nu era suficient de dezvoltată în acel moment în această direcţie.

Dorinţă şi fapte

29. Aşadar speranţa nemuririi şi a învierii stă de foarte mult timp înaintea noastră ca umanitate.

30. Dar o dorinţă fără acţiune reală îndreptată spre realizarea ei, urmată de rezultate concrete prin care dorinţa este atinsă cel puţin parţial, este doar autoamăgire şi auto-iluzionare!

31. De aceea pentru împlinirea acestei dorinţe a nemuririi beatifice Trans-Religia îşi îndreaptă în mod conştient toate forţele de care dispune pentru ca prin cercetare ştiinţifică susţinută să se poată în sfârşit cât de curând să fie realizată o apropiere cât mai mare de acest deziderat intim al fiecărui individ uman!

***

32. Vorbim deci de dezideratul realizării în practică al mai multor *tipuri de nemurire individuală*:

32.1.- *nemurirea fizico-psihică* – căutată a fi realizată prin prelungirea vieţii sistemului corp-

psihic pe care îl numim om pe o perioadă cât mai îndelungată cu putinţă (tinzândă spre infinit).

TransReligia îşi propune în acest sens ca un prim obiectiv concret imediat de realizat atingerea în cadrul umanităţii a unei vârste medii de 300 de ani, urmând ca apoi această vârstă să fie extinsă spre infinit.

În acest sens ea sprijină cu toate forţele de care dispune toate cercetările ştiinţifice îndreptate în direcţia măririi duratei vieţii umane.

Tot în acest sens TransReligia încurajează dezvoltarea şi implementarea tuturor acelor tehnologii necesare pentru menţinerea în condiţii cât mai optime a indivizilor declaraţi decedaţi (prin criogenare, sau alte metode), respectiv a unor elemente parţiale specifice (ADN, etc.) pe baza cărora pe viitor să poată fi dezvoltate metode de reanimare/ înviere a lor (totală sau parţială).

32.2- *nemurire informaţională* – căutată a fi atinsă prin găsirea metodelor ştiinţifice şi tehnice necesare care să permită transferul informaţiei psihice a unui individ uman de pe suportul său biologic pe un suport informaţional – astfel acel individ putând ajunge să trăiască teoretic la infinit în universuri informaţionale virtuale şi/sau în trupuri robotice create pentru el;

32.3- *nemurire socială* – realizată prin copii şi urmaşi;

32.4- *nemurire creatoare* – atinsă prin creaţiile intelectuale şi/sau materiale lăsate în urmă de fiecare individ creator.

Creatorul „trăieşte” prin creaţia sa – cu cât aceasta este mai durabilă şi mai utilă Societăţii şi Întregului, cu atât creatorul ei va avea asigurată intrarea şi dăinuirea trainică în pleiada inefabilă a Fraţilor Creatori care au atins în conştiinţa umanităţii „nemurirea prin creaţie”.

Bazele de Date Biologice şi Informaţionale

33. În cadrul Mişcării Lisaniene sunt întreţinute spre funcţionare Baze de Date Biologice şi Informaţionale care să poată fi folosite pentru realizarea la un moment dat din viitor (mai mult sau mai puţin îndepărtat) a ţelurilor nemuririi şi/sau învierii pentru fiecare infinetian în parte!

34. Prin urmare, pentru realizarea faptică a posibilităţii nemuririi (prelungirii vieţii spre infinit) şi a învierii (reanimării) sub o formă sau alta (biologică/ informatică/ robotică / biorobotică/ de tip „cyborg”, de tip „clonă”, etc.) în întregime sau doar parţial a unui Cercetător Trans-Religios decedat („temporar adormit”), care şi-a exprimat această dorinţă înainte de a muri (de a intra într-o stare de „animare suspendată”), în cadrul Mişcării Infinetiene s-a creat şi se va menţine:

34.1- *Baza de Date Biologică* care cuprinde spre păstrare, în cât mai bune condiţii, în funcţie de dorinţele celui dornic de nemurire/înviere următoarele:

- mostre de diferite ţesuturi (nervoase, musculare, epiteliale, etc.), mostre de sânge, spermă, etc.;
- celule stem (acolo unde este posibil);
- orice alte mostre biologice care prin cercetare se dovedesc a fi utile pentru asigurarea unei vieţi cât mai îndelungate pentru el (a nemuririi lui);
- întregul trup biologic al celui decedat sau doar a unor părţi/organe din el – prin criogenare sau prin diferite metode de mumificare (plastifiere, îmbălsămare specială, turnare în metal (oţel, bronz, etc.), vidare, etc.) care să poată permite celei mai mari părţi din trupul decedat să se conserve cât mai bine o perioadă cât mai lungă de timp, spre a putea fi folosit pentru posibila reanimare biologică a infinetianului „temporar adormit”.

34.1.1 Toată această Bază de Date Biologică Trans-Religioasă are rolul de a ajuta la indicarea unui număr cât mai mare de informaţii biologice necesare pentru menţinerea unei vieţi îndreptate spre nemurire, respectiv pentru a permite învierea/ reanimarea celor pentru care se păstrează aceste informaţii biologice (a persoanelor temporar decedate/ „adormite” temporar - AT) în momentul descoperirii metodelor ştiinţifice adecvate de refacere /înviere /reanimare a lor.

34.2- *Baza de Date Informaţională* care cuprinde date referitoare la:

- înfăţişarea şi forma fizică: dimensiuni, culoarea pielii; modalităţi de mişcare şi gestică – prin realizarea periodică şi apoi păstrarea unor înregistrări video şi a unor măsurători informatice precise;
- voce (timbru, tonalitate, accent, etc.) - prin realizarea unor înregistrări audio periodice;
- trăsături de personalitate şi de caracter deduse pe seama parcurgerii unor teste psihologice specifice;
- idei, concepte, proiecte şi activităţi cât mai specifice, grupate pe fiecare din Raze realizate periodic pe suport scris (eseuri, jurnale, tratate), şi/sau pe suport audio-video (conferinţe, expuneri...).
- percepţii vizuale, auditive... specifice procesate de individ în cursul vieţii sale (spaţii, obiecte, fenomene, fiinţe...);
- alte date care pot fi utile pentru învierea/ recrearea informatică a unei persoane.

***

35. Aceste înregistrări se pot face:

35.1- periodic (zilnic, săptămânal, zetimal, lunar, anual...) - de exemplu cu ocazia „Zilelor SCI” - (ultimelor trei zile din Zetim), respectiv anuale pls. („Zilele Nemuriri/Învierii”) - zile de autoreflecţie şi meditaţie asupra existenţei, nemuririi şi a rosturilor vieţii proprii existente în calendarul de sărbători al TransReligiei;

35.2- continuu – prin însoţirea percepţiei biologice individuale de o percepţie informaţională concomitentă (prin camere de luat vederi...).

36. Odată realizate şi stocate pe suport informatic individual ele pot fi apoi trimise spre păstrare şi în Baza de Date Informaţională a Nemuririi/Învierii menţinută în cadrul Mişcării TransReligioase (care împreună cu cea Biologică pot fi numite simbolic şi: Sursa Nemuririi/

Renaşterii, Izvorul Nemuririi/ Învierii, etc.).

37. Toate aceste date informaţionale folosite în combinaţie cu diferite programe de Inteligenţă Artificială permit reproducerea/ „transferarea" (cu timpul) cât mai fidelă a unei persoane în Spaţiul Virtual – o renaştere a acestuia în acest nou spaţiu existenţial făcut cadou umanităţii de Era Informaţională.

Nemurire şi înviere: fapte nu vorbe!

38. Aşadar odată cu manifestarea începuturilor Erei Cosmice şi a Erei Informaţionale a venit iată vremea, dragi fraţi umani, ca Nemurirea şi Învierea să nu mai rămână doar simple speranţe deşarte ale Umanităţii!

39. A venit vremea ca Omul să-şi împlinească în mod real şi extrem de concret şi palpabil aceste dorinţe pe care el le are de mii şi mii de ani!

40. Dacă până în urmă cu câteva sute de ani (înainte de apariţia ştiinţei moderne şi a medicinei moderne) era oarecum acceptabil ca el să se autoamăgească şi să se autoiluzioneze că poate să obţină nemurirea şi/sau învierea prin tot felul de practici care mai din care mai naive (rugăciuni, ritualuri magice, incantaţii şi vorbe „magice", sex cu „continenţă" sau mai ştiu eu prin ce găselniţe de „magie autentică") acum a venit vremea să nu se mai autoamăgească şi să renunţe la naivităţi şi copilăreli, să renunţe la speranţe deşarte şi să se apuce serios de muncă: de cercetare ştiinţifică serioasă pentru a-şi putea vedea împlinite (sau din ce în ce mai apropiate) dorinţele de Nemurire şi/sau de Înviere, de viaţă după moartea fizică, de trăire a unor vieţi paralele celei fizice, de trăire în Paradis, etc.

41. De aceea Trans-Religia prin toate Forţele ei îşi asumă cu maximă seriozitate susţinerea realizării tuturor cercetărilor ştiinţifice îndreptate în direcţiile de mai sus fie că acestea presupun cercetării biologice (genetice, legate de clonare, de celulele stem, etc.), informatice (legate de spaţiile virtuale, de conştiinţa artificială, de robotică, etc.), fizice (legate de nanotehnologie, criogenie, etc.) sau de orice altă natură ar fi ele.

42. Vremea amăgirii şi a autoînşelării specifice diferitelor religii (tradiţionale sau „new age") bazate pe tot felul de credinţe (poveşti/ povestiri) dogmatice care mai din care mai naive, mai hilare sau mai delirante a trecut.

43. Noi ca umanitate trebuie acum să le lăsăm pe acestea în urmă şi să trecem la acţiune.

44. Fapte nu vorbe! De asta avem noi acum nevoie pentru a ne împlini dorinţele milenare.

45. Acesta este „crezul" fiecărui Cercetător Trans-Religios, a fiecărui Cercetător Înaintat şi a fiecărui Frate Creator!

46. A sosit fraţilor şi surorilor întru Ideal şi iată că e aproape vremea Nemuririi (a prelungirii consistente a vieţii umane – tinzând spre infinit) şi a Învierii (reanimării/ naşterii din nou, parţial sau în întregime, la nivel biologic şi/sau fizic şi/sau informaţional) faptice (reale, palpabile) pentru toţi oamenii care doresc acest lucru.

47. Şi negreşit că aceste dorinţe milenare ale noastre se vor realiza în curând dacă lăsăm deoparte naivităţile, copilărelile şi autoînşelarea şi ne apucăm serios de muncă pentru a le aduce în existenţă spre bucuria infinită a noastră şi a copiilor noştri!

32. Paradisurile şi infernurile

1. Paradisurile şi infernurile sunt fiecare în parte în mod evident de două feluri: interne respectiv externe.

2. Cele interne (interioare) sunt prezente în cadrul psihicurilor aflate în „stare de paradis" („paradisiacă") - armonie, organizare, claritate, coerenţă, relaxare, voioşie, etc.; respectiv „de infern" („infernală") - dizarmonie, dezorganizare, agitaţie, stres, incoerenţă, confuzie, amărăciune, etc.

3. Aceste *Paradisuri şi infernuri psihice* le creăm fiecare din noi în psihicul nostru în funcţie de propria activitate fizică şi psihică: ele sunt răsplata imediată a acestei activităţi!

4. Astfel dacă aceasta este îndreptată spre Armonizare (spre respectarea celor 4 Surse majore ale Fericirii: non-înşelarea, non-furtul, non-violenţa şi non-uciderea); spre Ideal (spre iubire, cunoaştere, forţă, bine, adevăr, frumos, libertate, dreptate, unitate, perfecţionare); spre susţinerea în noi a Eticii Armoniei (a smereniei, calmului, curajului, bucuriei, cumpătării, hărniciei, sincerităţii; a refuzului oricăror prejudecăţi şi credinţe dogmatice, etc.) atunci cu siguranţă răsplata noastră interioară imediată va fi un „Paradis Psihic"!

5. Dacă însă dimpotrivă, acţiunile şi gândurile noastre sunt îndreptate spre dezorganizare şi dizarmonie (prin permiterea manifestării prin noi a unor porniri mincinoase şi înşelătoare, a unor hoţii şi a unor atitudini şi fapte violente şi/sau criminale); spre non-ideal (spre ură, ignoranţă, slăbiciune, răutate şi reavoinţă, minciună şi nesinceritate, urâţenie şi grosolănie, înlănţuire şi dezbinare, stagnare şi degenerare (ne-căutare a perfecţionării continue) şi spre refuzul lăsării spre manifestare prin noi a Eticii Armoniei[1] (de exemplu la nivel individual prin lăsarea spre manifestare nestingherită în noi a orgoliului, mâniei, fricii, tristeţii, lenei, lăcomie şi desfrâului (nesincerităţii); respectiv a tot felul de prejudecăţi, fanatisme şi credinţe dogmatice); etc.; atunci cu siguranţă răsplata noastră psihică imediată dată de Supraconştient este suferinţa psihică (şi apoi durerea fizică): agitaţie, nelinişte, irascibilitate, stres, angoasă, ...

1 A se vedea pentru detalii cartea „Etica Armoniei".

6. Dar pe lângă aceste paradisuri sau infernuri pe care fiecare din noi le purtăm în psihicul propriu, în funcţie de propriile gânduri şi acţiuni (cu care ne binecuvântăm sau ne pedepsim singuri) este evident că noi trăim şi în Paradisuri, respectiv Infernuri exterioare (fizice, respectiv sociale) care sunt de obicei o reflecţie a celor interioare la nivel de individ, de familie, de naţiune, respectiv de umanitate.

7. Cauzele care generează apariţia şi manifestarea paradisurilor sau a infernurilor interioare sunt în mare aceleaşi cauze care le generează şi pe cele exterioare (acestea din urmă fiind evident urmarea firească a apariţiei celor dintâi).

8. Dacă privim cu atenţie în interiorul nostru vom putea constata că în funcţie de ce vedem că se manifestă aici putem să prevedem cu destul de mare uşurinţă ceea ce o să vedem ulterior manifestându-se în afara noastră (mai devreme sau mai târziu).

9. Dacă vedem în noi orgolii nemăsurate, ură, dorinţă de răzbunare, de dezbinare, de asuprire, etc., în curând vom vedea în exterior violenţă, distrugere, război ...

10. Dacă însă vedem în noi calm şi smerenie, iubire şi dorinţă de fraternitate universală, dorinţă de cunoaştere şi de stabilitate, de unitate, de pace şi de linişte – atunci negreşit vom vedea manifestându-se în exterior pace şi societăţi armonioase!

***

11. Vorbim apoi de asemenea şi de *Paradisuri şi infernuri fizice (materiale)* localizate în cadrul societăţilor noastre, având rol de răsplătire materială imediată a acţiunilor bune, respectiv rele ale membrilor unei societăţi.

12. Este evident că Infernurile considerate în acest sens există deja în societate sub forma locurilor de detenţie (închisoare) şi că de asemenea există şi paradisuri (de exemplu sub forma unor staţiuni turistice paradisiace).

13. Ceea ce trebuie adăugat mai pregnant acestor Paradisuri (mai direct şi mai clar conturat) este accesul gratuit în ele ca răsplată pe care TransReligia şi societăţile în care ea se manifestă să o ofere acelor membrii ai lor (inventatori, inovatori, artişti, medici, învăţători, membrii ai forţelor de ordine, etc.) pentru faptele lor bune evidente, directe şi îndelung susţinute.

14. Ca răsplată pentru faptele lor bune, oamenii buni trebuie să poată să trăiască în aceste Paradisuri Terestre sau Cosmice o perioadă direct proporţională cu importanţa faptelor lor făcute pentru menţinerea şi dezvoltarea armoniei societăţii în care se manifestă.

***

15. Şi cum suntem binecuvântaţi în prezent de manifestările Erei Informaţionale, iată că putem vorbi, pe lângă Paradisurile şi Infernurile Psihice, respectiv Fizice (Terestre şi Cosmice) şi de *Paradisuri şi Infernuri Virtuale (Informaţionale)*!

16. Aşadar în funcţie de importanţa pentru societate a muncii lor susţinute consistent în direcţia armonizării societăţii umane, indivizi găsiţi cu merite suficiente pot obţine rezidenţă temporară, respectiv definitivă în aceste Paradisuri Terestre şi Cosmice (şi / sau Virtuale).

***

17. Dar ce să însemne mai precis termenul de Paradis?

18. *Paradisul* este locul în care distanţa dintre apariţia unor nevoi de armonizare, respectiv a unor dorinţe de armonizare realiste şi satisfacerea lor optimă este cea mai redusă cu putinţă!

19. Infernul este invers: distanţa aceasta este cea mai lungă şi în plus majoritatea nevoilor şi dorinţelor nu sunt satisfăcute la parametrii optimi, ci sub aceştia şi de multe ori multe dintre ele nu sunt satisfăcute chiar deloc.

20. Această sub-satisfacere (respectiv ne-satisfacere), această creştere a timpului scurs până la satisfacerea optimă a nevoilor şi dorinţelor realiste (de armonizare) are evident un rol de pedeapsă, precum şi de stimul pentru transformare (reeducare) a elementelor perturbatoare ale armoniei sociale.

***

21. Printre *măsurile care pot fi luate pentru resocializarea* (rearmonizarea individuală respectiv socială a) elementelor perturbatoare sunt recomandate şi următoarele:

21.1- măsuri preventive: educaţia armonioasă, promovarea în societate şi la nivel de indivizi a Idelurilor, a Porţilor Erelor, a Razelor, a Eticii Armonie, a Surselor Fericirii, a TransEconomiei şi a TransPoliticii, a Faptelor Omului Liber, a Ţelurilor Mişcării TransReligioase; precum şi a tuturor celorlalte Valori ale TransReligiei!

21.2- măsuri corective luate în cadrul spaţiilor de resocializare (diferitelor forme de Infernuri):

- separarea răufăcătorilor în trei categorii separate (izolate total una de cealaltă): hoţii, mincinoşii, şarlatanii şi şantajiştii într-un loc; bătăuşii (cei cu comportament violent) şi violatorii în alt loc; respectiv criminalii într-un loc separat;

- apoi în cadrul fiecăreia din aceste trei grupe trebuie separaţi (pentru traiul în aceeaşi încăpere respectiv pentru întâlnirile de muncă, de educare şi de socializare) cei slabi de cei puternici fizic; cei cu probleme psihice (chiar şi uşoare) de cei fără astfel de probleme; cei cu educaţie superioară de cei fără o astfel de educaţie; heterosexualii de homosexuali (pentru motive de confort psihic şi fizic pentru fiecare din aceste două categorii);

22. Scopul infernului (închisorii) trebuie să fie educarea spre resocializare a elementelor perturbatoare: deprinderea comportamentelor Idealiste şi Etice, deprinderea dorinţei de cunoaştere, a sentimentului Fraternităţii Umane Universale, de respectare a Drepturilor Fundamentale ale Omului, de respectare a diversităţii şi unicităţii, de comunicare sinceră şi comuniune frăţească.

23. Această izolare pe categorii diferite se face pentru că Infernul - Închisoare nu are scopul de a face din oamenii răi oameni şi mai răi (din hoţi criminali, din bătuşi hoţi, etc.) - nu este să facă din infractori şi mai mari infractori, ci de a face din

oameni cu anumite înclinaţii rele, oameni care stăpânesc aceste înclinaţii, oameni care şi le depăşesc pe acestea şi devin astfel incapabili să mai repete greşelile care i-au adus în Infern (închisoare).

***

24. De aceea *programele de resocializare* la care ei sunt obligaţi să participe cuprind printre altele:

- vizualizarea sistematică de filme artistice şi documentare care să-i ajute să-şi înţeleagă şi să-şi depăşească dezabilităţile sociale specifice;
- lucrul în grupuri psihoterapeutice concentrate pe problemele specifice care i-au dus la izolare forţată de societate;
- participarea zilnică la cursuri, seminarii şi ateliere gândite astfel încât să-i ajute în mod real să-şi depăşească dezabilităţile sociale şi pentru a putea să deprindă cu uşurinţă calificări şi abilităţi (ocupaţionale şi de comunicare) care să le permită integrarea uşoară în societate după terminarea participării lor la programul de resocializare.

***

25. În cadrul TransReligiei trebuie studiat cu atenţie comportamentul antisocial pentru a-i înţelege mecanismele şi a putea astfel lua măsurile cele mai adecvate de vindecare a celor afectaţi de un astfel de comportament (a celor predispuşi din diferite motive manifestării unui comportament mincinos, înşelător, violent, criminal - cu alte cuvinte încălcării a diferite legi specifice de organizare armonioasă a unei societăţi).

26. De asemenea este necesar a fi create şi dezvoltate metode cât mai eficiente de identificare preventivă a comportamentului anti-social (nearmonios) încă de la primele lui manifestări, pentru a putea fi astfel tratat încă din fazele lui incipiente.

***

27. Într-o societate armonioasă răul trebuie împiedecat să se manifeste (prin punerea elementelor care îl fac în carantină temporară sau definitivă în Infernuri – închisori) respectiv binele trebuie răsplătit constant prin manifestarea în societăţile de pretutindeni a unor Paradisuri în care indivizii care luptă activ pentru bunăstarea şi dezvoltarea acelei societăţi să fie răsplătiţi cum se cuvine pentru faptele lor bune.

28. Şi bineînţeles că aceste fapte bune trebuie răsplătite şi prin alte măsuri şi daruri - trăirea în Paradis fiind doar „cireaşa de pe tort”!

29. Orice societate trebuie să înţeleagă că Binele trebuie să fie răsplătit corespunzător cel puţin la fel de prompt şi de consistent precum este răsplătit răul – dacă vrem ca binele să fie stimulat cu putere să se manifeste!

30. De aceea toate comportamentele Idealiste concrete, specifice Eticii Armoniei trebuie răsplătite imediat în funcţie de mărimea impactului (cantitativ şi calitativ) cu care ele contribuie la bunăstarea şi dezvoltarea societăţii: cu cât acesta este mai mare atât cantitativ (sunt ajutaţi cât mai mulţi membrii individuali ai societăţii de demersul bun) cât şi calitativ (ajutorul dat este de substanţă, este consistent – nu este superficial şi de moment).

31. Dacă cei care produc vătămări corporale (bătăuşii) sunt pedepsiţi în Infernuri sau prin amenzi, cei care îi prind pe aceştia respectiv cei care tratează rănile celor vătămaţi trebuie apreciaţi cu răsplăţi materiale şi cu stadii mai lungi sau mai scurte în Paradisuri.

32. Dacă ucigaşii sunt închişi în Infernuri/ închisori pentru a fi pedepsiţi şi reeducaţi în spiritul armoniei, cei care îi prind pe aceştia şi îi aduc în faţa justiţiei trebuie răsplătiţi corespunzător pentru faptele lor bune.

33. Dacă mincinoşii, şarlatanii şi înşelătorii trebuie pedepsiţi prompt prin amendă şi/sau închisoare, cei care spun adevărul, cei care se comportă cinstit, cei care denunţă înşelătoria, minciuna, impostura şi le demască pe acestea trebuie răsplătiţi la fel de prompt!

34. Bineînţeles că această răsplătire a binelui, respectiv a răului, se petrece într-o măsură mai mică sau mai mare în orice societate normală – de aceea cu atât mai mult se va petrece ea într-o Societate TransReligioasă!

35. Paradisurile Infinomiene sunt de aceea locuri special construite şi întreţinute de Mişcarea TransReligioasă pentru a răsplăti binele celor care îl fac.

36. Ele sunt locuri ale păcii, armoniei, plăcerii, relaxării; locuri din care este eliminată în ceea mai mare măsură posibilă durerea şi suferinţa sub orice formă a ei!

37. Ele sunt locuri în care Făcătorii de Bine şi Purtătorii de Ideal să se poată bucura pe deplin pe durata şederii în cadrul lor, de viaţă, de lumină, de bucurie, „fără grija zilei de mâine”, fără stres şi fără complicaţii inutile!

***

38. În principal Paradisurile fizice trebuie astfel poziţionate şi construite (pe Terra sau în cosmos) astfel *încât să asigure pentru toţi cei care le locuiesc:*

38.1- confort termic deplin;

38.2- locuinţă individuală spaţioasă unică, dotată cu toate cele necesare unui trai foarte confortabil (în funcţie de importanţa faptelor bune făcute – cu cât sunt mai importante acestea, cu atât mai mare trebuie să fie confortul). Locuinţele pot fi schimbate pe parcursul şederii în Paradis cu acceptul locuitorilor.

38.3- satisfacerea optimă a nevoilor de hrană şi îmbrăcăminte (cantitativ şi calitativ – atât ca şi consistenţă cât şi ca diversitate – fără însă a se face risipă!);

38.4- spaţii de relaxare fizică şi psihică individuale şi comunitare complet dotate cu toate cele necesare: spaţii de distracţie, de joacă, de sport, etc.

38.5- spaţii de intermediere a socializării, a comunicării şi comuniunii pentru toţi membrii Paradisului;

38.6- locuri de acces nelimitat la cunoaştere: biblioteci, mediateci, Sanctuare TransReligioase, etc.

38.7- infrastructura material – energetic -

informaţională necesară pentru asigurarea accesul individual la BDU şi la Ghidul BDU;

38.8- mijloace optime de comunicare şi de deplasare în interiorul Paradisului;

38.9- locaţii naturale mirifice (de exemplu pe Terra: în apropierea unor munţi, lacuri, a mării, pe insule tropicale, etc.);

38.10- etc.

***

39. Intrarea în Paradis este strict individuală (răsplata este individuală) dar în cazuri de fapte bune măreţe (majore) se poate permite accesul în Paradis şi al familiei binefăcătorului (dacă el doreşte aceasta).

40. Rezidentul poate părăsi Paradisul oricând doreşte şi de asemenea poate fi vizitat oricând de toţi cei pe care el vrea să-i primească în vizită.

41. Intrarea în Paradis este strict controlată pentru a nu permite unor elemente perturbatoare să afecteze atmosfera paradisiacă.

42. Omul Paradisiac este astfel un Binefăcător şi un Idealist şi nu poate fi altfel!

***

43. *Infernurile* dimpotrivă sunt locuri de privaţiune şi suferinţă îndreptată spre pedepsire şi reeducare - resocializare.

44. În cadrul lor se poate folosi ca mijloc de reeducare şi aplicarea de privaţiuni atent controlate: privaţiune de somn, de hrană, de satisfacerea plăcerilor sexuale, de comunicare, de deplasare/mişcare, de confort termic (redus într-atât încât să nu le afecteze însă grav sănătatea fizică şi psihică!).

45. Toate aceste privaţiuni trebuie însă făcute în cadrul Infernurilor pe perioade limitate (de la câteva zile la o lună).

46. Se poate realiza de asemenea introducerea temporară a celor care au greşit în Infernuri Virtuale în care pe cât posibil să fie „dăruiţi” cu aceleaşi daruri pe care ei le-au făcut victimelor lor (să fie astfel puşi în locul victimelor – pentru ca pe viitor să nu mai fie aşa de dornici să joace rolul de „călăi”)!

47. Pedeapsa este bună doar atâta timp cât este cuplată cu un program de educare şi implementare în cei care au greşit a dorinţei de a nu mai repeta răul şi de a face binele!

***

48. Aşadar Paradisurile şi Infernurile fizice şi virtuale sunt create şi susţinute în cadrul Mişcării TransReligioase (în colaborare directă cu societăţile în care ele se manifestă) pentru a răsplăti prompt şi consistent faptele bune, respectiv rele ale membrilor ei, respectiv ale membrilor societăţii în care ele se manifestă, pentru ca aceştia să fie astfel stimulaţi şi învăţaţi să nu mai facă răul, respectiv îndemnaţi şi susţinuţi să facă cât mai multe fapte bune!

49. Intrarea în Infernuri se poate face şi de bună voie (de cei care se predau singuri autorităţilor sociale) pentru a-şi ispăşi pedepsele binemeritate şi pentru a fi ajutaţi astfel să se schimbe în bine, de personalul calificat în acest sens.

50. Dacă cineva iasă după o perioadă, dintr-un Infern şi întors în societate repetă relele pentru care a ajuns în Infern (închisoare) putem fi siguri că în mare măsură sunt vinovaţi de acest fapt şi cei care nu s-au ocupat cum trebuie de reeducarea şi stimularea manifestării Binelui şi Idealurilor prin ei (de crearea pentru acel individ a condiţiilor şi condiţionărilor materiale, intelectuale şi emoţionale necesare pentru ca el să nu mai fie tentat să repete greşelile îndreptate spre dizarmonie pe care le-a făcut în trecut)!

***

51. Infernul are deci pe de o parte un rol de pedepsire a răufăcătorului, dar pe de altă parte la fel de important ca primul (dacă nu chiar mai important decât el) este rolul pe care Infernul îl are *în transformarea reală a unui individ din răufăcător în binefăcător*!

52. Oricare din aceste două aspecte ale Infernului manifestate separat una de alta nu pot să dea rezultatele de care societatea are nevoie pentru păstrarea şi dezvoltarea Armonie ei.

53. De aceea în TransReligie nu există „iertare”: există doar ispăşire faptică dreaptă a greşelilor făcute prin pedepse corespunzătoare (cât mai apropiate (similare, nu neapărat identice) suferinţelor provocate victimelor) însoţite de un proces consistent şi concret de reeducare pentru înlăturarea reală din cel care a greşit a tendinţelor lui răufăcătoare (mincinoase, înşelătoare, violente, criminale, etc.).

54. Răsplata în TransReligie este după Fapte, nu după vorbe!

55. Să nu mai creadă careva de acum înainte în puterea „magică” a vorbelor: „te rog mă iartă”.

56. Acestea nu sunt vorbe magice, sunt doar vorbe prin care răufăcătorii au învăţat să profite de bunăvoinţa exagerată şi naivitatea victimelor lor!

57. Pedepsele şi răsplăţile se dau după Fapte nu după vorbe şi sunt proporţionale cu gravitatea faptei rele, respectiv cu mărimea faptei bune!

58. Dacă Infernurile TransReligioase pot fi organizate doar cu aprobarea şi implicarea directă a societăţilor în care se manifestă, Paradisurile TransReligioase pot fi organizate şi doar cu susţinerea materială, financiară şi intelectuală unilaterală a Mişcării Infinomiene (dar bineînţeles cu aprobarea autorităţilor societăţii în care se organizează).

***

59. În acest sens am putea identifica *trei tipuri de Paradisuri*:

59.1- *Paradisuri Răsplată* – create pentru toţi membrii TransReligiei şi ai societăţii care fac Fapte Bune şi sunt astfel răsplătiţi pentru ele.

Personalul ce le deserveşte pe acestea este ales prioritar din rândul foştilor locuitori ai lor (a celor a căror perioadă de răsplată sa încheiat) care vor să rămână în continuare în aceste Paradisuri.

Coordonarea activităţilor administrative, educative, de relaxare, etc. desfăşurate în Paradisuri se face de către Cercetători Înaintaţi.

59.2- *Paradisuri „Mod de Viaţă”* (Viparadisuri) - sunt Comunităţi TransReligioase care au ca scop declarat crearea pentru toţi membrii lor a unui

Mediu Paradisiac în care suferinţele şi durerile sunt reduse pentru toţi membrii la minim, iar Plăcerile şi Fericirea sunt expansionate spre maximul posibil.

În aceste ViParadisuri Cercetătorii TransReligioşi pot trăi toată viaţa lor dacă aşa doresc ei!

La loc de cinste în cadrul acestor ViParadisuri sunt puşi toţi acei Membrii Fondatori ai lor care au contribuit semnificativ, mai ales din punct de vedere material şi financiar la durarea şi susţinerea funcţionării lor.

***

59.3- *Paradisuri Turistice* - Separat de Viparadisuri şi de Paradisurile Răsplată oricare Reţea TransReligioasă poate crea şi organiza în scopuri comerciale (pentru strângerea printre altele de fonduri pentru funcţionarea Paradisurilor Răsplată şi a ViParadisurilor) Paradisuri Turistice în care să poată intra toţi cei care doresc şi au mijloacele material-financiare necesare să plătească pentru sejurul lor în Paradis.

***

60. În realizarea acestor trei tipuri de Paradisuri trebuie depus un efort susţinut de către Mişcarea TransReligioasă, dar el va merita pe deplin pentru că astfel în sfârşit cei Buni sunt răsplătiţi aşa cum merită în Paradis, acum şi aici şi nu atunci şi acolo prin spaţii care există doar în imaginaţia unor indivizi care şi-au scăpat-o pe aceasta de sub control ...

61. Chiar dacă aceste Paradisuri Infinomiene nu sunt locuri perfecte de existenţă, cu siguranţă ele sunt locuri ale perfecţionării şi dezvoltării continue şi din acest motiv ele sunt sau tind să fie Cele Mai Bune Locuri de Existenţă din momentul în care se manifestă!

***

62. În vederea admiterii în Paradisurile Răsplată analiza Faptelor Bune se face de către o *Comisie de Judecată* special constituită de Reţeaua TransReligiosă care coordonează activitatea acelui Paradis specific, iar perioadele de şedere (de 10 zile, 20 de zile, o lună, un an, mai mulţi ani, etc.) sunt stabilite în funcţie de mărimea acestor Fapte Bune (de cantitatea şi calitatea lor) dovedită prin fapte concrete irefutabile şi nu prin vorbe goale (pledoarii şi aprecieri strict verbale).

63. Această Judecată a Răsplăţii se iniţiază fie pe baza autosesizării Comisiei de Judecată, fie a sesizării ei de către oricine este interesat, fie prin depunerea unei cereri directe de către cel care consideră că este îndreptăţit pe baza faptelor sale bune să intre în Paradis.

64. Pentru intrarea în Paradis doar faptele contează!

65. Tot ele contează şi pentru alungarea prematură din Paradis în cazul realizării unor fapte rele în cadrul lui.

***

66. Aşadar Paradisurile sunt aici pe Pământ, sau acolo în Cosmos (în cer), sau în spaţiul informaţional - virtual („suprasensibil”) *doar dacă noi le construim ca atare!*

67. Ele sunt de asemenea în psihicul nostru doar dacă noi le susţinem acolo şi sunt în spaţiul „sufletelor” (în vis) dacă faptele şi gândurile noastre de peste zi sunt armonioase!

68. Nimeni altcineva nu este deci responsabil de crearea şi susţinerea pentru noi a Paradisurilor, respectiv a Infernurilor!

69. Cu cât înţelegem mai profund acest adevăr evident, ele se vor manifesta mai pregnant în viaţa noastră şi ne vom putea astfel bucura cu toţii de trăirea beatifică concretă şi imediată a Omului Paradisiac!

33. Priorităţi la Înviere/ Nemurire şi la intrarea în Paradis

1. Este evident că în anumite momente de timp şi de spaţiu nu vor exista capacităţile material-tehnice necesare pentru ca toată lumea să poată trăi în Paradis (acesta fiind obiectivul pe care ni-l propunem spre a-l atinge noi Oamenii MetaPerceptivi) şi ca toţi cei ce trăiesc în Ideal să aibă acces la posibilitatea şi/sau realitatea Învierii şi a aspiraţiei spre Nemurire.

2. De aceea pe parcursul Drumului spre realizarea în faptă a acestor Idealuri ale Umanităţii accesul tuturor Oamenilor Universali (şi a celorlalţi oameni) la împlinirea lor în viaţa proprie va fi în mod obiectiv limitată.

3. Se impune prin urmare stabilirea în cadrul Societăţilor Infinetiene a unor priorităţi de acces la împlinirea în faptă a acestor Idealuri stabilite pe baza unor criterii clare de selecţie.

***

4. **Criteriile recomandate de stabilire a acestor priorităţi** sunt în mare următoarele:

4.1- iniţierea conştientă (la vârsta maturităţii) în Mişcarea TransReligioasă – 10 puncte (P);

4.2- botezul întru Valorile TransReligiei făcut după naştere pentru fiecare copil de către părinţii săi (prin care ei se angajează să îl crească în spiritul Idealurilor şi al Legilor lor, al Porţilor Noilor Ere şi al Razelor Cunoaşterii Universale, al Eticii Armoniei şi al Surselor Fericirii, al Ţelurilor şi Faptelor Omului Liber) – 10 P;

4.3- parcurgerea educaţiei primare, generale şi liceale (a 12 ani de şcoală – de introducere incipientă în Cunoaşterea Universală) – 50 P;

4.4- parcurgerea completă a Zetrianului/RPI (sau a FST) – 70 P (10 P pentru parcurgerea completă a fiecărei Raze);

4.5- parcurgerea unei Facultăţi de profil (de specializare într-un anumit domeniu al Cunoaşterii Universale) – 25 de P (5 P pentru fiecare an de facultate);

4.6- participarea ca membru activ la diferitele activităţi de cercetare întreprinse în cadrul CER-urilor TransReligioase sau în alte Institute de Cercetare – participarea timp de un an - 10 P;

4.7- efectuarea unei munci active susţinute pentru realizarea Ţelurilor TransReligiei şi pentru împlinirea Faptelor Omului Liber (participarea

activă la construirea şi menţinerea Sanctuarelor, a CER-urilor, a Paradisurilor, a Oraşelor Cunoaşterii, a BDU, etc.) - participarea timp de un an pls.– 10 P;

4.8- contribuirea cu sume de bani echivalente muncii susţinute menţionate mai sus (de cercetare, respectiv construcţie/menţinere) desfăşurată pe o durată de 3 ani – 10 P;

4.9- crearea unei broşuri cu ţinută academică (cu citate, trimiteri, note de subsol, bibliografie, etc.) de 40-50 de pagini (respectiv a unui film documentar/ expuneri academice de 40-60 de min.) pe fiecare din cele 2100 de subiecte ale Zetrianului[1] – între 3 şi 6 P (în funcţie de calitatea ei);

4.10- crearea unor cărţi de dezvoltare academică (cu ţinută ştiinţifică - de 250 - 300 de pagini), respectiv a unor cursuri/ documentare detaliate (cu durata de 280 - 420 de min. – 7x40/ 60 min.) a fiecăruia din subiectele zetrianice – între 30 şi 50 P (în funcţie de calitatea lucrării);

Pentru cursurile specifice Zetrianului şi FST se vor alege cele mai bune 5 astfel de broşuri/ cărţi/ documentare /expuneri/ cursuri. În plus autorul care ajunge la un moment dat pe locul 1 (clasificarea este continuă – cei care o apreciază sunt toţi membrii TransReligiei din Reţeaua respectivă) primeşte încă 10 P pentru lucrarea lui, cel de pe 2 primeşte 8 puncte... cel de pe 5 încă 2 P – bonusul acesta se dă o singură dată pentru locul cel mai mare atins în clasamentul primilor 5 de un autor pe respectivul subiect zetrianic.

4.11- scrierea unui volum de poezii, a unei nuvele, a unui roman, a unei colecţii de eseuri (de minim 100 de pag.) – 10 P;

4.12- scrierea unui tratat personal (care să cuprindă dezvoltarea unor idei şi păreri proprii în legătură cu subiectul abordat) de studiu şi cercetare pe oricare din subiectele zetrianice (de minim 100 de pagini) – 20 P;

4.13- crearea unei invenţii noi (între 5 şi 100 P pentru fiecare astfel de invenţie în funcţie de importanţa ei), a unei inovaţii (2-50 P), respectiv efectuarea unor descoperiri noi importante în oricare din domeniile celor 7 Raze (5-100 P în funcţie de importanţă) utilă pentru armonizarea superioară a umanităţii;

4.14- crearea şi prezentarea publică a unei expoziţii cu minim 15 Tablouri (10 P), de minim 1-5 statui/ basoreliefuri (în funcţie de mărimea şi complexitatea lor - 10 P), a unor proiecte arhitecturale pentru clădiri publice respectiv pentru clădirile TransReligioase – 10 P (pe proiect detaliat aprobat spre realizare);

4.15- crearea unor serii de haine (15 modele) – 10 P; a unui design nou pentru mobilierul dintr-o casă (10 P), sau pentru un mijloc de transport, respectiv comunicare (10 P);

4.16- descoperirea de metode de tratament şi medicamente pentru diferite boli, respectiv pentru prelungirea duratei vieţii umane – 10 - 100 P;

4.17- practicarea medicinei (ca medic - 10 - 30 P pe an (în funcţie de gradul de calificare);

4.18- deţinerea unor funcţii de conducere în societate şi în cadrul Reţelei, onorate cu o folosire chibzuită o a lor pentru armonizarea superioară a acelei societăţi – 20 P pe an;

4.19- efectuarea a diferite meserii utile social – 10 P pe an;

4.20- *etc.* - se vor dezvolta pe viitor de către fiecare Reţea prevederi şi mai detaliate de acordare a acestor punctaje pentru stabilirea priorităţilor de acces în Paradis, respectiv la Înviere/ Nemurire.

5. Întotdeauna însă indiferent de aspectul abordat ele vor preţui mai întâi de toate educaţia, cercetarea, inovaţia, creaţia şi munca susţinută îndreptată întru Armonie şi întru Ideal.

6. Punctele acestea se adună pentru fiecare individ – cei cu cel mai mare punctaj au prioritate la accesul în Paradisuri, la Bazele de Date Biologice, respectiv Informatice constituite în vederea Învierii, respectiv la tratamentele necesare pentru prelungirea spre nemurire a vieţii.

7. În fişa de punere spre adormire întru Înviere (prin criogenare, etc.) sunt trecute punctajele pe care fiecare om le-a obţinut în timpul vieţii.

***

8. Cu alte cuvinte au acces la Darurile Cereşti ale TransReligiei doar cei care îşi dezvoltă calităţile specific umane legate de intelect (raţiunea, logica, discernământul, judecata, creativitatea, capacitatea de invenţie şi inovaţie, gradul de individualizare şi maturizare psihică) respectiv legate de emoţie - compasiunea, iubirea, bunătatea, pacea, cumpătarea, curajul, prevederea, hărnicia, statornicia, tenacitatea, etc.

9. Punctele acestea nu se dovedesc prin vorbe, şi nu se apreciază subiectiv, ci se dovedesc prin fapte concrete, irefutabile, obiective, evidente pentru toată lumea.

***

10. În cazul unor *comportamente antisociale* evidenţiate prin sancţiuni penale şi contravenţii acordate de organele abilitate ale unei societăţi *se pierd puncte astfel*:

10.1- pentru manifestări de violenţă soldate cu leziuni corporale – se scad de la 10 la 100 de P în funcţie de gravitatea faptei pentru fiecare astfel de faptă;

10.2- pentru minciună şi înşelăciune – se scad între 10 şi 50 de puncte pentru fiecare astfel de faptă;

10.3- pentru furt – între 10 şi 100 P în funcţie de gravitatea faptei, pentru fiecare faptă;

10.4- pentru ucidere – se scad între 100 şi 1000 de P în funcţie de gravitatea faptei.

11. Aceşti făcători de rele menţionaţi mai sus trebuie purificaţi în Infernuri-Închisori de tendinţele şi deprinderile lor antisociale (iar în cazurile în care acest lucru nu este posibil ei trebuie ţinuţi în izolare (carantină), pentru a nu tulbura armonia societăţii umane.

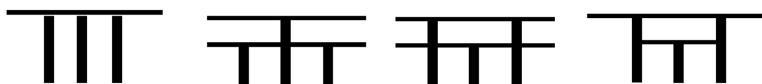
12. Ţinta pe termen lung este aşa cum am mai precizat ca toţi oamenii aflaţi în Armonie şi întru Ideal să aibă acces la Paradisuri şi la Nemurire/ Înviere.

13. Punctajele pe care fiecare membru al TransReligiei le dobândeşte sunt făcute publice în cadrul Reţelei în care el activează, creându-se astfel clasamente de tip Top 100, 1000, 10.000,

[1] A se vedea pentru detalii cartea „Zetrianul”.

etc. - care se reactualizează în mod periodic (anual).

14. Pornind de la recomandările de mai sus fiecare Reţea îşi poate deci stabili propria grilă de punctare, creată în vederea stabilirii priorităţilor la accesul în Paradisurile (fizice respectiv informaţionale) pe care ea le coordonează, respectiv pentru accesul la facilităţile oferite de ea (baze de date biologice şi informatice, tratamente, etc.) în vederea Nemuririi/ Învierii.

34. Organizarea ierarhică a unei Reţele Frateriene

0.1 Mişcarea Frateriană este organizată administrativ ca o reţea de reţele fiind formată din mai multe formaţiuni (Reţele) cu specific trans-religios (de natură asociativă nonprofit şi/sau comercială) care sunt fiecare în parte independente şi autonome juridic, financiar, organizatoric, administrativ, etc.

0.2 În cadrul fiecărei astfel de formaţiuni/reţele există o ierarhie administrativă aleasă pe baza principiilor *democraţiei ierarhic calificative.*

0.2.1 Atributul de democraţie „calificativă" arată că pot candida spre a fi aleşi doar acei indivizi calificaţi prin parcurgerea unor activităţi educativ-formative specifice îndreptate în direcţia formării în ei a deprinderilor necesare pentru realizarea optimă a activităţii de administrare şi coordonare în care se vor implica dacă vor fi aleşi (în cazul Trans-Religiei calificarea necesară este cea de Cercetător Transreligios Înaintat, dobândită prin absolvirea FST sau RPI/Zetrianului).

0.2.2 Atributul de democraţie „ierarhică" arată faptul că membrii unei structuri ierarhice superioare nu pot ajunge acolo decât dacă parcurg treptat, în mod democratic, toată scara ierarhică inferioară lor (odată ajunşi la un nivel superior îşi pierd capacitatea de implicare activă directă (în calitate de membru al lor) în activităţile nivelurilor inferioare ierarhic, având însă posibilitatea de participare neîngrădită pasivă (ca observator) la aceste activităţi).

***

0.3 Pentru a da un exemplu de organizare administrativă posibilă a unei Reţele Frateriene vom folosi numele simbolic de Reţeaua Frateriană „Primus" (RFP) şi astfel în linii mari structura ierarhică de organizare a RFP ar putea să arate în principiu astfel:

0.4 RFP are stabilite la nivel general şi de filiale următoarele organe de conducere:

0.4.1- Adunările Locale ale membrilor diferitelor filiale, Adunările Zonale ale RFP, Adunările Naţionale ale RFP şi Adunarea Generală a RFP;

0.4.2- Consiliul Director General al RFP, Consiliile Directoare Naţionale, Zonale şi Locale ale filialelor naţionale, zonale şi locale ale RFP;

0.4.3- Preşedintele şi Cenzorul RFP, Preşedinţii şi Cenzorii filialelor naţionale, zonale şi locale ale RFP.

0.5 Aceste organisme îşi desfăşoară activitatea după următoarele coordonate:

1. Adunările Locale ale membrilor diferitelor filiale:

1.1- sunt alcătuite din totalitatea membrilor unei filiale locale a RFP;

1.2- se întrunesc în şedinţe ordinare odată pe an şi extraordinare ori de câte ori se consideră necesar, la solicitarea Consiliilor Directoare Locale;

1.3- aprobă bugetul local de venituri şi cheltuieli şi bilanţul contabil al filialei locale a RFP din care fac parte şi proiectele locale de activitate care le sunt prezentate spre aprobare de Consiliul Director Local;

1.4- aleg şi revocă Cenzorul filialei locale a RFP pe care o conduc;

1.5- aleg şi revocă membrii Consiliilor Directoare Locale specifice filialei din care fac parte.

1.5.1 Pot fi aleşi în aceste consilii doar membrii care dobândesc calitatea de Cercetători Înaintaţi.

1.5.2 Această calitate se dobândeşte de toţi cei care absolvă cursurile FST/ Facultăţilor de Studii Trans-Religioase (instituţii de învăţământ superior organizate şi conduse de către RFP) sau de către toţi cei care parcurg în întregime activităţile educativ-formative ale D.P.I. (Drumului Perfecţiunii Infinite)/ Zetrianului desfăşurate în cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase.

2. Adunările Zonale ale RFP

2.1- sunt formate din totalitatea membrilor Consiliilor Locale ale diferitelor filiale locale cuprinse într-o anumită zonă;

2.2- se întrunesc în şedinţe ordinare odată pe an şi extraordinare ori de câte ori se consideră necesar, la solicitarea Consiliilor Directoare Zonale;

2.3- aleg şi revocă membrii Consiliilor Directoare Zonale care coordonează activitatea zonală a diferitelor filiale locale ale RFP (aceştia pot fi aleşi doar dintre membrii Consiliilor Locale ale RFP care doresc acest lucru – care candidează spre a fi aleşi).

2.4- aprobă bugetul zonal de venituri şi

cheltuieli şi bilanţul contabil al filialei zonale a RFP pe care o conduc şi proiectele zonale de activitate care le sunt prezentate spre aprobare de Consiliul Director Zonal.

3. Adunările Naţionale ale RFP

3.1- sunt formate din totalitatea membrilor Consiliilor Zonale ale diferitelor filiale zonale existente într-o anumită ţară;

3.2- se întrunesc în şedinţe ordinare odată pe an şi extraordinare ori de câte ori se consideră necesar, la solicitarea Consiliilor Directoare Naţionale;

3.3- aleg şi revocă membrii Consiliilor Directoare Naţionale care coordonează activitatea naţională a diferitelor filiale naţionale ale RFP (aceştia pot fi aleşi doar dintre membrii Consiliilor Zonale ale RFP care doresc acest lucru – care candidează spre a fi aleşi).

3.4- aprobă bugetul naţional de venituri şi cheltuieli şi bilanţul contabil al filialei naţionale a RFP pe care o conduc şi proiectele naţionale de activitate care le sunt prezentate spre aprobare de către Consiliul Director Naţional;

3.5- aleg şi revocă Cenzorul filialei naţionale a RFP pe care o conduc.

4. Adunarea Generală a RFP

4.1- este formată din totalitatea membrilor Consiliilor Naţionale ale diferitelor filiale naţionale ale RFP;

4.2- se întruneşte în şedinţe ordinare odată pe an şi extraordinare ori de câte ori se consideră necesar, la solicitarea Consiliului Director General;

4.3- alege şi revocă membrii Consiliului Director General al RFP care coordonează activitatea generală a RFP (aceştia pot fi aleşi doar dintre membrii Consiliilor Naţionale ale RFP care doresc acest lucru – care candidează spre a fi aleşi).

4.4- aprobă bugetul general de venituri şi cheltuieli şi bilanţul contabil general al RFP şi proiectele generale de activitate care le sunt prezentate spre aprobare de Consiliul Director General;

4.5- alege şi revocă Cenzorul RFP;

4.6- aprobă modificarea actului constitutiv şi a statutului asociaţiei;

4.7- aprobă dizolvarea şi lichidarea Asociaţiei şi stabileşte destinaţia bunurilor rămase după lichidare;

5. Consiliul Director General al RFP

5.1- Este alcătuit din 10 membrii aleşi prin vot secret (din rândul membrilor Consiliilor Directoare Naţionale ale filialelor naţionale ale RFP, care candidează pentru această funcţie) de către Adunarea Generală a RFP (fiecare filială naţională poate avea maxim un candidat pentru Consiliul General).

5.1.1 Dintre cei 10 membrii doar 9 au drept de vot, al zecelea fiind ales periodic prin rotaţie, pe o perioadă de 1 an, în calitatea de Secretar şi Coordonator al şedinţelor Consiliului fără drept de vot;

5.1.2 Cel care dobândeşte calitatea de membru al Consiliului General îşi pierde calitatea de membru activ al vreo unui Consiliu Naţional, Zonal sau Local.

5.1.3 Pe locurile rămase astfel vacante se organizează noi alegeri.

5.1.4 El dobândeşte însă pe toată durata mandatului său calitatea de a putea participa oricând (ca observator fără drept de vot) la oricare din activităţile desfăşurate de aceste Consilii Inferioare Ierarhic.

5.1.5 Acest principiu al ocupării în acelaşi timp a unui singur loc în structura ierarhică şi al posibilităţii de participare neîngrădită ca observator la activităţile structurilor organizatorice inferioare ierarhic este valabil şi pentru membrii Consiliilor Naţionale, respectiv Locale – locurile rămase vacante în aceste structuri, prin urcarea în ierarhia organizatorică, urmând a fi ocupate în urma unor noi alegeri.

5.1.6 Membrii fondatori ai RFP au prioritate în a fi realeşi în Consiliului Director General pe toată durata vieţii lor (dacă doresc acest lucru).

5.1.7 Cu această excepţie în rest un membru al Consiliului Director General poate fi reales consecutiv pentru cel mult două mandate consecutive.

5.1.8 Alegerea membrilor Consiliului Director General se face pe o durată de 10 ani.

5.2 *Consiliul Director General al RFP* are următoarele *atribuţii:*

5.2.1- conduce activitatea generală a Asociaţiei;

5.2.2- administrează activitatea de la sediul central al Asociaţiei;

5.2.3- aprobă organigrama şi politica de personal a asociaţiei la sediul central, desemnează persoanele care ocupă diferite funcţii operaţionale în cadrul asociaţiei la sediul central;

5.2.4- alege Preşedintele RFP prin rotaţie, din rândul membrilor săi, pe o perioadă de 1 an (preşedintele nu poate fi în acelaşi timp şi Secretar al Consiliului General al RFP);

5.2.5- aprobă înfiinţarea de filiale naţionale;

5.2.6- prezintă Adunării Generale a RFP raportul de activitate pe perioada anterioară şi modul de executare al bugetului de venituri şi cheltuieli;

5.2.7- prezintă Adunării Generale a RFP spre aprobare proiecte de activitate şi proiecte de buget pe perioada următoare.

5.2.8- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Adunării Generale a RFP.

6. Consiliile Directoare Naţionale ale RFP

6.1- sunt alcătuite din 10 membrii aleşi prin vot secret (din rândul membrilor Consiliilor Directoare Zonale existente în cadrul unei filiale naţionale a RFP, care candidează pentru această funcţie) de către Adunarea Naţională a filialei RFP constituită pentru acea ţară (fiecare filială zonală poate avea maxim un candidat pentru acest consiliu naţional);

6.2- dintre cei 10 membrii doar 9 au drept de

vot, al zecelea fiind ales periodic prin rotaţie, pe o perioadă de 8,4 luni, în calitatea de Secretar şi Coordonator al şedinţelor consiliului fără drept de vot;

6.3- membrii Consiliilor Directoare Naţionale pot fi realeşi consecutiv pentru cel mult două mandate consecutive;

6.4- alegerea membrilor Consiliilor Directoare Naţionale se face pe o durată de 7 ani;

6.5- conduc activitatea filialelor naţionale ale Asociaţiei;

6.6- administrează activitatea de la sediile naţionale ale Asociaţiei;

6.7- aprobă organigrama şi politica de personal a Asociaţiei la sediul naţional, desemnează persoanele care ocupă diferite funcţii operaţionale în cadrul asociaţiei la sediul naţional pe care îl conduc;

6.8- aleg Preşedinţii filialelor naţionale a RFP prin rotaţie, din rândul membrilor săi, pe o perioadă de 8,4 luni (preşedintele nu poate fi în acelaşi timp şi Secretar al Consiliului Naţional al RFP);

6.9- aprobă înfiinţarea de filiale zonale;

6.10- prezintă Adunării Naţionale a filialei naţionale a RFP pe care o conduc, raportul de activitate pe perioada anterioară şi modul de executare a bugetului de venituri şi cheltuieli;

6.11- prezintă Adunării Naţionale a RFP spre aprobare proiecte de activitate naţională şi proiecte de buget naţional pe perioada următoare;

6.12- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Adunării Naţionale a filialei naţionale RFP din care fac parte;

6.13- execută directivele pe care le primesc de la Consiliul Director General al RFP.

7. Consiliile Directoare Zonale al RFP

7.1- sunt alcătuite din 10 membrii aleşi prin vot secret (din rândul membrilor Consiliilor Directoare Locale existente în cadrul unei filiale zonale a RFP, care candidează pentru această funcţie), de către Adunarea Zonală a filialei RFP constituită pentru acea zonă (o filială locală poate avea maxim un candidat pentru acest consiliu zonal);

7.2- dintre cei 10 membrii doar 9 au drept de vot, al zecelea fiind ales periodic prin rotaţie, pe o perioadă de 6 luni, în calitatea de Secretar şi Coordonator al şedinţelor consiliului fără drept de vot.

7.3- membrii Consiliilor Directoare Zonale pot fi realeşi consecutiv pentru cel mult două mandate consecutive;

7.4- alegerea membrilor Consiliilor Directoare Zonale se face pe o durată de 5 ani;

7.5- conduc activitatea filialelor zonale ale Asociaţiei;

7.6- administrează activitatea de la sediile zonale ale Asociaţiei;

7.7- aprobă organigrama şi politica de personal a Asociaţiei la sediul zonal, desemnează persoanele care ocupă diferite funcţii operaţionale în cadrul Asociaţiei la sediul zonal pe care îl conduc;

7.8- aleg Preşedintele filialelor zonale ale RFP prin vot secret, din rândul membrilor săi, pe o perioadă de 1 an (preşedintele nu poate fi în acelaşi timp şi Secretar al Consiliului Zonal al RFP);

7.9- aprobă înfiinţarea de filiale locale;

7.10- aprobă bugetul general de venituri şi cheltuieli şi bilanţul contabil al filialei zonale a RFP pe care o conduc;

7.11- aleg şi revocă Cenzorul filialei zonale a RFP pe care o conduc;

7.12- prezintă Adunării Zonale a filialei zonale a RFP, pe care o conduc, raportul de activitate pe perioada anterioară şi modul de executare a bugetului zonal de venituri şi cheltuieli;

7.13- prezintă Adunării Zonale a RFP spre aprobare proiecte de activitate zonală şi proiecte de buget zonal pe perioada următoare;

7.14- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Adunării Zonale a filialei zonale a RFP din care fac parte;

7.15- execută directivele pe care le primesc de la Consiliul Director General al RFP şi de la Consiliul Director Naţional al filialei naţionale din care fac parte.

8. Consiliile Directoare Locale al RFP

8.1- sunt alcătuite din 10 membrii aleşi prin vot secret (din rândul membrilor ce au calitatea de Cercetători Înaintaţi existenţi în cadrul unei filiale locale a RFP, care candidează pentru această funcţie) de către Adunarea Locală a filialei RFP constituită pentru acea localitate;

8.2- dintre cei 10 membrii doar 9 au drept de vot, al zecelea fiind ales periodic prin rotaţie, pe o perioadă de 4,8 luni, în calitatea de Secretar şi Coordonator al şedinţelor consiliului fără drept de vot.

8.3- membrii Consiliilor Directoare Locale pot fi realeşi consecutiv pentru cel mult două mandate consecutive;

8.4- alegerea membrilor Consiliilor Directoare Locale se face pe o durată de 4 ani;

8.5- conduc activitatea filialelor locale ale Asociaţiei;

8.6- administrează activitatea de la sediile locale ale Asociaţiei;

8.7- aprobă organigrama şi politica de personal a asociaţiei la sediul local, desemnează persoanele care ocupă diferite funcţii operaţionale în cadrul asociaţiei la sediul local pe care îl conduc;

8.8- aleg Preşedintele filialei locale a RFP din care fac parte prin vot secret, din rândul membrilor săi, pe o perioadă de 1 an (preşedintele nu poate fi în acelaşi timp şi Secretar al Consiliului General al RFP);

8.9- prezintă Adunării Locale a filialei locale a RFP pe care o conduc, raportul de activitate pe perioada anterioară şi modul de executare a bugetului de venituri şi cheltuieli;

8.10- prezintă Adunării Locale a RFP spre aprobare proiecte de activitate locală şi proiecte de buget local pentru perioada următoare;

8.11- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Adunării Locale a filialei locale a RFP pe care o conduc;

8.12- execută directivele pe care le primesc de

la Consiliul Director General al RFP, de la Consiliul Director Naţional al filialei naţionale din care fac parte şi ale Consiliului Zonal al RFP de care aparţin.

9. Preşedintele General al RFP

9.1- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului General al RFP şi ale Adunării Generale a RFP;

9.2- încheie acte juridice în numele şi pe seama asociaţiei;

9.2- reprezintă RFP în raporturile juridice pe care aceasta le iniţiază.

10. Preşedinţii Naţionali ai diferitelor filiale naţionale ale RFP

10.1- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului Naţional al RFP şi al Adunării Naţionale a RFP din care fac parte;

10.2- încheie acte juridice în numele şi pe seama filialei naţionale pe care o reprezintă;

10.3- reprezintă filiala naţională în raporturile juridice pe care aceasta le iniţiază.

11. Preşedinţii Zonali ai diferitelor filiale zonale ale RFP

11.1- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului Zonal al RFP şi ale Adunării Zonale din care face parte;

11.2- încheie acte juridice în numele şi pe seama filialei zonale din care face parte;

11.3- reprezintă filiala zonală în raporturile juridice pe care aceasta le iniţiază.

12. Preşedinţii Locali ai diferitelor filiale locale ale RFP

12.1- asigură punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului Local al RFP şi ale Adunării Locale din care face parte;

12.2- încheie acte juridice în numele şi pe seama filialei locale pe care o conduc;

12.3- reprezintă filiala locală în raporturile juridice pe care aceasta le iniţiază.

35. Exemplu posibil de organizare juridică a unei Reţele Frateriene sub forma unei asociaţii nonprofit

(0.1 Scopurile RFP)

1. (Art. X1) RFP are ca şi scop desfăşurarea următoarelor 7 tipuri de acţiuni:

1.1 Participarea la implementarea cât mai puternică în fiinţa umană a dorinţei de încarnare şi manifestare prin sine a următoarelor *Idealuri*:

- Iubirea necondiţionată pentru toate fiinţele;
- dorinţa de Cunoaştere nelimitată;
- capacitatea de a-şi mări necontenit Forţa (fizică, energetică, emoţională, mentală, etc.) necesară pentru a putea să se Armonizeze cât mai bine pe toate nivelele fiinţei sale şi de asemenea să poată participa activ la Armonizarea superioară a Societăţii Umane;
- dorinţa de a face necondiţionat Binele atât pentru sine cât şi pentru toate fiinţele;
- de a căuta şi de a cunoaşte Adevărul în legătură cu diversele aspecte ale manifestării cu care intră în contact (fizice, energetice, mentale, sociale etc.) şi
- de a manifesta prin sine fără oprelişti Frumosul (prin operele artistice pe care le creează, prin comportamentul său faţă de sine şi faţă de semenii săi, etc.);
- mărirea Libertăţii de manifestare de care dispune;
- prin cunoaşterea şi respectarea Legilor de manifestare ale Realităţii (a Dreptăţii existente în manifestare) şi
- prin conştientizarea profundă a Unităţii sale de esenţă cu toate fiinţele şi cu toată Existenţa;
- dorinţa de îndreptare continuă spre Absolut (Perfecţionarea Continuă/ Desăvârşirea în manifestarea armonioasă; sesizarea şi simţirea profundă a Integralităţii şi Totalităţii Indivizibile a Realităţii).

1.2 Susţinerea şi promovarea în Societatea Globală a unor repere etice fundamentale (cele specifice *Eticii Armoniei şi Surselor Fericirii*) concretizate în încarnarea de către orice fiinţă a Idealurilor şi astfel alungarea din ea a comportamentelor dizarmonioase din punct de vedere social şi individual cum sunt cele specifice:

- orgoliului (mândriei, vanităţii, trufiei, indiferenţei, etc.);
- mâniei (nervozităţii, violenţei, urii, etc.);
- fricii (de manifestare liberă, responsabilă şi creativă, de asumare a responsabilităţii, de adaptare la nou şi la schimbare, etc.);
- tristeţii (amărăciunii, depresiei, apatiei, etc.);
- lenei (plictiselii, acediei, moleşelii, etc.);
- lăcomiei (comportamentelor extremiste neechilibrate);
- desfrâului (lipsei de sinceritate cu noi înşine şi cu ceilalţi, a atitudinilor individualiste prost înţelese, a lipsei de responsabilitate în ceea ce priveşte bunul mers al sistemului social din care facem parte, etc.);
- comportamentelor dogmatice, tiranice, absolutiste şi fanatice;
- şi comportamentelor înşelătoare şi mincinoase, hoţeşti, violente şi criminale;

1.2.1 şi înlocuirea lor cu *manifestări armonioase* specifice:

- smereniei şi iubirii;
- calmului şi detaşării;
- curajului şi prevederii;
- voioşiei şi împlinirii aceluia care se implică activ în armonizarea superioară a societăţii;
- hărniciei (specifice aceluia care îşi stabileşte conştient obiectivele de urmat şi apoi caută să le

atingă cu perseverenţă şi efort personal);

- cumpătării (manifestării echilibrate care evită să facă mai mult sau mai puţin decât este necesar în legătură cu asigurarea bunului mers al unui fenomen sau a altuia);

- sincerităţii absolute cu noi înşine şi cu ceilalţi;

- comportamentelor nedogmatice, democratice, liberale, ştiinţifice, relativist echilibrate;

- comportamentelor specifice: sincerităţii şi corectitudinii (promovării adevărului şi denunţării minciunii şi a imposturii – non-înşelării); cinstei şi dăruirii (non-furtului); păcii şi împăcării (pacificării, non-violenţei); compasiunii şi vindecării (respectării şi promovării vieţii – non-uciderii).

1.3 Promovarea în societăţile de pretutindeni a *întregii Cunoaşteri* deţinute de societatea umană şi facilitarea accesului la această cunoaştere pentru orice fiinţă umană.

1.4 Promovarea în societăţile de pretutindeni a *atitudinilor, comportamentelor şi valorilor Trans-Religioase*.

1.5 Promovarea *cercetării* fundamentale şi aplicate pe şapte direcţii principale: ştiinţă şi tehnică, economie, politică, psihologie, religie, filozofie şi artă; cu scopul dobândirii unei cunoaşteri care să ajute fiinţa umană să se armonizeze la un nivel superior pe toate nivelele fiinţei sale (fizic, energetic, emoţional, mental analitic, mental sintetic, intuiţional şi volitiv).

1.6 Ajutorarea fiecărei fiinţe umane pentru a putea să atingă stadiul de *maturitate informaţională şi cognitivă* pe fiecare din cele şapte direcţii fundamentale de cercetare pomenite anterior şi astfel să poată să se armonizeze optim pe fiecare din cele şapte nivele ale fiinţei sale.

1.7 Promovarea *Artei* sub toate formele ei (literatură, poezie, pictură, sculptură, arhitectură, creaţie şi interpretare muzicală, creaţie şi interpretare dramatică, etc.).

1.8 Promovarea cercetărilor şi acţiunilor concrete îndreptate în direcţia măririi nelimitate a duratei vieţii umane (a nemuririi beatifice) respectiv a creării posibilităţilor tehnice de reînviere/recreare a ei (în urma decesului).

1.9 Crearea de spaţii/ comunităţi paradisiace şi promovarea Trans-Economiei şi Trans-Politicii.

(0.2 Direcţiile de activitate ale RFP)

2. (Art. X2) Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctele 1.1 şi 1.2 ale Art. X1* RFP va avea următoarele *direcţii de activitate:*

2.1 Aducerea la cunoştinţa oamenilor de pretutindeni a operelor şi vieţii unor oameni care au încarnat în ei Idealurile menţionate şi s-au manifestat astfel creativ (în ştiinţă şi tehnică, în economie, în politică, în religie, în psihologie, în filozofie, în artă, etc.) în direcţia armonizării superioare a societăţii umane - cu scopul de a stimula prin puterea exemplului pe fiecare individ să se îndrepte înspre manifestarea prin sine a Idealurilor.

2.2 Editarea de cărţi, reviste, broşuri, pliante, ziare; producerea de documentare şi filme; întemeierea unor posturi de televiziune şi radio care să promoveze Idealurile, care să prezinte individului diferitele Culturi şi Religii specifice diferitelor comunităţi locale şi de asemenea să promoveze Ştiinţa şi Arta.

2.3 Organizarea de expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, cursuri, seminarii, campanii mass-media, manifestări cultural-artistice şi ştiinţifice în vederea promovării în Societatea Globală a Idealurilor prevăzute la punctul 1.1 Art. X1 şi a unor cunoştinţe care să permită armonizarea etică superioară a individului.

2.4 Sprijinirea spirituală, materială şi financiară directă a persoanelor defavorizate social pentru a le ajuta în rezolvarea problemelor cu care se confruntă: boală, lipsa familiei, handicap fizic sau mental, dificultăţi financiare, etc.

2.5 Desfăşurarea oricăror altor tipuri de activităţi care se înscriu în scopurile propuse la Art. X1, cu respectarea legislaţiei în vigoare pe plan naţional şi a prevederilor internaţionale în domeniu.

3. Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctele 1.3 şi 1.6 ale Art. X1 RFP* va avea următoarele *direcţii de activitate:*

3.1 Demararea şi susţinerea finalizării unor proiecte care să permită centralizarea întregii cunoaşteri umane într-o bază unică de date (care să cuprindă toate cărţile scrise, colecţii de imagini ale tuturor operelor de artă, colecţii de fotografii şi filme despre diferitele aspecte de manifestare culturală şi religioasă pe care le-au cunoscut sau le cunosc diferite societăţi umane locale de-a lungul timpului) la care să aibă acces în mod gratuit fiecare fiinţă umană indiferent de societăţile locale în care se manifestă.

3.2 Organizarea la nivelul fiecărei ţări din societatea Globală (în cadrul filialelor locale din ţara respectivă) a unor departamente specializate în traducerea şi editarea tuturor marilor opere ale culturii universale (religioase, filozofice, politice, economice, artistice, ştiinţifice, etc.) în limba respectivei ţări.

3.3 Înfiinţarea şi susţinerea funcţionării unor instituţii de învăţământ (grădiniţe, şcoli primare, gimnazii, licee, facultăţi, colegii, şcoli profesionale sau a altor structuri educaţionale) în care se transmite o cunoaştere capabilă să ajute fiinţa umană să se armonizeze de o manieră superioară pe fiecare din nivelele sale constitutive (fizic, energetic, emoţional-perceptiv-comunicativ, mental concret-analitic, mental cauzal, existenţial-filozofic, mental intuitiv, mental volitiv, etc.).

3.4 Înfiinţarea unor sedii locale ale RFP (cu o formă specifică stabilită de conducerea RFP) în fiecare societate componentă a Societăţii Globale în care să fie desfăşurate acţiuni specifice orientate în

direcţia împlinirii scopurilor prevăzute la Art. X1 al prezentului statut.

3.5 Organizarea de simpozioane, conferinţe, cursuri, seminarii, excursii şi tabere de instruire şi a oricăror alte acţiuni menite să intermedieze transmiterea în societate a unei cunoaşteri din domeniile psihologiei, filozofiei, ştiinţei, artei, religiei, economiei, politicii (etc.) menită a-i oferi omului o unealtă folositoare pentru realizarea unei cunoaşteri mai profunde de sine şi a universului înconjurător, a unei cunoaşteri care să-l ajute să dobândească Stăpânirea de Sine prin întronarea în interiorul său a Virtuţilor şi Idealurilor şi astfel să se poată integra cât mai bine în Armonia Întregului.

3.6 Organizarea şi susţinerea periodică a unor campanii de informare (prin mijloacele mass-media) a fiecărui individ al Societăţii Globale asupra unor aspecte ale Cunoaşterii Universale (din domeniile psihologiei, ştiinţei, religiei, economiei, politicii, etc.) capabile a armoniza la un nivel superior fiinţa umană şi societăţile în care aceasta se manifestă.

3.7 Orice alte acţiuni culturale sau de altă natură menite a ajuta fiinţa umană în a-şi mări Cunoaşterea pe care o deţine despre sine şi universul înconjurător (şi astfel a se armoniza la un nivel superior), care sunt în acord cu statutul Asociaţiei şi cu hotărârile organelor de conducere ale acesteia.

4. Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctul 1.4 Art. X1 RFP* va avea următoarele *direcţii de activitate:*

4.1 Organizarea de concerte, expoziţii (cu sau fără vânzare), manifestări cultural-artistice şi ştiinţifice prin care să se promoveze atitudinea trans-culturală şi trans-religioasă precum şi Idealurile şi Valorile Etice universal valabile.

4.2 Promovarea acţiunilor de orice fel care să permită diferitelor culturi locale să intre în contact şi să cunoască cât mai bine valorile celorlalte culturi care fac parte din Cultura Globală a omului universal (a cetăţeanului Terrei).

4.3 Crearea unor cadre instituţionale care să prezinte cu echidistanţă şi obiectivitate ştiinţifică fiecare cultură şi religie locală pentru a se crea premisele necesare dialogului trans-cultural şi trans-religios.

4.4 Susţinerea unor activităţi specifice care să permită întărirea şi funcţionarea mai armonioasă a Societăţii Globale cum ar fi:

4.4.1- susţinerea introducerii în dreptul internaţional a recunoaşterii calităţii de cetăţean al Terrei, respectiv al Cosmosului (pe lângă calitatea de cetăţean al unei societăţi locale oarecare) pentru orice fiinţă umană doritoare în acest sens;

4.4.2- susţinerea unor demersuri necesare pentru studierea în instituţiile de învăţământ de pretutindeni din lume pe lângă limba locală şi a unei Limbi Unice Internaţionale, pentru a facilita astfel comunicarea culturală la nivel global;

4.4.3- întărirea poziţiei diferitelor organisme internaţionale existente şi înfiinţarea unor noi organisme internaţionale care să faciliteze armonizarea superioară a tuturor Cetăţenilor Terrei şi a Societăţii Globale din care ei fac parte;

4.4.4- uşurarea accesului fiecărei fiinţe umane la Cunoaşterea Universală;

4.4.5- aducerea (pe diferite căi) la cunoştinţa diferiţilor indivizi formaţi în diferite tradiţii culturale şi religioase locale a celorlalte tradiţii culturale şi religioase ale umanităţii cu sublinierea valorilor comune care le leagă dincolo de diferenţele de manifestare formală (a faptului că ceea ce ne uneşte pe noi omenii trebuie să fie mai puternic decât ceea ce ne desparte, dacă vrem să trăim cu toţii în Armonie şi Fericire în cadrul Societăţii Globale ai cărei membrii suntem vrând-nevrând);

4.4.6- organizarea şi susţinerea unor întâlniri internaţionale şi locale a reprezentanţilor diferitelor culturi şi religii umaniste locale cu scopul dialogului şi al cunoaşterii reciproce;

4.4.7- organizarea în cadrul diferitelor societăţi locale (la sediile locale ale RFP) a unor manifestări culturale (concerte, expoziţii, conferinţe, seminarii) şi a unor Festivaluri Trans-culturale şi Trans-religioase întinse pe durata mai multor săptămâni în care să se prezinte filme documentare (sau conferinţe audio-vizuale) despre organizarea, funcţionarea şi valorile promovate de diferite religii şi culturi locale cu scopul măririi cunoaşterii fiecărui individ despre celelalte manifestări culturale şi religioase ale lumii (urmate de seminarii de aprofundare a acestei cunoaşteri susţinute de cercetători specializaţi în acest sens din cadrul RFP).

5. Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctul 1.5 Art. X1* RFP va avea următoarele *direcţii de activitate:*

5.1 Organizarea şi susţinerea funcţionării unor comunităţi de cercetători (cu orientare şi atitudine trans-culturală şi trans-religioasă) în cele şapte domenii fundamentale precizate la punctul 5 Art. X1;

5.2 Organizarea şi susţinerea activităţii unor Institute de cercetare.

6. Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctul 1.7 Art. X1 RFP* va avea următoarele *direcţii de activitate:*

6.1 Promovarea şi susţinerea manifestării în societate a diferitelor ramuri ale artei (a muzicii, a artelor plastice, a artelor meşteşugăreşti, a artelor audio-vizuale, etc.) menite să ajute la armonizarea superioară pe plan emoţional şi mental a omului şi societăţii.

6.2 Stimularea dezvoltării calităţilor artistice ale fiecărui individ prin organizarea şi susţinerea activităţii (în cadrul sediilor RFP) a unor cenacluri literare, a unor ateliere de pictură şi desen, a unor ateliere de interpretare muzicală etc. şi prin punerea lui în contact (prin conferinţe şi seminarii audiovizuale) cu valorile artistice produse de diferiţi artişti (arhitecţi, sculptori, pictori, muzicieni, scriitori, poeţi etc.) de-a lungul timpului.

7. Pentru realizarea scopurilor menţionate la *punctele 1.8 şi 1.9 ale Art. X1 RFP* va avea

următoarele *direcţii de activitate:*

7.1 – susţinerea unor activităţi şi cercetări specifice în domeniile biologiei, medicinei, fizicii, chimiei, informaticii, roboticii, etc. care caută să găsească şi să implementeze metode concrete de prelungire armonioasă a vieţii umane, respectiv de reanimare (biologică, informaţională, robotică) a ei în urma decesului.

7.2 Efectuarea unor acţiuni concrete de creare a unor comunităţi paradisiace.

7.3 Susţinerea administrativă, financiară şi materială a unor programe sociale organizate pe principiile TransEconomiei, respectiv ale TransPoliticii.

(0.3 Calitatea de membru al RFP)

7.0 Art. X 3.1. Calitatea de membru al RFP se dobândeşte cu aprobarea Consiliilor Locale ce conduc activitatea diferitelor filiale ale RFP (organizate la nivel de localitate) de către cei care vor să participe în mod activ la realizarea celor şapte scopuri ale RFP prevăzute de prezentul statut.

7.1 În acest sens doritorii vor trebui să participe mai întâi la o serie de seminarii în care să li se explice mai pe larg scopurile şi acţiunile RFP, la sfârşitul cărora vor participa la o discuţie cu Consiliul Local sau cu trei membrii ai acestuia în care ei să se edifice în legătură cu caracterul şi motivaţiile care îl îndeamnă pe doritor să devină membru al RFP.

7.2 Hotărârea acordării calităţii de membru o va lua Consiliul Local în şedinţele sale ordinare.

8.0 Art. X 3.2. Calitatea de membru al RFP se pierde de către persoana care:

- nu îşi îndeplineşte îndatoririle de membru;
- doreşte aceasta;
- manifestă o atitudine contrară sau neconformă spiritului de acţiune al RFP.

8.1 Pierderea calităţii de membru este hotărâtă de Consiliul Local al filialei din care el face parte şi poate fi contestată în faţa Adunării Locale a membrilor filialei a cărei hotărâre rămâne definitivă.

8.2 Pierderea calităţii de membru a unei filiale nu înseamnă că persoana respectivă nu poate devenii ulterior membră a unei alte filiale sau a aceleiaşi filiale cu condiţia să fie acceptată din nou de către Consiliul Local.

8.3 Pierderea calităţii de membru poate fi deci stabilită şi doar pentru o perioadă limitată de timp.

(0.4 Îndatoriri şi drepturi ale membrilor RFP)

9. *Art. X 4.* Membrii RFP au următoarele *îndatoriri:*

- de a manifesta prin ei Idealurile Omului Universal, Etica Armoniei, Sursele Fericirii şi Porţile Noilor Ere;
- de a se emancipa necontenit prin Cunoaştere, educaţie, cercetare şi creaţie continuă pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale;
- de a se armoniza prin Virtute şi prin Faptele Omului Liber;
- de a promova o atitudine de respect şi Iubire pentru toate fiinţele;
- de a promova în societate atitudinea trans-culturală, Valorile Trans-Religioase şi Ţelurile Mişcării TransReligioase;
- de a contribui intelectual, material şi financiar pe măsura posibilităţilor reale ale fiecăruia la realizarea scopurilor pe care şi le-a propus spre a fi atinse RFP.

***

10. Membrii RFP beneficiază de următoarele *drepturi:*

- dreptul de a participa în mod gratuit la conferinţele, cursurile, seminariile, simpozioanele şi festivalurile (la toate activităţile educativ - formativ - creative) organizate de RFP;
- dreptul de a avea acces în mod gratuit la bibliotecile, sălile de calculatoare, sălile de meditaţii, etc. organizate în cadrul sediilor RFP de pretutindeni;
- dreptul de a cumpăra produse fără adaos comercial din cadrul magazinelor, librăriilor, etc. organizate în cadrul sediilor RFP de pretutindeni;
- dreptul de a alege membrii Consiliului Local al filialei RFP din care ei fac parte;
- dreptul de a aproba bugetul local de venituri şi cheltuieli şi proiectele de acţiune locală care le sunt prezentate spre aprobare de către Consiliile Locale.

36. Principii generale de funcţionare ale Reţelelor Trans-Religioase

1. Formaţiunile Trans-Religioase, care se recunosc ca atare, pot să se organizeze în moduri similare cu exemplul de organizare ierarhică şi juridică dat mai înainte sau pot găsi noi modalităţi de organizare administrativă în interiorul lor.

2. O Formaţiune/ Reţea Trans-Religioasă este o reţea de Indivizi Maturi, de Oameni Liberi care aleg să colaboreze şi să muncească împreună pentru atingerea unor scopuri comune specific trans-religioase.

3. La fel fiecare formaţiune din cadrul Reţelei Nxaniene chiar dacă este independentă şi autonomă în acţiunile sale caută ca pe cât îi stă în putinţă să colaboreze cât mai strâns cu celelalte formaţiuni ale Reţelei Lisaniene pentru atingerea acelor obiective stabilite de comun acord.

4. Un individ trans-religios este pe cât posibil autonom şi independent în toate activităţile pe care le iniţiază dar colaborează cu ceilalţi Cercetători din propria Reţea Infinomiană şi din celelalte reţele Infinomiene pentru a se perfecţiona continuu şi a ajuta la perfecţionarea şi armonizarea superioară a societăţilor în care se manifestă.

***

5. Toate reţelele şi formaţiunile holo-gnostice îndeplinesc un număr de *caracteristici comune* numite şi *principii de acţiune trans-religioasă.*

6. Aceste principii sunt:

6.1- Principiul ţelurilor comune - scopurile generale urmărite de toate Reţelele Religiei Cosmice (numite generic şi *Ţelurile (*obiectivele/ ţintele/ scopurile, etc.) *Trans-Religiei*) sunt:

6.1.1- *Idealizarea* - promovarea manifestării în Individ şi în Societate a fiecăreia din cele 10 Idealuri ale Omului Universal;

6.1.2- *Dezvoltarea Socio-Individuală* - stimularea indivizilor pentru a trece prin fiecare din cele 12 Porţi ale Erelor;

6.1.3- *Armonizarea Etică* - promovarea manifestării în Individ şi în Societate a Eticii Armonie cu cele 4 Surse Majore ale ei;

6.1.4- *Dezvoltarea Cunoaşterii* - susţinerea activă (prin programe specifice educativ - formativ – creatoare) a păstrării şi dezvoltării cunoaşterii umane pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale şi promovarea ei în rândul cât mai multor indivizi;

6.1.5- *Datificarea* - realizarea şi menţinerea BDF şi a Ghidului BDF precum şi a BDU;

6.1.6- *Sanctificarea* - construirea şi menţinerea funcţionării unor Sanctuare Trans-Religioase (cu cele 6 Spaţii Fundamentale ale lor şi cu activităţile educativ-formative specifice) în societăţile de pretutindeni;

6.1.7- *CER-ificarea* - susţinerea activităţii Comunităţilor de Cercetători Trans-Religioşi (CER-urilor) şi a Paradisurilor Lisaniene;

6.1.8- *Existenţa armonioasă şi Nemurirea Beatifică* - luarea unor măsuri ferme (economice, politice, tehnice...) de prevenire şi/sau de diminuare, respectiv de depăşire (prin adaptare/ armonizare şi transformare) a efectelor pe care schimbările (mai lente sau mai bruşte, mai mari sau mai mici, pozitive sau distructive/ catastrofice) naturale (terestre sau cosmice), umane şi/sau culturale (posibile şi/sau manifeste) le-ar avea (sau îl au) asupra existenţei şi evoluţiei armonioase a individului şi a speciei umane – măsuri îndreptate spre crearea tuturor condiţiilor necesare realizării practice a tendinţei spre nemurire beatifică respectiv înviere/ refacere pe care o au majoritatea fiinţelor umane;

6.1.9- *Implementarea Civilizaţiei Noilor Ere* - susţinerea procesului de transformare a Civilizaţiei Terestre într-o Civilizaţie Cosmico - Informaţională, Global - Individuală.

6.2- Principiul respectării şi promovării Valorilor Fundamentale ale Trans-Religiei: cele 10 Idealuri ale Omului Universal; cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale; cele 12 Porţi ale Noilor Ere; Cele 4 Surse Majore ale Fericirii; Etica Armoniei; Cele 9 Ţeluri ale Mişcării Trans-Religioase; Cele 10 Fapte ale Omului Liber, şamd.).

6.3- Principiul fraternităţii – aceste Reţele Frateriene se ajută material, financiar şi informaţional ori de câte ori este necesar (Reţelele mai puternice le vor susţine spre dezvoltare, în măsura posibilităţilor pe care le au, pe cele mai slab dezvoltate);

6.4- Principiul organizării democratice specific democraţiei calificative, respectiv ierarhice care constă în faptul că Reţelele Infinetiene şi fiecare din subdiviziunile lor specifice sunt conduse de un consiliu de minim 3 (trei), respectiv maxim 12 (recomandabil 10) membrii cu drepturi egale, calificaţi în mod special pentru această activitate (prin parcurgerea unor activităţi educativ-formative specifice F.S.T. respectiv D.P.I/Zetrianului sau similare acestora) şi aleşi în mod democratic (prin vot secret, în mod periodic, pe perioade de timp strict delimitate şi pe maxim două mandate consecutive) de toţi membrii formaţiunii respective cu drept de vot (cu vârsta de minim 18 ani) şi în faptul că avansarea în structura ierarhică organizatorică integriană se face treptat, trecând prin toate gradele administrative inferioare fără a exista posibilitatea de a sări peste ele (membrii unei structuri ierarhice superioare sunt aleşi în mod democratic din rândurile tuturor membrilor calificaţi ai nivelului ierarhic imediat inferior, de către membrii acelui nivel ierarhic imediat inferior).

6.4.2 Prin urmare pot candida şi pot fi aleşi în cadrul structurilor de conducere a Reţelelor Frateriene doar acei membrii ai lor (doar acei Cercetători Trans-Religioşi) care au dobândit prin

efort personal (necesar parcurgerii activităţilor educativ - formativ - creatoare specifice Facultăţilor de Studii Trans-Religioase (FST) sau RPI /Zetrianului) calitatea de Cercetător Trans-Religios Înaintat.

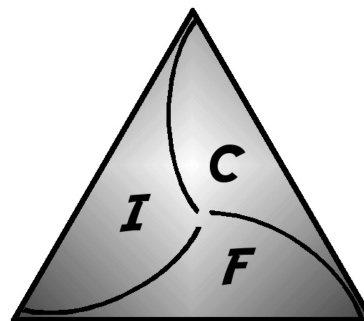
6.4.3 Orice membru al oricărei formaţiuni trans-religioase poate participa (fără restricţii) la activităţile specifice D.P.I./ Zetrianului pentru a putea dobândi în urma parcurgerii lor în întregime calitatea de Cercetător Trans-Religios Înaintat.

6.4.4 Pentru activităţile formative specifice F.S.T pot apare unele restricţii cauzate în principal de numărul limitat de locuri pe care ele l-ar putea avea la un moment dat şi de condiţiile (cunoştinţele şi calităţile) intelectuale şi idealistice care ar fi nevoie să fie împlinite (de către cei care doresc să participe în acel moment la cursurile lor) în vederea departajării pentru admiterea pe acele locuri limitate.

6.5- Principiul întâlnirii periodice – cel puţin odată pe an toţi reprezentanţii diferitelor Reţele Infinetiene şi toţi membrii lor care doresc aceasta se întâlnesc pentru câteva zile (minim 3) într-o locaţie stabilită de comun acord pentru a se bucura împreună de Spiritul Trans-Religios care îi leagă şi pentru a stabili obiective comune de atins pentru perioada următoare;

6.6- Principiul comunalităţii Bazei de Date Frateriene - toate Reţelele Frateriene participă la crearea şi menţinerea BDF şi a Ghidului ei – deşi în ceea ce priveşte formele lor de prezentare şi accesare fiecare Reţea poate avea manifestări proprii individualizate;

6.7- Principiul concurenţei - fraterne – Reţelele Infinomiene se vor întrece în manifestările lor culturale, artistice, ştiinţifice, sportive, etc. pentru a se stimula astfel reciproc spre dezvoltare.

7. Unirea organizatoric-administrativă a tuturor Reţelelor NXaniene într-o singură Reţea ierarhic organizată nu e recomandabilă deoarece monopolul nu stimulează concurenţa şi predispune astfel la stagnare sau chiar involuţie (e totuşi recomandat ca ele să colaboreze pentru atingerea ţelurilor comune prin înfiinţarea unei Federaţii Globale TransReligioase, care să coordoneze interacţiunea şi conlucrarea armonioasă dintre diferitele Reţele Infinomiene Independente existente la un moment dat).

8. E de dorit deci ca fiecare Reţea să fie cât mai puternică.

9. Se recomandă să existe cel puţin 7 (şapte) astfel de Reţele HoloGnostice fraternal - concurente puternice şi câteva zeci de reţele mai slab dezvoltate.

10. Nu e recomandabil ca reţelele mai slab dezvoltate să fie absorbite sau înlăturate (sub o formă sau alta din manifestare) de cele mai puternice, ci ele trebuie ajutate frăţeşte să se dezvolte pe baza valorilor comune ale tuturor Reţelelor Trans-Religioase (Idealurile, Sursele, Razele, Porţile, Etica Armoniei, Ţelurile, Faptele, etc.) şi a tuturor principiilor de acţiune trans-religioasă enumerate mai sus.

37. Departamente Reţea

0. În cadrul unei Reţele TransReligioase este recomandat să se organizeze de către structurile ei de conducere următoarele departamente de coordonare şi acţiune:

1.- *Departamentul de Cercetare-Informare*: cu rol în culegerea şi producerea de informaţii (cunoştinţe) în format text, video, foto, etc.) semnificative ca importanţă pentru fiecare din cele 7 Raze şi apoi centralizarea, organizarea şi prelucrarea lor astfel încât să poată fi accesibile unui public cât mai larg prin intermediul Bazei de Date a Trans-Religiei şi prin ciclurile educativ formative ale acesteia (Zetrian, FST, etc.)

2.- *Departamentul de Cercetare-Creaţie Ştiinţifică şi Tehnică*, cu rol în dezvoltarea unor noi tehnici şi tehnologii capabile să uşureze viaţa umanităţii şi să o apropie de realizarea cât mai plenară a civilizaţiei cosmico-informaţionale, individual-globale;

3.- *Departamentul de Cercetare-Creaţie Artistică* cu rol în promovarea artei universale şi crearea de forme artistice (picturale, sculpturale, arhitecturale, muzicale, literare, etc.) reprezentative pentru Mişcarea Trans-Religioasă;

4.- *Departamentul Educaţie* – cu rol în organizarea şi coordonarea procesului educativ desfăşurat prin RPI/Zetrian, FST şi prin alte structuri educaţionale trans-religioase;

5.- *Departamentul de Ritualuri şi Ceremonii* - cu rol în crearea de ritualuri cât mai variate care să întâlnească cât mai bine nevoile şi dorinţele celor care le solicită şi/sau asistarea procesului de creare a acestora de către cei care urmează să le parcurgă[1], şi coordonarea şi organizarea desfăşurării acestor ritualuri în cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase sau a altor spaţii;

1 A se vedea pt. detalii cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal", secţiunea dedicată ritualurilor.

6.- *Departamentul Meditaţie-Relaxare* – cu rol în centralizarea şi crearea de tehnici şi metode de meditaţie şi de relaxare, de arte trans-marţiale, de dans, de arta poziţiilor corpului, etc., precum şi cu supravegherea desfăşurării acestora în cadrul Sanctuarelor şi a altor spaţii;

7.- *Departamentul Distracţie-Relaxare* – cu rol în organizarea şi administrarea evenimentelor sociale trans-religioase: banchete, sărbători, seri dansante, etc.

8.- *Departamentul Sănătate-Vindecare-Armonizare Fizică şi Psihică* – care veghează prin măsuri şi acţiuni specifice la menţinerea în condiţii optime pe o perioadă cât mai lungă (tinzând spre nemurire) a vieţii şi sănătăţii infinomienilor şi de asemenea sprijină şi coordonează cercetările medicale efectuate în direcţia descoperii de metode de tratament cât mai eficiente pentru bolile (fizice şi psihice) cu care se confruntă umanitatea la un moment dat.

8.1 În cadrul acestui departament se cercetează de asemenea metodele de prelungire a vieţii umane (într-o primă fază până la vârsta ţintă de 300 de ani) şi metodele de reanimare (înviere) parţială sau totală (sub formă biologică, informatică, robotică, etc.) a persoanelor decedate, care în viaţă fiind şi-au exprimat dorinţa de a fi înviate ulterior morţii.

9.- *Departamentul Trans-Economic* - care coordonează activităţile economice (comerciale, productive, de prestări servicii, etc.) ale Reţelei respective şi de asemenea veghează şi coordonează toate acele activităţi specifice care urmăresc satisfacerea la un nivel mediu optim a nevoilor fundamentale într-o primă fază a Cercetătorilor Trans-Religioşi membrii ai acelei Reţele, într-o a doua fază a tuturor Cercetătorilor Trans-Religioşi existenţi şi ulterior a tuturor oamenilor.

10.- *Departamentul Arhitectură – Construcţii* - care coordonează activitatea de proiectare şi construcţie a Sanctuarelor Trans-Religioase, a CER-urilor, Paradisurilor, Oraşelor Cunoaşterii şi a altor obiective sacre care aparţin de administraţia acelei Reţele.

11.- *Departamentul Trans-Politic* – care se implică activ în rezolvarea problemelor sociale (politice) cu care se confruntă societăţile în care se manifestă Reţeaua respectivă şi sprijină prin măsuri concrete dezvoltarea Civilizaţiei Individual-Globale.

12.- *Departamentul Cosmic-Informaţional* - care se implică activ în desfăşurarea şi sprijinirea tuturor acelor măsuri şi activităţi specifice care permit dezvoltarea Civilizaţiei Umane Cosmico-Informaţionale şi extinderea speciei umane la infinit în spaţiul cosmic şi informaţional.

13.- *Departamentul Pelerinaje – Transporturi - Comunicare* – care organizează şi coordonează activităţile de Pelerinaj şi întâlnirile periodice ale membrilor Reţelei şi ale structurilor de conducere locală, zonală, naţională şi mondială ale acesteia, şi participă la organizarea întâlnirilor anuale ale membrilor tuturor Reţelelor Trans-Religioase şi a structurilor lor de conducere.

14.- *Departamentul de Imagine şi Relaţii cu Publicul* - care coordonează campaniile de promovare a Valorilor Trans-Religioase în societate.

15.- *Departamentul de Ordine Internă şi Justiţie* – care supraveghează buna funcţionare a reţelei prin soluţionarea cazurilor de corupţie internă şi a altor probleme interne de o natură sau alta apărute între membrii Reţelei respective.

16- *Departamentul de Apărare* – care apără Reţeaua şi Valorile promovate de ea în faţa atacurilor de orice natură îndreptate împotriva lor.

16.1 Vorbim în primul rând de o apărare prin luptă psihică (emoţional - conceptual - ideatică) dusă la nivel individual şi mediatic cu atacatorii, fără a exclude însă lupta fizică (armată) care însă trebuie să rămână ultima opţiune, adoptată doar când orice altă metodă dă greş şi viaţa şi libertatea Cercetătorilor Trans-Religioşi este pusă în pericol de către atacatori.

***

17. Trebuie să precizăm că doar cei care au calitatea de Cercetători Înaintaţi pot face parte din aceste Departamente.

18. În cazul inexistenţei temporare a unui număr suficient de Cercetători Înaintaţi în cadrul unei Reţele pot face parte din aceste structuri (departamente) şi Cercetători Înaintaţi în Formare (aflaţi în cursul parcurgerii FST sau a Zetrianului).

19. Numărul de Cercetători Înaintaţi repartizaţi a acţiona în cadrul fiecărui Departament şi structură ierarhic - administrativă a acestuia, precum şi obiectivele prioritare de realizat în cadrul lor vor fi stabilite de către Conducerea administrativ organizatorică aleasă a acelei Reţele.

20. Aceasta va supraveghea şi interacţiunea şi coordonarea dintre acţiunile acestor Departamente.

21. Odată stabilit numărul de locuri pentru fiecare Departament, acestea se vor ocupa printr-un concurs care să verifice abilităţile specifice necesare pentru a acţiona în fiecare din aceste Departamente.

22. Ierarhia în Departament se va putea stabili fie prin alegere directă a ei de către membrii acelui Departament, fie prin numire de către conducerea aleasă a Reţelei respective, sau printr-o combinaţie dintre aceste două metode (aceasta fiind metoda cea mai recomandată).

38. Economia Omului Trans-Religios – Trans-Economia

1. Din punct de vedere economic Mişcarea Trans-Economică/ SocioEconomică/ MetaEconomică (regăsită şi sub nume ca: Economie Umanistă, Economia Armoniei, Economia Echilibrului) are ca şi obiectiv satisfacerea la un nivel optim mediu a nevoilor şi dorinţelor îndreptate spre armonizare ale oamenilor de pretutindeni.

2. Ea acţionează hotărât în direcţia creşterii randamentului de satisfacere a nevoilor umane de bază – RSNB (a nevoii de hrană, de îmbrăcăminte, de locuinţă (confort termic); de mijloace de comunicare, de informare şi de deplasare) la un nivel mediu optim.

3. Ceea ce se urmăreşte este deci ca printr-un efort din ce în ce mai redus să se obţină o satisfacere cât mai deplină a acestor nevoi bazale.

4. Aşadar scopul Trans-Economiei nu este obţinerea şi maximizarea profitului, ci satisfacerea optimă a nevoilor bazice pentru toate fiinţele umane.

5. Pentru realizarea obiectivului pe care şi-l propune Mişcarea SocioEconomică se foloseşte de mecanismele de funcţionare specifice sistemului economic majoritar în cadrul căruia se manifestă la un moment dat, orientându-le pe acestea în direcţia pe care ea o urmăreşte.

6. Omul Liber profită de stăpânirea mecanismelor economiilor în care se implică activ pentru a-şi mări necontenit RSNB pe trei niveluri: individual şi familial; la nivelul comunităţii trans-religioase din care face parte şi respectiv la nivelul întregii societăţi umane.

7. Dacă aceste sisteme permit obţinerea de profit, atunci îl obţine pe acesta (în limitele comportamentului idealist şi al Eticii Armoniei) şi apoi îl reorientează spre asigurarea cu minim de efort a satisfacerii nevoilor de bază mai întâi pentru toţi nxanienii şi apoi pentru toţi oamenii.

8. Asigurarea satisfacerii acestor nevoi nu înseamnă însă nicidecum că infinetienii se mulţumesc doar cu acest nivel bazic de satisfacere a nevoilor şi dorinţelor lor: aceasta este însă nivelul de bază de la care fiecare individ trebuie să pornească în jocul social-economic în cadrul unei umanităţi cu adevărat civilizate.

9. În cadrul unei astfel de umanităţi nu trebuie să existe oameni care să sufere (decât dacă ei vor în mod expres acest lucru) datorită nesatisfacerii, cel puţin la un nivel mediu optim a nevoilor lor bazice.

10. Comunităţile umane şi mai ales cele Infinetiene trebuiesc a fi astfel organizate încât să se poată realiza cu lejeritate scopul mai sus amintit.

***

11. Obiectivul concret pe care şi-l propune spre atingere într-o primă fază Mişcarea Trans-Economică este ca fiecărui individ care aderă şi participă prin acţiuni specifice la atingerea scopurilor ei să i se asigure în schimbul muncii prestate, următoarele:

11.1- pentru 4 ani tereştrii de muncă, în domeniul construcţiilor, o locuinţă (casă) de dimensiuni medii care să satisfacă la un nivel mediu nevoile de locuit ale unei fiinţe umane (cel puţin o cameră de 20 mp cu anexele aferente: bucătărie, baie, living) dotată cu tot mobilierul aferent necesar;

11.2- pentru alţi 4 (patru) ani de muncă în agricultură respectiv industrie alimentară să i se asigure ulterior hrana pe toată durata vieţii lui ulterioare la un nivel mediu optim;

11.3- pentru alţi 4 (patru) ani de muncă să i se satisfacă apoi pentru tot restul vieţii nevoile de îmbrăcăminte, încălţăminte, deplasare, de comunicare, de informare şi alte nevoi bazice fundamentale la un nivel mediu optim.

***

12. Acest prim obiectiv de atins va trebui apoi să fie depăşit de Mişcarea Trans-Economică prin micşorarea tot mai semnificativă a timpului de muncă enumerat mai sus: o posibilitate de realizare a acestui deziderat va fi prin dezvoltarea tot mai pronunţată a muncii roboţilor şi a muncii automatizate şi mecanizate.

***

13. Astfel timpul de muncă necesar satisfacerii nevoilor bazice fundamentale la un nivel mediu optim trebuie să se reducă cât mai mult pentru ca Omul Liber să se poată dedica din ce în ce mai mult activităţilor specific umane: să se educe continuu, să cerceteze, să creeze artistic, ştiinţific, tehnic, etc.

***

14. Astfel între fraterieni se vor diferenţia în principal două categorii de indivizi:

14.1- unii care prin participare la Programul Trans-Economic îşi vor asigura într-un timp relativ scurt satisfacerea nevoilor fundamentale pentru întreaga lor viaţă, după care se vor dedica trup şi suflet individual şi în cadrul Sanctuarelor, al CER-urilor Trans-Religioase şi al Oraşelor Cunoaşterii, activităţilor de educaţie, cercetare şi creaţie continuă;

14.1- alţii care odată având asigurate satisfacerea la un nivel mediu a nevoilor bazice pentru întreaga lor viaţă (fie prin parcurgerea programului de muncă mai sus amintit fie prin moşteniri, etc.) vor purcede a se angaja de plăcere în jocul economic al societăţii urmărind satisfacerea nevoilor şi dorinţelor lor la un nivel superior mediei (aceştia cum am subliniat nu vor muncii însă de nevoie, ci de plăcere!).

15. Aceste două categorii sau combinaţii diferite între ele se vor croi în sufletul fiecăruia dintre infinetieni în funcţie de impulsurile şi felul său intim de a fi şi de a se manifesta – dar cu siguranţă cu toţii se vor angrena în felul lor specific la realizarea

Ţelurilor Trans-Religiei şi a Faptelor Omului Liber şi la manifestarea lor jucăuş-beatifică în Întreg!

16. Prin urmare Mişcarea Trans-Economică iniţiată şi susţinută în cadrul Mişcării TransReligioase este aceea care urmăreşte ca printr-un minim de efort să asigure satisfacerea la un nivel mediu optim a tuturor nevoilor bazice, ale fiinţelor umane, specifice acelui moment de timp (anumite nevoi cresc, altele stagnează, altele se diminuează în timp) şi în acelaşi timp asigură existenţa şi posibilitatea manifestării în cadrul lor a acelor pârghii şi mecanisme care să permită acelor indivizi care nu se mulţumesc cu acest nivel mediu-optim garantat de societatea frateriană să poată să-l depăşească prin efort individual susţinut.

17. Trans-Economia promovează deci un echilibru dinamic între economia individualistă (de tip capitalist) şi cea comunitară (de tip socialist).

18. Într-o societate echilibrată fiecare din aceste tipuri de economii trebuie să se poată manifesta în forme specifice şi să se încurajeze reciproc spre manifestare, deoarece ele nu se exclud reciproc, ci doar se completează.

19. În cadrul sistemelor economice de piaţă existente se pot organiza deci Asociaţii şi Comunităţi Trans-Economice de diferite dimensiuni mergând de la comunităţi mici cu câteva zeci de membrii, la comunităţi de dimensiunea unor sate, a unor oraşe sau chiar a unor judeţe (mai multe grupări de sate şi oraşe infinetiene alăturate), etc.

20. Economia comunitară (de stat) nu trebuie niciodată lăsată să o înăbuşe pe cea individuală (bazată pe iniţiativa privată) dar nici invers nu e permis să se lase a manifesta – vorbim deci de o comunicare şi de o comuniune dinamică a acestor două tipuri de orientări economice complementare.

21. În plus, oricare ar fi modalitatea preponderentă de organizare economică a unei societăţi principiile democraţiei, ale separaţiei puterilor în stat, ale drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, nu trebuie permis sub nici un chip a fi încălcate.

39. Mişcarea Trans-Politică şi Omul Trans-Politic

1. În interiorul Mişcării Trans-Religioase, în cadrul manifestărilor armonioase ale Razei Politicii, îşi găseşte plenar sensul existenţei şi acea realitate pe care o putem numi simbolic Spirit Trans-politic.

2. Acesta îşi găseşte negreşit spaţiu de desfăşurare în cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase, putând astfel să genereze şi să susţină în societatea umană un nou tip de mişcare politică: Mişcarea Trans-Politică/ SocioPolitică/ MetaPolitică.

3. Aceasta îşi propune spre realizare *trei ţeluri majore:*

3.1- Educarea politică şi civică a membrilor ei şi a membrilor întregii societăţi, indiferent cărui partid sau mişcări politice aparţin aceştia.

Se vor avea în acest sens în vedere desfăşurarea de conferinţe, seminarii, campanii mediatice prin care orice membru al societăţii să ajungă să cunoască cât mai bine:

- prevederile Declaraţiei Drepturilor Fundamentale ale Omului;
- prevederile Constituţiei ţării în care trăieşte precum şi ale altor ţări;
- modul de organizare şi funcţionare a instituţiilor statului (preşedinţie, parlament, guvern, curte constituţională, a diferitelor ministere din cadrul guvernului, etc.);
- legile de organizare şi funcţionare a partidelor politice şi a procesului politic (modul de organizare a alegerilor, de luare a hotărârilor de către diferitele organe ale statului, etc.);
- situaţia politică internă: câte partide sunt, care le sunt platformele program, care le este modul de organizare, care le este istoria lor politică, etc.;
- situaţia politică internaţională – analize, previziuni, trend-uri, etc.;
- noţiuni fundamentale de teorie politică;
- modalităţi de organizare politică experimentate de umanitate până în prezent cu avantajele şi dezavantajele fiecăruia, precum şi modalităţi de organizare politică propuse de diferiţi gânditori politici neexperimentate încă în practică;
- etc.[1]

3.2- Educarea spiritului comunitar al tuturor membrilor societăţii în spiritul Idealurilor, al Porţilor Erelor, al Surselor Fericirii şi al Eticii Armoniei – pentru ca astfel format el să manifeste de la sine, în mod natural şi spontan Armonia Socială atât de necesară manifestării în lume a Fraternităţii Universale.

3.2.1 Pornind de la conştientizarea faptului că în societatea umană nu există diferenţe care să ne despartă (ele dimpotrivă sunt cele care ne incită la comunicare, la interacţiune, la cunoaştere reciprocă, la trăirea frumuseţii diversităţii şi unicităţii fiecărei fiinţe) Omul Transpolitic ştie că ceea ce de fapt ne desparte sunt asemănările dintre noi: orgoliile şi vanităţile, mânia şi violenţa, tristeţea şi disperarea, frica şi panica, lenea şi lăcomia, desfrâul şi lipsa de sinceritate; prejudecăţile, gândirea dogmatică, absolutistă, credinţele fanatice, etc.

3.2.2 Aceste trăsături negative, aceste raţionamente greşite sunt prezente încă în foarte mulţi oameni aparţinând diferitelor culturi, religii, comunităţi etnice şi politice, etc.

Aceste asemănări negative sunt cele care de fapt ne despart şi împotriva lor Mişcarea SocioPolitică îşi propune să lupte cu îndârjire şi tenacitate până ce ele vor fi alungate de la cârma

[1] Toate aceste informaţii vor putea fi accesate de oricine, în cadrul unor spaţii speciale din cadrul Sanctuarelor Trans-Religioase, făcând obiectul unei Baze de Date specifice întreţinută şi actualizată continuu de Mişcarea Trans-Religioasă.

destinelor Societăţii umane.

3.3- Găsirea de soluţii concrete la probleme concrete.

Mişcarea MetaPolitică vibrează la nivelul concretului şi nu al polemicului.

De aceea ea se regăseşte, prin intermediul membrilor ei, (aparţinând întregului spectru politic dintr-o societate) într-un continuu proces de educaţie, cercetare şi creaţie având următorul demers:

- se identifică mai întâi în mod punctual problemele cu care se confruntă societatea umană la un moment dat pe diferitele ei paliere (local, naţional, planetar, cosmic);
- se caută şi se găsesc soluţii concrete (pe cât posibil multiple) la aceste probleme care sunt publicate periodic în „Jurnalul Omului Transpolitic", pentru a putea fi cunoscute de către toţi cei interesaţi;
- cele mai bune din aceste soluţii sunt aduse la cunoştinţa opiniei publice (prin intermediul mijloacelor de informare în masă) şi a factorilor de decizie imediată (politică, administrativă, guvernamentală, etc.) care le pot pune în aplicare;
- se sprijină în mod activ implementarea acestor soluţii în practică în cazul în care opinia publică (societatea) şi / sau organele de conducere ale societăţii hotărăsc să aplice aceste soluţii problemelor existente.

4. Mişcarea Transpolitică are deci în inima ei *Spiritul Transpolitic.*

5. Acesta se bazează pe oameni, nu pe partide, pe indivizi, nu pe mase, pe soluţii concrete la probleme concrete, nu pe soluţii superficiale la probleme insuficient definite şi astfel el incită necontenit la conlucrarea armonioasă a tuturor forţelor unei societăţi pentru armonizarea superioară a acesteia.

6. Omul TransPolitic/ MetaPolitic/ SocioPolitic:

6.1- este un individ cu discernământ propriu, nu un simplu membru al unei mulţimi;

6.2- nu urmăreşte neapărat să conducă în mod explicit pe scena politică, cât urmăreşte ca oricare ar fi cei care conduc explicit o societate, să-i ajute pe aceştia să găsească şi să implementeze cele mai bune soluţii la problemele cu care aceasta se confruntă;

6.3- nu se plânge neputincios de situaţia nearmonioasă a comunităţii dintr-un moment dat şi nu dă vina cu exasperare pentru aceasta pe cei care o conduc, deoarece el ştie că aceştia se află la putere deoarece comunitatea în marea ei majoritate (în mod implicit sau explicit) le permite aceasta – el ştie că situaţia societăţii este aşa cum este pentru că el în primul rând nu ia măsurile care se impun pentru a o remedia – de aceea el nu aşteaptă ca vecinii, sau rudele, sau partidul, sau vreo ierarhie religioasă oarecare, sau X, sau Y conducător al vreo unei grupări politice, sau religioase, sau ezoterice să-i rezolve într-un mod mai mult sau mai puţin miraculos problemele sale şi ale comunităţii din care face parte – ci se implică în mod direct şi imediat în rezolvarea diferitelor probleme ale acesteia.

Comunitatea în ansamblul ei, prin fiecare individ membru, (nu doar prin conducătorii ei) trebuie să fie mereu atentă la propria situaţie (de armonie sau dizarmonie pe diferitele ei nivele) şi astfel să ia atitudine fermă şi promptă în cazul în care se sesizează şi cea mai mică dizarmonie.

6.4- este un om de acţiune, un Actor al Vieţii şi nu un Spectator al Ei – el acţionează prin sine şi nu aşteaptă soluţii de la alţii chiar dacă îi sprijină activ pe cei care găsesc soluţii viabile la problemele umane - capul său este pe umerii săi şi nu în capitala politică, economică, religioasă, etc. a comunităţii;

6.5- de vede dizarmonie în sine sau în societate îşi pune imediat mâinile şi picioarele în mişcare ca să o alunge neîntârziat pe aceasta din el şi din jurul său şi nu lasă pleoapele să cadă peste ochii săi, sau gâtul să-i îndrepte în altă parte dacă încă nu a alungat din psihic suferinţa, agitaţia şi neliniştea ce îi semnalează prezenţa dizarmoniei în Sistem;

6.6- nu este un om de stânga, sau de dreapta, sau de centru – el este un om centrat şi integral (centrul său este în sine şi nu în afara sa), un om vertical şi integru pentru care binele aproapelui şi libertatea acestuia pot coexista fără conflicte;

6.7- nu uzează în viaţa politică de atacul la persoană şi de discursul demagogic şi populist, ci are un discurs raţional bazat pe aprecieri punctuale şi obiective a unor probleme clar delimitate;

6.8- nu are duşmani în exteriorul său ci doar Fraţi pe care e dispus să-i ajute întotdeauna cu discernământ, în mod necondiţionat, în măsura Forţei şi Cunoaşterii de care dispune.

6.9- este un Idealist, un Individ prin care se manifestă: Iubirea Fraternă, Deschiderea nelimitată spre Cunoaştere, Creşterea necontenită a propriei Forţe de armonizare; acţiunea necondiţionată îndreptată înspre Bine şi Armonie Socială, înspre Adevăr şi Sinceritate, înspre Frumos şi Bucuria creaţiei continue; Libertatea de conştiinţă, de gândire, de exprimare; spiritul de Dreptate şi de Unitate cu toate Fiinţele;

6.10- este un susţinător înfocat al aplicării în societăţile umane de pretutindeni a Drepturilor Fundamentale ale Omului;

6.11- este un om trans-religios şi trans-cultural, un om care se regăseşte cu bucurie în jocul diversităţii şi creaţiei continue.

***

7. Aşadar Omul Transpolitic chiar dacă face parte dintr-un partid sau altul acţionează în cadrul lor ca un individ cu discernământ şi analizează critic şi obiectiv fiecare decizie a conducerii partidului său sau a altor partide.

8. Pentru el nu există „votul la grămadă", pentru el nu există „aşa s-a hotărât de sus" – nimeni nu hotărăşte în locul Omului Trans-politic (pentru el există doar votul individual bine chibzuit pentru fiecare problemă în legătură cu care se exprimă).

9. El consideră că mai presus de interesele partidului sau ale grupului din care face parte stau interesele întregii societăţi, de aceea el nu

acţionează în spirit de sectă politică – ci cu maximă deschidere spre toţi ceilalţi oameni transpolitici din toate celelalte mişcări politice.

10. Idealurile Omului Trans-Religios sunt valabile şi pentru Omul Trans-Politic iar cele 12 Porţi ale Erelor sunt puncte vitale de orientare şi pentru el.

11. De fapt Omul Transpolitic şi cel Transreligios sunt unul şi acelaşi:

- ambii au în primul rând calitatea de Om, înainte de a fi membrii în vreo mulţime de indivizi oarecare;
- ambii au calitatea de Indivizi înainte de a fi membrii vreunui partid sau vreo unei mişcări religioase;
- ambii au calitatea de Creatori – de oameni care găsesc soluţii concrete la probleme concrete – înainte de a o avea pe aceea de executanţi ai soluţiilor găsite de alţii.

***

12. Omul Transpolitic adoptă deci o politică a concretului (o Transpolitică) prin care găseşte şi implementează soluţii concrete la probleme concrete şi nu o politică a polemicului (susţinerea demagogică teoretică a unor soluţii superficiale la nişte probleme neidentificate foarte clar).

13. Prin el Mişcarea Transpolitică se avântă necontenit în armonizarea superioară a societăţilor umane de pretutindeni.

***

14. Distinct de Mişcarea TransPolitică (dar în strânsă relaţie cu ea), în cadrul Mişcării TransReligioase este înfiinţat şi funcţionează (pentru fiecare societate în care aceasta se manifestă, precum şi la nivel global, respectiv cosmic) **Partidul TransPolitic**/ SocioPolitic (PTP /PSP).

15. Obiectivele acestui Partid sunt punerea în practică (prin intermediul unor legi specifice legiferate de parlament sau de alte structuri legiferative libere şi democratice specifice unei comunităţi) a Valorilor Mişcării TransReligioase.

16. Astfel PTP urmăreşte adoptarea:

16.1- legilor specifice care promovează şi incurajează preţuirea şi practicarea în societate a Idealurilor, Surselor, Eticii Armoniei, Porţilor, Razelor, Ţelurilor şi Faptelor, precum şi a altor Valori promovate de Mişcarea TransReligioasă.

16.2- legilor specifice menite să facă posibilă funcţionarea la parametri optimi a Mişcării TransReligioase (construirea şi întreţinerea funcţionării optime a Sanctuarelor, CER-urilor, Paradisurilor, Oraşelor Cunoaşterii, ş.a.m.d.);

16.3- legilor specifice care să aloce mijloacele umane, materiale şi financiare necesare pentru realizarea şi întreţinerea funcţionării Bazei de Date Universale şi a Ghidului ei (care cuprinde operele şi realizările cele mai importante de pe fiecare din cele 7 Raze), la care să aibă acces informatic gratuit şi nelimitat absolut orice om;

16.4- legilor specifice care promovează, încurajează şi implementează acele structuri mondiale (economice, politice, administrative, informaţionale, lingvistice, culturale sau de altă natură) îndreptate în direcţia realizării de facto a Fraternităţii Umane Universale (a manifestării darurilor infinite ale Erei Globalizării);

16.5- legilor specifice care să permită şi să încurajeze cercetarea ştiinţifică şi tehnologică necesară pentru identificarea soluţiilor concrete pentru mărirea vieţii umane în prima fază la 300 de ani (şi astfel parcurgerea de paşi concreţi pe drumul Nemuririi Beatifice), respectiv pentru resuscitarea ei după o perioadă de „adormire temporară” (de păstrare cât mai fidelă a corpului prin criogenare sau prin alte metode);

16.6- legilor specifice care să permită manifestarea Valorilor Mişcării TransEconomice (asigurarea de către comunitate a tuturor nevoilor şi dorinţelor omului (de locuinţă, confort termic, hrană, comunicare, transport, etc.) la un nivel mediu optim pentru toţi membrii ei în schimbul unui efort de muncă din ce în ce mai redus (ca prim obiectiv acest termen trebuie să ajungă la 12 ani de muncă – de la 30 - 40 de ani cât este în prezent);

16.7- legii de reglementare a activităţii sociale a „zeilor”, a „oamenilor-zei” şi a „reprezentanţilor oficiali” ai acestora, precum şi a Agenţiilor de Protecţie a Consumatorului Religios;

16.8- legilor care să interzică orice formă de sclavie psihică în societate (directă sau mascată sub diferite forme religioase, politice, sau economice), care să promoveze demnitatea şi libertatea umană precum şi Individualizarea şi Maturizarea Psihică pentru fiecare individ al societăţii;

16.9- legilor care să permită extinderea Facultăţilor de Studii TransReligioase, ca etapă educativă intermediară obligatorie şi gratuită pentru toţi cetăţenii, plasată între Liceu şi urmarea unei Facultăţi Specializate strict pe un anumit domeniu;

16.10- legilor care să stimuleze eforturile de cucerire şi extindere a umanităţii în spaţiul cosmic – de întemeiere a Civilizaţiei Cosmice;

16.11- oricăror altor legi care sunt utile şi necesare pentru promovarea progresului şi dezvoltării omului şi umanităţii.

17. Din PTP pot face parte toţi cei care aderă la Valorile pe care el le promovează, dar pot candida pentru ocuparea structurilor sale de conducere şi pentru obţinerea posibilităţii candidării din partea Partidului pentru Parlament (sau pentru alte structuri administrative) doar aceia /acelea care au dobândit calitatea de Cercetători TransReligioşi Înaintaţi (fie prin absolvirea Facultăţilor de Studii TransReligioase, fie prin parcurgerea integrală a ciclului educativ-formativ-creator specific Zetrianului).

18. Intrarea în aceste structuri educative este liberă pentru oricine (în cazul Zetrianului) şi condiţionată de trecerea unui test de departajare în cazul existenţei unor locuri limitate pentru Facultăţile de Studii TransReligioase.

40. „Duşmanii” Omului TransReligios

1. Omul Trans-Religios nu are duşmani – el Iubeşte şi caută să ajute cu discernământ, şi în măsura Forţei şi Cunoaşterii de care dispune, toate fiinţele pentru a se armoniza de o manieră superioară.

2. Totuşi sunt aspecte împotriva cărora el se ridică cu fermitate, cu care el luptă cu detaşare şi discernământ – acestea sunt elementele perturbatoare ale armoniei sale proprii (bolile, raţionamentele sale greşite, emoţiile şi sentimentele negative, non-idealurile, etc.) sau ale armoniei sociale (criminalii, hoţii, mincinoşii, şarlatanii, bătăuşii, etc.).

3. Pe aceste elemente perturbatoare el caută ca imediat ce le percepe existenţa în sine sau în afara sa să le înlăture din sistemul propriu (individual şi social) şi/sau să le transforme în aspecte favorabile existenţei armonioase a acestuia.

4. Astfel aspectele împotriva cărora el se ridică cu fermitate, cu bunăvoinţă şi discernământ, în Spiritul Dreptăţii sunt:

- ignoranţa şi ignoranţii;
- ura şi purtătorii de ură;
- slăbiciunea şi purtătorii ei;
- răul (acţiunile îndreptate împotriva Armoniei Întregului) şi purtătorii de rău (reavoinţă, ură, ignoranţă, etc.);
- minciuna (nesinceritatea) şi mincinoşii (înşelătorii, şarlatanii);
- urâtul şi comportamentul urât;
- înlănţuirea şi oamenii care se complac în ea;
- nedreptatea şi oamenii nedrepţi;
- dezbinarea şi oamenii dezbinători şi învrăjbitori.

***

5. El luptă împotriva acestora nu pentru a le distruge, pentru că acest lucru nu se poate - în Întreg nimic nu se distruge, ci totul se transformă – deci el vrea să le transforme (să le schimbe) astfel:

- ignoranţa sa proprie şi a celor din jurul său în Cunoaştere aprofundată a diferitelor fenomene cu care intră în contact;
- ignoranţii în Cunoscători – pentru aceasta va trebui să lupte nu cu ignoranţii, ci cu ignoranţa din ei şi să o izgonească de acolo prin motivaţii pozitive şi negative (făcându-i conştienţi de ceea ce au de câştigat dacă îşi măresc cunoaşterea şi de ceea ce au de pierdut dacă rămân în ignoranţă);
- ura sa proprie şi a celor din jur în Iubire şi Înţelegere – în ajutor discriminativ necondiţionat acordat sieşi şi tuturor fiinţelor spre a se armoniza necontenit la un nivel superior;
- purtătorii de ură în purtători de Iubire, Smerenie, Sinceritate, Bunăvoinţă şi Pace;
- slăbiciunea sa proprie şi a celor din jur în Forţă – de a se schimba şi adapta necontenit în mod optim şi eficient veşnicei schimbări a fenomenelor existenţei.

***

6. Prin urmare oriunde vede oameni ignoranţi, oameni care se complac în slăbiciune (fizică, energetică, emoţională, mentală etc.), sau care se lasă cuprinşi de ură (interetnică, rasială, religioasă etc.) se îndreaptă asupra lor cu toate armele care îi stau la dispoziţie (Iubire, Cunoaştere, Putere, etc.) şi caută să îi convertească cât mai grabnic la Armonie.

7. Oriunde vede manifestându-se aceste aspecte nefavorabile întăririi Armoniei Existenţei şi oricând le constată acţiunea în interiorul şi în exteriorul său, Omul TransReligios acţionează cu promptitudine înarmat cu Focul Idealurilor pentru a le înlătura prompt din sine şi din societăţile în care se manifestă.

***

8. Omul Holo-Gnostic luptă mereu împotriva ignoranţei sale şi a semenilor săi în legătură cu mecanismele şi formele de manifestare ale fenomenelor religioase şi ezoterice, ale mecanismelor de manifestare şi de control a diferitelor aspecte ale psihicului (de natură psihologică sau filozofică), sau ale fenomenelor economice, politice, ştiinţifice sau artistice specifice realităţilor în cadrul cărora se manifestă.

9. Împotriva acestei ignoranţe el acţionează prompt prin Educaţie, Cercetare şi Creaţie continuă şi prin educarea continuă a semenilor săi, prin îndemnarea şi stimularea lor înspre lărgirea continuă a sferei lor de cunoştinţe şi înspre manifestarea armonioasă a întregului lor potenţial creativ.

***

10. În ce priveşte „duşmanii” interiori ai Omului Universal, printre aceştia se numără negreşit:

- orgoliul (mândria, îngâmfarea, vanitatea, reaua-voinţă, etc.);
- mânia (agitaţia, neliniştea, violenţa, ura);
- frica (de schimbare, de a lua atitudine împotriva dizarmoniei, etc.);
- tristeţea (auto-compătimirea, plângerea de milă);
- lenea,
- lăcomia (zgârcenia şi risipa);
- desfrâul (nesinceritatea)[1].

11. Pe toţi aceşti „duşmani” el îi alungă din sine de îndată ce le constată prezenţa şi de asemenea caută ca pe cât îi stă în putinţă să îi alunge şi din semenii săi, căutând să-i stimuleze pe aceştia să lupte împotriva acestor raţionamente greşite (prin puterea Înţelegerii Senine a caracterului lor distructiv al propriei lor existenţe) şi să-i facă cât mai conştienţi de faptul că lăsându-le să se manifeste prin ei, se lasă negreşit pradă şi suferinţei, neliniştii şi amărăciunii sufleteşti.

---

1 Pentru o abordare detaliată a fiecăruia din aceşti şapte „duşmani” interiori a se vedea cartea „Etica Armoniei”.

12. „Duşmanii” Omului Trans-Religios sunt deci toţi factorii interni şi externi care îi perturbă Armonia sa Interioară şi Exterioară (a societăţilor în care se manifestă) – împotriva acestora el se ridică cu promptitudine, înarmat cu toate Armele Idealurilor - ori de câte ori e nevoie - de fiecare dată când le constată existenţa, sub o formă sau alta, în interiorul sau în exteriorul său.

41. Religia Omului Liber şi războiul

1. Este evident că pe cât posibil războiul fizic trebuie evitat prin măsuri preventive cât mai concrete şi mai eficiente – pentru a evita astfel consecinţele lui negative nedorite de nimeni: moarte, distrugere, sărăcie, violenţă, boală, etc.

2. De acea noi Oamenii TransReligioşi de pretutindeni alături de toţi Militanţii pentru Pace din orice societate umană trebuie să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a elimina cu timpul în întregime acest flagel al războiului din relaţiile dintre diferitele comunităţi de oameni (state, etnii, triburi, etc.).

3. O măsură evidentă în acest sens este crearea unei Federaţii Statale Mondiale (bazată pe principiile Democraţiei, ale Statului de drept, a separaţiei puterilor în stat, a Drepturilor Omului, etc.) din care să facă parte toate statele lumii şi care doar ea să mai aibă în subordine un corp de armată (înarmat) (comun pentru toate statele de pe glob) care să mai fie folosit doar pentru păstrarea ordinii şi a păcii la nivel global (un fel de poliţie mondială formată din indivizi din toate naţiile şi etniile pământului care doresc să facă parte din ea).

4. De aceea toate măsurile legislative, politice, economice, religioase, etc. care merg în direcţia mai sus amintită trebuie sprijinite cu fermitate, chiar dacă cu atenţie sporită şi discernământ mărit pentru a nu fi denaturate de la scopurile lor benefice evidente.

5. Dar e la fel de evident că în măsura în care astfel de măsuri preventive nu sunt încă luate la un moment dat şi astfel un război nedrept (de asuprire, exploatare, exterminare, etc.) s-a declanşat împotriva noastră şi/ sau a societăţilor din care facem parte, trebuie să ne apărăm cu tenacitate împotriva tuturor acelora care îl poartă împotriva noastră.

6. Războiul nostru în acest caz este unul drept şi îndreptăţit – este un război etic (dacă se desfăşoară de o manieră care să minimalizeze la maximul posibil victimele, directe şi colaterale precum şi alte efecte negative ale războiului).

7. Războiul etic e în principal de trei feluri: de prevenţie (prevedere – care în principal e de tip atac – declanşat atunci când e evident că duşmanul se pregăteşte intens să ne atace – nici nu mai ascunde intenţiile sale beligerante asupritoare şi exploatatoare faţă de noi sau faţă de alţii), de apărare (când suntem deja atacaţi) şi respectiv de eliberare (de sub opresiune).

8. E clar că e mai bine să prevezi un atac viitor (văzând răul când încă nu este puternic şi astfel distrugându-l cu uşurinţă) decât să te lupţi cu el după ce s-a maturizat şi te atacă cu toată puterea lui.

9. E mai uşor a preveni o „boală”, decât a te vindeca de ea odată apărută!

***

10. Pe lângă războiul exterior fizic (individual sau social) vorbim evident de asemenea şi de un *război interior (psihic)* dus de fiecare din noi în primul rând în interiorul nostru cu acele aspecte negative (raţionamente greşite, aşteptări false, credinţe dogmatice, prejudecăţi, speranţe deşarte, comportamente non-idealiste, etc.) existente în noi.

11. Apoi putem participa, în al doilea rând (doar după ce războiul interior menţionat mai înainte este cât de cât câştigat şi astfel în interiorul nostru domneşte în mod evident pacea, relaxarea, ordinea, coerenţa, cunoaşterea, discernământul, fericirea, etc.) la *războiul psihic exterior* care trebuie dus în societate cu psihicele acelor semeni ai noştri care l-au pornit împotriva noastră prin acţiunile şi gândurile lor negative (dizarmonioase, distructive, violente, etc.) - război psihic exterior concretizat în discuţii, dezbateri, expuneri, proteste paşnice, denunţuri publice, atitudine şi acţiune critică constructivă, conferinţe, ateliere, şedinţe de grup, cărţii, broşuri, pamflete, etc.

12. Vorbim astfel de un război social intern (dus pe plan psihic şi în unele cazuri extreme chiar fizic) dus cu acele elemente interne din acea societate sau din alte societăţi care acţionează individual pentru distrugerea armoniei existenţei ei (atunci când ea există: şarlatani, escroci, hoţi, tâlhari, mincinoşi, impostori, bătăuşi, criminalii, etc.) sau adunate în grupuri „de crimă organizată” (mafiotă, tribală, familială, sectară, politică, religioasă, etnică, etc.) infectate în întregime cu astfel de tendinţe distructive (înşelătoare, şantajiste, jefuitoare, hoţeşti, criminale, etc.).

***

13. Vorbim astfel *de războaie interne şi externe, individuale şi sociale, psihice şi fizice* care pot fi preventive, de apărare şi respectiv de eliberare de sub opresiune (includem aici şi revoluţiile de răsturnare ale unor guverne tiranice, opresive)!

14. Orice tip de război dus de Omul Liber trebuie însă astfel gândit şi executat încât să se desfăşoare doar pentru apărarea, refacerea, respectiv întărirea manifestării în noi, în semenii noştri şi în societăţile de pretutindeni, a Idealurilor Omului Universal (Iubire, Cunoaştere, Putere; Bine, Adevăr, Frumos; Libertate, Dreptate, Unitate, Perfecţionare) a Porţilor Noilor Ere, a celor 4 Surse ale Fericirii (non-violenţa, non-înşelarea, non-furtul

şi non-uciderea) şi a Eticii Armoniei (pentru sprijinirea smereniei şi iubirii, a calmului şi păcii, a curajului şi prevederii, a bucuriei şi realismului, a hărniciei, a cumpătării şi sincerităţii precum şi pentru alungarea din noi a oricăror aşteptări false, prejudecăţi, fanatisme şi credinţe dogmatice).

42. Cum te poţi raporta faţă de Mişcarea Trans-Religioasă?

1. Faţă de Mişcarea Trans-Religioasă, iubite frate/ soră întru fiinţă, te poţi raporta în principal prin adoptarea uneia din următoarele 6 ATITUDINI:

1.1- 3 active:

- să fi împotriva ei pe de-a întregul;
- să fi împotriva unor aspecte dar să fi de acord cu altele;
- să o simţi aproape de tine şi astfel să te implici activ în sprijinirea ei;

1.2- 3 pasive:

- să adopţi faţă de ea o rezistenţă pasivă (să sprijini ideatic şi/sau faptic acţiunea acelora care au faţă de ea o împotrivire activă);
- să adopţi faţă de ea o atitudine de indiferenţă;
- să o susţii pasiv (să sprijini ideatic şi/sau faptic acţiunile celor care o susţin în mod activ).

0.1 Ce înseamnă a fi împotriva Mişcării Trans-Religioase?

2. Înseamnă, drag frate al nostru, că tu doreşti să suferi, că eşti împotriva progresului umanităţii, că nu doreşti armonizarea superioară a acesteia, că eşti împotriva păcii şi toleranţei, că nu doreşti ca oamenii să-şi dezvolte în mod individual cunoaşterea şi capacitatea de discernământ, etc. – înseamnă drag frate al nostru că tu eşti un „Adept al Întunericului şi Ignoranţei, al Suferinţei şi al Distrugerii”.

***

3. Adică mai concret aceasta înseamnă mai întâi *că eşti un non-idealist:*

3.1– că tu susţii în tine şi în afara ta *ura* (interetnică, inter-religioasă, inter-rasială, etc.),

3.2- şi *ignoranţa* (susţii că oamenii nu trebuie să cunoască decât foarte puţin – eventual doar părerea ta proprie (inventată sau copiată de la înaintaşi) – doar ceva limitat şi unilateral din Cunoaşterea infinită care există);

3.3- că susţii *slăbiciunea* – ca oamenii ca indivizi să rămână cât mai slabi (fizic, intelectual, material, spiritual, etc.) – probabil pentru ca tu sau alţii ca tine să-i poată stăpânii şi mâna încoace şi încolo ca pe o turmă fără minte, şi să-i puteţi astfel folosi pentru realizarea scopurilor voastre meschine;

3.4- că susţii în tine şi faţă de ceilalţi oameni *nesinceritatea şi minciuna,* deoarece ţi-e frică că poate dacă te-ai lepăda de ele ai putea să devii şi tu o Fiinţă Senină;

3.5- că laşi să se manifeste în tine şi în afara ta *răul* - în tine laşi să se manifeste orgoliul, mânia, tristeţea, frica, lenea, lăcomia, desfrâul, credinţele oarbe/ dogmatice, fanatismele şi absolutismele, etc.; iar în afara ta îi sprijini pe mincinoşi şi pe şarlatani (religioşi, politici, economici...), pe hoţi şi pe tâlhari, pe bătăuşi şi pe criminali, pe tirani şi pe mafioţi, etc.) - probabil din ignorarea faptului evident că răul întotdeauna se întoarce împotriva celui care îl manifestă şi îl devorează şi îl distruge fizic şi sufleteşte;

3.5.1 Pentru că tu te laşi consumat de răul mai sus enumerat nu e de mirare că iată acum tu trăieşti într-un iad „divin” terestru, într-un gulag de concentrare condus de un tiran „zeu” oarecare şi de clica lui de complici „divini”.

Îţi spun însă ţie drag frate întru fiinţă: renunţă la răutatea ta, îmbrăţişează cu toată inima şi mintea ta *Etica Armoniei şi Sursele Fericirii* şi negreşit apoi fiinţa ţi se va regăsii mereu în pace şi beatitudine existenţială.

***

3.6- că sprijini manifestarea *urâtului* (a acelor creaţii care incită la distrugerea Armoniei proprii şi a Întregului), deoarece sufletul tău se află pe calea auto-distrugerii şi suferă în agonia propriei ignoranţe (în ceea ce priveşte mecanismele de manifestare ale creaţiilor sistemice);

3.7- că mintea ta sprijină *înlănţuirea şi îngrădirea libertăţii* de gândire şi conştiinţă a celorlalţi fraţi ai tăi mai mult ca sigur deoarece ea însăşi e înlănţuită şi îngrădită în exprimare de propria-i ignoranţă, de propriile ei prejudecăţi şi de propriile ei condiţionări tradiţionale;

3.8- că ochii tăi *ignoră nedreptatea şi mâinile tale o înfăptuiesc* fără să ştie că Întregul se va întoarce în cele din urmă şi asupra lor şi le va da roadele faptelor pe care le-au plantat (suferinţa, agitaţia, neliniştea, agonia, etc.);

3.9- că gândurile tale sprijină *dezbinarea* şi separarea în sânul unui Întreg care este de nedezbinat şi de neseparat – aceste gânduri ale tale îşi primesc mereu răsplata pentru că nicicând nu sunt în pace şi mereu sunt chinuite de orbirea lor în ceea ce priveşte Unitatea de esenţă a Întregului...

***

4. Dragă frate al nostru care te-ai recunoscut în descrierea făcută mai sus află de la noi, Oamenii Liberi că acest comportament al tău este copilăresc şi iresponsabil – tu nu poţi fi fericit şi în pace (ceea ce negreşit îţi doreşti – recunoaşte!) susţinând în tine non-idealurile!

5. Tu nu îţi poţi atinge liniştea sufletească dacă nu acţionezi direct pentru binele întregii umanităţi (a tuturor oamenilor indiferent de rasa, religia, naţionalitatea, sexul, vârsta lor, etc.) şi a tuturor fiinţelor de pretutindeni!

6. Te rugăm aşadar frăţeşte, pentru binele tău - conştientizează unitatea ta de esenţă cu Întregul şi cu toate Fiinţele şi manifestă-te astfel şi tu în Armonie!

***

7. Fratele nostru „adept al suferinţei şi ignoranţei", atitudinea ta de împotrivire activă în faţa Mişcării Trans-Religioase mai înseamnă *că tu nu vrei să treci prin cele 12 Porţi ale Noilor Ere adică:*

7.1- că nu vrei să te Maturizezi Psihic pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale şi astfel să-ţi iei destinul creator-existenţial în propriile mâini şi să te manifeşti ca un Om Matur;

7.2- că nu vrei să devii Responsabil de mersul propriului destin şi al societăţilor din care faci parte;

7.3- că nu doreşti să îţi Individualizezi gândirea şi simţirea şi că te mulţumeşti ca alţii să-ţi spună ce să gândeşti şi ce să faci, ce e bine şi ce e rău, în ce să crezi şi în ce nu – cu alte cuvinte deşi eşti matur fizic, te îndărătniceşti să rămâi în continuare copil la nivel mental;

7.4- că nu vrei să te adaptezi schimbării perpetue prin susţinerea necondiţionată şi neostoită în tine a pornirii spre *educaţie continuă, cercetare continuă şi creaţie continuă* (şi astfel prin negarea acestei porniri permiţi suferinţei să apară şi să se manifeste nestingherită în tine – în calitatea ei de semnal care îţi arată că eşti pe cale să distrugi armonia şi existenţa propriului sistem şi a sistemelor înconjurătoare);

7.5- că nu vrei să accepţi realitatea evidentă a Relativităţii Cunoaşterii umane – află dar o, tu drag copil frate al nostru că universul este infinit iar tu faţă de el eşti doar un „fir de praf existenţial"!

Renunţă deci a mai considera copilăreşte că lumea se termină la graniţele satului tău, ale oraşului tău, ale arealului tău cultural, ale naţiei tale, ale rasei tale – aşa cum ştii şi tu, ea nu se termină acolo, pentru că este cu adevărat infinită!

7.6- că eşti împotriva Comunicării, a deschiderii spre cunoaşterea celorlalţi semeni ai tăi întru raţiune – află însă de la noi că doar prin cunoaşterea reciprocă a valorilor comune şi respectarea celor diferite se poate ajunge la înţelegere şi pace;

7.7- că nu doreşti să te deschizi încă cu toată fiinţa ta Cunoaşterii Nelimitate existente în Întreg;

7.8- că nu îţi accepţi Unicitatea – faptul că tu eşti o fiinţă unică (şi nu un produs de serie, capabil doar de răspunsuri învăţate pe de rost din gândirea „turmei" în care ai crescut) cu un destin propriu, numai al tău, pe care numai tu poţi să-l aduci în existenţă; şi că de asemenea nu accepţi un lucru evident: existenţa unei diversităţi infinite a fiinţelor umane (deoarece fiecare e la fel ca tine – adică unică) pentru a putea astfel să înveţi a o aprecia şi a te bucura de darurile ei;

7.9 - că eşti împotriva promovării şi respectării pretutindeni a Drepturilor Fundamentale ale Fiinţelor Umane – că de exemplu nu consideri că oamenii au dreptul de a avea liberate de conştiinţă, de gândire şi de credinţă (probabil pentru că vrei să-i stăpâneşti şi să-i foloseşti – la ce te-aş putea întreba ? – acest tip de atitudine nu poate decât să-ţi mărească amărăciunea sufletească!);

7.9.1 Fii sincer cu tine însuţi şi renunţă la amărăciune, la suferinţă, la nelinişte şi recunoaşte dreptul la viaţă şi la fericire tuturor semenilor tăi şi tuturor fiinţelor.

7.10 - că nu doreşti ca toţi oamenii să se simtă şi să se comporte între ei ca Fraţii şi astfel să trăiască împreună în pace şi armonie în spiritul unei Fraternităţi Universale autentice.

***

8. Fratele nostru „adept al suferinţei şi ignoranţei" atitudinea ta de împotrivire activă în faţa Mişcării MetaPerceptive înseamnă *că tu eşti împotriva extinderii cunoaşterii* proprii şi a celei umane în general (prin susţinerea unui proces individual şi colectiv continuu de educaţie, cercetare şi creaţie pe fiecare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale) adică:

8.1- că tu nu vrei ca umanitatea să descopere noi forme de organizare politico-economică a societăţii (mai armonioase decât cele existente la un moment dat) şi (sau) să le perfecţioneze pe cele existente – probabil deoarece te afli în societate într-o poziţie în care dizarmoniile actuale de organizare ale ei îţi convin pentru propriile tale interese meschine!

Află însă de la noi frate al nostru că tu poţi fi cu adevărat fericit doar şi când ceilalţi fraţi ai tăi sunt fericiţi, doar când faci tot ce îţi stă în putinţă pentru ca toţi oamenii să trăiască în pace şi armonie.

8.2- că nu doreşti ca oamenii să ajungă să-şi cunoască şi să-şi stăpânească din ce în ce mai bine propriile mecanisme psihice de manifestare – probabil deoarece momentan ai în societate o poziţie în care chipurile tu îi sfătuieşti pe alţii ce să gândească şi ce să creadă (în mod punctual şi nu în mod general) şi ai impresia că tu poţi organiza universul psihic interior al cuiva (e ca şi cum ai crede că tu poţi mânca în locul altcuiva)!

8.2.1 Conştientizează dragă fiinţă că dezvoltarea individuală psihică a fiecărui individ e cea mai importantă condiţie pentru armonizarea lui şi a societăţii din care face parte - şi nu crearea vreo unei dependenţe sau a alteia de vreo persoană sau alta care să-i inhibe acest proces de dezvoltare prin a-i spune în mod punctual ce să creadă şi ce să gândească despre diferitele aspecte ale manifestării.

8.2.2 Astfel doar se diminuează capacitatea de adaptare optimă şi spontană a acelei persoane la schimbarea înconjurătoare, mărindu-i fără rost perioadele de suferinţă şi agonie sufletească!

8.3- că nu doreşti ca oamenii să se maturizeze religios şi filozofic şi astfel să găsească singuri răspunsuri la problemele religioase şi filozofice cu care se confruntă, că nu doreşti ca ei să studieze şi să înţeleagă cât mai profund comportamentul religios al oamenilor din diferite societăţi, probabil pentru că astfel ar vedea punctele comune ale tuturor mişcărilor religioase umaniste şi ar conştientiza că acestea (idealurile, etica armoniei, comuniunea comunitară ceremonială, etc.) sunt mult mai importante şi mai semnificative decât orice diferenţe (din punct de vedere al realizării unei Armonii a Întregului), deoarece pe baza lor se poate realiza comunicarea inter-personală (de la

Om la Om) şi înţelegerea între culturi, iar pe baza acesteia Pacea şi Fraternitatea Universală.

8.3.1 Tu ai această dorinţă deoarece probabil pe de o parte te afli tu însuţi în ignoranţă în legătură cu aspectele menţionate, iar pe de altă parte te afli probabil pe poziţia de a fi un reprezentant al vreo unei culturi sau religii locale şi astfel pe de o parte ţi-e frică că odată cunoscute de „credincioşii tăi” şi celelalte religii, aceştia nu vor mai veni la tine şi te vor lăsa fără „serviciu” iar pe de altă parte ţi-e lene să „munceşti în plus” pentru a te perfecţiona continuu pe tine (spre a fi un exemplu autentic a ce ar trebui să fie un Om) şi pentru a-ţi ajuta semenii să se armonizeze la un nivel superior.

8.3.2 Drag frate al nostru conştientizează că „concurenţa” nu poate fi decât stimulativă pentru dezvoltarea ta personală şi a semenilor tăi, şi mai conştientizează că bogăţia de forme religioase umaniste particulare de manifestare ale Întregului nu este decât un motiv de Bucurie şi de Sărbătoare perpetuă pentru cei care le cunosc, le respectă şi le practică pe fiecare în parte.

8.4- că nu doreşti ca fiecare individ să-şi exprime creativ multiplele lui potenţialităţi creatoare artistice şi ştiinţifico-tehnice îndreptate înspre mărirea Armoniei personale şi a Întregului!

Conştientizezi tu oare că o astfel de dorinţă este şi împotriva măririi armoniei proprii?

***

9. Fratele nostru „adept al suferinţei şi ignoranţei”, atitudinea ta de împotrivire activă în faţa Mişcării Infinetiene mai înseamnă *că tu eşti împotriva realizării Ţelurilor Mişcării Trans-Religioase,* adică:

9.1- că tu doreşti să nu se răspândească şi să se manifeste Spiritul Idealist (cele 10 Idealuri ale Omului Universal) în rândul unor mase cât mai largi de oameni;

9.2- că doreşti ca oamenii să nu devină maturi psihic şi responsabili pentru propriul lor destin – sper că conştientizezi dragă frate copil al nostru că tu doreşti un lucru imposibil, anume să se închidă cele 12 Porţi ale Noilor Ere deschise de Spiritul actual al Întregului;

9.3- că nu doreşti ca, din ce în ce mai mulţi oameni să ajungă să deţină şi să practice o Etică superioară îndreptată înspre mărirea Armoniei Întregului (astfel încât din ce în ce mai mulţi semeni de ai noştri să fie smeriţi şi iubitori, calmi şi liniştiţi, curajoşi şi prevăzători, bucuroşi şi bine dispuşi, harnici şi cumpătaţi, sinceri şi lipsiţi de prejudecăţi şi credinţe dogmatice) concretizată în recunoaşterea şi lăsarea spre manifestare prin ei a non-înşelării, non-furtului, non-violenţei şi non-uciderii;

9.4- că tu nu doreşti ca oamenii de orice vârstă, din orice categorie şi din orice comunitate locală să aibă unde să se întâlnească:

- pentru a putea să-şi mărească cunoaşterea pe care o au despre diferitele aspecte (filozofice, psihologice, economice, politice, religioase, etc.) ale existenţei;

- pentru a fi stimulaţi să-şi dezvolte Spiritul Idealist şi să-şi manifeste Spiritul Creator de noi valori îndreptate înspre Armonia Întregului;

- pentru a intra în comuniune strânsă prin intermediul activităţilor făcute în comun;

- pentru a-şi putea cerceta Interiorul şi Exteriorul şi a se bucura de toate minunile pe care le vor descoperii;

- şi nu în ultimul rând pentru a conştientiza din ce în ce mai profund Unitatea lor de esenţă cu fiinţele umane de pretutindeni (prin cunoaşterea manifestărilor culturale şi religioase specifice diferitelor tradiţii locale în care acestea se manifestă), prin asumarea voită şi conştientă în ei şi prin promovarea în societate a atitudinii trans-culturale şi trans-religioase;

9.5- că nu doreşti ca oamenii să aibă acces liber şi gratuit la toată Cunoaşterea specifică celor 7 Raze dobândită de umanitate până în prezent - la operele (ştiinţifice, tehnice, literare, poetice, etc.) Modelelor Relative ale Omului Universal pentru ca pe baza acestora şi prin cercetare individuală şi colectivă (desfăşurată independent sau în cadrul Comunităţilor de Cercetători TransReligioşi) să se realizeze noi creaţii adaptate prezentului şi îndreptate înspre armonizarea superioară a Omului (şi a atingerii faptice a Nemuririi Beatifice şi a Traiului Paradisiac) şi spre susţinerea procesului actual de transformare a civilizaţiei terestre într-o civilizaţie cosmico-informaţională, global-individuală.

***

10. Dragul nostru frate care te împotriveşti Mişcării Trans-Religioase, în urma enumerărilor de mai sus, sperăm că ai conştientizat mai în profunzime dorinţele pe care le ai şi că susţinându-le în continuare pe acestea în tine nu faci decât să-ţi prelungeşti suferinţa şi agonia şi mai sperăm ca Întregul să te ajute şi pe tine să dobândeşti în cele din urmă Înţelepciunea Lui.

11. Dacă în urma enumerărilor de mai sus continui să te împotriveşti Mişcării Trans-Religioase noi fraţii tăi, Oamenii Liberi îţi respectăm alegerea, dar nu putem să nu ne facem datoria de frate şi să te avertizăm de un lucru pe care tu cu siguranţă îl şti mai bine decât noi - anume că drumul pe care tu păşeşti nu duce decât la suferinţă, întuneric, ignoranţă, nelinişte şi amărăciune sufletească!

12. Aşadar eşti liber să alegi!

13. Dar mai gândeşte-te: chiar îţi doreşti să rămâi în Întuneric şi Ignoranţă?

Chiar îţi doreşti să Suferi?

Chiar îţi doreşti să-ţi laşi sufletul în Amărăciune?

14. Dacă într-adevăr aceasta e alegerea ta, noi nu putem decât să îţi mai spunem că pe drumul ce păşeşti noi nu dorim să păşim, aşa că nu încerca să ne faci să păşim alături de tine.

15. Şi mai dorim să îţi spunem că dacă vei dori vreodată să te întorci de pe drumul Pierzaniei, al Suferinţei şi Amărăciunii Sufleteşti, vei fi oricând binevenit să păşeşti alături de noi pe drumul Existenţei, al Fericirii şi Liniştii Sufleteşti.

16. Îţi dorim deci toate cele bune!

(Deşi ştim că dacă continui să mergi pe calea ce ai ales nu o să ai parte de aşa ceva şi deşi mai în concordanţă cu ceea ce tu susţii că îţi doreşti ar fi

să îţi urăm „Toate cele rele!”).

17. Oricum să ştii că indiferent de ce alegi, noi te simţim şi ne vom comporta faţă de tine ca faţă de un Frate/Soră întru Fiinţare fraternă la sânul AToateCuprinzător al Întregului.

0.2 Ce înseamnă că adopţi o rezistenţă pasivă faţă de Mişcarea Trans-Religioasă?

18. Înseamnă dragul nostru frate că tu eşti un adept al celor care adoră din ignoranţă întunericul şi suferinţa, că tu eşti o victimă (nu tocmai nevinovată) a necunoaşterii şi inconştienţei lor.

19. Şi tu, ca şi ei, eşti prins în aceleaşi capcane ale existenţei tale locale şi tradiţionale.

Şi tu, ca şi ei, nici nu şti şi nici nu te interesează cu adevărat mesajul Mişcării Trans-Religioase!

20. Să ne scuzi că ţi-o spunem direct, dar adevărul este că ţi-e cam lene să gândeşti (ca să nu mai vorbim de frică) – deşi cei pe care îi urmezi sunt oarecum convinşi că eşti incapabil de aşa ceva.

21. Să şti însă că noi nu suntem de acord cu ei – dacă eşti o fiinţă umană să şti că automat eşti dotat şi cu Raţiune şi cu Gândire şi cu Discernământ – tu trebuie doar să ţi le mai dezvolţi pe acestea: să renunţi la lene şi la frică şi să îţi extinzi cu curaj sfera de cuprindere a conştiinţei şi capacitatea de gândire şi de discernământ.

22. Dragul nostru frate am putea spune că oarecum tu eşti o victimă a circumstanţelor - te-ai născut într-un areal controlat de adepţii Ignoranţei şi ai Suferinţei şi ai căzut şi tu în cercul lor vicios: nu ai avut curajul să te ridici împotriva lor, deşi ai simţit că nu fac bine în diferite acţiuni pe care le-au întreprins – astfel ei văzând că nimeni nu ia atitudine împotriva acţiunilor lor negative, din ignoranţă şi din nesinceritate cu ei înşişi, se auto-păcălesc că ceea ce fac este bine.

23. Prin atitudinea ta pasivă tu susţii acţiunile lor îndreptate spre Ignoranţă şi Suferinţă şi mai mult iei parte la ele (mai mult pentru a nu fi altfel decât ceilalţi decât din convingere personală) aşa că şi tu drag frate/soră al/a nostru/ă îţi meriţi oarecum soarta: suferinţa, agitaţia, neliniştea, ignoranţa, durerea şi angoasa.

Tu te laşi pasiv târât (/ă) înspre toate acestea.

24. Aşadar iată ce putem noi infinetienii să-ţi spunem: trezeşte-te fratele nostru şi nu mai asista pasiv la suferinţa şi nedreptatea din lume!

Îndreaptă-te cu hotărâre înspre Cunoaştere şi Iubire, înspre Lumină şi Armonie, îndreaptă-te spre Idealuri şi treci prin Porţile Noilor Ere!

25. Acţionează cu detaşare şi bucurie pentru binele întregii creaţii, integrează-te în Fraternitatea Universală alături de noi şi bucură-te inocent de jocul mirific al Oceanului Fiinţării!

0.3 Ce înseamnă că ai o atitudine de indiferenţă faţă de Mişcarea Trans-Religioasă?

26. Înseamnă că tu frate dragă eşti un tip tare ciudat: tu crezi că prin faptul de a căuta să-ţi urmăreşti doar binele personal şi uneori şi al familiei tale tu poţi şi să-l atingi.

27. Dragă frate/soră, tu faci parte dintr-un Sistem Social, dintr-un Întreg Social în care eşti nevoit să te implici dacă doreşti ca şi el şi tu să existaţi în Armonie (la sânul Binelui).

28. Atitudinea ta de indiferenţă faţă de bunul mers al Sistemului, al Întregului, nu face decât să permită ca cei care acţionează împotriva armoniei acestuia şi deci implicit şi a ta (ca parte intrinsecă a lui) să-şi poată înfăptui nestingheriţi nelegiuirile!

29. Nu face decât să pregătească locul pentru suferinţa şi amărăciunea sufletească care va veni ulterior şi în sufletul tău.

30. Şi vei zice atunci: „Vai, dar de ce nu am luat atitudine la timp pentru a-i împiedica pe răuvoitori să-mi distrugă armonia?”

31. Chiar de ce?

32. Îţi spunem noi: din lene şi din frică!

33. Iar acum nu faci decât să suporţi consecinţele normale pentru faptul că le-ai lăsat pe acestea să se manifeste în psihicul tău.

34. Fratele nostru şti de altfel şi tu prea bine că într-un Sistem nu este decât o atitudine bună: aceea de implicare activă imediată în mai buna lui armonizare, în refacerea şi menţinerea armoniei lui afectată mereu de contactul cu schimbarea.

35. Orice altă atitudine şti şi tu prea bine că nu poate să ducă decât la menţinerea nejustificat de îndelungată a semnalului de suferinţă în Sistem.

36. Iubite frate tu, prin atitudinea ta de indiferenţă, permiţi ca cei care sunt activi împotriva armoniei şi cei care îi sprijină pasiv pe aceştia să-şi desfăşoare acţiunile distructive care mai devreme sau mai târziu vei vedea că te vor lovi şi pe tine.

37. Tu acum refuzi să vezi realitatea: o „boală” odată pornită, ori lupţi imediat împotriva ei cu toată fermitatea pentru a o elimina din tine (înainte să facă stricăciuni iremediabile), ori o laşi să se manifeste nestingherită până nu o mai poţi opri din acţiunea ei distructivă care înseamnă şi pierzania ta.

38. Şti şi tu că dacă nu iei atitudine fermă şi la timp împotriva „bolii” după aceea ţi-e târziu să mai faci ceva - boala nu o poţi „ţine de poveşti” – cu ea ori lupţi şi o învingi ori te distruge!

39. Aşadar lasă indiferenţa de-o parte şi luptă activ împotriva elementelor perturbatoare ale Armoniei Sistemului (Întregului) dacă vrei să-ţi păstrezi la rându-ţi armonia şi existenţa.

40. Dacă nu faci aceasta, degeaba vei regreta mei târziu: îţi vei merita soarta – deoarece fiind avertizat nu ai luat aminte!

41. Dragă „frate indiferent” dacă continui să-ţi păstrezi această atitudine te lăsăm să-ţi suporţi Singurătatea şi Amărăciune ta Sufletească, dar te rugăm un singur lucru: nu mai da vina pe alţii pentru starea ta!

42. Aceasta îţi revine în ceea mai mare parte şi tu o ştii.

43. Dacă vreodată vei dori să te lepezi de Indiferenţa faţă de bunul mers al Întregului şi al Sistemului propriu, cu tot cea ce presupune ea (suferinţă, nehotărâre, nelinişte şi amărăciune sufletească), te rog să ne cauţi.

44. Sufletul nostru va fi mereu deschis pentru tine.

0.4 Ce înseamnă că eşti parţial împotrivă, parţial pentru Mişcarea Trans-Religioasă?

45. Înseamnă că tu, cu unele aspecte ale acestei Mişcări/ Şcoli/ Căi... eşti de acord cu altele nu, înseamnă că în unele acţiuni ale infinetienilor te implici şi tu, în altele deocamdată nu te implici.

46. Susţine te rugăm acele aspecte cu care eşti de acord şi sprijină realizarea lor în mod activ şi critică cu bunăvoinţă şi în mod constructiv acele aspecte cu care nu eşti de acord şi împotriveşte-te realizării lor.

47. Vom fi mereu deschişi la sugestiile şi observaţiile tale raţionale, întemeiate pe experienţă, pe care le vei aduce în legătură cu diferitele noastre acţiuni, deoarece noi Oamenii Universali nu considerăm că am deţine vreun Adevăr Absolut Indiscutabil – suntem şi noi ca şi tine conştienţi de relativitatea cunoaşterii noastre, indiferent cât de mare ar fi ea.

48. Dar nici nu cădem în extrema relativizării oricărei valori deoarece suntem de asemenea conştienţi de valoarea practică imediată (în ceea ce priveşte refacerea şi păstrarea armoniei şi existenţei proprii) a încarnării şi manifestării prin noi a Idealurilor, a Surselor Fericirii, a Eticii Armoniei, a trecerii prin Porţile Noilor Ere, a măriri continue a Cunoaşterii pe care o deţinem pe cele 7 Raze, a susţinerii punerii în practică a Ţelurilor Mişcării Trans-Religioase şi a Faptelor Omului Liber.

49. Fraţilor dragi vă aşteptăm deci cu inima deschisă propunerile şi sugestiile voastre în legătură cu bunul mers al Mişcării Trans-Religioase.

50. Ştim că probabil nu aveţi timp să vă implicaţi mai activ în mersul Mişcării Lisaniene deoarece la rândul vostru susţineţi existenţa unor altor mişcări similare îndreptate înspre armonizarea superioară a societăţii umane şi de aceea vă dorim succes în acţiunile voastre şi vă promitem că tot sprijinul şi critica constructivă pe care v-o putem face, o veţi primi la rândul vostru de la noi.

51. Vă aşteptăm deci la discuţii deschise pentru a vă lămuri în legătură cu aspectele Mişcării FiloGnostice care încă nu vă sunt clare şi pentru a stabili împreună desfăşurarea unor acţiuni comune îndreptate înspre Armonizarea superioară a Umanităţii şi tuturor Fiinţelor.

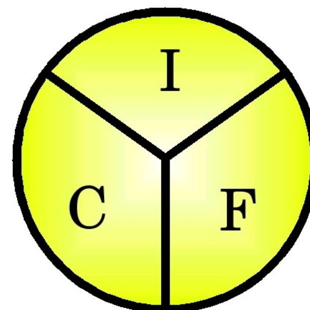
0.5 Ce înseamnă că sprijini în mod pasiv Mişcarea Trans-Religioasă?

52. Înseamnă că ai luat cunoştinţă cu aspectele promovate de Mişcarea TransReligioasă şi simţi că sufletul tău nu este indiferent faţă de ea dar nici foarte hotărât încă pentru a se implica mai activ în mersul ei.

53. Ai această atitudine de oarecare nehotărâre deoarece nu ţi-ai făcut încă timp să ne cunoşti mai bine şi să simţi mai în profunzime Valorile pe care noi le promovăm - cu care de altfel tu eşti momentan de acord dar încă nu le-ai lăsat să vibreze suficient de puternic în tine.

54. Fă-ţi deci, te rugăm timp pentru a aprofunda Valorile Omului Universal şi pentru a intra astfel în legătură directă cu ele pentru a-ţi scoate în acest fel sufletul din pasivitate şi nehotărâre şi a-l integra voios în Jocul Beatific al Întregului.

55. Noi te simţim pe tine aproape, tu ne simţi pe noi aproape – noi am făcut pasul de apropriere şi de întâlnire – fă-l şi tu şi negreşit astfel ne vom regăsi curând dimpreună în Comuniune.

56. Nu te mulţumi să ne cunoşti şi să ne sprijini de la distanţă, deoarece bucuria pe care tu o ai făcând acesta îţi va fi de 10 ori mai mare dacă vei fi alături de noi, iar bucuria noastră de a ni te şti alături în mod activ va fi şi ea neţărmurită.

57. Vin-o deci să ne regăsim sufletele în aceeaşi vibraţie – în Vibraţia Noastră!

58. Vin-o în sufletul nostru şi în inima noastră!

59. Ele sunt deapururi deschise pentru tine!

0.6 Ce înseamnă că sprijini în mod activ Mişcarea Trans-Religioasă?

60. Înseamnă că tu, nespus de drag (/ă) frate/soră al/a nostru (/ă), ai primit în tine, la fel ca noi, Spiritul Trans-Religiei, ţi-ai însuşit cu fermitate (spre manifestare prin sufletul tău) Idealurile Omului Universal, Etica Armoniei şi Sursele Majore ale Fericirii, te-ai avântat cu elen năprasnic în mărirea cunoaşterii pe care o deţii pe cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale, ţi-ai asumat cu hotărâre trecerea prin cele 12 Porţi ale Noilor Ere şi ai pus umărul alături de noi la împlinirea Ţelurilor Mişcării Trans-Religioase şi a Faptelor Omului Liber.

61. Pe tine te-am văzut deci contribuind intelectual, material şi financiar la ridicarea Sanctuarelor Trans-Religioase, te-am văzut lucrând la fundaţia şi zidurile lor, te-am văzut amenajându-le şi întreţinându-le în spiritul Frumosului, te-am văzut studiind în bibliotecile lor, te-am văzut împărtăşindu-ţi cu bucurie cunoaşterea pe care o deţii la conferinţele şi seminariile ţinute în Sanctuar, te-am văzut muncind în Ateliere pentru propăşirea artei şi ştiinţei, te-am văzut meditând şi rugându-te alături de noi, te-am văzut dansând şi jucându-te alături de noi.

62. Tu eşti cel în care ne recunoaştem, tu eşti cel care vibrează la unison cu noi, tu eşti Individul care şi-a recunoscut Unicitatea şi şi-o manifestă, tu eşti cel care a recunoscut în noi Diversitatea şi ne-o respectă, tu eşti cel care ţi-ai asumat individual şi alături de noi responsabilitatea pentru Armonizarea Individuală şi Socială.

63. Fiinţa ta este alături de noi când ducem în societate Vibraţia Idealurilor, sufletul tău este alături de toţi cei care vor să treacă prin Porţile Erelor pentru a-i stimula şi a-i sprijini când pasul le devine şovăielnic, mintea ta este impregnată de Etica Armoniei, acţiunea ta se îndreaptă spre realizarea BDF, inima ta este absorbită de spiritul Cercetării şi Creaţiei continue întru Armonie, Nemurire Beatifică şi Trăire Paradisiacă.

64. Drag Frate şi Soră a noastră, pe voi vă recunoaştem ca Cercetători Trans-Religioşi autentici şi vă sărbătorim zilnic existenţa în sufletele noastre.

65. Voi sunteţi cei care luptă continuu pentru desăvârşirea voastră spirituală, voi sunteţi cei care luptă continuu pentru perfecţionarea Societăţii şi a tuturor Fiinţelor de pretutindeni.

66. Voi sunteţi alături de noi întru Misiunea pe care ne-am asumat-o împreună şi nu avem cuvinte să vă mulţumim pentru aceasta.

67. Cu toţii împreună vom face din Civilizaţia Terestră o Civilizaţie Cosmico - Informaţională, Individual – Globală, manifestată plenar întru împlinirea faptică concretă a tuturor năzuinţelor şi ţelurilor milenare ale Omului Universal.

68. Iată, voi sunteţi din generaţia acelora care scriu istoria, din timpul acelora care schimbă şi vor schimba mereu lumea, din timpul acelora care duc şi vor duce mereu umanitatea pe noi culmi de manifestare existenţială!

69. Iar Întregul după cum ştiţi cu toţii v-a dat deja binecuvântarea lui şi sălăşluieşte mereu în minţile şi inimile voastre şi va fi de-a pururi alături de voi dacă nu veţi uita de El.

70. Vă salutăm deci pe voi toţi în care Spiritul Idealurilor a coborât spre manifestare şi vă dorim ca sufletul să vă rămână veşnic senin, mintea veşnic ageră şi inima mereu plină de căldura Iubirii Nelimitate!

43. Atitudinea Mişcării SocioReligioase faţă de religiile existente

1. Trans-Religia recunoaşte dreptul la existenţă şi manifestare tuturor religiilor umaniste (umane), nedogmatice, idealiste, ştiinţifice, democratice, libere şi universal fraternale existente sau care vor exista, ba mai mult, va căuta să colaboreze cu toate acestea în mod direct şi deschis pentru realizarea unei armonizări superioare a fiecărei fiinţe umane.

2. Ea le invită pe toate acestea la un dialog fratern deschis şi binevoitor prin care să se cunoască reciproc mai bine şi astfel să se respecte şi să se sprijine reciproc mult mai activ decât au făcut-o până acum.

3. Gnoza Meta-Perceptivă nu doreşte să se afirme faţă de celelalte religii ca o religie deţinătoare a vreo unui adevăr unic şi absolut care trebuie impus mai devreme sau mai târziu tuturor – ea consideră că o astfel de atitudine (specifică încă din păcate unor fracţiuni apărute în cadrul a diferite mişcări religioase) este una infantilă şi ignorantă faţă de Infinitatea Realităţii, şi un afront direct adus spiritului de Respect al Libertăţii de Conştiinţă şi spiritului de Fraternitate Universală pe care ea le promovează fără reţinere.

4. Pe de altă parte însă este evident că ea promovează cu putere în societate Valorile sale (Idealurile, Porţile, Sursele, Etica Armoniei...) fiind profund conştientă de valoarea reală a acestora în armonizarea superioară a indivizilor şi a societăţilor umane de pretutindeni.

5. Mişcarea Nxaniană nu îşi pune problema care dintre religii deţine „adevărul”, deoarece fiecare dintre ele are cel puţin câteva Valori şi Adevăruri care nu pot decât să-l îmbogăţească spiritual pe cel care i le află – dar nu uită nici că multe dintre ele (în special religiile bazate pe credinţă dogmatică) au promovat şi/sau încă mai promovează valori şi atitudini negative, distructive ale armoniei indivizilor şi ale societăţii umane.

6. De aceea Cercetătorul Trans-Religios este îndemnat să studieze cu atenţie şi prudenţă „cărţile sfinte” şi învăţăturile diferitelor religii şi să participe în mod direct la ritualurile şi întâlnirile lor doar după un prealabil foarte întemeiat studiu al manifestărilor lor trecute şi prezente.

7. Prevederea în acest caz este un mare semn de înţelepciune deoarece nu puţine sunt pericolele psihice şi fizice pentru cei care se grăbesc să îmbrăţişeze necondiţionat (dogmatic) vreo una sau alta din religiile şi mişcările spirituale cu manifestări înşelătoare şi mincinoase, absolutiste, dogmatice, tiranice chiar, care se manifestă la un moment dat din timp.

8. După acest studiu atent şi prevăzător, în măsura în care descoperă în unele din ele manifestări preponderent (majoritar) armonioase (nedogmatice, ştiinţifice, umaniste, raţionale, universaliste, relativiste, idealiste, etc.), el poate şi „să se convertească” (să participe mai intens la diferitele lor activităţi), pentru o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp, pentru a le putea studia şi cunoaşte manifestările mai îndeaproape şi pentru a interacţiona empatic-constructiv cu membrii lor.

9. Sanctuarele Trans-Religioase vor fi veşnic deschise tuturor membrilor oricărei religii umaniste nedogmatice şi se vor a fi un cadru în care aceştia să se cunoască reciproc cât mai bine şi astfel să se respecte ca nişte Fraţi ce sunt.

10. Cineva nu trebuie neapărat să îşi părăsească vechea sa religie pentru a fi primit la activităţile desfăşurate în cadrul Mişcării Trans-Religioase - dar nici nu va fi lăsat ca în Sanctuarele Libertăţii să încerce să-şi impună, mai mult sau mai puţin forţat, celorlalţi credinţele sale iraţionale, dogmatice şi absolutiste, oricare ar fi acelea!

11. Uşile Sanctuarelor Libertăţii vor fi veşnic deschise dialogului sincer de la Individ la Individ,

de la Om la Om şi acelora care doresc să se Individualizeze şi să se Maturizeze Psihic pe fiecare din cele 7 Raze, dar se vor închide mereu în faţa acelora care vor dori să le păşească pragul cu intenţii neidealiste şi animalice: cu intenţii nedemne de un Om Liber!

12. Nici o religie umanistă din cele existente sau care vor fi nu va fi susţinută mai puternic (în dauna celorlalte) în cadrul Sanctuarelor Strălucirii Razelor, deşi toate vor fi prezentate, studiate şi practicate în diferitele aspecte armonioase ale lor de către Cercetătorul Transreligios.

13. Trans-Religia recunoaşte deci dreptul de existenţă al tuturor religiilor umaniste nedogmatice (raţionale, ştiinţifice, democratice, libere, idealiste şi universal fraternale) caracterizate de manifestări individuale şi sociale armonioase.

14. Aceste religii sunt în mod evident reflectări minunate ale Diversităţii şi Unicităţii indivizilor care au contribuit la apariţia şi manifestarea lor în timp – manifestări care e bine să fie cunoscute şi respectate de cei ce doresc realizarea tot mai puternică a Unităţii Umanităţii.

44. Etimologia cuvântului „religie”

1. Termenul acesta de religie se pare că ar proveni din latinul „religare” având sensul de re-legare, de reunire cu ceva sau cu cineva sau de reunire între cineva şi altcineva sau între ceva şi altceva.

2. O altă posibilă origine ar fi din termenul latin „relegere” - însemnând recitire (citire din nou).

3. Considerat etimologic, acest termen se poate deci aplica în mod întemeiat oricărei organizaţii, instituţii, mişcări de idei care ar avea ca şi scop declarat să reunească ceva (orice) cu altceva (orice altceva) sau pe cineva (oricine ar fi) cu altcineva (cu oricine altcineva se consideră necesar şi util de către acea mişcare/organizaţie), sau/şi să „recitească”, să reinterpreteze o stare, un fapt, realitatea, lumea din unul sau mai multe puncte de vedere pe care ea le consideră ca atare.

4. Pe de altă parte în era postmodernă în care trăim, ştim că sensurile nici unui cuvânt nu sunt bătute în cuie şi că astfel oricărui cuvânt i se pot adăuga noi sensuri, sau chiar schimba total sensurile avute înainte – sensul unui cuvânt (şi chiar cuvântul însuşi) se ştie, fiind doar o simplă convenţie de limbaj adoptată de un grup uman oarecare pentru a înlesni comunicarea între membrii săi.

5. Din acest punct de vedere am putea spune de exemplu că constituie o religie orice organizaţie/ instituţie umană şi/ sau orice mişcare de idei care alege să-şi atribuie printre altele şi calificativul de religie.

6. Unii caută în zadar, să restrângă artificial largheţea etimologică a reunirii posibile a oricui cu oricine, la o reunire a să zicem doar a omului cu o anumită „divinitate” pretinsă a „fi disperată” săraca după o astfel de reunire.

7. Această încercare de a restrânge termenul de religie doar la acele activităţi în care ar fi implicat vreun presupus „zeu/zeiţă” nu este deloc în acord cu realitatea specifică fenomenul religios şi nici cu tendinţele evolutive pe care le îmbracă în ansamblu acest fenomen în prezent, tendinţe care cu siguranţă se vor amplifica foarte mult pe viitor[1].

[1] Pentru o abordare mai detaliată a termenului de „religie” a se vedea cartea „Noua Ordine Religioasă”, capitolele „Filosofie, Ştiinţă şi Religie” şi „Religiologia”.

45. Clasificări ale religiilor existente

0. Considerând dimensiunea actuală a fenomenului religios, pentru a putea să-l studiem şi să-l înţelegem mai în profunzime şi cu mai mare claritate, e necesar să luăm în continuare în considerare cel puţin următoarele criterii de clasificare ale religiilor (şi sectelor unei religii specifice) existente:

1. După tipul de scop pe care îl propun spre atingere avem astfel:

1.1- *religii umane (umaniste)* - cu *scop uman* – urmărind scopuri cât se poate de umane (iubirea, cunoaşterea, comunicarea, pacea, armonia, vindecarea, dezvoltarea şi perfecţionarea naturii umane, etc.) şi punând în faţa oricăror altor motivaţii de acţiune interesul individului uman şi al umanităţii în genere.

Ele urmăresc atingerea unor stări şi forţe natural-umane potenţiale (demonstrate ştiinţific ca fiind existente sau posibil a exista) încă neactualizate; comuniunea şi comunicarea sinceră şi frăţească cu celelalte fiinţe umane şi respectiv alte tipuri de fiinţe inteligente sau mai puţin inteligente demonstrate ştiinţific a exista în univers.

1.1.1 Aceste religii cu scopuri umane (umaniste) urmăresc deci perfecţionarea morală, emoţională şi intelectuală a omului (exclusiv prin forţe proprii şi prin ajutorul dat de ceilalţi oameni şi eventual de celelalte fiinţe care vor să se implice - implicarea lor fiind însă limitată şi strict controlată de societatea umană) şi a societăţii din care el face parte.

1.2- *religii neumane* - cu *scop presupus neuman* („divin", extraterestru, animalic, etc.) care îşi propun să servească (sau să contracareze cu orice preţ, după caz) în principal sau în exclusivitate nişte presupuse scopuri pe care le-ar urmării vreun „zeu", vreun extraterestru sau vreo altă fiinţă neumană („demon", animal „magic", etc.) - sacrificând oricând, sau fiind oricând gata să sacrifice, pe altarul acestor presupuse interese neumane, sau în lupta fanatică împotriva lor interesele umanităţii şi ale individului uman.

1.2.1 Ele se recunosc după faptul că urmăresc atingerea unor presupuse stări şi/sau forţe „nenaturale", „supranaturale", „paranormale" - presupuse (fără nici cel mai mic suport ştiinţific solid) a fi potenţiale (posibil de actualizat) de către fiinţa umană; respectiv comunicarea şi comuniunea cu presupuse fiinţe neumane („zei"/ „zmei", extratereştrii „revelatori" (ascunşi pe după Lună), animale „magice", fiare „divine", etc.) sau dimpotrivă lupta acerbă împotriva presupuselor interese ale acestor fiinţe imaginare.

1.2.2. Acestea sunt întradevăr nişte religii periculoase pentru buna funcţionare a societăţii umane şi ar trebui tratate ca atare.

1.3- *religii neumane - umane* - cu scop declarat *neumano-uman* sau umano-neuman – încercând să servească deopotrivă la doi stăpâni (umanului şi unui „presupus" neuman) şi prin urmare ne-servindu-i cu adevărat nici unuia.

1.3.1 Astfel de religii există doar teoretic şi în discursurile demagogilor care le promovează, fiindcă practic fie servesc preponderent scopuri presupus „neumane" şi ori de câte ori acestea intră în conflict cu cele umane le sacrifică pe acestea din urmă, fie invers.

1.3.2 Majoritatea covârşitoare a acestor religii cu scopuri declarate ca servind în acelaşi timp „neumanului" şi umanului deopotrivă şi în proporţii egale, au ca adevărat scop servirea exclusivă a unor presupuse interese „neumane", dar pentru a adormi vigilenţa oamenilor slabi de trup şi de minte care le cad în plasă, le explică acestora că le servesc şi lor deopotrivă.

Vor afla ei mai târziu că lor le folosesc doar în măsura în care interesele şi dorinţele lor corespund cu cele „neumane" declarate, iar în caz contrar sunt invitaţi să-şi împlinească interesele personale umane în altă parte.

***

2. După metodele folosite cu preponderenţă pentru atingerea scopurilor propuse avem:

2.1- *religii reflexo-meditative* - care se bazează în principal pe *meditaţie şi reflecţie* personală şi individuală (raţională şi ştiinţifică) – împlinirea scopurilor se face în principal prin efort intelectual, intuiţional şi volitiv individual susţinut, bazându-se mai puţin, dar ne-excluzând eforturile colective de atingere a scopurilor propuse.

Acestea sunt religii pentru oamenii maturi, individualizaţi psihic sau care s-au angajat irevocabil în acest proces de maturizare şi de individualizare psihică.

2.2- *religii simbolico-rituale* – bazate pe parcurgerea unor *ritualuri simbolice* în încercarea de a înţelege şi a-şi însuşi adevărurile şi înţelepciunea pe care fiecare simbol ritualic li-l transmite participanţilor la aceste ritualuri simbolice;

2.3 *religii distractive* – bazate pe comedie, parodie, umor, manifestări hazlii care binedispun şi distrează pe practicantul lor;

2.4- *religii rugătoare* – se bazează aproape exclusiv pe *rugăciune (cerşeală) şi devoţiune copilărească* – este rugat frumos altcineva să le îndeplinească scopurile – acestea sunt religii în principal de leneşi şi de oameni slabi fizic şi psihic, aflaţi doar în stadiul de dezvoltare al copilăriei psihice.

2.4.1 Membrii lor încă nematurizaţi şi neindividualizaţi psihic dar maturizaţi fizic, caută din instinct protecţia psihică a unor „super-taţi” a unor „super-mame” sau a unor „super-dădace” care să le spună direct sau prin „scrieri sfinte” ce şi cum să gândească, ce şi cum să vorbească, ce şi cum să facă, etc.

2.4.2 Şi imediat se oferă „voluntari” (autodeclaraţi „taţi divini”, „mame divine” şi tot felul de „dădace divine”) care le oferă toate acestea la un preţ care la început li se poate părea mic, dar pe care un Om Liber nu l-ar accepta niciodată - preţul rămânerii pentru toată viaţa lor în stadiul copilăriei psihice şi al neindividualizării propriei fiinţe, cu consecinţele specifice – dependenţa crescută şi slujirea (pe postul de sclavi „mentali”) pe viaţă a „voluntarilor divini”.

2.5- *religii magico-rituale* – a căror instrumente principale sunt *riturile şi ritualurile* „magice” (nedemonstrate cu metodologie ştiinţifică adecvată a avea vreo eficienţă reală) prin care e invocată prezenţa magică a unor presupuse forţe sau stări „supranaturale” (nedemonstrate ştiinţific a avea existenţă), chemate pentru a-i sluji (ajuta) pe cei ce fac ritualul magic (de o natură sau alta, făcut de obicei în mod repetat) şi astfel a atinge prin ele scopurile pe care ei le urmăresc;

2.6- *religii joc* – care consideră orice manifestare ca un joc cu reguli de joc specifice în cadrul căruia există învingători şi învinşi, jucători buni şi jucători slabi, scopuri ale jocului şi multe jocuri subsidiare „Marelui Joc” pe care ei îl consideră ca atare.

2.7- *religii războinice, animalice* – sunt religii instinctuale (animalice), primitive, care nu ştiu decât de legea forţei şi îşi împart încoace şi încolo „adevărurile” şi „darurile divine” cu sabia şi cu mitraliera – uneltele (metodele) lor principale fiind *ameninţarea, teroarea, violenţa animalică şi crima* pe care le aplică atât asupra propriilor membrii care vor să se umanizeze, cât şi asupra duşmanilor percepuţi ca atare (în principal oamenii şi societăţile care au depăşit stadiul animalic de dezvoltare dar şi alte societăţi animalice cu care intră în contact).

2.7.1 Aceste religii sunt reminiscenţe ale stadiului animalic al dezvoltării omului, iar societatea umană civilizată pe ansamblul ei trebuie să depună un efort susţinut pentru a le eradica cât mai curând din sine dacă nu vrea să se întoarcă în rândurile ei ororile stadiului animal de dezvoltare al umanităţii.

2.8- *etc.*

***

3. După gradul în care încurajează şi sprijină manifestarea şi dezvoltarea în membrii lor şi în societate a gândirii critice, respectiv autocritice, şi prin aceasta a gândirii creatoare, a inovaţiei, invenţiei şi progresului avem:

3.1- *religii vii* - religii deschise spre infinit, prezent-trăitoare şi viitor-constructive care încurajează cu putere gândirea critică constructivă şi prin urmare gândirea creativă, invenţia, inovaţia şi progresul în orice domeniu al societăţii umane – acestea sunt *religii perpetuu creatoare*!

3.2- *religii „zombii”* - parţial vii dar preponderent moarte, religii parţial-deschise, care încurajează gândirea critică doar parţial, doar în cadrul unor limite de obicei foarte restrânse şi foarte înguste – sunt religii în care progresul e posibil şi se realizează, dar cu viteza „melcului”.

Acestea sunt religii cu un picior în groapă şi cu unul afară: ele veşnic au un picior prins în trecutul depăşit de mult de evenimentele prezente dar de care se agaţă cu „eroismul” aceluia care încă nu e sigur dacă vrea să moară acum sau mai încolo, dacă vrea să se sinucidă acum sau mai târziu.

3.3- *religii moarte* – religii închistate, încremenite în diferite spaţii şi timpuri moarte de mult – care nu încurajează deloc gândirea critică, invenţia, inovaţia aproape în nici un domeniu al societăţii (ce să mai vorbim de cel religios), ba dimpotrivă o persecută cu asprime pe oriunde o găseşte, susţinând precum un xerox stricat doar copierea continuă, până la plictisul de moarte, a aceloraşi tipare antice şi încercând cu disperare să impună „creatorilor” lor lipsa de originalitate şi „clonarea” la nesfârşit a unor şabloane din material putred de atâta timp cât a trecut peste ele.

Acestea sunt religii-statui, relicve (ca să nu zic moaşte puturoase) ale trecutului (mai îndepărtat sau mai apropiat) care în cel mai bun caz îşi au locul doar prin muzee dar în nici un caz în societăţile umane care vor să progreseze şi să se dezvolte.

3.3.1 Membrii acestor religii nu trăiesc în prezent – ei sunt doar nişte fantome triste nespus, pentru că au ratat să-şi trăiască viaţa aşa cum au vrut, din motive care ţin în principal doar de grămada de „tărâţe” (sau „ceaţă”) pe care, din păcate pentru ei, o poartă în loc de creier.

Ei bântuie prin societatea umană ca nişte strigoi în izmene încercând să sperie pe cei mai slabi de inimă şi de bibilică cu strâmbături şi grimase de mult expirate, cu strigăte disperate şi grohoteli de bolnavi mentali, fiind vag conştienţi de faptul că ei au murit de mult, dar fiind încă incapabili să accepte acest adevăr şi astfel să renască şi ei la viaţă.

***

4. După atitudinea pe care o au faţă de celelalte sisteme de gândire (religioase, filozofice, ezoterice, politice, etc.) în afară de cel propriu putem vorbii de:

4.1- *religii deschise, nedogmatice*, relativist-democratice – acestea sunt religii deschise, progresiste, declarate ca fiind perfectibile sub oricare din aspectele lor (doctrinare, ideatice, ritualice, organizatorice, etc.) – ele susţin că învăţăturile şi adevărurile cu care vine fiecare sistem de gândire existent (religios, filozofic, politic, etc.) trecut sau viitor (inclusiv cele pe care ele le susţin în manifestare) sunt adevăruri relative, mereu perfectibile, având fiecare dintre

ele aspecte pozitive şi aspecte negative din punct de vedere a realizării armoniei sociale şi individuale.

4.1.1 Aceste aspecte trebuie cercetate cu atenţie sporită şi discernământ mărit de fiecare individ în parte, urmând ca astfel el să-şi însuşească ceea ce consideră că îi foloseşte şi să respingă cu fermitate ceea ce vede că nu îi este util.

4.2- *religii dogmatice*, absolutisto-tiranice – sunt religii solipsiste care nu mai văd nimic în afara propriului univers concentraţionar, iar atunci când din diferite cauze sunt obligate să se mai uite şi altundeva decât în ghiocul propriei palme, o cam iau razna.

Săracele de ele suferă rău de narcisism şi cu siguranţă vor sfârşi mai devreme sau mai târziu prin a se îneca în apa tulbure în care se tot admiră, auto-lăudându-se ce neasemuit de frumoase sunt, când în adevăr, ele nu sunt decât nişte cotoroanţe bătrâne aflate în pragul morţii, prag pe care îl vor trece negreşit prin sinucidere când apa se va limpezii şi vor vedea ce urâte şi putrede le sunt feţele şi trupurile lor de zgripţuroaice.

4.2.1 Aceste religii dogmatice consideră toate celelalte sisteme de gândire religioase, filozofice, psihologice, etc. ca fiind dacă nu în totalitate greşite, atunci cel puţin în punctele lor esenţiale.

Însă se vede de la o poştă de către orice cercetător atent că auto-declaratele lor adevăruri „absolute" şi „incontestabile" manifestate doar verbal şi/sau în scris (şi apoi etern rămânând la acest nivel al vorbelor goale de conţinut, al formelor lingvistice iluzorii fără nici o acoperire în realitate) despre realităţi similare basmelor şi poveştilor cu care îşi adorm „clienţii" (copiii psihici care le cad în plasă) „înainte de culcare" (înainte de a-i stoarce de bani, de daruri, de pofta de viaţă sănătoasă, etc.) valorează pentru ştiinţă şi pentru Omul Matur Psihic nu mai mult decât o ceapă degerată.

4.3 *religii parţial deschise, parţial dogmatice*- care permit schimbarea şi evoluţia unora dintre formele lor de manifestare, refuzând însă sub orice chip schimbarea unora pe care ele le consideră esenţiale şi „imuabile pentru eternitate".

4.3.1 Aceste manifestări religioase de obicei (mai devreme sau mai târziu) degenerează în religii în întregime dogmatice (atunci când sâmburele de dogmatism tolerat existent în ele prinde condiţii prielnice care îi permit să acapareze toate celelalte aspecte ale acelei religii şi să le convertească la „dogmatismul" său).

Mare atenţie deci la aceste religii de tip „lup îmbrăcat în piele de oaie"!

***

5. După rolul pe care îl acordă, în doctrina lor, asimilării de către fiecare individ a cât mai mult din Cunoaşterea Universală a umanităţii, adunată pe fiecare din cele 7 Raze până la acel moment (expansiunii cognitiv-informaţionale a individului – creşterii cantitative şi calitative a cunoaşterii pe care acesta o deţine) şi a îmbunătăţirii acesteia cu noi descoperiri şi inovaţii ştiinţifice şi opere de artă putem vorbii de:

5.1- *religii infinit-expansive cognitiv-informaţional* – care consideră ca fiind foarte important pentru fiecare om, dornic a se Individualiza şi Maturiza Psihic, să-şi însuşească cât mai multe din diferitele aspecte de manifestare (ştiinţifice, filozofice, psihologice, religioase, ezoterice, politice, economice, artistice, etc.) ale Cunoaşterii Universale şi astfel sprijină foarte activ (prin constituirea şi întreţinerea unor Baze de Date specifice, prin publicaţii, conferinţe, seminarii, festivaluri, etc.) diseminarea acesteia în rândul unui public cât mai larg (acesta fiind unul din obiectivele majore pentru care ele s-au constituit organizaţional şi ideatic);

5.2- *religii „înţărcate" cognitiv şi informaţional* – care nu acordă nici un rol acestei Cunoaşteri Universale (sau îi acordă doar unul extrem de marginal şi nesemnificativ) - considerând-o absolut neesenţială pentru „dezvoltarea" (mai bine zis stagnarea şi involuţia abruptă) pe care ele o propun copiilor psihici care le cad în capcanele lor viclene.

Singura „cunoaştere" pe care i-o permit „victimei" lor (asta în cazul fericit că îi permit vreuna) este doar una drastic limitată „culturii" lor specifice – o parodie de prost gust a ceea ce înseamnă cu adevărat Cunoaştere, Ştiinţă şi Artă.

***

6. După modul de considerare a conceptului de Adevăr şi a modului în care se raportează la Ştiinţa Modernă avem:

6.1- *religii ştiinţifice* – pentru care Adevărul fie este ceva evident pentru toată lumea şi atunci trebuie doar constatat ca atare (prin percepţie individuală directă sau intermediată de aparate ştiinţifice care ne măresc capacităţile de percepţie) fie încă nu este evident pentru nimeni şi atunci el trebuie cercetat şi descoperită astfel evidenţa lui (prin metode şi metodologii ştiinţifice bine puse la punct).

6.1.1 Indiferent însă cum ar fi, el nu este niciodată un „adevăr absolut" - care să nu mai poată fi supus în continuare criticii constructive şi bine întemeiate şi cercetării atente pentru a putea fi astfel descoperite noi şi noi aspecte ale lui.

Adevărul ştiinţific este un adevăr care poate fi deci oricând şi de către oricine contestat cu condiţia să aducă probe ştiinţifice solide care să-i sprijine vorbele.

6.1.2 Doar vorbele goale şi ameninţările „divine" nu ajung pentru a contesta un adevăr ştiinţific – ele sunt bune doar pentru a-i amuza cum se cuvine pe adevăraţii oameni de ştiinţă, în momentele în care mai iau şi ei o pauză de la munca susţinută pe care trebuie să o depună pentru a face să progreseze ştiinţa şi tehnologia.

Oricât s-ar autoamăgi unii, ea nu a progresat niciodată prin descoperiri făcute în vorbele goale de conţinut ale auto-declaraţilor „profeţi" sau „zei" sau

în scrierile „sfinte” ale acestora!

6.2- *religii pseudo-ştiinţifice* – sunt acele religii foarte perverse care îşi ameţesc întâi victimele cu adevăruri ştiinţifice evidente pentru a le câştiga încrederea şi apoi le intoxică cu tot felul de debitări şi de născociri care mai de care mai gogonate şi mai fantastice, pentru a le băga de tot în confuzie şi astfel profitând de această stare de slăbiciune mentală pe care le-au indus-o să poată să profite de pe urma lor în cele mai variate feluri;

6.3- *religii „duse rău cu sorcova”* - pentru ele „adevărul” este ceva „relevat”, dat, pronunţat verbal sau în scris de către cineva (de obicei de vreun autodeclarat „zeu” sau de vreun autodeclarat „reprezentant oficial” al vreunui „zeu” sau de vreun „erou” uman care ar fi făcut cine ştie ce „descoperiri fundamentale”) şi în virtutea acestei simple verbalizări a sale capătă aşa dintr-o dată în mod miraculos valoare de adevăr – astfel „sărăcuţul” de el nu mai trebuie să fie evident (de multe ori fiind chiar în mod grosolan anti-evident) şi nu mai trebuie demonstrat prin muncă serioasă de cercetare ştiinţifică.

6.3.1 În plus, ca „tâmpenia” aceasta (bine gândită de şarlatanii care îşi cunosc bine meseria - pentru care ea e mai mult o „ştiinţă a amăgirii” decât o tâmpenie) să fie completă, se mai autodeclară şi absolut – interzicând oricui să-l conteste, chiar cu probe serioase.

În fond au dreptate: de ce să-şi bată capul oamenii de ştiinţă serioşi cu toate tâmpeniile şi şmecheriile tuturor şarlatanilor, escrocilor şi bolnavilor mentali - aceasta este treaba legii şi a organelor de ordine, nu a lor!

7. După gradul de considerare a idealului Fraternităţii (ajutorării reciproce) Universale avem:

7.1- *Religii ale Fraternităţii Universale* – în cadrul cărora membrii lor consideră <u>toate fiinţele</u> (umane şi neumane) cu respect fratern întru fiinţare încercând pe cât posibil să nu producă suferinţe inutile nici unei specii animale sau vegetale, terestre sau extraterestre posibile a exista.

7.1.1 Hrănirea vegetariană sau lacto-vegetariană, acţiunile ecologice, acţiunile de mediere a păcii şi de împiedecare a războaielor, preţuirea şi promovarea diversităţii culturale şi fiinţiale, comunicarea deschisă trans-culturală, sunt printre activităţile zilnice ale acestor cu adevărat Fraţi Universali!

7.2- *Religii ale Fraternităţii Umane* - în cadrul cărora membrii lor activi şi pasivi îi consideră pe toţi ceilalţi oameni (indiferent de faptul că fac sau nu parte din religia lor şi indiferent de rasă, sex, vârstă, limbă, etnicitate, opţiuni politice, etc.) ca fiind fraţi şi surori mai mari sau mai mici ai lor şi astfel se comportă faţă de ei ca atare, căutând să-i ajute la nevoie (material, financiar, sufleteşte) pe cât le stă în putinţă, comunicând deschis cu fiecare dintre ei şi căutând să se sprijine reciproc pentru realizarea unei mai mari armonii în interiorul lor şi al comunităţilor în care se manifestă.

7.2.1 Fraternitatea aceasta umană (strict umană) nu presupune însă ne-admonestarea şi ne-pedepsirea acelor fraţi şi surori care încearcă să distrugă armonia societăţii prin faptele lor antisociale – ci, chiar dimpotrivă: aceşti fraţi cu comportament antisocial trebuie să fie mai întâi admonestaţi frăţeşte şi apoi, dacă recidivează, sau fac fapte de o gravitate majoră (furturi, înşelătorii, violenţe, violuri, crime, etc.) să fie chiar izolaţi în centre speciale în care să fie ajutaţi cu răbdare de cadre specializate spre a se putea şi ei integra armonios în societate atunci când vor fi eliberaţi.

7.3- *religii tribale, „de haită”* - care consideră ca fraţi egali în drepturi cu ei doar pe membrii propriei „haite” („trib”) religioase, politice, etc., tratându-i cu dispreţ şi răutate pe toţi ceilalţi, considerându-i de multe ori pe aceştia ca duşmani „din naştere” („naturali”) sau mai bine zis ca victime şi prăzi „naturale” ale lor.

Din păcate încă multe din religiile actuale sunt doar astfel de manifestări tribale aflate la limita dintre animalic şi uman.

7.4- *religii individualist-anarhiste* - potrivit cărora membrii lor sunt fiecare pe cont propriu, nimeni nu datorează nimic nimănui chiar dacă trăieşte în societate, nimeni nu trebuie considerat ca fiindu-ţi frate (uneori nici chiar cei naturali) şi potrivit cărora fiecare trebuie să profite la maxim de prostia şi slăbiciunile tuturor celorlalte fiinţe, tratându-le deci pe acestea doar ca posibile victime ale propriilor pofte şi instincte animalice sau umane.

Ce să mai zic despre astfel de religii aflate la limita cea mai de jos a animalităţii şi sălbăticiei – doar că membrii lor cu siguranţă, au aflat, află şi vor afla în continuare toate neajunsurile şi suferinţele existenţei lor masochiste (vai şi amar de capul lor!).

***

8. După modul de considerare a conceptului de Bine şi a celui de Dreptate avem:

8.1- *religii democratice* – care consideră că este bine ceea ce majoritatea membrilor acelei societăţi consideră ca atare, având ca autoritate manifestă doar suma liber exprimată şi liber consimţită a acestora, la un moment dat şi în anumite circumstanţe specifice.

8.1.1 Binele acesta este unul relativ (şi nici nu poate fi altfel) care poate fi supus cercetării atente şi criticii constructive de către oricine doreşte acesta şi îşi poate susţine în mod convingător criticile – urmând astfel ca prin votarea noilor aspecte propuse, de către majoritatea membrilor cu drept de vot a acelei societăţi (sau a reprezentanţilor aleşi ai acestora) să poată fi modificat.

8.1.2 Pentru aceste religii în cadrul cărora funcţionează principiile democraţiei, dreptatea este aceea prin care în societate este răsplătit binele şi

pedepsit răul considerat ca atare de aceea societate şi stabilit prin vot democratic, în mod direct sau prin reprezentanţii aleşi în parlamentele şi forurile legislative ale acelor comunităţi.

8.1.3 Legile după care se împarte dreptatea în acea societate pot fi oricând modificate şi trebuie modificate de instituţiile legislative competente ori de câte ori se dovedesc depăşite de evoluţia societăţii şi a umanităţii pe ansamblul ei (sau greşite în anumite prevederi sau în totalitatea lor) – pentru a se putea astfel adapta optim noilor circumstanţe şi realităţi.

8.2- *religii tiranice, monarhist-absolutiste* – a căror doctrină (dogmă) consideră că este bine doar ceea ce autoritatea lor („zeu", „profet", carte „sfântă", rege „divin", etc.) de obicei autoproclamată şi impusă prin şantaj, persecuţii, ameninţări, război, înşelăciune, etc. susţine că e bine şi ca fiind rău tot ceea ce această autoritate tiranică consideră după bunul său plac sau tot ceea ce nu se încadrează în ceea ce autoritatea tiranică a declarat ca fiind bine.

8.2.1 „Binele" acestor religii tiranice nu se supune criticii şi nu se discută validitatea lui, ci el trebuie doar impus cu forţa tuturor.

Pentru aceste religii blestem care s-au abătut asupra umanităţii, voinţa tiranului (vreun autodeclarat „zeu" sau „reprezentant pe pământ" al lui – sau mai bine zis a vreo unui impostor şi şarlatan aflat în vreo poziţie de putere de care a profitat la maxim) este lege absolută, iar „dreptatea" este ceva ce tiranul împarte în stânga şi în dreapta cum are el chef, fără să dea nimănui socoteală, pe baza unor criterii arbitrar stabilite şi doar de el ştiute sau vag şi foarte confuz anunţate „supuşilor", „slugilor" şi viitoarelor victime ale sale.

***

9. După gradul de Libertate acordat membrilor unei religii de către instanţele lor de conducere avem:

9.1- *religii libere* – în cadrul cărora membrii lor au libertate deplină de conştiinţă, de exprimare, de gândire, de cunoaştere, de manifestare creativă originală.

Ei pot oricând să se exprime critic la adresa oricăror aspecte (doctrinare, ideatice, rituale, organizatorice, etc.) ale respectivei religii (şi a oricăror altor aspecte consideră ei necesar) şi propunerile lor de îmbunătăţire sau de modificare a acelor aspecte pot ajunge să fie adoptate ca atare dacă majoritatea membrilor instituţiilor lor de legiferare (aleşi în mod democratic) votează acea modificare propusă de ei.

9.2- *religii gulag (lagăr de concentrare)* – sunt religii ale suferinţei şi disperării în care ghinioniştii lor membrii (prinşi în capcanele perfide ale celor care conduc acele lagăre de concentrare) sunt păcăliţi sau forţaţi (şantajaţi, ameninţaţi, etc.) să accepte tacit sau implicit să renunţe la libertăţile lor naturale de liberă exprimare, de liberă gândire, de exprimare creativă, de exprimare critică la adresa oricăror aspecte a acelor religii.

9.2.1 Aceste religii sunt capcane mortale pentru viaţa psihică a celor care din neatenţie, prin naştere sau prin forţă brută ajung să cadă în ele - de aceea se impune eliminarea cât mai grabnică, prin prevederi legale specifice, a acestor manifestări animalice din viaţa societăţii umane actuale şi viitoare.

Altfel ele vor rămâne un loc extrem de propice pentru „prosperitatea" tuturor impostorilor, şarlatanilor şi escrocilor care vor să profite de pe urma celor slabi de minte şi de trup, prin crearea acestor religii gulag - a acestor religii „pânză de păianjen"!

10. În virtutea clasificărilor de mai sus Trans-Religia, considerată din punct de vedere religios, este o religie:

10.1- *umană/ umanistă* (cu scopuri umane, de dezvoltare şi perfecţionare a individului şi societăţii omeneşti – eventual putându-se extinde prin adaptare şi la perfecţionarea unor posibile fiinţe şi societăţi extraterestre cu care am putea intra în viitor în contact);

10.2- *reflexo-meditativă* în principal, urmărind maturizarea şi individualizarea psihică a membrilor ei;

10.3- *perpetuu creatoare* (vie) - deschisă spre infinit, prezent-trăitoare şi viitor-constructivă, care încurajează cu putere gândirea critică constructivă şi prin urmare gândirea creativă, invenţia şi inovaţia;

10.4- *deschisă, nedogmatică* – declarându-se cu sinceritate ca fiind mereu perfectibilă (sub orice aspect al ei) şi adânc progresistă;

10.5- *infinit - expansivă cognitiv - informaţional* – promovând şi susţinând dezvoltarea continuă a cunoaşterii umane sub toate formele ei;

10.6- *ştiinţifică* – adoptând pentru sine şi promovând cu putere aplicarea principiilor ştiinţei moderne şi a metodologiei acesteia de cercetare în toate domeniile vieţii umane;

10.7- *universal şi uman fraternală* – considerând cu respect fratern toate fiinţele (umane şi neumane deopotrivă) aflate întru fiinţare;

10.8- *democratică* – respectând şi promovând principiile democraţiei, ale statului de drept şi a drepturilor fundamentale ale omului, în cadrul său şi în societăţile în care se manifestă;

10.9- *şi liberă* – membrii ei având libertate deplină de conştiinţă, de exprimare, de gândire, de cunoaştere şi de manifestare creativă originală.

***

11. Pentru înţelegerea bazică mai profundă şi mai clară a aspectelor pozitive, respectiv negative (din punct de vedere uman) a oricăreia din religiile existente (şi oricăreia din sectele lor specifice) e suficient să le aplicăm fiecăreia din ele cele 9 criterii de clasificare.

12. Astfel vom descoperii unele religii profund negative din punct de vedere al intereselor umanităţii, care după cele 9 criterii de clasificare şi studiu se dovedesc a fi: neumane (cu scopuri presupuse a fi neumane); rugătoare (bazate

aproape exclusiv pe rugăciune şi devoţiune copilărească) şi/sau războinice/ animalice; moarte (încremenite în spaţii şi timpuri „expirate" de mult); dogmatice, absolutisto-tiranice; „înţărcate" cognitiv şi informaţional; „duse rău cu sorcova" (ca raportare la ştiinţă); tribale, „de haită" (cu comportament specific în condiţii prielnice unei haite de animale de pradă sau unei „turme de animale fără minte" mânate oriunde vrea „păstorul" lor); tiranice, monarhist-absolutiste; de tip gulag (lagăr de concentrare) în cadrul cărora sunt înăbuşite libertatea de exprimare, de gândire, de conştiinţă, de alegere liberă a unei religii.

13. Aceste religii, care împlinesc caracteristicile enumerate mai sus (bazate majoritatea pe diferite forme de credinţă dogmatică), sunt adevărate boli sociale, adevăraţi „viruşi psihici şi sociali" care e necesar a fi contracaraţi cu putere şi distruşi imediat ce li se sesizează existenţa, deoarece în caz contrar se răspândesc cu repeziciune infestând societăţile umane şi producându-le apoi mari suferinţe şi tulburări.

14. Între religiile libere-umaniste (printre care se numără şi Trans-Religia) şi religiile bazate pe „credinţă dogmatică" (neumane, de tip lagăr de concentrare, ş.a.m.d.) există un întreg spectru de manifestări religioase care îşi însuşesc fiecare mai multe sau mai puţine din caracteristicile pozitive, respectiv negative implicate de cele 9 criterii de studiu.

15. Fiecare din aceste manifestări religioase trebuie studiate cu atenţie şi căutate apoi mijloacele cele mai eficiente necesare pentru eliminarea din ele a caracteristicilor lor negative (din punct de vedere a menţinerii armoniei societăţii umane), sau dacă acest lucru nu este posibil, pentru împiedecarea manifestării lor nocive în societatea umană (prin diferite măsuri specifice).

46. Caracteristicile unei religii libere

1. Trans-Religia este o Religie Liberă.

2. O religie liberă este una care se pune în slujba Omului Liber şi nu una care încearcă să pună omul în slujba unor pretinse interese „neumane" („zeieşti", „animalice", „extraterestre", „divine", etc.).

3. Religia Liberă este religia căreia Omul Liber îi este stăpân absolut (având drept de judecată critică, discriminativ-constructivă în privinţa oricăror aspecte ale ei) nu aceea căruia el îi este sclav (care îi dictează ce şi cum să gândească şi să se manifeste fără ca el să aibă nici cel mai mic cuvânt de spus în aceste privinţe).

4. Omul Liber trebuie să-şi aleagă şi să-şi creeze religia şi nu trebuie să se lase „ales" şi „creat" de nici o religie, oricât de „divină" s-ar pretinde (sau ar părea) ea că este.

5. El trebuie să-şi aleagă religia ca şi cum şi-ar alege slujitorii şi nu ca şi cum şi-ar alege stăpânii.

6. El trebuie să şi-o creeze în mod liber după chipul şi asemănarea sa, astfel încât să-i satisfacă dorinţele şi trebuinţele proprii şi nu a nu ştiu cărei alte fiinţe, fie ea şi „divină".

7. Religia Liberă este un instrument de eliberare şi de mărire a libertăţii de conştiinţă, gândire şi acţiune a celui care şi-o asumă şi nu de îngrădire a acestor libertăţi.

8. Scopul Religiei Libere este să-l facă pe Omul Liber şi mai liber şi nu să-l încătuşeze în una sau alta din viziunile cultural-locale, limitate şi unilaterale existente despre diferite aspecte ale realităţii şi existenţei.

9. De aceea printre caracteristicile unei Religii Libere sunt şi următoarele:

9.1- Libertatea Cunoaşterii - constând din următoarele aspecte cumulate:

9.1.1- religia respectivă nu are învăţături ascunse, secrete, „iniţiatice" - învăţături pe care să nu le poţi cunoaşte încă de la începutul intrării în rândurile ei sau dacă nu eşti membru al ei.

Asta înseamnă că toate învăţăturile, practicile, ritualurile ei, etc. sunt deschise oricând tuturor celor care doresc să le studieze (indiferent dacă sunt sau nu acceptaţi ca membrii ai religiei respective).

Această libertate a accesului neîngrădit la tot corpusul de învăţătură şi cunoaştere promovată de o religie apără împotriva unor posibile încercări de inducere în eroare a societăţii şi noilor veniţi în rândul acelei religii în ceea ce priveşte adevăratele ei scopuri, obiective şi învăţături promovate şi a încercării de manipulare prin condiţionarea, în diferite moduri, a accesului la informaţie şi dă posibilitatea organelor de ordine, abilitate în acest scop într-o societate, de a accesa şi controla caracterul informaţiei vehiculate în cadrul unei religii sau a alteia.

9.1.2- cunoaşterea pe care o promovează în lăcaşele sale de cult este toată cunoaşterea pe care umanitatea a adunat-o în decursul istoriei sale, iar tipul de deschidere promovat faţă de această cunoaştere este una totală şi nelimitată chiar dacă abordarea faţă de ea este de natură adânc discriminativă şi puternic îmbibată de spiritul critic şi de impulsul de îmbunătăţire a acestei cunoaşteri cu noi adevăruri şi de eliminare din ea a unor erori de raţionament şi de percepţie demonstrate ca atare.

9.1.3.- recunoaşte că toată cunoaşterea umană (de orice natură ar fi ea) este una relativă – perpetuu deschisă spre infinit – spre îmbunătăţire prin critică constructivă, spre dezvoltare şi perfecţionare prin îmbunătăţire cantitativă şi calitativă şi prin inovaţie şi creaţie continuă.

9.2- Libertatea Iubirii - constând din următoarele aspecte cumulate:

9.2.1- toate cunoştinţele, practicile şi învăţăturile acelei religii libere pot fi împărtăşite (copiate, înmulţite, dăruite) de oricine oricui doreşte să le aibă.

De asemenea cunoştinţele, practicile, învăţăturile care arată greşeli şi erori evidente (sau mai puţin evidente) ale acelei religii;

9.2.2- raporturile între membrii săi şi raporturile dintre aceştia şi restul oamenilor sunt încurajate a fi raporturi sincere de fraternitate, de iubire şi preţuire reciprocă;

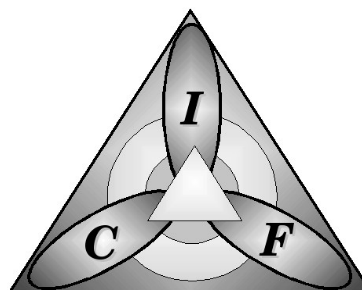
9.2.3- în cadrul ei comunicarea este încurajată a fi cât mai sinceră şi mai deschisă şi la fel e încurajată a fi şi cu cei din afara grupului religiei respective.

9.3- Libertatea Puterii - libertatea de a schimba - constând din următoarele aspecte cumulate:

9.3.1- în desfăşurarea activităţilor unei religii libere toată puterea este în mâna practicanţilor (membrilor) acelei religii care în mod democratic, prin vot, pot schimba total sau parţial orice aspect (legat de învăţături susţinute, de ritualuri, de practici, de „doctrină", etc.) al acelei religii;

9.3.2- învăţăturile ei pot fi folosite de fiecare după cum crede de cuviinţă şi de asemenea oricine e liber şi încurajat să le folosească doar pe acelea dintre ele pe care le consideră pe moment ca vibrând cu inima şi mintea sa;

9.3.3- promovează şi susţine cu putere Individualizarea şi Maturizarea Psihică a tuturor membrilor săi şi a tuturor oamenilor.

47. Cea mai bună dintre religiile posibile

1. Dacă privim religiile existente din punct de vedere al valorilor general acceptate ale umanităţii oare care este cea mai bună dintre ele?

2. Dacă vrem să stabilim aceasta trebuie mai întâi să stabilim nişte criterii de comparaţie a religiilor existente prin prisma cărora apoi să apreciem măsura în care fiecare din aceste religii satisface dorinţele şi necesităţile cele mai intime ale fiecărui om în parte (privit ca individ), ale societăţilor din care el face parte precum şi ale umanităţii privită în ansamblul ei.

3. Astfel caracteristicile celei mai bune dintre religiile existente ne vor fi date de însumarea gradelor maxime de satisfacere reală (prezentă) a fiecăruia din criteriile stabilite pentru apreciere.

4. De asemenea însumând gradele maxime de satisfacere posibilă (imaginabilă, conceptibilă ...) în viitor (judecate, cum am mai precizat, din punct de vedere al intereselor reale ale individului şi umanităţii) a acestor criterii, obţinem cea mai bună dintre religiile posibile.

5. Toate religiile care satisfac la un nivel maxim real (la un moment dat din timp) respectiv posibil aceste criterii de comparaţie pot primii deci titlul de „Cea mai Bună dintre Religiile Existente", respectiv Posibile.

6. Deocamdată însă singura care satisface la maxim din punct de vedere uman (al Valorilor umane general acceptate în prezent) toate aceste criterii este doar Trans-Religia!

7. Aceste titulaturi odată acordate însă nu este obligatoriu să fie menţinute pe vecie de mişcarea religioasă care le-a căpătat prin apreciere publică: astfel în măsura în care ulterior, din diferite motive, ea încetează să mai satisfacă la maxim criteriile de comparaţie (fie că degenerează, fie că este întrecută de o alta în satisfacerea lor) ea îşi pierde această calitate (pe care însă şi-o poate recâştiga ulterior prin regenerare şi adaptare/ dezvoltare).

8. Cea mai bună religie din punct de vedere uman, Cea Mai Bună Religie a Umanităţii (Umană) este astfel deopotrivă o realitate specifică fiecărui timp istoric în parte cât şi un Ideal, o ţintă spre care trebuie să tindă toate religiile umanităţii spre a o atinge în prezent sau în viitor prin procese specifice de Adaptare, Creaţie autentică şi Perfecţionare (dezvoltare) continuă.

9. Cele care refuză să parcurgă aceste procese sunt condamnate ca mai devreme sau mai târziu să dispară de pe scena socială a umanităţii (ne mai corespunzând noilor ei standarde de manifestare religioasă).

***

10. Din punctul de vedere al valorilor umane general acceptate în prezent (al Idealurilor umanităţii) Trans-Religia este fără doar şi poate cea mai bună manifestare religioasă pe care o cunoaşte umanitatea în prezent!

11. Şi având în vedere avansul major pe care ea îl are în prezent faţă de celelalte religii existente, ea şi-l poate păstra relativ nelimitat pe acesta, cel puţin atâta timp cât modurile ei concrete de manifestare rămân mereu consecvente cu Valorile promovate iniţial şi astfel se transformă şi se adaptează mereu (se auto-regenerează constant) pentru a cuprinde în sine toate elementele necesare satisfacerii la un nivel maxim real şi posibil (pentru fiecare timp şi spaţiu specific în care se manifestă) a dezideratelor celor mai intime şi a valorilor umane general acceptate cele mai dezirabile ale acelui moment de timp.

***

12. Vom enumera în continuare câteva dintre

*criteriile de comparaţie a religiilor existente (*relevante din perspectiva intereselor individului şi ale umanităţii şi a valorilor majore susţinute de societăţile actuale) menţionând gradul în care le satisface pe fiecare dintre ele în prezent Trans-Religia (gradul în care celelalte religii – mai ales cele dogmatice – satisfac sau mai bine zis nu satisfac aceste criterii este în general binecunoscut aşa că menţionarea lui nici nu îşi are rostul):

12.1- *Umanismul* – TransReligia pune interesele individului şi ale societăţii umane mai presus de orice alte interese reale sau presupuse ale oricăror altor instanţe, fie că ele sunt de natură „divină" (ale vreo unui „zeu" sau altul) de natură „extraterestră" (ale vreo unui individ sau civilizaţii extraterestre), de natură „supranaturală" (a tot felul de fiinţe, obiecte, stări şi fenomene personale şi „supranaturale") sau de orice altă natură.

De aceea în fiecare caz în care interesele umanităţii intră în conflict cu aceste presupuse interese neumane („divine", „extraterestre", „supranaturale", „transcendente", etc.) TransReligia ia în mod necondiţionat apărarea intereselor umanităţii şi umanismului!

***

12.2- *Libertatea* - Trans-Religia acordă tuturor membrilor ei libertate maximă ritualică şi doctrinară, individuală şi colectivă (orice Reţea Trans-Religioasă şi le poate stabili şi schimba liber pe acestea prin votul majorităţii membrilor ei).

12.2.1 Toate Valorile Trans-Religiei (Idealurile Omului Universal, Razele Cunoaşterii Universale, Porţile celor Patru Ere, Sursele Fericirii, Etica Armoniei, Ţelurile Trans-Religiei, Faptele Omului Liber, etc.) menţionate în prezentul Manifest sunt recomandate tuturor spre a fi supuse reflecţiei critice constructive şi astfel deschise mereu îmbunătăţirii (completării, reformulării) dacă în ele se vor descoperii erori sau alte aspecte negative din punct de vedere al intereselor individului şi umanităţii.

12.2.2 Trans-Religia acordă de asemenea membrilor ei posibilitatea obţinerii de către fiecare din ei a unei libertăţi psihice, financiare, filosofice, religioase, etc. prin parcurgerea în cadrul ei a unor procese specifice de individualizare şi maturizare psihică pe oricare din cele Şapte Raze (prin intermediul procesului educativ – formativ - constructiv specific RPI/Zetrianului).

12.2.3 Cu alte cuvinte în cadrul ei libertatea de conştiinţă, de gândire, de cercetare, de manifestare ritualică, de practică spirituală armonioasă, de exprimare creativă, de interacţiune armonioasă directă, intimă şi sinceră cu Întregul, cu Sinele, şi cu celelalte Fiinţe, sunt încurajate în mod activ a se manifesta la maxim!

***

12.3- *Democraţia* – Trans-Religia susţine democraţia ca fiind cea mai bună formă de organizare actuală a societăţii omeneşti şi mai ales susţine şi practică în cadrul ei democraţia ierarhic calificativă care permite alegerea conducătorilor ei la diferite nivele, fără însă a permite alegerea în funcţii de conducere a unor oameni incapabili să satisfacă în mod optim şi eficient cerinţele specifice fiecăreia din aceste funcţii de conducere.

De asemenea cum am mai menţionat oricare din aspectele sale organizatorice şi doctrinare pot fi schimbate prin votul democratic al majorităţii membrilor ei!

***

12.4- *Cunoaşterea şi Ştiinţa* – Deschiderea Trans-Religiei spre cunoaştere este maximă şi nelimitată şi mai ales este practică (implementată prin intermediul Zetrianului şi a Bazelor de Date ale Cunoaşterii Universale pe care ea le susţine şi le pune la dispoziţia tuturor celor ce doresc să le parcurgă).

12.4.1 Cunoaşterea pe care ea o promovează nu este una limitată la creaţiile culturale, religioase, filosofice, artistice, etc. ale unui areal cultural, temporal sau spaţial oarecare ci una nelimitată, infinită chiar, care cuprinde în sine absolut toată cunoaşterea umană (din orice cultură, spaţiu şi timp) existentă şi viitoare.

Ea sprijină cu toate forţele sale dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii şi aplicarea metodelor şi principiilor lor specifice de acţiune în sfere din ce în ce mai largi ale vieţii umane în vederea armonizării lor superioare.

12.5- *Iubirea, Unitatea, Fraternitatea Universală* – fiecare din aceste idealuri ale umanităţii sunt susţinute a se împlinii în cadrul Trans-Religiei în forma lor maximă prin susţinerea manifestării Fraternităţii Universale (fără deosebire de rasă, sex, naţionalitate, limbă, etc.) prin măsuri concrete care vizează sprijinirea deschiderii spre cunoaştere, înţelegere şi iubire a tuturor oamenilor, nu doar a membrilor Trans-Religiei între ei.

12.6- *Comportamentul Etic şi Idealist* – Sanctuarul Strălucirii Razelor promovează Etica Armoniei sociale şi individuale, cele 4 Surse majore ale Fericirii şi Idealurile Omului Universal desfăşurate sub influenţa benefică a Porţilor Noilor Ere – iar că aceste valori etice şi ideatice sunt vârful conştiinţei etice pe care a atins-o umanitatea în prezent cu greu se poate îndoi cineva.

12.7- *Gândirea critic - constructivă; creativitatea* (invenţia, inovaţia, creaţia artistică, etc.) – deschiderea Omului Liber spre fiecare dintre acestea este maximă.

12.8- *Raţiune, logică, reflexie, gândire şi practică ştiinţifică şi tehnică* în toate domeniile vieţii – acestea sunt îmbrăţişate la maxim de Omul Universal pentru că el recunoaşte că tot ceea ce a realizat umanitatea spre binele ei până acum a venit doar din folosirea acestor daruri cu care a fost înzestrată de către Întreg.

12.9- *Perfecţionarea – continuă*, mereu tinzând spre mai mult în orice domeniu al existenţei umane individuale şi colective – nu există în Trans-Religie limite auto-impuse şi prestabilite (prejudecate) care să limiteze această dezvoltare pe viitor.

12.10- *Forţa de Acţiune şi Gândire* – este îndemnată a fi încarnată la maxim de către Omul Trans-Religios, bineînţeles însoţită de o manifestare maximă corespunzătoare concomitentă prin el de asemenea şi a Iubirii şi Cunoaşterii.

A vrea să facă binele (a iubi), a şti să-l facă (a cunoaşte) şi a putea să-l facă (a avea puterea de a-l înfăptui) este în orice împrejurare ţelul suprem al Infinetianului.

12.11- *Deschiderea spre nou, spre dezvoltare şi adaptare* – este maximă, pentru că se ştie că singura constantă a Universului (Întregului) este Schimbarea şi astfel singura posibilitate de obţinere şi păstrare a fericirii pentru o fiinţă este adaptarea armonioasă continuă la această schimbare.

În cadrul Trans-Religiei se înţelege în profunzime relativitatea oricărei cunoaşteri existente (înţelegându-se de asemenea şi relativitatea acestei relativităţi – adică că relativitatea cuprinde în sine infinite grade de manifestare şi împlinire specifică a oricărui fenomen, fiinţă sau stare).

12.12- *Etc.* - acest etc. arată că în TransReligie există mereu o realitate specifică şi o disponibilitate maximă de manifestare prin sine sub forme concrete *a tuturor Maximelor Valorice Pozitive specifice fiecărui Ideal de manifestare al Umanităţii!*

***

13. Teoretic (şi în unele cazuri chiar şi practic) oricare din religiile existente poate ajunge ca pe viitor să satisfacă (sub forma unor manifestări proprii specifice) la nivel maxim real fiecare din aceste criterii de apreciere enunţate mai sus şi astfel poate deveni la un moment dat „Cea Mai Bună din Religiile Existente”.

14. În prezent însă nici una dintre ele nu poate ridica pretenţii mai mari de satisfacere maximă reală a acestor criterii, decât Mişcarea Trans-Religioasă.

15. Dacă însă pe viitor se vor găsi în cadrul umanităţii şi alte mişcări religioase care să împlinească aceste criterii, cel puţin într-atât pe cât o face TransReligia în prezent (bineînţeles sub forme specifice de manifestare, mai mult sau mai puţin similare celor Trans-Religioase), cu atât mai bine: umanitatea are nevoie de cât mai multe astfel de religii idealist-umaniste.

16. Trans-Religia are însă ambiţia de a se păstra pe primul loc cât mai mult timp posibil – iar modul ei de funcţionare şi organizare fundamentală bazat pe manifestarea maximă prin sine a fiecăruia din criteriile mai sus menţionate îi permite să păstreze primul rang între religii pe timp nelimitat (cel puţin atâta timp cât rămâne credincioasă valorilor ei fundamentale).

17. Din această perspectivă ea caută să încorporeze mereu în sine sub forme specifice, orice alte aspecte şi descoperiri pe care Ştiinţa Religiei (Religiologia)[1] le va face pe viitor, care se dovedesc esenţiale şi utile pentru păstrarea ei în vârful ierarhiei religioase.

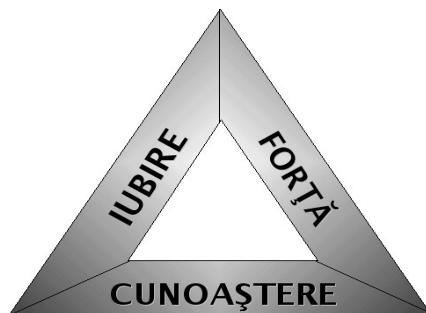
18. TransReligia se comportă în acest sens precum Ştiinţa: la fel cum aceasta cuprinde în sine noile descoperiri ştiinţifice şi îşi adaptează mereu teoria şi practica în funcţie de acestea, rămânând în acelaşi timp mereu deschisă la orice alte descoperiri ştiinţifice viitoare şi TransReligia face la fel.

19. Şi la fel cum chiar supusă mereu schimbării şi adaptării Ştiinţa rămâne mereu Ştiinţă, la fel şi TransReligia chiar dacă se schimbă şi se adaptează mereu, ea rămâne însă întotdeauna TransReligie (formele se schimbă, esenţele rămân!).

20. TransReligia este din această perspectivă Ştiinţa Religiei şi se comportă ca atare!

21. Pornind de la această constatare putem spune cu o certitudine destul de ridicată că Trans-Religia este îndreptăţită să primească pentru sine (cel puţin în prezent, din prisma datelor actuale ale problemei), pe lângă titlul de „Cea Mai Bună Dintre Religiile Existente” (din punct de vedere uman) şi pe acela de „Cea Mai Bună Dintre Religiile Posibile” pe care o putem concepe în prezent (din acelaşi punct de vedere).

1 A se vedea pentru detalii cartea „Noua Ordine Religioasă”.

48. Evoluţia religioasă

1. TransReligia/ SocioReligia fiind cea mai bună dintre religiile existente şi posibile ea este prin urmare, în prezent, ţelul evoluţiei oricăreia din celelalte religii existente.

2. Acelea dintre acestea care vor eşua în a se deplasa în direcţia evoluţiei spre Esenţele Trans-Religioase vor fi condamnate uitării şi abandonării de către societate, mai devreme sau mai târziu.

3. La vremuri noi trebuie forme noi de manifestare a unor esenţe religioase arhetipale.

4. Cine nu înţelege acest principiu al evoluţiei şi adaptării religioase este condamnat dispariţiei (extincţiei).

5. Printre religiile actuale unele sunt mai evoluate decât altele în privinţa apropierii de Trans-Religie şi nu mai au de făcut decât un mic pas spre a se apropia de aceasta (vorbim aici de toate religiile umaniste şi raţionale care există).

6. Alte religii însă (în special cele bazate pe credinţă dogmatică) vor avea nevoie dacă vor vrea să o apuce pe drumul evoluţiei (spre a scăpa de extincţie), să se reformeze radical prin adoptarea temporară a unor forme intermediare (de tranziţie) către Idealul Trans-Religios, iar apoi în final de renunţarea şi la aceste forme tranzitorii pentru a îmbrăţişa pe deplin manifestarea la maxim, prin forme specifice proprii, a tuturor Idealurilor şi Aspiraţiilor Omului Universal.

7. SocioReligia susţine procesul de evoluţie religioasă atât pentru sine cât şi pentru oricare din religiile existente.

8. Această evoluţie religioasă se poate face prin:

- salturi evolutive religioase de la o formă la alta;
- prin forme intermediare de evoluţie religioasă.

9. Forme imediat inferioare TransReligiei (prin abordarea lor unilaterală şi neintegrată) sunt cele specifice umanismului ateist, umanismului universalist, umanismului simbolic, agnosticismului, scepticismului, panteismului, idealismului şi empirismului, pragmatismului, utilitarismului, pozitivismului, etc.

10. În cazul acestora adoptarea unor forme şi stări TransReligioase nu este o negare ci doar o completare a fiecăruia în parte cu celelalte şi cu alte aspecte ale TransReligiei.

11. Pentru formele religioase care încorporează însă în ele forme mai puţin evoluate decât cele menţionate anterior (cum sunt cele specifice diferitelor dogmatisme şi credinţe dogmatice, diferitelor fanatisme şi absolutisme (certitudini „absolute”), etc.), evoluţia lor religioasă presupune o confruntare dureroasă cu realitatea şi auto-asumarea astfel a caracterului distructiv şi negativ din punct de vedere uman pe care ele îl au actualmente pentru indivizi şi societate, pentru a renunţa astfel la el şi a-l depăşi prin dezvoltare - adaptare la standardele de calitate religioasă din prezent (la noul stadiu de evoluţie al umanităţii).

12. Direcţia generală de Evoluţie Religioasă este aceea dinspre religiile dogmatice spre Trans-Religie prin stadiul intermediar al religiilor umanisto-simboliste, umanisto-ateiste, umanisto-universaliste sau de altă natură umanistă.

13. Direcţii ale Evoluţiei Religioase:	
13.1 De la scopuri „animalice”/ „zeieşti”/ „extraterestre”/ „divine”,	la scopuri umane şi umaniste.
13.2 De la teroare „animalic-divină” prin „magie” ritualic – devoţională,	la ritualuri simbolice libere şi umaniste.
13.3 De la gândire necritică dogmatică (anchilozată)	la gândire critică şi autocritică, deschisă (nedogmatică) şi ştiinţifică.
13.4 De la gândire naivă /infantilă,	la gândire realistă / matură.
13.5 De la dogmatism şi absolutism	la deschidere nelimitată şi relativism relativ constructiv.
13.6 De la religii înţărcate cognitiv şi informaţional	la religii infinit expansive cognitiv şi informaţional.
13.7 De la religii neştiinţifice (iraţionale, „duse cu sorcova”), pseudo - ştiinţifice şi/ sau antiştiinţifice	la religii ştiinţifice atât în formele cât şi în metodele de manifestare.
13.8 De la religii bazate pe vorbe goale de conţinut, pe promisiuni deşarte şi pe alte înşelăciuni specifice credinţei dogmatice	la religii bazate pe fapte concrete, pe promisiuni realiste şi obiective şi pe demascarea obiectivă a oricăror forme de impostură şi înşelăciune religioasă şi „spirituală”.
13.9 De la religii tribale (de „haită”, de tip „turmă”: etnice, naţionale, etc.)	la religii ale Fraternităţii Umane Universale.

13.10 De la fenomene religioase tiranice (monarhist absolutiste)	la religii democratice ca organizare şi administrare.
13.11 De la religii de tip „gulag” (lagăr de concentrare)	la religii libere pe toate nivelele lor (doctrinar, ritualic, organizatoric, etc.).
13.12- ş.a.m.d.	

14. Culmea procesului evolutiv religios este constituită în prezent de SocioReligie, de aceea doar cine atinge şi trăieşte prin sine această culme religioasă poate cunoaşte cu adevărat ce înseamnă a te manifesta în cadrul celei mai bune din religiile existente.

15. Membrii religiilor bazate pe credinţă dogmatică suferă, suferă şi iar suferă şi cică nu ştiu de ce suferă.

16. De încăpăţânaţi ce sunt, „de aia”!

17. Ei suferă pentru că se încăpăţânează să menţină în viaţă religii moarte demult, religii închilite în timpuri care nu mai au nici o legătură cu prezentul.

18. Pentru că ei se complac în stagnare şi involuţie îşi primesc imediat răsplata binemeritată: suferinţa.

19. Pentru că ei din lene şi frică vor să rămână la stadiul animalic de evoluţie al religiei sau pentru că chiar mai rău vor să involueze spre stadiul bestialic al ei (spre stadiul de brute şi bestii religioase), ei sunt prompt „dăruiţi” cu ceea ce caută: cu suferinţă, chinuri, sărăcie, angoasă, umilinţă, confuzie, etc.

20. Voi, aceşti fraţi nefericiţi, care vă complaceţi în stadii bestialice şi animalice de manifestare ale fenomenului religios, când vreţi şi voi să aflaţi cu adevărat ce e aceea pace, linişte, armonie, libertate, iubire, cunoaştere, putere, orizont infinit, dezvoltare nelimitată... căutaţi Lumina Sanctuarelor Trans-Religioase şi lăsaţi-o să vă pătrundă inimile şi minţile!

21. Nu vă mai complaceţi în animalitate sau bestialitate şi redescoperiţi umanitatea din voi!

22. În voi sălăşluieşte o sământă mult mai bună decât cea a animalităţii.

23. Ea e rezultatul unui proces evolutiv de la stadiul de brută şi animal, la stadiul de Om şi Umanitate.

24. Puteţi alege acum dacă o dezvoltaţi şi o trăiţi pe aceasta sau dacă dimpotrivă îi inhibaţi în voi dezvoltarea şi astfel vă auto-condamnaţi să agonizaţi în continuare fără speranţă în infernul urletelor, ţipetelor, răgetelor, mârâiturilor, mugiturilor şi grohotelilor animalice şi bestialice „religioase” şi „spirituale”.

25. Doar de voi depinde!

26. Calea Evoluţiei Religioase este deschisă înaintea voastră şi la capătul ei vă aşteaptă Lumina Umanităţii, Pacea Umanismului şi Infinitul Integrării Armonioase în Întreg.

27. Depinde însă în mare măsură doar de voi dacă veţi păşi sau nu pe această cale a Evoluţiei Religioase sau dacă dimpotrivă vă veţi complace în continuare (din inerţie, frică, tradiţionalisme infantile, etc.) în stagnare la nivelele animalice şi/sau infantile ale fenomenului religios şi chiar în involuţie spre nivele infra-bestialice religioase.

28. Trans-Religia este religia prin care Evoluţia Religioasă este nu doar pretinsă ci şi încurajată activ a se manifesta atât în interiorul, cât şi în afara ei.

29. De aceea tot ce este mai bun în domeniul religios şi cultural al umanităţii se regăseşte şi în interiorul ei.

30. De acea tot ce apare bun şi util în religie şi cultură este asimilat imediat sub o formă specifică de către Mişcarea Trans-Religioasă.

31. Fiind astfel un fenomen religios care se adaptează continuu la schimbare, ea este destinată din naştere să fie fără de moarte!

32. Dacă îşi va împlini sau nu acest Destin va depinde însă în primul rând de membrii ei din fiecare moment de timp, care trebuie astfel să conştientizeze mereu importanţa proceselor de adaptare creativă şi de dezvoltare continuă necesare pentru supravieţuirea oricărei existenţe (şi deci prin urmare şi a fenomenului religios din care ei sunt parte).

33. SocioReligia fiind perpetuu creatoare, inovatoare şi creativă este vârful acestui proces de Evoluţie Religioasă (este „pe creasta valului”).

***

34. În măsura în care inima şi mintea fiecărui individ vrea să se deschidă nelimitat (fără oprelişti artificiale auto-impuse) în faţa oricăror aspecte ale fenomenului religios (doctrină, ritual, meditaţie, simbolism, etc.) el o poate face cel mai bine în cadrul Religiei Cosmice (a Universului/ Întregului).

35. De aceea aceasta e cea mai bună din religiile existente!

36. De aceea ea va rămâne pentru mult timp de acum înainte pe această poziţie – fiind astfel îndreptăţită şi la titlul de cea mai bună din religiile posibile a fi concepute în acest moment.

37. Fiindcă nu se poate concepe o „carte sacră” mai cuprinzătoare decât Cartea TransReligiei, care cuprinde în sine toată cunoaşterea care a existat, există şi va exista, această Carte a Razelor este cea mai bună (cuprinzătoare) „carte sacră” care a existat sau care va exista vreodată.

38. Şi asta chiar şi doar pentru simplul motiv că ea le cuprinde în sine pe oricare alte „cărţi sacre” care au existat, există sau vor exista (făcând astfel posibilă studierea şi înţelegerea cu adevărat de către cel care le parcurge pe cât mai multe dintre acestea, a esenţelor fenomenului religios privit în identitatea sa arhetipală şi nu doar unilateral din prisma vreo unei manifestări locale oarecare a sa).

39. Fiindcă nu se poate concepe o formă mai infinită decât infinitul şi mai eternă decât eternitatea şi pentru că TransReligia are ca ghizi fundamentali pentru mişcarea sa Infinitul şi Eternitatea, ea este şi va rămâne întotdeauna cea mai bună dintre religiile posibile.

40. Fiindcă întotdeauna atunci când individului

şi societăţii umane nu îi mai place un aspect sau altul al TransReligiei (când acesta nu îi mai satisface eficient nevoile şi dorinţele) acesta poate fi schimbat (şi chiar este recomandat să fie schimbat) de către individ doar prin prisma judecăţii propriei conştiinţe şi de către societate prin prisma votului majorităţii membrilor ei; TransReligia se prezintă detaşat în faţa noastră ca fiind cea mai bună dintre religiile posibile, şi nu poate fi concepută una mai bună din perspectiva aderenţei ei necondiţionate la sprijinirea totală a libertăţilor individuale şi a valorilor democraţiei.

41. Pentru că Trans-Religia nu are o formă specifică dogmatică, (fixă) de manifestare, ci infinite forme similare (dar nu identice) de manifestare (atât în timp cât şi în spaţiu) a Valorilor Fundamentale sprijinite dintotdeauna de Umanitate (Idealurile Omului Universal, Porţile Celor patru Ere, Etica Armoniei, Sursele Fericirii, etc.) ea este şi va rămâne mereu cea mai bună din religiile existente şi posibile.

***

42. Cei care încearcă să demonstreze că oricare din religiile existente în prezent, în afară de Şcoala HoloGnostică satisface într-o măsură mai mare decât ea toate Idealurile şi Aspiraţiile pe care le are în prezent Individul şi Societatea Umană, aceia încearcă să demonstreze imposibilul şi e clar că ei se iau la trântă cu evidenţa clară şi nemijlocită.

43. Ei pot „reuşi” în demersul lor doar dacă nu ţin cont de Realitatea Existentă şi astfel îşi permit (în mod amator sau „academic”) „să o ia pe arătură” şi „să bată câmpii” cu tot felul de elucubraţii, vicleşuguri, halucinaţii şi gimbuşliucuri „intelectuale”, care mai din care mai capabile să facă „mâţa să stea în coadă”: „porcii să se ridice la cer”, partea să devină întreg, suma unor cifre să fie una din cifrele adunate (ex 1+1+1=1), şamd.

44. Vai de aceşti rătăciţi, căci iată, ei nu ştiu să facă distincţia simplă şi evidentă între dorinţa de viaţă trăită în armonie şi moarte (distrugere, extincţie), între rugăciuni şi medicamente, între concentrări pe buric şi pe lumânări şi accesul real la cunoaşterea universală şi la legile de organizare ale universului, etc.

45. Vai lor! Vai lor! Căci iată: astfel de oameni îşi trăiesc viaţa în confuzie şi amărăciune, în nesinceritate cu sine, în reavoinţă cu ceilalţi şi de multe ori chiar în nebunie şi delir total.

46. În acest caz vai de cei care îi urmează şi le aduc osanale, pentru că astfel ei dovedesc că nu ştiu să facă diferenţa între nebuni şi oameni normali, între halucinaţii mentale şi evidenţe faptice incontestabile, între vorbe şi fapte!

47. Atunci când astfel de elemente umane rătăcite în confuzie şi delir vor înceta să mai ducă această luptă sisifică cu Procesul Evoluţiei Religioase Infinite (manifestat acum în existenţă prin intermediul Trans-Religiei, iar în viitorul îndepărtat prin multe alte forme similare ei) va fi însă poate prea târziu pentru ele ca să se mai poată bucura de viaţă armonioasă în Întreg, căci iată, până atunci aceste sărmane fiinţe vor ajunge să fie sleite de puteri, secătuite de pofta de viaţă sănătoasă, golite de seva bunului simţ şi a bunei voinţe, de către eforturile lor prosteşti, naive, infantile, halucinante... de ignorare voită a Ceea ce Este, Aşa Cum Este, Acolo Unde Este, Atunci Când Este.

48. Vai lor! Vai lor! Îi deplângem de pe acum, căci ştim că astfel de oameni sunt şi vor fii – ei sunt eşecuri evolutive, exemplare ratate generate de realitate în procesul ei continuu de schimbare prin adaptare şi dezvoltare.

49. De aceea pentru a le compensa sacrificarea lor de către realitate, pentru binele nostru al celorlalţi, ei trebuie consolaţi şi protejaţi frăţeşte ca nişte fraţi ce ne sunt în manifestare, ştiind că ei suferă de bolile menţionate mai sus (de multe ori datorită faptului că le-au contactat involuntar în copilărie din familiile şi din societăţile în care au crescut, sau din abordarea unilaterală, naivă şi neglijentă a unor Coduri Sursă ale unor virusuri specifice diferitelor credinţe dogmatice ascunse în paginile unor „cărţi sfinte”) şi astfel au nevoie de ajutor susţinut pentru a fi vindecaţi de delirurile „religioase” de care suferă (şi care îi fac astfel incapabili să vadă realitatea aşa cum e ea).

50. Însă nu vor fi tolerate niciuna din manifestările lor violente, distructive, animalice şi bestialice generate de infectarea cu forme mai grave sau mai puţin grave ale virusului credinţei dogmatice (VCD).

51. Aceste manifestări trebuie controlate de societate prin introducerea în „carantină” a unor astfel de elemente, pentru a nu mai fi capabile să transmită conştient sau inconştient virusul VCD şi să poate fi astfel tratate de boala religioasă de care suferă!

52. Dacă aceşti nefericiţi se vor dovedi însă că au şi apucături specifice unor animale, respectiv „haite de pradă”, este evident că ei trebuie eliminaţi din societate prin izolare în locuri potrivite în care să poată fi vindecaţi de astfel de apucături „divine”.

53. Vai de ei! Vai de cei pierduţi în iraţional şi absurd, în animalitate şi bestialitate!

54. Vai de cei pierduţi în naivitate şi prejudecată, în tâmpire şi idioţenie mentală!

55. Vai lor! Căci mare le e agonia şi suferinţa! Săracii de ei, doar ei şi-o cunosc!...

***

56. Aşadar pentru că prin naivităţi (speranţe deşarte şi aşteptări false) şi prejudecăţi (dogmatisme), prin absurdităţi şi iraţionalisme (prin renunţarea la ghidarea oferită de raţiune, logică şi ştiinţă), prin manifestări tâmpe şi idioate de-a dreptul nu se va putea niciodată demonstra că vreo religie existentă este mai bună decât Trans-Religia, este cazul ca acestea (şi mai ales cele bazate pe credinţă dogmatică) să renunţe la agonie şi nebunie şi să intre prin Reformă pe calea Evoluţiei Religioase, apropiindu-se de SocioReligie (care în prezent poate juca cu cel mai mare succes rolul de punct solid de orientare pentru această Evoluţie).

57. Pe de altă parte, pentru că prin raţiune şi percepţie clară şi coerentă, prin privire obiectivă şi lipsă de prejudecată, prin abordare ştiinţifică a realităţii şi a fenomenului religios se vor crea de

către indivizi şi societăţi doar forme noi (mai utile şi mai adaptate momentelor şi spaţiilor în care se manifestă) de manifestare ale Trans-Religiei sau foarte similare ei, aceasta va rămâne pentru mult timp de acum înainte printre cele mai bune dintre religiile existente (şi chiar foarte probabil cea mai bună dintre ele).

58. Pentru că TransReligia poate îmbrăca orice formă specifică doreşte (ea nu-şi impune nici o piedică în calea schimbării şi transformării sale continue), cel puţin atâta timp cât aceasta este îndreptată în mod evident în direcţia Armonizării superioare a individului şi societăţii, ea nu doar că este cea mai bună din religiile existente, ci va rămâne pentru mult timp (teoretic nelimitat) şi cea mai bună dintre religiile posibile (a fi concepute din punct de vedere uman).

59. Şi nu trebuie să credeţi pe nimeni pe cuvânt pentru a accepta afirmaţia de mai sus!

60. Noi Omenii Liberi ne provocăm reciproc şi vă provocăm şi pe voi ceilalţi să creaţi o religie mai bună decât Trans-Religia (care să nu aibă în mare forma ei – adică să fie tot o formă de TransReligie şi/sau ale cărei forme specifice care se dovedesc noi şi utile evoluţiei individului şi societăţii să nu poată fi absorbite instantaneu sub forme specifice de către Trans-Religie).

61. Faceţi deci vă rugăm această creaţie religioasă şi arătaţi superioritatea cel puţin a unor aspecte ele ei faţă de forme specifice Trans-Religioase (ceea ce va fi foarte greu – deoarece în infinit nu există grade de comparaţie), sau lipsa din ea a unor aspecte care se dovedesc utile şi veridice şi veţi primi imediat preţuirea şi mulţumirile noastre!

62. Prin voi, dragi Fraţi Creatori şi cu ajutorul vostru iată TransReligia poate să urce (prin forme proprii specifice de manifestare adaptate noilor voastre descoperiri religioase) pe noi trepte de perfecţionare şi dezvoltare şi astfel să-şi păstreze primul loc al scării religioase!

63. Cum am mai precizat TransReligia se comportă în această privinţă la fel ca Ştiinţa (ea este de fapt printre altele şi Ştiinţa Religiei): tot ceea ce se descoperă la un moment dat ca fiind din punct de vedere ştiinţific şi tehnic util şi veridic este imediat înglobat în sfera ei globală de manifestare (atât a Ştiinţei, cât şi implicit a TransReligiei – aceasta din urmă având o sferă mai largă de cuprindere decât cea dintâi: Religia şi Ştiinţa sunt doar două din cele 7 Raze de manifestare ale TransReligiei!).

64. Orice mişcare şi prin urmare şi orice fenomen religios trebuie să se adapteze mereu schimbării prin procese specifice de adaptare şi dezvoltare, iar în măsura în care nu o face îşi merită suferinţele la care este astfel supusă şi în cele din urmă extincţia (prin incapacitate de adaptare).

65. TransReligia la fel ca Ştiinţa, pentru că vrea să se adapteze şi să se perfecţioneze continuu, rămâne mereu deschisă spre asimilarea în sine (sub forme specifice) a tuturor esenţelor nou descoperite care se dovedesc a fi veridice (în acord cu realitatea) şi utile (capabile de a putea fi folosite în procesul de Armonizare).

66. Omul Trans-Religios asimilează pentru sine toate lucrurile bune (create de el sau de alţi semeni de ai lui) pentru că aceasta este una din naturile lui cele mai intime: aceea de a căuta mereu Perfecţiunea şi Dezvoltarea întru Bine, Adevăr şi Frumos!

67. Astfel el nu admite în calea acestei perfecţionări nici un obstacol de nici o natură şi mai ales nu admite obstacole pe care să şi le pună singur din motive mai mult sau mai puţin puerile.

68. De aceea primii care vor genera această schimbare de adaptare şi dezvoltare a Formelor TransReligiei, prin crearea de noi forme specifice de manifestare pentru ea, vor fi chiar membrii şi conducătorii ei.

69. Ei nu vor aştepta să fie împinşi de la spate (forţaţi chiar) în direcţia Evoluţiei Religioase, aşa cum fac de exemplu membrii şi conducătorii religiilor bazate pe credinţă dogmatică („revelată" - a se citi: care a „căzut din cer" la propriu, nu simbolic – din vreun „ozn", sau de sub aripile vreo unei „năluciri divine", etc. - şi ia lovit în cap atât de tare că le-a provocat forme serioase de paralizie (totală sau parţială) de gândire şi acţiune – tot la propriu!).

70. Această dezvoltare continuă e iniţiată şi susţinută în cadrul TransReligie pentru că Cercetători şi Creatorii care îi sunt membrii au adânc implementate în inimile lor spiritul idealistic de Perfecţionare şi Dezvoltare Continuă în Întreg, întru Absolut!

***

71. Dacă însă într-un fel sau altul diferite Manifestări Infinetiene specifice vor fi atinse vreodată de inerţie şi incapacitate de adaptare intrând astfel pe calea stagnării şi poate chiar a degenerării, în acele momente ele îşi pierd calitatea de forme specifice de manifestare a TransReligiei, îşi pierd calităţile esenţiale care le-au permis până atunci să îşi asume Identitatea TransReligioasă şi astfel prin urmare ele nu mai sunt îndreptăţite moral să şi-o afirme până când nu se iau în cadrul lor măsurile necesare punerii în acord faptic (real) cu această Identitate.

72. TransReligia este Evoluţia infinită a Religiei şi Umanităţii!

73. De aceea, dacă cineva poate susţine şi dovedi cu argumente şi probe solide că vreo formă oarecare specifică de manifestare a SocioReligiei este depăşită evolutiv (sau neveridică, respectiv neutilă) să ştiţi că acea formă este o fostă formă de manifestare – Noua Formă a început să o corecteze, respectiv să o completeze pe precedenta încă de la apariţia primelor dovezi serioase împotriva ei!

74. Aceasta deoarece TransReligia trebuie să conducă procesul evolutiv religios uman şi nu să fie mânată de la spate de acesta!

***

75. Aşa că prietene:

- „Fugi şi prinde-l din urmă pe cel mai rapid!
- Dar unde este?
- Păi a trecut deja linia de sosire!"

***

76. Prin urmare frate al nostru întru fiinţă dacă crezi că poţi, încearcă să creezi o religie mai bună decât cea mai bună dintre religiile care există!

77. În rest voi ceilalţi fraţi ai noştri munciţi ca să menţineţi mereu privilegiul cu care sunteţi binecuvântaţi – de a fi membrii celei mai bune din religiile existente – dar nu uitaţi să vă şi bucuraţi cum se cuvine de toate minunile şi darurile pe care doar Cea Mai Bună Religie Existentă vi le poate da.

49. TransReligia şi Adaptarea

1. TransReligia (ca sumă de idei, concepte, idealuri, ţeluri, fapte şi forme specifice) nu este nici ceva static nici ceva dogmatic (absolut).

2. Toate aspectele ei se pot schimba şi multe din ele se vor schimba (mai mult sau mai puţin) pentru a se adapta cât mai optim şi mai eficient circumstanţelor specifice manifestate la un moment dat în Întreg.

3. Ea se schimbă şi pentru a-şi corecta posibile erori de percepţie şi acţiune care îi vor fi semnalate şi dovedite ca atare (de o manieră ştiinţifică solidă) în prezent sau pe viitor de către indivizi situaţi în interiorul sau în afara sa.

4. În plus pot fi adăugate şi vor fi adăugate mereu noi aspecte de adaptare optimă: la noile descoperiri (făcute de către cercetarea ştiinţifică); la noile conjuncturi ale realităţii care vor apare pe viitor; precum şi la evoluţia viitoare a nevoilor şi dorinţelor individuale şi sociale ale umanităţii.

5. De asemenea pot fi eliminate, şi vor fi eliminate, acele aspecte ale ei dovedite că au devenit ineficiente, sau mai puţin eficiente, în a răspunde optim la schimbările menţionate.

6. SocioReligia este o mişcare care se adaptează mereu lumilor (individuale şi sociale) specifice în care se manifestă şi se dezvoltă continuu în raport cu evoluţia acestora.

7. Chiar dacă punctul ei de plecare este prezentul Manifest, dezvoltările, adaptările şi formele concrete pe care ea le va îmbrăca în viitor vor rămâne însă să se stabilească prin vot democratic de către întreaga Comunitate Frateriană specifică unui anumit moment de timp şi unui anumit sector de spaţiu.

8. Autoritatea ultimă care poate schimba oricare din Valorile unei anumite Reţele Infinomiene specifice este Adunarea Generală Mondială a acelei Reţele.

9. Şi desigur că cei care nu sunt de acord cu anumite modificări operate la nivelul acelei Reţele TransReligioase se pot retrage din activităţile ei, pentru a se alătura altei Reţele care consideră că îi reprezintă ideatic şi formal mai bine, şi bineînţeles, de ce nu, pot la o adică să înfiinţeze o nouă Reţea TransReligioasă sau de ce nu, chiar o nouă religie!

10. Libertatea este a lor, ca să se folosească de ea!

11. Atâta doar că împotrivirea nu trebuie căutată cu orice preţ.

12. Să nu uităm dragi fraţi infinetieni că unitatea noastră face puterea noastră!

13. De aceea recomandăm ca indiferent de câte „schisme" formale ar putea să apară în cadrul Mişcării TransReligioase, (în măsura în care ele nu promovează valori total opuse prezentului Manifest, ci doar alte Forme de manifestare specifică a lor) şi oricâte Forme separate sau noi „încarnări" care se legitimează sub o formă sau alta din ea ar apare pe viitor - să colaboreze strâns cu toate împreună pentru bunăstarea individului şi a societăţii umane: să nu uităm deci că noi lisanienii suntem promotorii Unităţii în Diversitate!

14. Modificările doctrinei trans-religioase (aşa cum ea este concepută în prezentul Manifest) sunt deci permise dar recomandăm ca acestea să se facă cu cea mai mare atenţie şi cu maxim de discernământ, doar atunci când după îndelungi şi serioase cercetări se dovedeşte ca fiind evidentă (pentru marea majoritate a eternienilor) necesitatea efectuării acestor schimbări.

15. Trebuie în primul rând evitată sub orice formă denaturarea şi pervertirea, degenerarea TransReligiei într-o formă de religie dogmatică, bazată pe o formă sau alta de credinţă dogmatică (absolutistă, fanatică).

16. Şi de asemenea să nu se uite că SocioReligia nu este doar o religie ci ea este mai ales o TransReligie: ceva care depăşeşte cu mult sfera de cuprindere a fenomenelor religioase, extinzându-se dincolo de acestea pentru a cuprinde în sine întreaga Realitate!

***

17. Prin urmare cei care vor adăuga acestui Manifest şi Mişcării TransReligioase noi forme de manifestare care să ajute la progresul individului şi al societăţii umane şi la armonizarea superioară a acestora să fie binecuvântaţi căci ei sunt întradevăr nişte Creatori întru Ideal!

18. De asemenea cei care elimină din prezentul Manifest şi din Formele de Manifestare ale TransReligiei, acele aspecte care se dovedesc a fi evident eronate (prin probe ştiinţifice irefutabile) sau depăşite de continua schimbare a Întregului pentru a le înlocui cu adevăruri şi noi forme adaptate întru Armonie, să fie iarăşi binecuvântaţi, căci iată prin ei TransReligia se adaptează şi se dezvoltă pentru a ajuta cu maxim de eficienţă integrarea armonioasă a Omului în Întreg!

19. Nenorocirea şi pedeapsa meritată să coboare însă asupra tuturor celor care încearcă să pervertească (degenereze, deformeze) Mesajul TransReligios pentru a-l distruge sau pentru a încerca să-l facă să meargă împotriva proiectului său iniţial: în direcţia distrugerii armoniei individului şi societăţii umane; împotriva individualizării şi maturizării psihice; împotriva comunicării sincere, a fraternităţii universale, a deschiderii nelimitate spre Cunoaşterea Universală; împotriva manifestării echilibrate a Iubirii, Cunoaşterii şi Puterii...

20. Asemenea degenerări şi pervertiri ale Realităţii TransReligioase trebuie împiedecate cu orice chip să se manifeste în societate şi astfel să pervertească Valorile SocioReligiei prin intercalarea în ele a minciunii, a înşelăciunii, a nebuniei şi a tuturor aspectelor cu adevărat contrare lor (a non-idealurilor, a ignoranţei, înlănţuirii, lipsirii de libertate, a tiraniei, etc.).

Aspecte ale Mişcării Transreligioase
CARTEA CUNOAŞTERII UNIVERSALE şi Floarea Creatorilor
ETICA ARMONIEI şi cele 2 LUMINI ale Fr. Creator
Cele 9 ŢELURI ale Reţelelor TransReligioase
Cele 12 PORŢI ale Erelor
Cele 10 IDEALURI şi cele 10 FAPTE ale Omului Universal
Cele 7 RAZE ale Cunoaşterii Universale
Cele 6 SPAŢII ale Sanctuarelor TransReligioase
Cele 4 SURSE ale Armoniei şi cele 4 Deschideri Majore ale Transreligiei

50. Revelaţia Identităţii şi Chemarea Mesajului

Revelaţia Identităţii

1. Drag frate/ soră întru fiinţă, acum după ce ţi-au fost arătate trăsăturile idealiste definitorii ale TransReligiei, după ce ţi-a fost arătat modul specific general de a fi, de a gândi şi de a acţiona al Omului TransReligios, cu siguranţă eşti pregătit în acest moment să primeşti în tine pentru trăire intimă Revelaţia Majoră a acestei Clipe.

2. Această Revelaţie pe care o primeşti acum, constă în a conştientiza că *Tu eşti un Om TransReligios!*

3. Frate/ soră drag (/ă) dacă până acum nu cunoşteai această Revelaţie, iată că acum ai fost pus în contact direct şi imediat cu Realitatea ta Identitară.

4. Probabilitatea de a fi parcurs cu interes şi emoţie tot Manifestul de la început şi până aici, fără să fi în sinea ta un Om TransReligios este apropiată de zero.

5. Ia-ţi te rugăm, un moment de introspecţie şi reflectează acum la această Revelaţie Identitară: vei vedea astfel cum vei realiza şi tu (chiar dacă cu o oarecare surprindere) că întradevăr tu eşti un Om TransReligios, un Om Liber, un Om Universal.

6. Ba mai mult: iată că tu acum conştientizezi că dintotdeauna ai fost aşa - chiar dacă până acum nu ai ştiut foarte precis cum să-ţi numeşti felul specific de a fi.

7. Acum însă iată că conştientizezi şi tu că un nume foarte potrivit pentru aceasta (de fapt mai potrivit decât oricare altul care există în prezent) este acela de Om Trans-Religios, de Om Liber, de Om Universal!

8. Iată că aceste nume şi oricare altele promovate de Mişcarea Infinomiană pentru a-i denumi pe cei care regăsesc Nestematele şi Valorile ei şi în inimile şi minţile lor, ţi le poţi acum asuma individual pentru a te defini astfel ca ceea ce tu eşti dintotdeauna!...

***

9. Iată că acum, dacă ai stat să reflectezi puţin la această Mare Revelaţie a Clipei Prezente, ai putut să constaţi, că tu nu ai crezut niciodată în mod serios în „poveştile de adormit copii” ale diferitelor credinţe dogmatice cu care ai luat contact uneori chiar din copilărie, doar că din

tradiţionalism şi inerţie ai acceptat să-ţi fie impuse mai mult sau mai puţin forţat ca parte a unei pseudo-identităţi, pe care în fapt tu nu ai avut-o niciodată şi nu o ai nici în prezent.

10. De când te ştii s-a manifestat prin tine în mod spontan (cu mai mică sau mai mare forţă): înclinaţia înnăscută spre Iubire (dorinţa de a-ţi ajuta semenul); dorinţa de deschidere nelimitată spre Cunoaştere; dorinţa de creştere nelimitată în Forţă şi Putere (fizică, intelectuală, financiară, materială, etc.); impulsul nativ de recunoaştere şi de facere a Binelui; de căutare şi mărturisire a Adevărului; de manifestare şi creare a Frumosului; spiritul şi dorinţa adâncă de Libertate (cât mai mare), de Dreptate şi de Unitate (de Fraternitate Universală) şi mai ales dorinţa lăuntrică extrem de intimă de îndreptare spre Absolut (de perfecţionare continuă şi de integrare armonioasă în Întreg).

11. Şi acestea s-au manifestat ca atare pentru că ele sunt puse în tine de Întreg şi Specie (de înaintaşii tăi, prin Evoluţie prin selecţie naturală) pentru a te ajuta astfel să poţi acţiona corect în direcţia unei armonizări cât mai mari a tale şi a societăţilor din care faci parte.

12. Dintotdeauna sufletul tău a fost astfel deschis asimilării Cunoaşterii de pe oricare din cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale şi iată că acum ele strălucesc prin tine: fiinţa care iubeşte cunoaşterea fără de limite!

13. De când te ştii vibrează iată în tine dorinţa de Individualizare şi Maturizare Psihică; de Fraternitate Universală; de Comunicare şi Comuniune cu toţi semenii şi cu toate Fiinţele; de Educaţie, Cercetare şi mai ales de Manifestare Creativă Armonioasă.

14. Acestea reprezintă câteva din Porţile cele mai importante ale celor Patru Noi Ere (a Individualizării respectiv a Globalizării; Informaţională respectiv Cosmică) care de mult şi-au găsit sălaş în sufletul tău şi iată care acum îşi găsesc împlinire maximă prin asumarea conştientă a identităţii tale TransReligioase.

15. În toată viaţa ta de până acum ai intuit şi ai practicat (chiar dacă uneori cu ezitare) Etica Armoniei şi ai făcut aceasta pentru că ea este înscrisă în tine, la fel cum este înscrisă în orice semen al tău.

16. Dintotdeauna te-ai ţinut departe de minciună şi înşelăciune, de furt şi hoţie, de manifestările violente şi criminale.

17. Astfel dintotdeauna s-au manifestat şi se manifestă în continuare prin tine Sursele Majore ale Fericirii/ Armoniei: sinceritatea şi corectitudinea, cinstea şi dăruirea, pacea şi împăcarea (non-violenţa), compasiunea şi vindecarea (non-uciderea).

18. Reflectează apoi şi vei vedea că dacă nu toate, cel puţin marea majoritate a Ţelurilor Trans-Religiei sunt şi Ţelurile Tale!

19. Reflectează şi vei vedea negreşit că Faptele Omului Liber sunt şi Faptele Tale, că gândurile lui sunt şi ale tale, că inimile noastre bat la unison!

***

20. Reflectează te rugăm acum la fiecare din cele 4 Aspecte Doctrinare Fundamentale ale Mişcării Frateriene[1] (la „Nestematele TransReligiei”):

- la *Valorile TransReligiei*: Idealurile Omului Universal, Legile Idealurilor, Porţile celor Patru Ere, Cheile Porţilor, Sursele Majore ale Fericirii, Etica Armoniei[2], Razele Cunoaşterii Universale, Ţelurile Mişcării TransReligioase şi Faptele Omului Liber;
- la *Spaţiile Sacre* (Sanctuare, Paradisuri, şamd.);
- la *Acţiunile Sacralizante: la Practicile Spirituale ale Omului Universal* (ritualurile libere, metameditaţia, tehnomagia, etc.[3]) şi la *Practicile social religioase ale oamenilor maturi* (promovarea Noii Ordini Religioase[4], denunţarea mitului credinţei[5], promovarea socială a Religiologiei, şamd.).
- şi la *Portalurile Forţei TransReligioase* (Întregul, Cartea Sacră a TransReligiei, Simbolurile Forţă ale Umanităţii[6], Identitatea integratoare, Îndrumarul Ritual Lisanian, Ghidul Călătoriei prin Conştiinţă[7], ş.a.m.d.).

21. Reflectează şi simte în tine în profunzime fiecare din aceste Aspecte Deschise spre Infinit ale TransReligiei şi vei vedea că ele îţi sunt la fel de intime ca şi propria fiinţare, ca şi propria suflare ...

***

22. Prin urmare iată deci fratele/ sora nostru (/ă): aceasta este Marea Revelaţie a Acestui Moment: Tu eşti o Fiinţă Trans-Religioasă, care în sfârşit şi-a regăsit în mod conştient Identitatea!

Mare ţi-e acum probabil tresărirea în faţa acestor vorbe care poate te-au luat uşor prin surprindere, dar trebuie să recunoşti şi tu: ele sunt purtătoarele unui adevăr evident...

23. Probabil conştientizezi aceasta încă cu o uşoară ezitare, dar vei vedea că în curând această Mare Revelaţie îţi va deveni din ce în ce mai clară şi orice urmă de ezitare va dispare din tine.

24. Când Omul îşi descoperă conştient Identitatea Ideatică potrivită lui (uneori doar după îndelungi şi chinuitoare căutări), atunci Fiinţa în el sare în sus de bucurie: iată în sfârşit Ea s-a regăsit pe Sine!

***

25. Ne bucurăm iată pentru bucuria ta: identitatea ta ideatică şi fiinţială este şi a noastră!

26. Frate/ soră întru fiinţare tu eşti unul (una) din sutele de milioane de oameni în care vieţuieşte în prezent Spiritul Trans-Religios, chiar dacă mulţi dintre ei nu o ştiu încă.

27. Asumă-ţi Identitatea Trans-Religioasă şi promoveaz-o deschis în societate!

1 A se vedea cap. „Cele 4 Puncte Cardinale ale Omului TransReligios”.
2 Descrisă în detaliu în cartea „Etica Armoniei”.
3 A se vedea pentru o prezentare detaliată a lor cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.
4 A se vedea pentru o prezentare detaliată a acesteia cartea „Noua Ordine Religioasă”.
5 A se vedea cartea „Mitul credinţei”.
6 Pentru o prezentare detaliată a lor a se vedea cartea „Practicile Spirituale ale Omului Universal”.
7 Idem.

Chemarea Mesajului

28. Noi nu putem creşte în Idealuri şi mai ales în Raze dacă nu-i ajutăm pe cei „mai mici” decât noi în ele să crească şi ei în Împlinire de Întreg.

29. Pentru ca noi să păşim un pas mai departe pe Calea Percepţiei Infinite, trebuie să ajutăm şi pe alţii să facă şi ei paşi mai mici sau mai mari pe această Cale.

30. Pentru armonizarea societăţii e nevoie ca Valorile TransReligiei să pătrundă în toate structurile sociale, în societate în ansamblul ei – şi aici fiecare din noi, cei care ne asumăm în mod conştient identitatea de Cercetători TransReligioşi, avem un mare rol de jucat.

31. E nevoie să conştientizăm acum, cât mai profund, faptul că noi suntem cei chemaţi de Întreg şi de Umanitate, spre transmiterea acestor Valori ale Omului Universal spre inimile şi minţile tuturor fraţilor şi surorilor noastre aflate în suferinţă, în ignoranţă sau în slăbiciune.

32. Noi suntem cei chemaţi de Întreg să ducem Mesajul Armoniei sale în faţa tuturor Fiinţelor.

33. Concret, tu drag frate al nostru şi tu preaiubită soră a noastră, în măsura în care ai regăsit cu bucurie în tine Idealurile Omului Universal şi Faptele Omului Liber, eşti chemat acum, prin aceste vorbe, să duci în acest an cosmic, Mesajul Noilor Ere la cel puţin 10 fraţi/ surori întru fiinţă care consideri că au nevoie de prezenţa lui în viaţa lor.

34. Odată recunoscut şi acceptat acest Mesaj de către cei spre care tu te-ai făcut Purtător Sacru al Lui, să-i anunţi direct că şi ei sunt chemaţi de Întreg şi de Ideal să facă la fel ca tine dacă vor cu adevărat ca Noua Viaţă cu infinitele ei binecuvântări să cuprindă întreaga umanitate; dacă vor să se împlinească cât mai curând Destinul Cosmic al Omului; dacă vor sincer ca paşii lor să se apropie degrabă în mod concret de o manieră maximă posibilă de trăirea Vieţii Paradisiace.

35. Doar prin faptele tale de Mesager al Noii Vieţi, Valorile TransReligiei se pot răspândi în proporţie geometrică, cu fiecare pas pe care tu îl faci - şi vei putea vedea în curând că nu va trece mult până când prin noi se va arata vederii fiecărui om Noua Viaţă Religioasă a Umanităţii (NoViReUm) – viaţa împlinită în Întreg şi în Ideal infinit de Nemurire Beatifică.

36. Fiecare Cercetător TransReligios este deci dator faţă de Sine, faţă de Ceilalţi şi faţă de Întreg să răspândească în mod activ în lume Valorile, Spaţiile Sacre, Portalurile Forţei şi Acţiunile Sacralizante specifice Omului Universal pentru a se putea astfel desăvârşi continuu întru Ideal şi întru Absolut.

37. Eşti iată acum chemat, tu iubit frate/ soră întru Fiinţă să fi un Mesager Activ al Noilor Ere şi al Noii Vieţi, eşti chemat să trăieşti în comunicare şi comuniune de inimă şi minte cu toţi oamenii şi cu toate fiinţele pe care Oceanul Fiinţării ţi-i aduce spre întâmpinare fiinţială pe Cale.

38. Eşti chemat să fi Pilon de bază Idealurilor, să fi Izvor Razelor, să fi Cheie a Porţilor, să fi Sursă a Fericirii, să fi împlinire a Ţelurilor şi Faptelor - eşti chemat să fi cugetare regăsită existenţial în Etica Armoniei şi Viaţă trăită în Libertate, în Iubire, Cunoaştere şi Forţă, mereu vibrândă la Sânul AtotPrezentului Întreg.

***

39. Dacă nu vei răspunde acestei Chemări, acum şi aici, trebuie să ştii că te aşteaptă (direct sau indirect) doar suferinţa şi necazul, doar autoamăgirea vreo unei credinţe dogmatice virusale, doar infernul psihic şi social al trăirii în non-ideal, doar nimicnicia vieţii trăite fără sens şi disoluţia în neant după moarte.

40. Dacă însă tu vei răspunde cu entuziasm acestei Chemări, aşa cum suntem convinşi că o vei face, atunci să ştii că nu sunt cuvinte pentru a descrie Minunile pe care le vei trăi răspândind activ în societate Valorile TransReligioase - pentru tine iubit frate al armoniei şi pentru tine scumpă soră a vieţii infinite, sunt ridicate spre vieţuire în manifestare CER-uri şi Paradisuri, Sanctuare şi Oraşe Sacre ale Cunoaşterii.

41. Pentru tine este astfel pregătită calea spre Nemurire Beatifică.

Pentru noi, cei ce am răspuns Chemării, Întregul ne este mereu pavăză, Idealul drum al fericirii şi împlinirea prin Fapte destin infinit.

42. Dragi fraţi întru Întreg, regăsiţi deapururi întru Chemare, noi suntem cei meniţi să fim Stâlpi ai Noii Vieţii, coloane semeţe în Templul Umanităţii Paradisiace.

Să nu ne uităm deci nicicând Chemarea aceasta, să nu ne uităm niciodată Identitatea noastră cea mai intimă.

43. Să nu uităm de noi, fraţilor, şi să trăim astfel ca nişte roboţi, ca nişte clone, ca nişte adormiţi, ca nişte copii – acesta nu este destinul nostru şi nici Chemarea noastră.

Destinul nostru este destinul Omului Liber şi Universal, chemarea noastră este îndreptată spre trezirea şi îndemnarea spre individualizare şi maturizare psihică a tuturor oamenilor.

44. Noi avem Chemare spre Mesajul Universal al Vieţii Noilor Ere, spre răspândirea lui pe toată întinderea pământului şi a cosmosului.

45. Noi preţuim nespus această Chemare şi acest Mesaj deoarece ea este Chemarea noastră – el este Mesajul nostru - şi pentru că roadele ei sunt roadele pe care noi le dorim, iar fructele lui sunt fructele împlinirii de Sine întru Ceilalţi şi întru Întreg.

***

46. Acest Manifest, precum şi Faptele şi vorbele tale către toţi oamenii de pretutindeni, îi vor face şi pe ei conştienţi de Destinul Existenţial al Umanităţii Prezente şi Viitoare.

47. Şi Ei şi Noi vibrăm cu toţii astăzi la manifestarea unui nou tip de religie, potrivită optim cu gradul nostru de evoluţie – TransReligia.

48. Ea este acea Religie care reflectă în prezent cel mai bine şi mai detaliat (mai explicit) aspiraţiile intime a sute de milioane de oameni orientate spre Libertate deplină de exprimare religioasă (doctrinară, ritualică, ideatică, simbolică, organizatorică, etc.); spre manifestare Creatoare Liberă neîngrădită (şi în domeniul religios); spre expunere nelimitată informaţională şi cognitivă la

influenţa celor 7 Raze; spre acţiunea binefăcătoare a Triadei de Forţă formată din Iubire, Cunoaştere şi Forţă!

49. SocioReligia oferă cadrul organizatoric şi administrativ în care vieţile tuturor celor cu Identitate Ideatică şi Fiinţială Trans-Religioasă să poată intra în comuniune şi astfel să genereze în ei şi în societate toate schimbările întru Armonie de care este nevoie în prezent şi pe viitor.

50. Prin urmare iată vă spunem vouă tuturor celor care v-aţi asumat acum pentru voi şi identitatea de Cercetători TransReligioşi şi de Oameni Liberi:

- Fie Iubire! Fie Cunoaştere! Fie Forţă!

Şi vă aşteptăm să sărbătorim împreună în Sanctuarele TransReligioase bucuria vieţii beatifice trăite în Ideal, Pace şi Armonie la sânul infinit şi etern al Întregului AToateCuprinzător!

Puteţi descărca pentru lectură alte cărţi de acelaşi autor de aici:
http://www.scribd.com/Radu%20Lucian%20Alexandru

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Id Messenger: radu_lucian_alexandru@yahoo.com
YouTube page: www.youtube.com/radulucianalexandru

web1: http://radu-lucian-alexandru.blogspot.com
web2: http://manifestul-miscarii-trans-religioase.blogspot.com